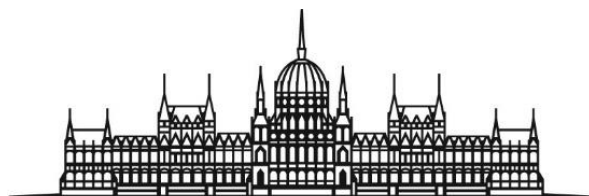

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és dr. Oláh Lajos
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Dócs Dávid, Gelencsér Attila,***
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb	
Az ülésnap megnyitása.....	24109	
Napirend előtti felszólalások:		
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk)	24109	
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	24110	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	24113	
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24114	
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	24115	
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	24117	
<i>Vajda Zoltán</i> (MSZP).....	24119	
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24120	
<i>Gy. Németh Erzsébet</i> (DK)	24122	
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24124	
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	24125	
<i>Zsigó Róbert</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	24127	
<i>Font Sándor</i> (Fidesz)	24129	
<i>Dr. Nagy István</i> agrárminiszter	24130	
<i>Varga Szimeon</i> nemzetiségi szószóló	24132	
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	24134	
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:		
„Miért nem hajlandó a kormány érdemben foglalkozni a devizahitelek problémáinak megoldásával?” címmel benyújtott interpelláció (I/12544.) határozathozatala	24136	
„Valóban az egészségablak a megoldás arra, ha valamelyik kórházban csak 2027-re van szabad vizsgálati időpont?” címmel benyújtott interpelláció (I/12810.) határozathozatala	24136	
„Miért látvány beruházást támogatnak a valós problémák megoldása helyett?” címmel benyújtott interpelláció (I/12814.) határozathozatala.....	24137	
„Baranya a kormány hibájából ismét uniós forrásokat veszít, vagy az utolsó pillanatban hajlandók cselekedni végre?” címmel benyújtott interpelláció (I/12781.) határozathozatala.....	24137	
„Az újabb Covid-vakcinák árát miért nem az összeomlás szélén álló állami egészségügyre költik?” címmel benyújtott interpelláció (I/12807.) határozathozatala.....	24137	
„Miniszter Úr, miért helyezik a haverok érdekeit a törvényesség elé?” címmel benyújtott interpelláció (I/12769.) határozathozatala.....	24137	
„Mikor kapják meg a Falcon-ügy károsultjai a jussukat?” címmel benyújtott interpelláció (I/12806.) határozathozatala.....	24137	
„Adnak esélyt a Siónak?” címmel benyújtott interpelláció (I/12821.) határozathozatala.....	24137	
A közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló 2024. évi LXXXII. törvénnyel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....		24137
Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás		24138
A föld alatti energiahordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás		24139
A rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás		24140

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24141
Mentelmi ügy:	
Stummer János ügyei	24142
<i>Dr. Hargitai János</i> , a Mentelmi Bizottság elnöke	24143
<i>Stummer János</i> (Momentum)	24144
A politikai erőszak terjedése elleni fellépésről szóló határozati javaslat zárószavazása	24146
A magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24146
A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kiegészítésének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24147
A kriptoeszközökre vonatkozó adatszolgáltatási keret alapján történő automatikus információcseréről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24147
A közigazgatási bíráskodással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24148
A határ menti ingázók adatbázisának létrehozásáról és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24148
Egyes törvényeknek a szőlő- és bortermelők adminisztrációs terheinek csökkentéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24148
A digitális platformokról származó jövedelemre vonatkozó automatikus információcseréről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24149
Az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24149
A Köszolgálati Közalapítvány felállításáról szóló 80/2010. (IX. 15.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	24150
Dr. Pósn László , a Kulturális Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	24150
Felszólaló:	
<i>Dr. Kállai Mária</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24151
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24152
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24152
Felszólalók:	
<i>Bánki Erik</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24157
<i>Varju László</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	24159
<i>Hollik István</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24161
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24163
<i>Dr. Apáti István</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	24167
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza	24171

A távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvény-	
javaslat általános vitája a lezárásig	24173
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24173
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24175
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről	24176
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24177
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24179
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza	24182
Az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényja-	
vaslat általános vitája a lezárásig	24183
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	24183
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	24185
Felszólalók:	
Dr. Pajtók Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24186
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	24187
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24190
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnökének előadói válasza	24192
Az Országos Fogytékosságügyi Programról (2026-2036.) címmel benyújtott határozati	
javaslat általános vitája a lezárásig	24192
Dr. Kósa Ádám belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24192
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24196
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	24198
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24203
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24205
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	24209
Barkóczy Balázs (DK)	24210
Kanász-Nagy Máté (független)	24215
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	24220
Dr. Kósa Ádám belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	24221
Belügyi humán ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általá-	
nos vitája a lezárásig	24224
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24224
Felszólalók:	
Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24229
Dr. Komáromi Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	24232
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24235
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	24237
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről	24241
Novák Előd (Mi Hazánk)	24242
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár	24247
Dr. Lukács László György (Jobbik)	24251
Novák Előd (Mi Hazánk)	24253
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	24256
Novák Előd (Mi Hazánk)	24257
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	24260
Szabadi István (Mi Hazánk)	24262
Novák Előd (Mi Hazánk)	24263
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	24264
Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat ál-	
talános vitája a lezárásig	24265
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	24265
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár	24269
Felszólalók:	
Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24271
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről	24273
Dúró Dóra , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	24276

Bánki Erik (Fidesz).....	24278
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	24279
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár	24281
 Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az Európai Unió kiberrezilienciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról és egyes kiberbiztonsági rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	
	24284
Dr. Solymár Károly Balázs energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	24285
Felszólaló:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24287
Dr. Solymár Károly Balázs energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	24289
 Energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	
	24289
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24290
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24292
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24293
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	24295
 Napirend utáni felszólalás:	
Dr. Komáromi Zoltán ((DK)	24296
 Az ülésnap bezárása	24298

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, NACSA LŐRINC államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, HIDVÉGGHI BALÁZS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. KÓSA ÁDÁM belügyminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, BARTHEL-RÚZSA ZSOLT honvédelmi minisztériumi államtitkár, TUZSON BENCE igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
8. ülésnapja
2025. október 21-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczkai László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Frakcióvezető úr, ön a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány jelen lévő képviselőitől kérdezem azt, önök tudják-e, hogy hányan haltak bele a bárányhimlőbe Magyarországon, mielőtt a kormány bevezette volna a kötelező oltást a bárányhimlő ellen 2019-ben. Én utánanézttem: nulla-egy fő halt bele a bárányhimlőbe korábban. Ennek ellenére önök kötelezővé tették a gyermekek számára a bárányhimlő elleni oltást. Ehhez képest az influenzába minden évben több ezren halnak bele Magyarországon, 2-5 ezer fő között van azoknak a száma, akik az influenza miatt halnak meg évente. Azt teljesen egyértelműen kimondhatjuk, hogy a bárányhimlő soha nem volt egy halálos, komoly járvány Magyarországon, immunhiányos és egyéb más okok miatt megbetegedett gyermek az, aki esetleg belehalt a bárányhimlőbe.

De nagyon fontos, hogy én nem szeretnék orvostudományi vitát nyitni ma itt az Országgyűlésben, ugyanis ez szintisztán jogi kérdés. Ezért foglalkozik a kormány és az Országgyűlés is ezzel a témával. Sőt, szeretnék egy másik dologra is rávilágítani: nemcsak és pusztán jogi vagy emberi jogi kérdés, hanem akár gazdasági kérdés is. Például szerintem az országban nagyon kevesen tudják azt, hogy az a közel tízmilliárd forint, amit azóta az adófizetők pénzéből az önök 2019-es döntése óta kifizettek a bárányhimlő elleni oltásra, kinek a zsebébe vándorolt. Merthogy állítólag önmagát szuverenistának hirdető kormánya van Magyarországnak, ehhez képest ez a sok milliárd forint, amit csak egyetlenegy ilyen kötelező oltás esetében kifizetnek, egy olyan amerikai multinacionális céghez ment, amelynek a fő tulajdonosa a BlackRock és a Vanguard Group. Nekik fizetik ki tehát ezt a pénzt.

De akkor szeretném elmondani azt is, hogy csak Európában és azon belül is jellemzően az Európai Unióban melyek azok az országok, ahol egyetlenegy kötelező oltás sincsen. Magyarországon azt is mindenki készpénznek veszi és természetesnek veszi,

hogy lassan egy tucatnyi kötelező oltás van ebben az országban. Mondom, hogy ehhez képest hol vannak azok az országok, ahol egyetlenegy kötelező oltás sincsen jelenleg sem: Ausztria, Ciprus, Dánia, Észtország, Finnország, Görögország, Izland, Írország, Litvánia, Liechtenstein, Luxemburg, Hollandia, Norvégia, Portugália, Románia (Rétvári Bence: *A román oltási rendszert...*), Spanyolország, Svédország.

Ráadásul Magyarországon és főleg itt a parlamentben, ahogy mondtam, ez nem orvostudományi vita, hanem egy olyan jogi vita, amelynek például az is része, hogy ha Magyarországon egy szülő úgy dönt, hogy nem kéri ezt a bárányhimlő elleni oltást, akkor szó szerint terrorizálni kezdik a hatóságok. Ez az igazi botrány ebben a történetben, hiszen az előbb elmondtam, hogy éves szinten a bárányhimlőbe nulla, néha pedig egy magyar ember halhatott bele korábban, mielőtt kötelezővé tették az oltást. A gyógyszerek és az oltások mellékhatásába minden bizonnyal ennél többen halnak bele évente, de erről önök soha nem beszélnek.

Ami az igazi botrány, hogy ha egy szülő úgy dönt, hogy ő nem szeretne az önök politikai vagy akár gazdasági döntésének eleget tenni, akkor olyan terrorban lesz része, hogy például többszörösen büntethetik, több millió forintba büntethetik akár egyetlenegy oltásért - folyamatosan újra büntetnek magyar szülőket, ami teljes képtelenség. Azért mondom, hogy ez egy jogi kérdés, mert ha valaki átmegy a piros lámpán, nem lehet tízszer egymás után ugyanazért megbüntetni. Ma ott tartunk, hogy magyar szülők, családok, gyermekes családok külföldre menekültek ezek miatt a jogi eljárások miatt. És éppen ma fogunk tárgyalni egy olyan törvénymódosítást, amely ellehetetleníti még azt is, hogy akár az oltásmentesítéssel kapcsolatos peres eljárásokat kezdjenek a szülők. Ez egy óriási botrány!

És az még nagyobb botrány, hogy Magyarországon önök a szokásos kommunikációs félretájékoztatással vagy éppen elhallgatással azt a látszatot keltik, hogy ez egy természetes dolog, ami a kötelező oltásokkal kapcsolatban van ma Magyarországon. A Mi Hazánk Mozgalom ezért azt követeli a kormánytól, hogy a kötelezés és a szülők terrorizálása helyett a választhatóság irányába haladjunk. Óriási botrány az, hogy nemcsak a Fidesz-KDNP, hanem az úgynevezett balliberális, liberálglobalista ellenzék is egy követ fúj ebben a kérdésben. Nyilván nem véletlen, hiszen ez egy globalista szándék. Ez ellen a Mi Hazánk Mozgalom tiltakozik. (Taps a Mi Hazánk soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Ön a szó, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Rossz hallani ezeket a szavakat öntől, tisztelt képviselő úr.

Magyarország-szerte és világszerte utcák vannak elnevezve azokról az emberekről, szobraik vannak azoknak az embereknek, díjakat nevezünk el azokról az emberekről, akik életüket annak szentelték, hogy egy gyógyszert kikutassanak, egy védőoltást kikutassanak, mert hittek abban, hogy az ő tudományos munkájuk majd abban fog segíteni, hogy akik utánuk születnek, azok gyermekkorukban vagy felnőttkorukban kapnak egy olyan gyógyszert, kapnak egy olyan védőoltást, amely aztán megvédi őket olyan betegségektől, amely korábban járványokat okozott vagy rengeteg ember megbetegedését, adott esetben tragikusan a halálát is okozta. Ennek szentelték az életüket.

Hippokratésztől napjainkig számtalan orvost tudunk felsorolni. Büszkéek vagyunk mi is Szent-Györgyi Albertre, Karikó Katalinra, hogy magyarok is vannak azoknak a sorában, azoknak a Nobel-díjasoknak a sorában is, akik azért kapják a világ egyik legismertebb díját, elismerését, mert tömegesen tudták más emberek egészségét, életét megővni. Ők valóban olyan emberek, akik elismerésre méltók, mert ennek szentelték az életüket; mert nem akarják, hogy egy édesanya, egy édesapa lássa, hogy a kezei között a gyermeke szenved valamilyen betegségtől. Azt akarják, hogy egy nagyszülő tovább éljen, és tovább tudja a gyerekeit, az unokáit nevelni, gondoskodni tudjon róluk, örömet tudjon okozni a családban, hogy együtt legyenek minél tovább; hogy az emberi életnek minél kevesebb napja, hónapja és éve legyen szenvedéssel teli; hogy ne hordozzuk betegségeknek a maradandó fájdalmát, fogyatékosságát életünk végéig, hogy valakinek lebénul egy végtagja, vagy valamilyen fizikai, testi, anatómiai funkciója nem működik rendesen. Ennek szentelték az életüket.

Sokszor áldozatot hoztak ezért. Ugye, ismerjük a Curie házaspár példáját, akik maguk is, mint utólag láthattuk, az életüket áldozták azért, hogy más emberek szenvedését enyhítsék és betegséget tudjanak gyógyítani, és aztán önmaguk lettek valamelyest ennek a kísérletnek, kutatásnak az áldozatai. Sokan vannak, hány olyat ismerünk, hogy valaki önmagán próbál ki orvosként, fejlesztő orvosként egy injekciót, egy szérumot, hogy lássa magán, mások életét meg tudja-e menteni. És van, amikor ezért ő tényleg kockáztatja az életét; és volt, aki esetleg az életével is fizetett azért, hogy más embereket meg tudjon gyógyítani.

Ilyen áldozathozatalokkal van tele a történelem, a tudománytörténet, és ön feláll, tisztelt képviselő úr, és azt mondja, hogy amit ezek az emberek évszázadok alatt értek, amire forint-, dollár-, euró- és minden pénznemben milliárdokat áldoztak kutatásokra, hogy más emberek szenvedését enyhítsék, más emberek betegségét megelőzzék, a felszólalásában lényegében arra biztatja az embereket, hogy ők ezeket a gyógymódokat ne használják, ne vegyék igénybe.

(9.10)

Amikor ön arról beszélt a járvány alatt is, hogy a gyerekek esetében az oltásnak sokkal nagyobb kockázata van, mintsem magának a koronavírus-járványnak és a betegségnek, rendkívül felelőtlen dolgokat mondott.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön nem orvos, nem orvosi végzettséggel mondja el azokat a mondatokat, amiket itt elmond. Ez óriási felelősség, még az is, hogy egy orvos két gyógymód közül melyiket javasolja az adott betegnek, sokszor konzíliumokat hívnak erre össze. És ön itt feláll, és azzal a politikai szándékkal, hogy a pártja továbbra is 5 százalék fölött maradjon, és bekerüljön ide a parlamentbe, ezeket a szavakat mondja.

Nyilván az önök egyik fő témája a koronavírus-járvány alatt, amivel ide bejutottak, az oltásellenesség volt. Nyilván egy-egy nagy járvány után Magyarországon és Európában is az emberek nagy része jobban odafigyel az egészségére, jobban tart a koronavírus-járványtól és minden mástól is. De mindig van ennek egy ellenreakciója is, hiszen akkor még karakteresebb az a közösség, amelyik meg általában is tagadja a tudomány eredményeit, a koronavírus-járványnak akár a létezését, és azt mondja, hogy a vakcinák pedig veszélyesek, egy világméretű összeesküvésnek gondolja, amivel csipeket ültettek az emberek bőre alá, és azóta valahonnan, egy irányítóteremből valakik irányítják ezeket az embereket.

Tehát lehet ilyen elméleteknek felülni, tisztelt képviselő úr, de itt, a magyar Országgyűlésben, itt a parlamentben mégiscsak felelősséggel tartozunk az embereknek. Ha a tudomány létrehozott olyan eredményeket, amelyekkel bármilyen betegség megelőzhető, a szövődmények megelőzhetőek, és az, hogy valaki ne vesztse el valamilyen képességét élete végéig, akkor nekünk az a feladatunk, hogy az emberek részére népszerűsítsük a szűréseket, az oltásokat, a gyógymódokat, amelyek rendelkezésre állnak. Sokkal több gyógymódunk van, mint ezelőtt tíz évvel, száz évvel, ezeket használni kell. Óriási felelőtlenség erről lebeszélni az embereket, és nem azt mondani, hogy tájékozódjon felelősen, és óvja meg a saját egészségét meg a gyereke egészségét, hanem ön itt a parlamentben ez ellen beszél.

Ön is tudja, hogy ezekben az országokban, Horvátországban vagy Ausztriában is olyan járványok ütöttek fel a fejüket *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* az oltások visszaesésével, amelyeket korábban el nem tudtunk képzelni. Pontosan az ön által felhozott országok az ellenpéldák arra, amit ön állítani akar. Mi mindenkit arra biztatunk, óvja az egészségét minden lehetséges eszközzel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Orbán Viktor kormányrendeletet adott ki arról, hogy a kórházakban kell lennie WC-papírnak - szólt a hír a múlt hét végén. Ez valójában nem egy meglepő hír, hiszen a központosított, diktatórikus rendszerekben ez egy nyilvánvaló dolog, a döntések egyre följebb és följebb kerülnek, jó esetben államtitkárok, kevésbé jó esetben miniszterek vagy akár a miniszterelnök, maga a vezér hozza meg az ilyen típusú döntéseket, és hát Magyarország is egy ilyen erősen központosított, diktatórikus rendszer, tehát ne csodálkozzunk ezen egyáltalán.

Az idősebbek emlékezhetnek még rá, hogy a szocializmusban is ugyanez történt, ugyanezt játszottuk, és emlékeim szerint egyébként a dicsőséges Szovjetunióban, amelyet egyébként Putyin most szeretne visszaállítani, még zöldségügyi minisztérium is volt, csak hogy világos legyen, hogy milyen szinten történt a döntés.

A szigorúan központosított rendszereknek nyilvánvalóan van egy hatalmas előnye, az, hogy sokkal gyorsabban lehet döntéseket hozni, mint egy demokratikus rendszerben. A vezérnek nem kell egyeztetnie senkivel, nagyon gyorsan döntést tud hozni, és Orbán Viktor egyébként is egy ilyen ember, olyan, mint egy vadnyugati westernhős, csípőből lő - először lő, és csak utána kérdez.

De az ilyen rendszereknek, az ilyen hamari döntéseknek azonban megvan a maga kockázata. A kockázat pedig az, hogy a döntéshozó nem mindentudó és nem mindenható, bár nyilvánvalóan azt gondolja magáról, hogy ő mindentudó és mindenható, és természetesen a környezete is ezt erősíti, de valójában nyilvánvalóan nem az.

Elégge szomorú azt látni, hogy az elmúlt 16 esztendőben Orbán Viktor köreiből senki nem figyelmeztette a vezért erre a hiányosságra, és nem mondta azt, hogy a király meztelen - pedig hát a király valóban meztelen. Igen szomorú az, hogy a kormány gazdasági szakemberei közül nem volt egyetlenegy ember sem, aki azt mondta volna, hogy szerfölött hibás a miniszterelnöknek beruházási döntéseket hozni, és még inkább hibás dolog, hogy beindították az újraiparosítás programját, hogy az akkumulátorgyártásra tették föl a beruházási források túlnyomó többségét. Ezzel kapcsolatban nem kell nekem érvelni, hiszen a statisztikai adatok mutatják ezt: az elmúlt két esztendőben az ipari termelés monoton módon csökkent, az akkumulátorgyártás még inkább csökkent, tehát hatalmas nagy kapacitások vannak teljes egészében kihasználatlan módon.

Egyáltalán van komolyan vehető gazdasági szakember, aki hisz még abban, hogy repülőrajt lesz az a repülőrajt, amelyik januárban nem valósult meg, és amely aztán júliusban sem valósult meg? És most, október végén is az látszik, hogy egyáltalán nincs olyan állapotban, olyan helyzetben a magyar gazdaság, hogy egy ilyen rajtot meg tudna tenni. Óriási felesleges kapacitások alakultak ki, amelyeket a

magyar társadalomnak kell mindenképpen fedezni és finanszírozni. Ezzel az akkumulátorgyártási programmal Magyarország úgy járt, mint a 80-as években, a szocializmusban az eocénprogrammal, hogy hatalmas nagy beruházások alakultak ki, és aztán világos volt, hogy ez egyáltalán nem tartható. *(Moraj és derűtség a kormánypártok soraiból. - Dr. Répássy Róbert: Te vagy az élő hibája a múltnak!)*

Tehát mi soha nem tanulunk a múlt hibáiból? Nem gondoljuk azt, hogy nem kéne újból visszahozni a szocializmust? Tudom, hogy ma nagy divat az Oroszországra való hivatkozás, és az „orosz” jelző egy pozitív jelző az önök számára. De azért nem kéne orosz rulettet játszani az ország pénzével és az emberek jövőjével. *(Nacsa Lőrinc: Bezzeg a TISZA Párt!)* Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból. - Rétvári Bence: Meg a Párbeszéd milyen sikeres! - Dr. Répássy Róbert: Bezzeg a ti időtökben!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Professzor Úr! Zavarba hoz. Meg kell hogy mondjam, ön ennél jobb. *(Dr. Mellár Tamás: Már érdemes volt szólnom!)*

Én az elmúlt években, évtizedekben számos párbeszédet folytattam önnel. Sokszor nem értettünk egyet, de azoknak volt egy szakmai, tartalmi színvonala, és meg kell mondjam, hogy mindig - hogy mondjam - bizonyos élvezettel vagy szakmai elégtétellel vitatkoztam vagy beszélgettem önnel.

A mostani hozzászólásánál, professzor úr, ön jobb! Ön nyilvánvalóan olyan dolgokat támad, amiket - ez a meggyőződése, és nagyon remélem - a lelke mélyén maga sem hisz el. Az, hogy a múlt példáit hozza föl, 40, 50, 60, 80, 100 évvel ezelőtti dolgokat vetít ide, lehet, hogy egy rövid tiktokos snittben jól hangzik, de itt, a Parlament falai között ez megalapozatlan, és egyszerűen nem méltó ahhoz a témához, a gazdasághoz, amit ön egyébként képviselni szokott.

Tisztelt Képviselő Úr! Csak néhány kiragadott dolog. Ön mondjuk, az újraiparosítást emelte ki mint kárhozzátott célt, és azt mondja, hogy nem kellene a múlt hibáit megőrizni. Én úgy gondolom, hogy akkor, amikor itt pár évtizeddel ezelőtt, akár a rendszerváltás hevéletében, akár a hatalom-, a vagyon- és az üzletámentés céljait követve az ön mostani - hogy mondjam - ideológiai társai vagy harcostársai kiáruzták az országot, külföldi kézbe juttatták a teljes bankrendszert, a teljes médiát, a teljes magyar élelmiszer-kiskereskedelmet, kérem, képviselő úr, hogy ne vitassa azt, hogy mondjuk, egy országnak a XXI. században is szüksége van cementre, szüksége van betonacélra, szüksége van textiliparra, szüksége van élelmiszeriparra. Tehát akkor, amikor ön ezt kárhozzátja, az önök

tevékenysége után szükséges újjáépítést, akkor azt kell mondanom, hogy önnek sajnálatos módon egyszerűen nincs igaza.

(9.20)

Ami pedig a jelenlegi helyzetet illeti, hogy a gazdaság mire képes és hogy mennyire - talán azt mondta - diktatórikus a vezetés, és egy személyben döntenek: ezzel ön lebecsüli azt a sok ezer gazdasági szakembert, aki ebben az országban ma is azon dolgozik, hogy az ország gazdasági élete minden külső nehézség mellett stabil maradjon, hogy a foglalkoztatás nőjön, hogy a nyugdíjak reálértékét megőrizzük, hogy az üzletek polcain áru legyen, és az üzletekben vevők legyenek. Kérem, látogasson el bármelyik élelmiszerboltba, látogasson el bármelyik üzletbe, és akkor látni fogja, hogy az ön által kárhozottatott gazdasági intézkedések igenis eredményt hoztak, az ország működik, és stabilan működik.

Azt pedig, hogy ön lebecsüli az ebben a rendszerben dolgozó és lehet, hogy ideológiailag önnel nem mindenben egyetértő gazdasági kollégáit, nem tartom - hogy mondjam? - túl sportszerű dolognak. Kérem, higgye el, hogy azokban a döntésekben, amiket esetenként egy ön által lekezelt államtitkár vagy egy miniszter, vagy urambocsá!, a kormány, esetleg a miniszterelnök meghoz, azok mögött sok száz, több ezer ember munkája, számítása van; olyan számítások és olyan munkák, amelyek esetenként vetélkednek egymással, ahol véleménykülönbségek vannak, és aminek kikristályosodásaként jelenik meg egy-egy tárcadöntés, egy-egy kormánydöntés vagy a miniszterelnöknek egy-egy döntése. Kérem, ne becslje le az ezen a területen dolgozó jelenlegi kollégáit!

Ami pedig a dolgok lényegét érinti, csak megerősíteni tudom, hogy a reálbérek az elmúlt két évben folyamatosan növekedtek, az ország finanszírozási helyzete változatlanul stabil és biztonságos, a foglalkoztatás rekordszinten van, a nemzetközi hitelminősítők megerősítették a magyarok pozícióját, tehát én úgy érzem, hogy az ön aggályainak nincs alapja és nincs realitása. Köszönöm, elnök úr a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Legalizált adósrabszolgaság Magyarországon?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon durva, hogy felpörgött a kifosztó mechanizmus Magyarországon, a hiénák és vérszívók elképesztő módon vérszemet kaptak, sorra lakoltatják ki az embereket és veszik el tőlük az ingatlanjaikat, mert tudják, hogy november 15-éig mindent össze kell szedniük, amit ezen a számukra „piacon” össze lehet szedni, hiszen utána a kilakoltatási moratórium vége

majdnem összeér az országgyűlési választásokkal. Éppen ezért gátlástalan módon sokadszorra szaladtunk bele olyan pénzügyi és jogi jellegű merényletekbe, amelyek emberek életébe kerülnek, de az otthonuk elveszejtésébe mindenképpen.

Miniszterhelyettes Úr! Államtitkár Úr! Harmadszor szaladtunk bele abba, hogy egy kilakoltatási esemény úgy ment le, hogy még a bíróságon bent volt a károsultnak a kifogása, és bár elvileg ezt azonnal kellene elbírálni, az azonnal a gyakorlatban úgy valósult meg, hogy mire a kilakoltatás megtörtént, meg sem nyitották ezt az aktát, és még egy ügyintéző sem foglalkozott ezzel. Így jártunk a tápiószecsői kilakoltatásnál, ahol egyébként védhető lett volna a történet. Szentendrén pedig egészen elképesztő módon szintén bent volt a kifogás, és az árverési vevő, az új vevő képviselésében megjelent egy úriember, aki hosszan pisogott, panaszkodott és szenvedett nekünk, hogy ő egy befektető céget képvisel, és hogy ennek a szegény pici cégnek mennyi kára volt, hogy ő már egy éve nem tudta birtokba venni az árverésen nyomott áron megszerzett szerzeményét, ami egyébként fönn volt Szentendrén az egyik legszebb panorámás részén. S ez a nyomorult befektető cég képes volt az érdekeit úgy érvényesíteni, hogy úgy dobták ki a saját otthonukból a károsultakat, hogy az ő kifogásukat, amelyet azonnal kellett volna elbírálni, ki sem nyitották. S most a héten éppen egy budapesti leendő kilakoltatási eset kapcsán küzdünk ugyanezzel, hogy bár bent van a kifogás, kétféle végrehajtócsapat próbálja ugyanarra az ingatlanra vonatkozóan ezt az állítólagos követelést érvényesíteni, és a helyzet az, hogy megint nem nyitották ki ezeket az aktákat.

Hogy van ez? Ön szerint ez elfogadható? Nem kellene valamit változtatnunk az előírásokon a tekintetben, hogy ha tényleg arról van szó, és az a kötelező, hogy azonnal bíráljanak el egy ilyen végrehajtási kifogást, akkor ez történjen is meg, illetve amíg nem történik meg, addig bírjon halasztó hatállyal? Nyilvánvaló módon ezt úgy is meg lehet csinálni, hogy ne kezdődjön egy többéves procedúra, amely az ügyeket minden esetben végeláthatatlanná teszi, hanem zárják le ezeket az ügyeket, az én álláspontom szerint úgy, hogy a károsultnak adjanak igazat, a hiénák és a vérszívók pedig menjenek minél messzebbre.

De itt kell beszélnünk még egy nagyon durva és nagyon méltatlan jelenségről. Önök azt mondják, hogy a jelzáloggal terhelt hasonló jogviszonyok jól vannak így, hogy valakit kilakoltatnak, elveszik az otthonát, és utána megjelennek nála, és azt mondják, hogy barátom, te még tartozol 8, 16 vagy 20 millió forinttal, és hosszú évekig nyomorgatják ezeket az embereket. Én azért nyújtottam be a devizás szabadság jogáról szóló javaslatomat, mert tökéletesen látom az önök hozzáállását, és változtatni szeretnék ezen. Ha valakit kitettek az otthonából, ha valakinek elvették az otthonát, nekem az a célom, hogy attól egy büdös fillért se lehessen onnantól követelni. Így is alig van esélyük ezeknek az embereknek valahogy visszarendezni

az életüket. Gondolja már végig, hogy 15 évig nyögtek egy irreálisan drága hitelt, kifosztották őket, ügyvédre kellett fizetni, kilakoltatták őket, és aztán a piacon, mondjuk, Budapesten 275 ezer forintért béreljenek egy albérletet. Egészen elképesztő nehézségek ezek így is. De ha ez úgy történik meg, hogy még jönnek a hiénák, és még további milliókat követelnek, ez a család lehetetlen helyzetbe kerül.

Én értem, hogy önök a jogrendszer stabilitását vélik félteni ettől az egésztől, de legyünk őszinték, az önök regnálása alatt 37 ezer családot lakoltattak ki; nem embert, családot, tehát ennyi kilakoltatási esemény történt. Nekem ne mondja azt, miniszterhelyettes úr, hogy ha ezt a 37 ezer embert engednék szabadon távozni, az bedöntené a jogrendszert vagy a nemzetgazdaságot! Ez egyszerűen nevetséges lenne. Nyilvánvaló módon a nagyságrendek nem stimmelnének. Tehát én azt mondom, hogy legalább ezeket az embereket most engedjék egy átmeneti levegőhöz jutni, aztán vitatkozzuk le a lex Marczingóst, hogy hogy ne legyenek kilakoltatások, hogy a végrehajtási rendszer, ahogy Staudt Gábor kollégám annak idején javasolta, legyen állami kézben.

Ezt mind le kell vitatkozni, de addig is az embereknek ezt a szorongatását fejezzék be. Ehhez két dolog kellene: a bíróság azonnal döntsön, ha van egy kifogás, és juthasson jogorvoslathoz az ember, mielőtt kilakoltatják. A másik szükséges lépés pedig az lenne, hogy ha mégis bekövetkezik ez a tragédia, ne követelhessenek tőle újabb összegeket. Ha ezt a kettőt szavatoljuk, utána folytassuk le a hosszú vitát, mi készen állunk rá. Várom érdemi válaszait mind a két kérdésre.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Sokszor beszélünk már ezekről a kérdésekről, és mindig elmondom, hogy a bírósági végrehajtás a bírósági eljárás része. Tehát itt ér véget a bírósági eljárás, a végrehajtással, azért, mert a bíróság döntését a jogosult kéri végrehajtani, mert az adós vagy a kötelezett nem teljesítette a bíróság döntését. Tehát a végrehajtásnak az az értelme, hogy a nem teljesítő adósok, a jogosultnak nem teljesítő, a követelést nem fizető adósok is tartsák be a bíróság ítéleteit. Tehát a bíróság rendeli el a végrehajtást. Természetesen abban is igaza van, hogy a bíróság dönthet csak arról, ha az adós azt mondja, hogy ő mégsem tartozik. Hiába volt egy érvényes eljárás, hiába volt egy bírósági döntés, az adós mégis úgy ítéli meg, hogy például ő már túlfizette a hitelt.

De, tisztelt képviselő úr, nem tudunk azon változtatni, hogy ebben a kérdésben a bíróságnak kell döntenie. Az sem helyes szerintem, hogy önök egy politikai pártként bele akarnak avatkozni végrehajtási eljárásokba (*Z. Kárpát Dániel: Mi a jogszabályok szerint*

járunk el!), de ha így teszik, akkor nyilvánvalóan van annak módja, hogy hogyan kérjék számon a bíróság esetleges mulasztását. A bíróság mulasztását, ha valóban mulasztásról van szó, egy országgyűlési képviselő a megfelelő helyen, megfelelő beadványokkal és kérelmekkel természetesen számon tudja kérni.

(9.30)

Ami az ügynevezett elsétálás jogát illeti - mert, ugye, erről van szó, hogy önök azt javasolják, hogy ha már valakit kilakoltattak, és a lakását elvették, akkor ezzel szűnjön meg a tartozása -, a tegnapi napon a miniszterelnök úr válaszolt erre a kérdésre. De én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy egyébként létezik ilyen megoldás, kevesen veszik igénybe, de létezik ilyen megoldás, ez a magáncsőd eljárás. A magáncsőd eljárásnak van egy olyan lehetősége, hogy amennyiben egy bizonyos ideig vállalja a hitel törlesztését, és azt rendszeresen törleszti, akkor egy idő után mentesül a fennmaradó tartozás alól. Tehát valóban van egy olyan része ennek a magáncsőd eljárásnak, hogy egy darabig köteles törleszteni az adósságot, de a végén mentesülhet a fennmaradó tartozás alól. Ezt mindenkinek a figyelmébe ajánlom, hogy létezik Magyarországon az ügynevezett elsétálás joga; nem abban a formában, ahogy ön mondja, hogy ha elveszik az ingatlant, akkor utána már ne tartozzon senki semmivel, hanem be kell menni egy magáncsőd eljárásba, a magáncsőd eljárásban vállalni kell bizonyos törlesztést, és ezzel a törlesztéssel egy idő után azt a kedvezményt kapja az adós, hogy nem tartozik már a további összeggel.

Tisztelt Képviselő Úr! Még arra szeretném felhívni a figyelmet - hiszen itt most már napok óta, sőt hetek óta a devizahitelekkel kapcsolatos intézkedésekről beszélünk -, hogy jelenleg is van olyan intézkedés, amely a fennálló, tehát az érvényes hitelszerződésekre, lakáshitel-szerződésekre vonatkozik a kormány döntése alapján, ez a bizonyos kamatstop, a kamatstop-intézkedés. Ez kifejezetten a lakáshitelekre vonatkozik, és azokra a devizahitelekre is vonatkozik, akik forintosították a hitelüket, tehát akik átalakították forinthitellé, és lakáshitel címen vették fel az összeget, azokra a kamatstop is vonatkozik. Tehát hogyha valaki azt szeretné, hogy a kamatok, a törlesztőrészlet ne emelkedjen, ne szálljon el, az igenis támogassa a kormányt abban, hogy a bankokkal szemben ezt a kamatstopot érvényesíteni tudja. Több mint 270 ezer adós, 270 ezer ügyfél élt ezzel a kamatstop-lehetőséggel, nekik nyújtott segítséget a kormány abban, hogy maximálta a lakáshitelek kamatait.

Önt is kérem tehát, képviselő úr, és mindenkit, hogy ne terjessze azt, hogy a kormány jelen pillanatban nem segít a devizahiteleknek, mert azoknak is segít, akiknek még fennáll a tartozása, és azoknak is segített, korábban is, akiknek nyomasztó volt az árfolyam-ingadozás, és ezért átváltották forintra. 250 vagy 265 forinton váltották át azt a devizahitelt, és

most 390 forint az árfolyam - tehát képzeljük el, hogy ha ez még ezen az árfolyamon létezne, milyen terhet jelentene ez!

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön felszólalásának a címében az „adósrabszolgaság” szó szerepelt. *(Az elnök csenget.)* A kormány mindent megtett azért, hogy kiszabadítsa az embereket ebből a lakáshitelezésből. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vajda Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Megnézem a magyar államadósság számlálójának weboldalát, adossagora.hu: 65 085 103 996 851 forint, ez egy főre 6 709 805 forint ebben a pillanatban.

Kedves Kollégák! Olyan ügyben kértem most szót, amely valóban aktuális, sőt egyre aktuálisabbá vált Nagy Márton miniszter 2022-es kinevezése óta. Tudom, ezzel persze még nem szűkítettem le eléggé a problémakört, hiszen ez a Nagy Márton által felügyelt terület szinte minden szegmensére igaz, legyen szó a nulla körüli gazdasági növekedésről, a letörhetetlen élelmiszer-inflációról, az óriási költségvetési hiányról, mind-mind súlyos ügyek, de ezek közül szerintem kiemelkedik egy, ez pedig nem más tehát, mint amit előbb említettem, az államadósság.

Remélem, hogy a fideszes kormány legalább azt nem tagadja, hogy a probléma súlyos, és egyre súlyosabbá válik. A folyamat nyomon követhető tehát az általam említett és általam létrehozott www.adossagora.hu weboldalon, ahol minden magyar választóelőben láthatja, hogyan emelkedik a magyar államadósság minden egyes másodpercben. Az adossagora.hu oldal szerint ebben a pillanatban tehát, ahogy előbb is mondtam, a magyar állam adóssága meghaladja a 65 000 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy minden egyes magyar emberre az újszülöttről az aggastyánig fejenként, ahogyan mondtam, több mint 6 millió 700 ezer forint államadósság jut. Vegyünk tehát egy átlagos négyfős családot, ez azt jelenti, hogy majd' 27 millió forint esik rájuk - és akkor a kamatokról még egy szót sem szóltam, de most szólok. Tudják, hogy mekkora ennek az adóssághegynek a költsége, amit maguk okoztak? Csak idén több mint 4000 milliárd forint, nagyságrendileg annyit kell költenünk maguk miatt az államadósság kamataira, mint az oktatásra vagy az egészségügyre.

A fideszes kormány által felvett államadósság után minden ember napi körülbelül ezer forintot - még egyszer mondom: minden magyar ember napi ezer forintot - fizet, azaz egy hónapban 30 ezer forintot, egy négyfős család havi 120 ezer forintot fizet csak a kamatokra. Még egyszer: ez egy olyan adósságteher, amelynek a felvételéről nem mi, nem ők döntöttek, hanem

maguk, Orbán és a kormányuk, viszont a terheket visszafizetniük nekik, nekünk kell, a magyar embereknek.

A felelősségüket hiábavaló is másra hárítani, bár látom, hogy éjjel-nappal azon vannak. Az adossagora.hu weboldal azonban megmutatja a tényeket, és a számok makacs dolgok, nem olyanok, mint a maguk által létrehozott mesterségesintelligencia- meg AI-generált fideszes propagandavideók, mert azokkal szemben ezek a számok nem hazudnak.

A 2010. év végén, vagyis a fideszes hatalomra jutás után pár hónappal 20 000 milliárdon állt a mutató, vagyis sikerült több mint megháromszorozni az államadósság nagyságát. Még egyszer: önök megháromszorozták! Önmagában ez is tragédia, de az csak tetézi, hogy mire nem költötték el ezt az irgalmatlan összeget, miközben sosem látott uniós források áramlottak hazánkba. Amire nem költöttek: oktatás, egészségügy, közösségi közlekedés. És hát, valljuk be - valljuk be! -, hogy önök sem éppen a spórolásról híresek, Nagy Márton személyében sem a spórolásról emlékeztetes, inkább a luxusutazásairól. Nemrég hallottuk azt, hogy összeadva több mint egy hónapot tett ki csak idén az utazásai. A miniszter úr pedig nem aprózta el, csak Brüsszelben éjszakánként 800 ezer forintért béreltünk mi neki szobát. Olyan kormányzati időszakról beszélünk, amikor 20 ezerről 65 ezerre *(sic!)* emelték az államadósságot, olyan időszakról, amikor 120 ezer forint egy négyfős család havi - havi! - kamatkiadása az államadósság után. Ilyen tételekre megy tehát a magyarok pénze.

Ennek kell véget vetnünk jövő tavasszal, mert a maguk politikája adósságba taszítja szeretett hazánkat, a kamatfizetés ördögi körébe hajszolja a családokat; ezért nem jut elég pénz vasútra, ezért kell hónapokat, sőt néha éveket várni egy-egy műtetre, vagy különórákra járatni a gyerekeket. A Fidesz ezt tudja 2026 tavasza után is, ezt tudná csak. És honnan tudhatjuk mindezt? Mert mióta tart a felszólalásom, azaz az elmúlt kevesebb mint öt perc alatt, megnézem, 65 085 milliárd 135 millió 424 057 forintra emelkedett, azaz csak mióta beszélek, kevesebb mint öt perc alatt majdnem 50 millió forinttal nőtt Magyarország államadóssága.

Szeretett hazánk ennél sokkal többet érdemel. Esélyt kell kapnunk jövő tavasz után arra, hogy véget vessünk az eladósodásnak, véget vessünk *(Az elnök csenget.)* az egyre növekvő kamatterheknek *(Az elnök csenget.)*, véget vessünk a miniszteri luxusutaknak. A kormányváltás után Magyarország valóban arra fog költeni, ami nem a fideszes hatalom, hanem a magyar családok érdeke. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Hosszú kampány indult, én ennek tudom be az ön felszólalását, ennek tudom be, mert Magyarország pénzügyei rendezettek, a költségvetés stabil, a kormány képes a családokat, nyugdíjasokat és vállalkozásokat támogató intézkedéseire szükséges forrásokat biztosítani.

A kormány Európa legnagyobb adócsökkentési programját hajtja végre, miközben négy szabályt tart szem előtt a fiskális fegyelem megőrzése érdekében. Eszerint a hiánynak évről-évről csökkennie kell; másodszor az államadósságnak fenntartható pályán kell maradnia; harmadszor nem szabad visszakerülni a túlzottdeficit-eljárás alá; végül pedig az elsődleges egyenlegnek nullaközeli szinten kell maradnia. Ezzel összhangban az év kilencedik hónapjában magasabban teljesültek az adó- és járulékbévételek, és a pénzforgalmi hiány is az időarányosnál kedvezőbb lett.

(9.40)

Ön is számokat említett, engedje meg ezt nekem is: '25 szeptember végéig az államháztartás központi alrendszere 3328 ezer (sic!) milliárd forintos hiánnyal zárt, ezen belül a központi költségvetés 3267 milliárd forintos hiányt, az elkülönített állami pénzalapok 101,3 milliárd forintos többletet, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai pedig 162,6 milliárd forintos hiányt mutattak. Az éves várható pénzforgalmi hiány 4774 milliárd forint, ennek első kilenchiavi hiánya 69,7 százalék, vagyis az időarányosnál, a 75 százaléknál kedvezőbb. A központi alrendszer adó- és járulékbévételei az előző év azonos időszakához viszonyítva 8,1 százalékkal magasabban alakultak. Ezen belül a fogyasztáshoz kapcsolódó adók esetében 9 százalékos növekedés történt.

Említette az állami közlekedést. Az állami közlekedési és közüzemi szolgáltatásra fordított összeg - összesen 1970 milliárd forint kifizetés - 341 milliárd forinttal magasabb az előző év azonos időszakánál. A kiadásokon belül nagyságrendileg az úthálózat-felújítási és -karbantartási munkákkal kapcsolatos kifizetések, a lakossági energia- és rezsivédelmi szolgáltatás, valamint a Víziközmű-fejlesztési és Elmentételezési Alap kiadásai alakultak magasabb összegben.

Meghaladták a tavalyi összeget a nyugellátásokra és gyógyító-megelőző ellátásokra fordított kiadások is. Szeptember végéig a 13. havi nyugdíjjal és ellátással együtt a nyugellátásokra és nyugdíjszerű ellátásokra összesen 5510 milliárd forint, míg gyógyító-megelőző ellátásokra 2201 milliárd forint összeg kifizetése történt meg.

Magyarország államadósságát tekintve semmilyen rövid vagy hosszú távú kockázat nincs. A kormány elkötelezett a fiskális fegyelem, így az államadósság csökkentése mellett. A magyar gazdaság alapvető fundamentumai stabilak, az államadósság devizaösszetétele és tulajdonosi szerkezete is kellően diverzifikált. Az államműködés finanszírozása biztosított és stabil.

Ezt tükrözik vissza a hitelminősítők értékelései is, melyek továbbra is egyöntetűen befektetésre ajánlják hazánkat, ami a töretlen bizalmat tükrözi.

Alaptörvényünk előírásai szerint csak olyan költségvetésitörvény-javaslat nyújtható be az Országgyűlés részére, melynek végrehajtása esetén az államadósság a megelőző évihez képest csökken. A stabilitási törvény pedig erre nézve további garanciákat tartalmaz, hogy a csökkenő adósságráta a költségvetés végrehajtásakor is biztosított legyen. A magyar államadósság 2010-hez képest jelentősen csökkent, ráadásul 2010 óta folyamatosan az uniós átlagszint alatt van, alacsonyabb volt a Covid és a háború éveiben is.

Az Európai Bizottság '24. évi őszi elemzése szerint az EU átlagos adósságrátája 82,4 százalék volt '24 végén. Ebben az elemzésben '24 novemberében az Európai Bizottság Magyarországra a GDP 74,5 százalékát elérő adósságot jelzett előre '24 végére, míg a tényadat érdemben alacsonyabban alakulhat. Még vannak számaim, de ezeket elnök úr bizonyára igen jól ismeri. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugdíjasok ma már az ország legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportjai közé tartoznak. Tisztességgel ledolgozott, évtizedek után, becsülettel befizetett járulékok után sokan mégis kénytelenek a létminimum alatt tengődni. Miközben egy életen át építették ezt az országot, most hónapról hónapra számolgatniuk kell, hogy marad-e pénzük gyógyszerre, hogy marad-e pénzük fűtésre vagy élelmiszerre. Ez nem méltó sem hozzájuk, sem Magyarországhoz.

Tizenöt éve tart a Fidesz kormányzása, és ennyi idő alatt világossá vált: a Fidesznek a nyugdíjasok nem megbecsült polgárok. Az átlagnyugdíj értékét szépen lassan felemészti a drágulás, a minimálnyugdíj pedig továbbra is szégyenletesen alacsony, 28 500 forint. Ennyit ér a kormány szemében egy élet munkája. Miközben a fideszes elit luxusban él, a magyar nyugdíjasok közül több százezren napi megélhetési gondokkal küzdenek.

És mit kínálnak önök, kedves fideszes képviselők? SZÉP-kártyákat, Erzsébet-utalványokat, egyszeri juttatásokat. Ezek mind-mind ideiglenes, politikai célú alamizsnák, amelyek nem oldják meg a nyugdíjasok problémáit.

És mit tenne a másik jobboldali párt, a TISZA Párt? Programjukból világosan kiderül, hogy ők is megtartanák az Orbán-rendszer igazságtalan nyugdíjszámítását, az inflációhoz kötött emelést, ami mindig kevesebb,

mint a valóságos drágulás. Ez is mutatja, hogy a jobb-
oldal a nyugdíjasokon akar spórolni, bárhogya is neve-
zik ők ezt.

Egyedül nekünk, baloldaliaknak van igazságos
nyugdíjprogramunk. De nézzük, mit is kínál pontosan
Dobrev Klára és a DK világos programot kidolgozott
nyugdíjrendszere! Visszaállítanánk a 2010 előtti svájci
indexálást, vagyis a nyugdíjak emelkedését nemcsak az
inflációhoz, hanem a bérek növekedéséhez is kötnénk.
Ez az igazságos rendszer biztosítja, hogy az idősök ne
maradjanak le a társadalom többi részéhez képest.

A második fontos különbség: a DK jóval maga-
sabb minimálnyugdíjat vezetne be, mint a jobboldali
pártok. Amíg a DK havi 145 ezer forintnál nem fizetne
kevesebb nyugdíjat az idősöknek, addig a TISZA csak
120 ezer forintot adna, a Fidesz pedig megtartaná a
jelenlegi szegényes 28 500 forintos nyugdíjmini-
mumot. De mindez nem elég, azonnali, jóval maga-
sabb, jóval szélesebb sávban alkalmazott nyugdíjeme-
lést kell végrehajtani! Mi a kormányváltás után ezt
fogjuk tenni.

A Fidesz ugyan egy extra hónapnyi juttatás beik-
tatásával, a TISZA pedig négy, alig emelkedő nyugdíj-
sáv bevezetésével oldaná meg a nyugdíjemelést, ezek
az összegek azonban havi kifizetésekre leosztva jóval
kisebbsé, mint a DK nyugdíjemelése. A mi javaslatunk
szerint ugyanis a legalacsonyabb nyugdíjak 50 száza-
lékkal nőnének, a közepes nyugdíjak átlagosan 25
százalékkal nőnének, és ne felejtkezzünk el a már ál-
talam említett vegyes indexálásról, ami minden nyug-
díjasnak magasabb emelést adna és tisztességes, biz-
tonságos időskort teremtené nekik.

De mondok konkrét példát is. Vegyünk egy havi
80 ezer forintos nyugdíjat, ami a TISZA 120 ezer fo-
rintos minimálnyugdíja értelmében havi 40 ezer fo-
rinttal nőne! A Fidesz felhárító 28 500 forintos
minimálnyugdíját már említettem. Ezzel szemben a
DK sávós nyugdíjemelése havi 65 ezer forinttal
emelné ezt a bizonyos 80 ezres nyugdíjat már a jövő
évtől. A 150 ezer forint és 250 ezer forint közötti
nyugdíjakat pedig 25 százalékkal emeljük, míg a
TISZA a 150 ezres nyugdíjakat egyetlen forinttal sem
emelné. 200 ezer forintos havi nyugdíj esetében a
DK programja 230 ezerre emelné a havi nyugdíjat
2026-tól. A TISZA ismét egyetlen forinttal sem
emelné ezeket a nyugdíjakat, a Fidesz pedig mind-
össze 3846 forinttal.

Kedves Képviselőtársaim! Amikor arról beszé-
lünk, hogy Magyarország milyen ország akar lenni,
akkor valójában arról is beszélünk, hogy hogyan bá-
nunk az időseinkkel. Egy olyan ország, amelyik meg-
alázza a nyugdíjasait, amely hónapról hónapra bi-
zonytalanságban tartja őket, nem lehet erős és igaz-
ságos.

A DK ezzel szemben olyan Magyarországot akar,
ahol az idős embereknek nem kell nélkülözésben él-
niük. Ezt ígéri Dobrev Klára baloldali programja, és
ehhez kérjük a több mint félmillió baloldali szavazó
támogatását 2026-ban, akik nélkül nincs és nem is

lesz kormányváltás, mert mi nem felejtettük el, hogy
kik építették ezt az országot, mi megbecsüljük őket.
Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevé-
ben Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván vála-
szolni. Öné a szó.

(9.50)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisz-
tériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm
képviselő asszonynak a felszólalását, mert lehetőséget
ad számomra részben, hogy elmondjam, én éltem már
a Dobrev Klárák világában, és azért az nem teljesen
úgy volt, ahogy ön most elmondta. *(Gy. Németh Er-
zsébet: Szegény államtitkár úr! - Derűtség a kor-
mánpártok padsoraiban.)*

Ezzel együtt az elmúlt 15 év kormányzati politi-
kája bizonyítja, hogy betartottuk az idős honfitársai-
nk telt ígértünk, megőriztük a nyugdíjak vá-
sárlóértékét. A nyugdíjasok a rendkívüli időszakok-
ban is számíthattak és számíthatnak a kormányra.
2025-ben is inflációkövető nyugdíjmelés történt, ki-
fizettük a 13. havi nyugdíjat, '25 novemberében és
decemberében nyugdíj-kiegészítésre kerül sor, mely-
nek mértéke átlagosan 51 ezer forint lesz.

2010 óta a nyugdíjak összege több mint duplájára
emelkedett, vásárlóereje 25 százalékkal növekedett a
'25-ös emeléssel. Az átlagnyugdíj összege a 2010. évi
97 ezer forintról '25 szeptemberében 245 700 forintra
növekedett. A baloldal által elvett 13. havi nyugdíjat
2022-ben sikerült teljesen visszaépíteni. 2025 elején
3,2 százalékkal emelkedett az ellátás összege. Febru-
árban megérkezett a 13. havi nyugdíj, 2025 novembe-
rében és decemberében nyugdíj-kiegészítésre kerül
sor, melynek az összege, mint említettem, 51 ezer fo-
rint lesz. 2022-ben 14 százalékos, '23-ban 18,5 száza-
lékos, '24-ben 6 százalékos, '25-ben 4,8 százalékos,
így összesen a '21. évi decemberi nyugdíjhoz képest
51,4 százalékkal emelkedett a nyugdíjak összege
2022-24 között. Nyugdíjprémium és egyszeri jutta-
tás formájában a nyugdíjasok szintén részesültek a
gazdasági sikerekből '17-ben, '18-ban, '19-ben, '21-
ben és '22-ben is. 2016 és '17 karácsonyán, illetve '18
húsvétján Erzsébet-utalványt, 2019-ben rezsital-
ványt kaptak.

A nyugdíjasok szeptember 1-je és október
15-e között 30 ezer forintos, papíralapú élelmiszer-
utalványt kaptak. A kormány dolgozik a 14. havi nyug-
díj bevezetésén is, elindításához azonban gazdasági
erő kell, ez pedig összefügg a békével. A 13. havi ellá-
tást is úgy sikerült visszavezetni, hogy évente egyheti
nyugdíjat hoztunk vissza. Vidéki otthonfelújítási
programot indítottunk, amelyet a nyugdíjasokra is ki-
terjesztettünk. A rezsicsökkentéssel érezhető mennyi-
ségű pénzt takaríthatnak meg a nyugdíjasok is, az át-
lagfogyasztásig továbbra is minden nyugdíjas megta-
karíthat pénzt.

Tekintettel arra, hogy képviselő asszony is kitért a parlamenten belül és kívül lévő egyéb pártokra is, engedje meg, hogy én is néhány szót szánjak erre! A TISZA Párt megsarcolná a nyugdíjasokat. Magyar Péter nyugdíjszakértője elszólta magát, amikor '25 októberében egy podcastban elmondta, hogy megadóztatnák a nyugdíjakat, és csökkentenék a kezdő nyugdíjakat. Simonovits András szerint a nyugdíjrendszer most is túl bőkezű. További terveik vannak a nyugdíjakkal, de mint mondta, nem kell ezeket a választás előtt részletezni, először nyerjük meg a választást.

Raskó György, Magyar Péter tanácsadója és bizalmasa egy podcastban arról beszélt, hogy a TISZA Párt elnöke nem szereti az időseket. A TISZA esetleges választási győzelme esetén Magyar gyakorlatilag senkit nem akar felvenni a kormányba, aki egy-két évvel idősebb nála. A TISZA Párt programírójaként tevékenykedő Petschnig Mária Zita nyíltan beszélt arról, hogy nem támogatják a 13. havi nyugdíjakat. A 2010 előtti baloldali kormányok is kisemmizték a nyugdíjasokat: 2,4 millió nyugdíjastól vették el a 13. havi nyugdíjat, 2006-10 között mintegy 4 százalékkal esett vissza a nyugdíjak reálértéke.

Összegzőként tehát, ha a két folyamatot összehasonlítjuk, akkor, úgy gondolom, hogy 2010 óta a polgári kormány nyugdíjasokkal kapcsolatos konkrét intézkedései és egyébként társadalmi, ha úgy tetszik, érzelmi hozzáállása merőben más, és hála istennek, jobb, mint az önöké. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „A Tisza Párt megsarcoltatná a nyugdíjasokat is” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Lassan nem múlik el úgy egy nap, hogy ne szívárogna ki a TISZA Pártnak egy újabb olyan terve, amely káros lenne hazánkra, káros lenne és rossz lenne a magyar emberekre nézve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakorlatilag nincs már olyan társadalmi csoport, amely ne lenne kárvallottja annak, ha a TISZA esetleges kormányzati pozícióba kerülne. Mit tudunk eddig a TISZA Párt terveiről? Azt mindenképpen tudjuk és megállapítottuk, hogy adóemelésre készülnek. A családközpontú adózási rendszer szétverését fontolgatják, és az szja-mentességek megszüntetése is napirenden van náluk, a vállalkozások megsarcolása, támogatásainak elvétele, és ami szintén nagyon súlyos, az orosz energia felváltása valami mással, ami nyilvánvalóan sokkal drágább lesz, és ez nyilvánvalóan a rezsicsökkentés óriási magyar vívmányát tenné tönkre, tehát emelkednének a rezsiárak jelentős mértékben.

És akkor mit hallunk - Fónagy államtitkár úr is említette - egy TISZA-s szakértőtől, Simonovits András közgazdásztól? Egy televízióstúdióban, egy Tarr Zoltán-féle retorikai fordulatot használva a következőket mondta: lehetne gondolkodni középtávú meg hosszú távú reformokon, de nem kell ezt a választás előtt részletezni, először nyerjük meg a választást. Tehát ki tudja, még mi van a tarsolyban, mik fognak még kiderülni? Újabb és újabb ilyen TISZA-s ötletek, amelyek nyilvánvalóan a magyar emberek számára nehézségeket és gondokat jelentenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Simonovits úr egyik javaslata tehát nem más, mint a nyugdíjak megsarcolása. Azért csak az egyik, mert napvilágot látott már az is, hogy eltörölné a „Nők 40” lehetőséget, a kordvezményes nyugdíj programját, amely szerintem szintén egy óriási Fidesz-KDNP-s vívmány; emelné a nyugdíjkorhatárt, és a 13. havi nyugdíj egységesítését, vagyis az átlagnyugdíj ötletét is felvázolta.

Az elmúlt héten pedig az derült ki egy újabb videófelvétélből, hogy szerinte túl bőkezű a jelenlegi nyugdíjrendszer, tisztelt képviselőtársaim; ezért csökkenteni kellene például úgy, hogy megadóztatják a magasabb nyugdíjakat. Mint fogalmazott, a bővös szó, a bővűs ez esetben a degresszió, amelyet leegyszerűsítve úgy magyarázott el, hogy a legmagasabb nyugdíjakat, mondjuk, plusz 10-20 százalékkal megadóztatják. Majd hozzátette: ezt a degressziót lehetne még fokozni is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát nyugdíjcsökkentés, nyugdíjadó, nyugdíjdegresszió, ezek tehát a TISZA-csomag legújabb elemei. Ezek brutális és húsbavágó összegek, amelyek elvétele súlyos megélhetési gondokat okozna a közel 2,5 millió nyugdíjas polgártársunk számára, különösen az inflációval és a rezsi-költségekkel együtt. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Az elképzelés már önmagában is botrányos a nyugdíjas honfitársainkkal szemben, akik hosszú évtizedeket dolgoztak évekig alázattal, kitartással, szorgalommal, kőkemény munkával felépítve ezt az országot, Magyarországot, amelyben most élünk. Tisztelet jár nekik, nem adóteher.

Mi úgy látjuk, hogy a legjobb gazdaságpolitika az alacsony adók politikája. Ezt folytatja a magyar kormány, ezt szeretnénk látni a jövőben is a családtámogatások további bővítésével és nyilván a nyugdíjasok inflációt követő nyugdíjemelésével. Nem beszélve arról, hogy valóban elhangzott itt Gy. Németh Erzsébet részéről is, hogy milyen baloldali értékeket vallanak a nyugdíjasok vonatkozásában. Hát igen, ők voltak kormányon, amikor a 13. havi nyugdíjat elvették, a Fidesz-KDNP-kormány pedig visszaadta, sőt be is építette a nyugdíjrendszerbe. *(Gy. Németh Erzsébet: Mi hétszer adtunk, ti háromszor.)* Ez is önmagában óriási vívmány. Ez mutatja egyébként a kormányzat értékvalasztását is, hogy fontosnak tartja az idősebb polgártársaink megbecsülését.

A KDNP-frakció úgy látja, hogy veszélyes a TISZA adócsomagja, és botrányosnak tartjuk a nyugdíjak megadóztatásának még az ötletét is. Úgyhogy arra

kérjük a kormányt, hogy továbbra is folytassa ezt az adópolitikát, törődjön és gondoskodjon a nyugdíjasokról. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Zsigó Róbert miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy ezt a témát idehozta az Országgyűlés elé. Tájékoztatnom, hogy Magyarország központi költségvetése a 2025. évre nyugellátásokra és nyugdíjszerű ellátásokra összesen várhatóan több mint 7300 milliárd forintot biztosít, ami a költségvetés legnagyobb tétele.

(10.00)

A 2026-os, tehát a jövő évi költségvetésben ez a kiadás 400 milliárd forinttal magasabb, tehát 7700 milliárd forintra emelkedik.

Fontos azonban beszélnünk arról, hogy mi történt a 2010-es kormányváltás előtt, milyen helyzetben voltak a nyugdíjasok, hiszen ahogy előttem is elhangzott, 2010 előtt a baloldali kormányok nem tisztelték és nem köszönetet mondtak a nyugdíjasoknak, hanem kisemmiszték őket. 2,4 millió nyugdíjastól vették el a 13. havi nyugdíjat, 2006 és 2010 között mintegy 4 százalékkal esett vissza a nyugdíjak reálértéke, vásárlóértéke, és emlékezzünk vissza, hogy az akkori ígéretek ellenére az egekbe emelték a gáz és az áram árát. Ezzel leginkább az időseket hozták nehéz helyzetbe.

Tisztelt Ház! 2010-ben kötöttünk egy megállapodást az idősekkel, amely arról szólt, hogy amíg nemzeti kormány van Magyarországon, addig megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét, tartjuk is a szavunkat ehhez. Emellett visszaadtuk a baloldal által korábban elvett 13. havi nyugdíjat, megvédjük a rezsicsökkentést is, és fenn is tartjuk éppen azért, hogy a családokat, a gyereket nevelő családokat és az időseket ezzel segítsük. És érkezik a nyugdíj-kiegészítés, hiszen a novemberi nyugdíjjal 47 200 forint, decemberben pedig már az emelt nyugdíj érkezik.

Emellett nagyon fontos lépéseket tettünk az árrezsicsökkentéssel, ami a túlzó és indokolatlan áremelések ellen lép fel, emellett 30 ezer forintos élelmiszer-utalványt is kapnak az idősek. Itt tudom tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy a mai napig közel 25 milliárd forintban le is vásárolták már ezeket az idősek.

A „Nők 40” programot is bevezettük, ennek keretében 2025 augusztus végéig már több mint 429 ezren mehettek nyugdíjba 40 év jogosultsági idő után. Bevezettük - és ez nagyon fontos - a Gondosóra-programot, amelynek segítségével egy gombnyomással tudnak segítséget hívni az idősek. Már 950 ezren használják a Gondosórát. Az eszköz eddig 76 ezer életet

mentett meg, és több mint 725 ezer hétköznapi ügyben segített. Az elmúlt esztendőben összefogtunk és segítettük a nyugdíjasokat többek között ezekkel az intézkedésekkel.

Viszont ami az ön felszólalásában is benne van, fel kell hívnunk az idősek figyelmét arra, hogy amit elértünk közösen az elmúlt 15 esztendőben, az veszélybe kerülhet, mert ahogy elhangzott, a DK és a TISZA Párt mögül előbújt szakértők többek között azt mondják, hogy megadóztatnák a nyugdíjakat, és csökkentenék a kezdő nyugdíjakat. Ez azt jelenti, hogy a TISZA Párt folytatná a baloldali hagyományt ezen a területen is.

Van egy emblemikus elszólásuk vagy olyan beszéd, ami nyilvánosságra került, ezt Tarr Zoltán, a TISZA Párt alelnöke mondta. Így szól: „nem fogok mindent elmondani, mert akkor megbukunk, most nem lehet még erről beszélni,” - és itt van a lényeg, - „először választást kell nyerni, és utána mindent lehet”. És sajnos, tisztelt képviselőtársaim, ezek alapján derülnek ki - ahogy ön is mondta - szinte nap mint nap olyan idézetek a TISZA Párttól, amelyet ugyan el akarnak titkolni, a valódi programjukat el akarják titkolni, de mégis beszélnek erről. És ahogy ön is mondta, Simonovits András, aki egy baloldali közgazdász, az ATV Egyenes Beszéd című műsorában, a párt nyugdíjpolitikai elképzeléseivel kapcsolatban azt mondta: „lehet gondolkodni rövid távú meg hosszú távú reformokon, de nem kell ezt a választások előtt részletezni”. El akarják titkolni az idősek elől, hogy mire készülnek, azt is mondhatjuk, hogy át akarják verni az idős embereket. Szintén ő azt mondta: a nyugdíjakat, mondjuk, 10-20 százalékkal meg kéne adóztatni, és azt is mondta, hogy ő a „Nők 40” nyugdíjat szüntetné meg először.

De idézhetjük Raskó Györgyöt is, aki azt mondta a brüsszeli elit kérésének megfelelően: „a TISZA továbbra is a 13. havi nyugdíj elvételeért küzd”, és Surányi György korábbi jegybankelnök pedig azt mondta egy TISZA-fórumon: „lehet egy olyan pillanat, amikor ezt lehet, azt lehet mondani, hogy meg lehet kérdőjelezni a rezsicsökkentést”.

Tisztelt Képviselőtársaim! A TISZA Párt 20 százalékos adóterve azt jelentené, hogy átlagosan havi 49 ezer forintot szedne be a nyugdíjasoktól a TISZA Párt. Egy 246 ezer forintos átlagnyugdíjnál a TISZA-adó évi 590 ezer forint csökkenést jelentene. Szerintünk nem csökkenteni és adóztatni, hanem emelni kell a nyugdíjakat. Éppen ezért érkezik - ahogy mondtam - a nyugdíj-kiegészítés, januárban a nyugdíjemelés, februárban pedig a 13. havi nyugdíj. Az idősek, a nyugdíjasok továbbra is számíthatnak ránk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Font Sándor képviselő úr, a Mezőgazdasági Bizottság elnöke: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tarr Zoltán „agrárszakértő”. Ugye, erre azt mondják, hogy várjunk, ez nem lehet, hát épp államtitkár úr említette meg egyéb áldásos tevékenységét. Mi is azt gondoltuk, hogy a teológus végzettségű személynek sok egyéb feladata van az elmúlt egy év óta, azelőtt nem tudtuk, hogy ki ő, de hogy agrárszakértő, erre nem gondoltunk, és mégis erre a pályára tévedt, és elkezdett azon elmélkedni, hogy mit is kell tenni a magyar gazdáknak akkor, amikor ők majd beengedik Ukrajnát az EU-ba, és az ukrán termékek beérkeznek Magyarországra, és ezáltal a magyar gazdák hagyják abba a szántóföldi növénytermesztést, kukorica és gabonafélék termesztését, mert ebben úgysem leszünk versenyképesek.

Mondhatnánk: Tarr Zoltán „agrárszakértő” kötelelet küldött a gazdáknak, de ez olyan, mintha az elmúlt 15 évben ő nem itt élt volna, és nem látná, hogy konkrétan az Orbán-kormány milyen stratégiai együttműködést kötött a mezőgazdaság szereplőivel az agrárkamaránál és a gazdakörökön keresztül, és hogy azt állítjuk: az agrárium stratégiai ágazat.

Miért is? Mert sokan elfelejtik, és engedjék meg, hogy én felhozzam ezeket a tulajdonságaikat is, hogy gyakorlatilag a környezetünknek, a tájképnek a formálói. Az egyik legkomolyabb zöldtevékenységet folytató gazdálkodási forma a mezőgazdaság. És természetesen ott vannak a népi kultúra továbbörökítési elemei, amelyek mind a mezőgazdasághoz tartoznak. De ne felejtjük el az alapvető célját: a mezőgazdaság élelmiszert termel! Az emberek, azaz mindenki a földgolyón élelmiszert fogyasztanak. Ebből jön az egyenes következtetés: mezőgazdaság nélkül nincs emberiség. Csak ezt elfelejtjük; olyankor vesszük észre, mint a Covid-válság ideje alatt, amikor kiürültek a polcok, és kerestük, hogy hol lehet még élelmiszert találni. De Magyarországon ez így nem történt meg, azért, mert Magyarország élelmiszer-nagyhatalom - nem tízmillió, hanem húszmillió lakosnak tudunk élelmiszert biztosítani -, és bármilyen élelmiszer-kereskedelmi lánc beszállítói vonala megakadt, megszakadt, a magyar polcok nem üresedtek ki, újra feltöltésre kerültek, mert élelmiszer-szuverenitásunk van: magunk tudjuk előállítani az élelmiszert. Ezt a bázist szeretnék, úgy látszik, tönkölteni a TISZA-sok ezekkel az elképzelésekkel. Fel-foghatatlan!

Eközben - mint mondom - úgy tűnik, mintha nem itt éltek volna az elmúlt 15 évben, amikor ennek a stratégiai ágazatnak az igényeik és kéréseik szerint mindent megtettünk: nincs olyan döntés, jogszabályalkotás, amikor őket vagy a szervezeti képviselőiket ne vonnánk be a legszükségesebb előkészítő munkákba.

Az Unióban együttesen tárgyalunk különféle agrárszervezetekkel. Itt alelnök urat külön hadd említsem meg, aki ennek a gazdakörnek egy ikonikus, kezdetektől fogva vivő személye; az Európai Unióban rengeteg tárgyalást levezényelt annak érdekében,

hogy a magyar mezőgazdaság továbbra is talpon maradjon és a leghatékonyabban működjön. És erre azt mondja Tarr Zoltán „agrárszakértő”, hogy vége, uraim, hagyják abba, valami mást csináljanak!

Eközben mi idehaza most például éppen arra készülünk, hogy hogyan fogjuk az agrártermékeket, illetve az agrárium szereplőinek egyes adóterheit csökkenteni. Egy adócsökkentési csomag fog jönni, amely a mostani adótörvényekkel fog beérkezni. Tegnap már részleteket, egyes részeit hallhattuk ennek az elképzelésnek, és én abban bízom, hogy ezt tovább folytatjuk. Jelenleg a parlament záróvitáján vagyunk túl, például a szőlő- és bortermelők további adminisztratív terhei egyszerűsítésén, ahol majd bizonyos terület-nagyság alatt nem kell talajvédelmi tervet elvégezni, össze lesz kapcsolva az e-Pincekönyv és a FELIR. Ezek nagyon komoly szakmai mondatok, amiket most mondtam, de az e területen érintett szőlészek pontosan tudják, hogy ez micsoda teherkönnyítés lesz, hogy nem a Nemzeti Agrárkamara illetékes szerveitől kell bizonyos engedélyeket kérni, hanem a helyi hegybirtól. A hegybíró mindig ott van a faluban, azt elérik, oda csak be kell menni, mi, szőlészek naponta bejárunk, akik ezzel foglalkozunk. Sokkal egyszerűbb lesz az életünk. Ilyen és ehhez hasonló tevékenységen törjük a fejünket, és mint említettem: egy agráradó-csökkentési csomagot nyújtunk be, és ezt véghez fogjuk vinni.

Úgyhogy, miniszter úr, én továbbra is azt kérem - de talán kérdés nélkül is azt gondolom, hogy mi egyet gondolunk erről a kérdésről -, hogy védjük meg a magyar gazdákat a TISZA-örülettől. Az nem lehet, hogy ők azt mondják, hogy adják fel, és felejtsek el a gazdálkodást, mert úgyis jön az ukrán, az lever bennünket!

(10.10)

De védjük meg a fogyasztókat is az élelmiszernek álcázott szeméttől, és helyette mutassuk meg a magyar, biztonságos és megfizethető élelmiszert. Természetesen támogassuk továbbra is a magyar gazdálkodókat az ukrán gazdálkodókkal szemben. Láthatólag a TISZA-nál ez megfordult, ők az ukrán gazdák oldalára álltak át. Ezt mi ellenezzük, és mindenféleképpen a magyar gazdák oldalán maradunk, megvédjük őket. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, köszönjük, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Nagy István agrárminiszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Miniszter úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm, hogy a magyar gazdák ügyét újra idehozta a parlamentbe, és itt *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, a parlament és az ország nyilvánossága

előtt válthatunk néhány szót azokról a kérdésekről, amelyek a magyar gazdaság életét a leginkább befolyásolják.

Hallhattuk a példát arról, hogy mennyiféle küzdelemben kell a magyar gazdáknak részt venni. Küzdünk háromféle terepen is: küzdünk idehaza, küzdünk Brüsszelben és küzdünk a virtuális térben is. Mind a három külön fontos, hiszen itthon az éghajlatváltozás kérdései, amelyek nagyon rányomják a bélyegét a gazdaságunkra, a járványhelyzet nagyon rányomja a bélyegét a gazdaságunkra, és természetesen itt vannak a belső piacok nehezített viszonyai, amelyek mind-mind kihatással vannak.

Brüsszelben küzdünk a döntéshozókkal arról, hogy milyen agráriumot is szeretnének, milyen lesz a közös agrárpolitika. Küzdünk azokkal a döntésekkel, amelyek elvonnák, csökkentenék a gazdák költségvetését, ráadásul ezt a csökkentett összeget kapnánk csak meg, ezt nem is külön büdzsében, hanem összesítenék egy nagy büdzsébe, ráadásul még a kohéziós politikával is versenybe hozva, hogy belső konfliktusokat gerjesszenek a kormányon belül. Ez mind-mind nagyon súlyos helyzet. Ráadásul azt a pénzt, amit nem kapunk meg, mind Ukrajnának, a legnagyobb konkurenciánknak utalják át, ami természetesen megint csak óriási veszélyekkel jár a magyar és az európai gazdálkodókra nézve is.

Bizony ott látjuk azt, hogy van olyan magyar párt, amelyik kiszolgálja ezeket a brüsszeli érdekeket, hiszen ha csak a legkisebb gondokat nézzük, amikor arról volt szó a legnagyobb aszály idején, hogy a gazdáknak adjunk-e támogatást a vízdíjfizetésben, és a magyar kormány úgy dönt, hogy ad tízmilliárd forintot arra, hogy csökkentsük a vízdíj költségeit, akkor a TISZA Párt a képviselőivel pontosan úgy szavaz, hogy ezt nem kell biztosítani a gazdák támogatásában, és természetesen megszavazzák mindazon elképzeléseket, amelyek vannak.

Egy új - hiszen pont előttünk a nyugdíjakról hallhattunk - teljes örület kezd kibontakozni Brüsszelben, ami arról szól, hogy nyugdíjas gazdaságainknak ne lehessen földhasználat, el kell venni tőlük a termőföldet, hogy ne igényelhessék a területalapú támogatást, mint egy nyugdíj-kiegészítést az ő megélhetésükhöz. Mennyire embertelen mód ez! A lehető leghatározottabban fel kell emelni a szavunkat, mert nem lehet, hogy ilyen döntéseket hozzanak Brüsszelben, minden erőnkkel tiltakozni kell.

Itt a virtuális tér, és látjuk azt, hogy mennyi minden terjed ott, és mennyi becsmérő, lenéző hozzászólásokat kapnak a magyar gazdák mind-mind a teljesítményükre nézve. Azt kell mondjam, hogy a nemzeti kormány nem lenézi, ezt a leghatározottabban visszautasítjuk minden TISZA párti aktivista és tisztviselő részéről, mert ezt nem lehet hagyni, hanem meg kell becsülni. A nemzeti kormány megbecsüli a magyar gazdák teljesítményét, és minden erővel azon van, hogy ezt segítse.

Amíg Brüsszelben és a virtuális térben ilyen körülményekkel nézünk szembe, addig nézzünk néhány

javaslatot a magyar kormány részéről, amivel támogatja a magyar gazdaságot: itt a legelső dolog, amikor a kora tavaszi faggal kellett szembenézni, vagy - épp az idején esztendő volt a legforróbb nyár Európa történetében - az aszályal. Akik bejelentkeztek a kárenyhítési alapba, azoknak egyéves hitelmoratóriumot tudunk biztosítani, hogy ha a kárait elszenezik, akkor egyszerűen ne lehessen kockára tenni az ő gazdaságukat azzal, hogy nem tudják fizetni a felvett hiteleiket, tehát támogatnunk kell őket a hitelmoratóriummal. De itt van a mezőgazdasági vontatók pótkocsijának adómentessége, ami szintén egy segítség, hiszen ha összevetjük, ez 500 millió forintot hagy a gazdaságunknak.

Egy nagyon fontos másik döntésünk, amivel szintén segítünk, hogy egy önkormányzati sarctól szeretnénk megmenteni éppen most az erdőtulajdonosokat, hiszen a termőföld után az erdőket is bevonjuk abba a körbe, amelyet nem lehet önkormányzati részről megadóztatni. És hogy a földre is adjunk egy könnyítést, a törvényi szolgálommal bejegyzett és érintett terület is illetékmentesen tud gazdát cserélni ezután. Természetesen kell, hogy a gazdaság fehérlését is tudjuk támogatni. Egy technikai áfacsökkenést hadd jelentsek be, amely a marhahúsra vonatkozik, hiszen a felezett és negyedelt marhahús eddig is az 5 százalékos áfatartalomba tartozott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), most pedig ezentúl majd a tökehús és a belsőség is az lesz.

Ez a helyzet, hogy van, aki nehezíti, és van, aki támogatja a gazdákat, ez pedig a nemzeti kormány. Köszönöm a figyelmet. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most Varga Szimeon, bolgár nemzetiségi szószóló, napirend előtti felszólalása következik ötperces időtartamban: „Október 19-e a Magyar-Bolgár Barátság Napja” címmel. Megadom a szót Varga Szimeon úrnak, aki az első mondatokat nemzetiségi nyelven ismerteti, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó, szószóló úr.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Уважаеми господин заместник-министър! Позволете ми да ви поздравя като застъпник на българското малцинство в унгарския парламент.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok képviselőjeként és mint bolgár nemzetiségi szószóló tisztelettel köszöntsem önöket a magyar-bolgár barátság napja alkalmából. Mint emlékezhetünk, 2016-ban Bulgária nemzetgyűlése és a magyar Országgyűlés egyhangú határozattal a magyar-bolgár barátság napjává nyilvánította október 19-ét.

Október 19. napja kiemelkedő jelentőséggel bír a bolgár ünnepnaptárban, ugyanis erre a napra esik Csodatevő Rilai Szent János ünnepnapja, aki az ortodox egyház szentje és egyben Bulgária védőszentje. A szentre Magyarországon is csodatevőként tekintünk, ereklyéje az esztergomi bazilikában bizonyította természetfeletti erejét III. Béla király uralkodása alatt. Emlékét ma a templomban elhelyezett kétnyelvű emléktábla őrzi, mely a magyar-bolgár barátság napján került felszentelésre, és amely előtt idén is, mint minden évben, közös zárandoklattal, imával és a megemlékezés virágaival fejeztük ki tiszteletünket.

Október 19-én a magyar-bolgár barátság napját ünnepeljük, azt a köteléket, amelyet nemcsak a történelem, hanem a közös munka, a kölcsönös tisztelet és a baráti együttélés erősített évszázadok alatt. A magyar-bolgár barátság nap részeként október 17-én került sor a bolgár közösség előterjesztésének és több mint egyéves munkájának köszönhetően a magyarországi bolgárkertészet hagyományának a szellemi kulturális örökség nemzeti jegyzékbe történő felvételének ünnepélyes kihirdetésére a szentendrei skanzenben, és az erről szóló oklevél átadására, mellyel nemzeti szintű elismerést nyert elődeink kitartó és becsületes munkája.

A bolgárkertészet Magyarország kulturális örökségének a része lett. Ők honosították meg hazánkban az öntözéses zöldségtermesztést és a melegágyas palántanevelést. Nemcsak a földet művelték, hanem példát is mutattak, a szorgalom, a kitartás és a közösség ereje révén váltak a magyar mezőgazdaság megújítóivá. Leszármazottaik ma is itt élnek köztünk, és ők alkotják a magyarországi bolgár közösség magját.

Október 18-án Esztergomban, a bazilikában Rilai Szent János emléktáblájánál immár kilencedik alkalommal tisztelegtünk és helyeztük el az emlékezés virágait. Engedjék meg, hogy idézzem az ünnepségen elhangzott, a bolgár közösség hitéleti vezetője, Tancso atya szavait és felhívását: „Ez a nap a magyar és a bolgár nép barátságáról szól, de nagy szükség lenne arra, hogy végre Európában barátság és béke legyen. Ezért kérem az ortodox, katolikus és protestáns testvéreinket, nemzetiségi vezetőinket, fogjunk össze egy közös imára a békéért. Fogjunk össze, alkossunk imaláncot, mert nagy szükség van a békére a kontinensen. Adjon nekünk erőt csodatevő Rilai Szent János!”

(10.20)

Az atya szavait megerősítve ezúton fordulok Magyarország 13 nemzetiségének tagjaihoz, azok vezetőihez és mindenkihez, hogy csatlakozzanak a felhíváshoz.

Az idei magyar-bolgár barátság napja ünnepségsorozat végső állomása dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök úr és a magyarországi bolgár közösség vezetőiből álló delegációjának október 19-20-ai hivatalos látogatása volt Bulgáriában, Rumen Radev bolgár

köztársasági elnök meghívására. A bacskovói kolostorban, Bulgária második legnagyobb kolostorában az államfő a bolgár közösség vezetőivel együtt gyertyát gyújtott, és egy szál virágot helyeztek el a Csodatevő Szent Mária ikonkép előtt, és tiszteletüket fejezték ki a második bolgár királyság utolsó pátriárkájának ereklyéinél.

Engedjék meg, hogy ezen a napon megemléksem a száz éve született Nagy László költő nevét is, aki Bulgáriában életével és munkásságával hidat teremtett a magyar és a bolgár kultúra között. Emlékét a Bulgáriában, Szmoljan városában található Nagy László Emlékház és múzeum őrzi. Nagy László nemcsak a szavak, hanem a szívek költője volt, fordításával és verseivel a magyar-bolgár barátság szellemi nagykövétévé vált. Ő maga bizonyította, hogy a kultúra az a híd, amelyen a népeink újra és újra egymásra találnak.

Az elnöki barátságnapi látogatás keretében a fővárosban, Szófiában a Szent Szófia templom előterében található, a magyarországi bolgár nemzetiség által állított magyar-bolgár barátság emléktáblánál egy-egy szál virágot helyeztünk el, tisztelegve a két nép történelmi kapcsolatának.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Mint bolgár nemzetiségi szószóló, nagy öröm számomra, hogy felszólalhattam az Országgyűlésben a magyar-bolgár barátság napja alkalmából. Engedjék meg, hogy köszönetemet fejezzem ki Magyarország Kormányának, az Országgyűlésnek, hogy a nemzetiségi források és az egyedi támogatások rendelkezésre bocsátásával biztosítják a magyarországi bolgár közösség hagyományteremtő törekvéseit. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за вашето внимание! *(Taps a kormánypartok és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm a szószóló úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Országgyűlés! Tisztelt Szószóló Úr! Mindenekelőtt Kreszta Traján halálával kapcsolatban egyrészt hadd fejezzük ki most is részvétünket a nemzetiségi közösségek felé. Ő maga személy szerint is nemcsak kezdeményezője, hanem tartalommal megtöltője is volt a szószólói munkának, képviselői munkának. Isten nyugosztalja!

Mindemellett pedig az ő munkája is és az önk, szószólók, nemzetiségi képviselők munkája is az elmúlt 14 évben hozzájárult nemzetiségi közösségünk és az országok közötti közösségek erősítéséhez is, így a bolgár-magyar barátsághoz is, a bolgár-magyar barátság napjához is. Személy szerint önnek is, szószóló úr, köszönöm. Köszönöm azt, hogy jó és hűséges állampolgárai az országnak. Köszönöm, hogy hűségesen ápolják a hagyományokat. Köszönöm, hogy azok

a kapcsolatok, amelyeket önök megteremtene az anyaországgal, kihatnak és pozitívan hatnak a két nemzet, a magyar és a bolgár nemzet kapcsolatára, és pontosan ez jellemezte most a köztársasági elnök urak találkozóját, Sulyok Tamásét és Rumen Radevét.

Ha megnézzük, hogy miben állapodtak meg vagy miben értettek egyet, akkor ez mindenképp nagyon fontos, főleg a mostani európai helyzetben. Illegális migráció - teljesen egyetértene, meg kell állítani, vissza kell szorítani. Egyébként Bulgária volt az első között, akik kerítést építettek a magyarokkal együtt. Kisebb visszhangot kapott, de mégis ellenálltak a nyomásnak. Ugyanígy egyetértettek és egyetértünk az energiapolitikában: az, hogy nem lehet azt tenni, amit most Brüsszel diktál és el akar érni, akár az orosz, akár bármilyen más energiák megszüntetésével, megtiltásával kapcsolatban. Bulgária ebben mindig jó partnerünk. Megköszönte Bulgária elnöke a schengeni csatlakozásban való magyar elsődleges lépéseket, mikor európai uniós elnökök voltunk, románoknak, bolgároknak mi szereztük meg ezt a hatalmas nagy lehetőséget. Ez is nagyszerű a két nemzet között.

De talán a legfontosabb, és kiemelném azt is, hogy az orosz-ukrán háborúra mindkét elnök nemet mondott, mindkét elnök a békét hangsúlyozta. Mindkét ország abban érdekelt, hogy béke legyen a közeli körben, a szomszédunkban. Így kiemelte Bulgária elnöke is, hogy a magyarországi, budapesti békecsúcsnak óriási jelentősége és óriási szerepe is van, szemben a nyugat-európai vagy a magyarországi baloldal, köztük a TISZA álláspontjával, miszerint ezt a csúcst nem érdemes megtartani, erre a csúcsra igazából nincs is szükség, sőt, még sokan árulásnak is nevezik Nyugat-Európában sajnálatos módon.

Éppen ezért azt kell mondanom, hogy óriási dolog az, hogy Bulgária is felismerte a béke jelentőségét. A béke biztonságot hoz, a béke gazdasági fölemelkedést hoz, és a fegyverek helyett nyilván a gazdasági fejlesztésre kell fordítanunk az erőnket. Így lehet béremelést, így lehet magasabb nyugdíjat, jobb lehetőségeket elérni. De sajnos azt kell mondanom, tisztelt szöszölő úr, hogy az elmúlt években, amikor béke volt, tudtunk fejleszteni, háború alatt sokkal nehezebben. Éppen ezért, ha megszüpítettük a templomot, megszüpítettük a bolgár közösségi házat, újat építettünk, ami fantasztikus nagy eredmény, ez mind-mind a békességnek és a gazdaság fejlődésének az eredménye.

Ki kell mondanunk, hogy csak akkor tudjuk ezeket a nagyratörő terveket, ami a nemzetiségeknél továbbra is megvan, továbbra is folytatni, ha béke lesz, és a háború megszűnik. Ezért is köszönöm a bolgár közösségnek azt a fölhívását, miszerint a budapesti békecsúc előtt egy imaláncot indítottak el, az imádsággal pedig szolgálják a két ortodox nép békességét, oroszokét és ukránokét egyaránt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Bármennyire is nem tetszik ez baloldali képviselőknek, bármennyire is nem tetszik ez DK-soknak, azt gondolom, ez a feladatunk, ez

a célunk, és ezt kell elérni. Köszönöm szépen a fölszólalását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm együttműködésüket. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak. *(Rövid szünet.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérek mindenkit, hogy foglalja el helyét, ellenőrizze, hogy a kártyáját megfelelően elhelyezte-e a szavazógépben.

A mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk. Felhívom a szíves figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés ekképpen módosult szövegéről történik.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra kerül sor.

Arató Gergely, a DK képviselője, az **I/12544.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Sándor, az MSZP képviselője, az **I/12810.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Dudás Róbert, a Jobbik képviselője... *(Dr. Gurmai Zita jelzi, hogy nem működik a szavazógépe.)* Igen, képviselő asszony? *(Dr. Gurmai Zita: Az elmúlt két szavazásnál nem működött a gépem.)* Tehát a képviselő asszonynak nem működött a gépe. Kérem szépen megnézni! *(Dr. Gurmai Zita közbeszól.)* Majd a következő nyomásnál. Természetesen hozzá fogjuk számolni, köszönöm szépen a jelzését.

Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/12814.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. Működik, képviselő asszony? *(Dr. Gurmai Zita jelzi, hogy igen.)* Köszönöm szépen.

Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, az **I/12781.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, az **I/12807.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 19 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Csárdi Antal független képviselő az **I/12769.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Varju László, a DK képviselője, az **I/12806.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Bencze János, a Jobbik képviselője, az **I/12821.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló 2024. évi LXXXII. törvénnyel összefüggő törvények módosításáról** szóló T/12520. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12520/5., összegző jelentését pedig T/12520/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 26., 32., 33., 42., 43. és 66. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12520/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 128 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12520/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 129 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket arra, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12520/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 127 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12520/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 129 igen szavazattal, 33 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról** szóló T/12521. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12521/5., összegző jelentését pedig T/12521/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 5., 8. és 9. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12521/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 129 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12521/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 129 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket arra, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12521/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 127 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12521/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 129 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Most soron következik **a föld alatti energia-hordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról** szóló T/12524. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12524/5., összegző jelentését pedig T/12524/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 16. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12524/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 130 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 52 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12524/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 129 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 53 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12524/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 127 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12524/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 129 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a rendészeti feladatellátás hatékonyságát támogató törvények módosításáról** szóló T/12631. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12631/5. számon, összegző jelentését pedig T/12631/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a DK

frakciója a T/12631/5. számú összegző módosító javaslat 8. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először a külön szavazásra kért pontról határozunk, majd az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12631/5. számú összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 8. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 180 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12631/5. számú összegző módosító javaslat további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 125 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges. Ere figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12631/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, 46 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12631/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 43 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló T/12680. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12680/8. számon, összegző jelentését pedig T/12680/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek az 1. és 3. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő

országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12680/8. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 127 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12680/8. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 127 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges. Ere figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12680/10. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 127 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12680/10. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 126 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **mentelmi ügyek** megtárgyalása és határozathozatala. (Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Szégyen!) Tájékoztatom önöket, hogy a legfőbb ügyész 2025. szeptember 16-án kelt indítványában Stummer János momentumos országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kezdeményezte a következők szerint: a T.KvFE.7975/2025/2-II. számú átiratában gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben; a T.KvFE.7976/2025/3-II. számú átiratában közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés gyanúja, valamint gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben; a

T.KvFE.8482/2025/3-II. számú átiratában polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben; a T.KvFE.8483/2025/2-II. számú átiratában polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben; a T.KvFE.8484/2025/2-II. számú átiratában gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben; a T.KvFE.9038/2025/3-II. számú átiratában gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés gyanúja, valamint közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés gyanúja miatt indított ügyben.

Az Országgyűlés elnöke az indítványokat megvizsgálásra átadta a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/12859., H/12860., H/12861., H/12862., H/12863., valamint H/12864. számokon határozati javaslatokat terjesztett elő az érintett országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Ezekről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatalok előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatait szóban is meg kívánja indokolni. Parancsoljon, elnök úr! Öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Stummer János képviselő úr hat mentelmi ügye van előttünk. Ennek az évnek az áprilisában zajlottak ezek a szabálysértések. Ekkor Stummer képviselő úr már nem volt a Jobbik képviselője, de még nem volt a Momentum képviselője, így mentelmi joggal nem rendelkezett az adott időpontban. Ezért a rendőrhatalóságok mint szabálysértési hatóságok elene el tudtak járni, sőt első fokon már döntést is hoztak a képviselő úr ügyeiben. Minden esetben pénzbírságra ítélték, 104 ezer a legkisebb összeg és 175 500 forint a legnagyobb összeg, amit az első fok a határozatában kirótt a - most már - képviselő úrra.

Stummer János képviselő úr még mentelmi joggal nem rendelkezve öt esetben megfellebbezte ezeket a döntéseket, az utolsó esetet már mentelmi joggal rendelkező képviselőként támadta meg. Nyilvánvalóan a hatóságok észlelték, hogy immár országgyűlési képviselővel van dolguk, ezért az eljárást felfüggesztették, és a képviselő úrnak megadták a lehetőséget, hogy lemondjon a mentelmi jogáról. A képviselő úr ezt nem tette meg, így kerül az Országgyűlés elé a történet, nyilvánvalóan a legfőbb ügyész közvetítésében.

Milyen tényállási elemek valósultak meg? Ezeket csak felsorolom. Közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése, be nem jelentett gyűlés szervezése és vezetése és pirotechnikai eszközök használata. Van olyan tényállás, amikor kettőt együtt is megvalósított.

A Mentelmi Bizottság a tegnapi napon megtárgyalta ezeket az eseteket és többségi döntést hozott. Erre a többségi döntésre azért volt lehetőségünk, mert a jelen lévő képviselő úr, aki egyébként a Mentelmi Bizottságnak is tagja, a saját ügyeiben nem vett

részt a szavazásokon. Így a többségi döntésünk, amit meghoztunk, az, hogy az Országgyűlésnek azt javasolja a bizottság, hogy az adott ügyekben a képviselő úr mentelmi jogát függessze fel. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabályi előírásoknak megfelelően minden ügyben külön-külön kell szavaznunk.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem Stummer János képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12859. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben. *(Stummer János feláll, jelezve, hogy szólni kíván.)* Képviselő úr, jelentkezzen be felszólalásra, mert csak akkor tudok szót adni! *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

STUMMER JÁNOS (Momentum): *(A képviselő mikrofonja nincs bekapcsolva.)* Köszönöm szépen a szót. *(Zaj. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Várjál! - Kártyád benn van? - Nem a bankkártya kell! - A képviselő mikrofonja működik.)* Nekem semmi kedvem, semmi kedvem most önök előtt védekezni. Nincs is igazából értelme, egyrészt azért, mert amit tettem *(Zaj a kormánypárti padsorokban.)*, amit tettem, azt a legjobb meggyőződéseim szerint tettem, és ma is ugyanígy cselekednék. Másrészt azért, mert ha a három gyerekem húsz év múlva megkérdezi majd tőlem, hogy mit tettem azért, hogy ez az ország egy szebb, szabadabb és igazságosabb haza legyen, akkor meg tudok majd állni előttük, és valójában egy ilyen ügyben csak és kizárólag ez számít. *(Folyamatos zaj.)*

Úgyhogy, kedves uraim, vegyék el nyugodtan a mentelmi jogomat, és kapjátok be! Köszönöm szépen. *(Moraj a kormánypárti padsorokból. - Közbekiáltás: Hé, hé! - Nagy taps a Momentum képviselői részéről, taps más ellenzéki képviselők részéről.)*

ELNÖK: Képviselő úr, méltatlan volt a felszólalás mindenkihez, méltatlan volt ezzel befejezni *(Folyamatos zaj.)*, és azok, akik bólogatnak ehhez, mint az ön szomszédjai, ők is a saját méltatlanságukról állítottak ki bizonyítványt, úgyhogy ennek megfelelően ne csodálkozzon, ha folytatása lesz az ügynek. *(Tóth Endre: Fenyeget! - Zaj az ellenzéki padsorokból.)*

Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12859. számú határozati javaslat szerinti ügyben. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 133 igen szavazattal, 43

nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett felfüggesztette. *(Nacsa Lőrinc: Legjobb meggyőződésünk szerint!)*

Most meg kell kérdeznem Stummer János képviselőt, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12860. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben, de gondolom, hogy nem kíván. *(Stummer János: Nem.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12860. számú határozati javaslat szerinti ügyben. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 134 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett felfüggeszti.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Stummer Jánost, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12861. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben. *(Stummer János: Nem.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12861. számú határozati javaslat szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 134 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett felfüggesztette.

(11.00)

Most megkérdezem Stummer János képviselőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12862. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben. *(Stummer János: Nem.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12862. számú határozati javaslat szerinti ügyben. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 134 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett felfüggesztette.

Megkérdezem újra Stummer János képviselőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12863. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben. *(Stummer János: Nem.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12863. számú határozati javaslat szerinti ügyben. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 133 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem Stummer János képviselőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a H/12864. számú határozati javaslat szerinti mentelmi ügyben. *(Stummer János: Nem.)* Nem kíván.

Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, tisztelt képviselőtársaim, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Stummer János országgyűlési képviselő mentelmi jogát a H/12864. számú határozati javaslat szerinti ügyben. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Stummer János mentelmi jogát 134 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett felfüggesztette.

Soron következik a **politikai erőszak terjedése elleni fellépésről** szóló H/12623. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/12623. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 131 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **magyar építészetről szóló 2023. évi C. törvény módosításáról** szóló T/12627. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző

módosító javaslatát T/12627/6., összegző jelentését pedig T/12627/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12627/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12627/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kiegészítésének kihirdetéséről** szóló T/12519. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12519/5., összegző jelentését pedig T/12519/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12519/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12519/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **kriptoeszközökre vonatkozó adatszolgáltatási keret alapján történő automatikus információcseréről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről** szóló T/12489. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12489/5., összegző jelentését pedig T/12489/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12489/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, 13 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12489/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 155 igen szavazattal, 13 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **közigazgatási bíráskodással összefüggő törvények módosításáról** szóló T/12518. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12518/5., összegző jelentését pedig T/12518/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12518/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 39 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12518/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 126 igen szavazattal, 39 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.10)

Most soron következik a **határ menti ingázók adatbázisának létrehozásáról és egyéb törvények módosításáról** szóló T/12523. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12523/5., összegző jelentését pedig T/12523/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12523/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 145 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12523/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 149 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes törvényeknek a szőlő- és bortermelők adminisztrációs terheinek csökkentéséhez szükséges módosításáról** szóló T/12522. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés

és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12522/5., összegző jelentését pedig T/12522/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12522/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 180 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12522/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 179 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **digitális platformokról származó jövedelemre vonatkozó automatikus információcseréről szólóilletékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről** szóló T/12490. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12490/5., összegző jelentését pedig T/12490/6. számon terjesztette elő. Az előterjesztő T/12490/8. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét és annak magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12490/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, 11 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12490/7. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 153 igen szavazattal, 9 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról** szóló T/12632. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12632/7., összegző jelentését pedig T/12632/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12632/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12632/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 150 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most megköszönöm tisztelt képviselőtársaim együttműködését. A határozathozatalok végére értünk, és kétperces technikai szünetet tartunk. (Néhány képviselő elhagyja az üléstermet.)

(Szünet: 11.16-11.18)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Folytasuk munkánkat! Kérem, akik a vitában részt fognak venni, foglalják el helyüket, azok a képviselőtársaim pedig, akik valamilyen hivatali ügyük ellátása érdekében most eltávoznak, azt minél előbb tegyék meg.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Közzszolgálati Közalapítvány felállításáról szóló 80/2010. (IX. 15.) számú országgyűlési határozat módosításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Kulturális Bizottság által benyújtott előterjesztés H/12767. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Pósnán László úrnak, a Kulturális Bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

(11.20)

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ, a Kulturális Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A Közzszolgálati Közalapítvány alapító okiratának 2010-ben történt megalapítása óta eltelt időszak alatt számos, a jelenleg hatályos alapító okiratban hivatkozott jogszabály veszítette hatályát, más rendelkezések jelentősen módosultak, így mára elavult és értelmezhetetlen rendelkezések és hivatkozások találhatók a dokumentumban.

A Közzszolgálati Közalapítvány eddigi székhelye - amely a Magyar Rádió korábbi székhelyével volt azonos - azóta már átkerült a Pázmány Péter Katolikus Egyetemhez, így a székhely tekintetében is elavult adatot tartalmaz az alapító okirat.

A Közzszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma tagjainak megválasztását és a Kuratórium működését a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény részletesen meghatározza, így ezen szabályokat az alapító okiratban szükségtelen megismételni. Ezért a javaslat az alapító okirat tartalmát a korábbinál szűkebben, kizárólag a szükséges rendelkezésekre korlátozva, egyebekben

pedig az Mttv. megfelelő rendelkezéseire történő hivatkozással határozza meg, ezzel is időtállóbbá téve az alapító okiratot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ebből az általános indoklásból is kiderül, ez alapvetően egy technikai, pontosító jellegű előterjesztés, tartalmi kérdéseket nem érint. Kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Kállai Mária képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan az előterjesztőtől hallottuk, az előtűnk lévő javaslat egy olyan munkát tartalmaz, amelynek elvégzése nagyon időszerű volt.

Ahogyan az előttem szólótól hallottuk, a Közszerzői Közalapítvány alapító okiratának keletkezése 2010-re datálható. Teljesen egyértelmű, hogy a közalapítvány fő küldetésének megtartása mellett a jelenleg hatályos alapító okiratban hivatkozott jogszabályok közül nagyon sok már hatályát veszítette, természetesen, hogy az elmúlt években a rendelkezések jelentősen módosultak.

Mára a dokumentum nehezen értelmezhető, elavult, a benne lévő, ma már értelmetlen rendelkezések, nem korrekt hivatkozások aktualizálása időszerű, sőt mára kötelességünk. Ahogyan az előterjesztőnél hallottuk, már a Közszerzői Közalapítvány székhelye is megváltozott, ez az alapvető adat is idejéért.

Fontos az egyszerűsítés és fontos a duplikálás elkerülése is. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény tartalmazza, a Közszerzői Közalapítvány működését részletesen meghatározza, ezért ezt megismételni az alapító okiratban teljesen szükségtelen. Mindebből következik az is, hogy praktikus, életszerű az alapító okirat tartalmának a szűkítése - elegendő csak a szükséges rendelkezéseket meghatározni -, ugyanakkor természetesen észszerű a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény megfelelő rendelkezéseire szükség szerint hivatkozni.

Az alapító okirat a fenti változtatásokkal időállóbbá válik, ami minden szempontból praktikus, előnyös.

A fentiek figyelembevételével a Fidesz-frakció természetesen támogatja az országgyűlési határozat módosítását. Tisztelettel kérem erre minden képviselőtársamat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Pósn László elnök urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Pósn László nemet int.)* Nem kíván.

Tisztelt Ház! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12797. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. *(Dr. Fónagy János felé:)* Csak nyugodtan menjen a helyére, miniszterhelyettes úr, tegye föl nyugodtan a mikrofont. Megvárjuk. *(Dr. Fónagy János elfoglalja helyét.)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi közvetítőrendszer érintő törvények módosításáról szóló T/12797. számú törvényjavaslat általános jellemzője, hogy bemutatja azt a közvetítőrendszert, amely dinamikusan fejlődik, számos kihívással néz szembe, és az uniós jogalkotás is intenzív ezen a területen.

A most tárgyalt javaslat tehát igen szerteágazó, ha a tartalmát tekintjük. A törvényjavaslat egyrészt tartalmazza a fogyasztási hitelekre vonatkozó uniós irányelv átültetését. Az Európai Unió 2023-ban fogadta el a fogyasztási hitelszerződésekre vonatkozó új szabályozást, amely egy 2008-as irányelv helyébe lép, de annak számos elemét megtartja. Az irányelv elsődleges célja, hogy magasabb szintű fogyasztóvédelmet biztosítson a fogyasztói hitelek nyújtása során. Az új irányelv célul tűzte ki a korábbi szabályozás egyes cikkelyeinek pontosabb megfogalmazását, hatályának bővítését olyan hitelekkel, amelyekre korábban azt nem kellett alkalmazni.

A 2008-as irányelv elfogadása óta a fokozódó digitalizáció jelentős változásokhoz vezetett a fogyasztói hitelek piacán: egyrészt új termékek és piaci szereplők jelentek meg a piacon, másrészt változtak a fogyasztói preferenciák, melyek szintén szükségessé tették a szabályozás módosítását, kiegészítését.

Az új irányelv számos új követelményt is megfogalmaz, amelyek közül kiemelendő a megkülönböztetés tilalma, a kényszerű hitelnyújtás tilalma és az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatás biztosítása.

A magyar szabályozás eddig is tágabb körben alkalmazta a fogyasztóvédelmi rendelkezéseket, így az új szabályozás nem jelent e tekintetben jelentős változást. A törvényjavaslat azért hoz új elemet, mert az uniós előírásokat figyelembe véve kiegészíti többek között a reklámra, a tájékoztatásra, a hitelképesség vizsgálatára és az előtörlesztésre vonatkozó szabályokat.

A reklámok és marketingközlemények nem keltethetnek téves várakozásokat a fogyasztóban a hitel elérhetősége vagy költsége tekintetében. A hitelre vonatkozó reklámnak figyelmeztetést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a hitelfelvétel nem ingyenes. A reklámokban foglalt általános tájékoztatásnak könnyen olvashatónak vagy tisztán hallhatónak kell lennie, igazodva a használt adathordozó technikai lehetőségeihez.

A hitelnújtás során az egyik legfontosabb fogyasztóvédelmi rendelkezés a megfelelő, átlátható előzetes tájékoztatás biztosítása. A törvényjavaslat szerint a hitellel kapcsolatos előzetes tájékoztatás kétlépcsőssé válik. Az első lépcsőt az általános tájékoztatás jelenti, amely a hitel alapvető jellemzőit foglalja magában. A tájékoztatás második lépcsője a formanyomtatvány felhasználásával nyújtott részletes tájékoztatás, amely már a fogyasztó által kifejezett preferenciák és információk alapján kerül összeállításra, azaz itt már személyre szabott, személyre szóló a tájékoztatás.

A törvényjavaslat meghatározza azokat az elemeket, amelyeket a személyre szabott tájékoztató első oldalán, feltűnő módon kell megadni annak érdekében, hogy a fogyasztók valamennyi lényeges információt egyszerre lássanak.

A javaslat tartalmazza, hogy a fogyasztó a hitelszerződéstől 14 napon belül indokolás nélkül elállhat, illetve díjmentesen felmondhatja azt, ha a hitelt már folyósították. Ekkor a felek rendezik egymással szembeni kötelezettségeiket.

Az elállási jogról való tájékoztatás elmaradásához a törvényjavaslat szigorú jogkövetkezményt rendel, amikor kimondja, hogy az elállásra nyitva álló időszak nem jár le, ha a fogyasztót nem tájékoztatták elállási jogáról.

(11.30)

Előfordulhat, hogy az ügyfél kedvezőbb anyagi helyzetbe kerül, és nincs már szüksége a hitelre részben vagy egészben, ezért minden hitelfeltevőnek lehetősége van arra, hogy a hitelt akár részlegesen, akár teljesen előtörlessze. A törvényjavaslat azt is biztosítja, hogy előtörlesztés esetén a hitel folyósításakor felmerült fix költségeket is csökkenteni kell a hitelszerződés fennmaradó időtartamával arányosan.

Ugyanakkor problémák, nehézségek is előfordulhatnak a fogyasztó életében, amikor egy tanács sokat segíthet, ehhez az állam nyújt szolgáltatást.

Ahhoz, hogy ez ismert legyen a fogyasztó számára, a törvényjavaslat arra kötelezi a hitelezőt, hogy belső eljárásokat alakítson ki a pénzügyi nehézségekkel küzdő fogyasztó korai azonosítására, és szükség esetén az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatókhoz irányítsa őket. Fontos szabály, hogy az adósságkezelési tanácsadók elérhetőségeit a hitelszerződésnek is tartalmaznia kell.

A törvényjavaslat a pénzügyi intézménynek nem minősülő termékértékesítő által a termékek megvásárlásához biztosított halasztott fizetés esetén nyilvántartásba vételi kötelezettséget ír elő. A halasztott fizetést biztosító szolgáltatókról a Magyar Nemzeti Bank fog nyilvántartást vezetni, és felügyeletet gyakorol felettük. Ezek az intézmények is tájékoztatják az ügyfeleket a részletfizetés, a halasztott fizetés következményeiről és körülményeiről. A fogyasztói hitelekre vonatkozó új szabályokat 2026. november 20-ától kell alkalmazni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a tőkepiaci szektor vonatkozásában tartalmazza a kollektív befektetési formákról és kezelőikről szóló törvény módosításait. A rendelkezések legnagyobb részben jogharmonizációs kötelezettség miatt váltak szükségessé. A javaslatok módosítják mind az alternatív befektetési alap-kezelőket, az egyéb alapkezelőket és a szektorban működő, összes alapot érintő szabályokat is.

Az átfogó felülvizsgálat eredményeként egyértelművé vált, hogy a befektetési alap-kezelési szektor jelentős finanszírozási lehetőséget jelenthet a jövőben. Így, figyelembe véve az erre vonatkozó pénzügyi igényt, az alternatív befektetési alapok új finanszírozási forrásként jelenhettek meg a gazdaságban.

A kölcsönnyújtáshoz kapcsolódó mikro- és makroszintű kockázatok kezelése kiemelten fontos a prudens működés biztosítása érdekében. Ennek megfelelően a törvényjavaslat előírja, hogy a kölcsönnyújtó tevékenységet végző alapok kezelői megfelelő szabályokat kötelesek kidolgozni az eredményes kockázatkezelés érdekében; emellett befektetési korlátokat is tartalmaz a törvény.

A kifejezetten kölcsönnyújtó stratégiát megvalósító alapoknak szigorú tőkeáttételi korlátoknak is meg kell felelniük, attól függően, hogy nyílt vagy zárt végű alap formájában működnek. Az előbbi esetében a kockázat is nyílt pályára kerülhet, és ezt meg kell akadályozni. A magyar szabályozás prioritásként kezeli a befektetővédelmet, így az alapok fogyasztók részére nem biztosíthatnak kölcsönt.

A kölcsönnyújtáson kívül számos egyéb területet is érintenek a javaslatok. A rendelkezések másik nagy csoportja nemcsak az alternatív befektetési alapokat, hanem a befektetési alap-kezelési szektorban működő egyéb alapokat is érinti.

A likviditás kezelése a jövőben még nagyobb hangsúllyal szerepel a szabályozásban. Piaci stresszhelyzetben fontos, hogy az alapkezelők a befektetői

visszaváltási igényeket is tudják kezelni, és azokra hatékonyan tudjanak reagálni. A szabályozás fő célja ezért a befektetővédelmi szempontok érvényre juttatása és a pénzügyi stabilitási szempontok figyelembevétele volt.

A likviditás kezelése tekintetében bővül és egységesül az elérhető likviditáskezelési eszközök skálája, ilyenek a visszaváltási szabályok, az árazási szabályok, az elkülönített eszközök, erről a listáról választhatnak az alapkezelők a körülményektől és az alap típusától függően. Az alternatív befektetési alapok vonatkozásában erre egyébként már eddig is egész részletes szabályozást tartalmaztak a hatályos jogszabályok. A javaslat ezt szélesíti tovább és terjeszti ki az egyéb típusú alapokra is.

A módosítások érintik a letétkezelésre, a tevékenységek kiszervezésére, a felügyeleti jelentéstételre vonatkozó rendelkezéseket is. Ezen pontosítások célja egyrészt az egész befektetési-alap-kezelési szektor hatékonyságának növelése, másrészt szükséges a szektorra vonatkozó szabályok minél szélesebb körű egységesítése, harmonizálása.

A kiszervezés tekintetében bővülnek a Magyar Nemzeti Banknak mint felügyeletnek nyújtandó információk, ezáltal is hatékonyabbá téve a pénzügyi felügyelet működését és erősebbé téve a fogyasztóvédelmet. A pénzügyi szektor jellegéből fakadóan egyre több a határon átnyúló tranzakció, ezért a törvényjavaslat a befektetési-alap-kezelési szektor vonatkozásában erősíti a tagállamok pénzügyi felügyeletei közötti, illetve az európai tőkepiaci felügyeleti hatóságok közötti együttműködést.

Tisztelt Ház! A csalók ellen a legnagyobb fegyver a megelőzés. Ennek egyik módszere a mostani módosítás, amely szerint a kétfaktoros azonosítás szélesebb, teljesebb körű használata ellehetetlenítené a csalások jelentős részét.

A törvényjavaslat a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényt is érinti, miután több elemében is kiegészül az Európai Uniónak a bankok piacra lépését és működését meghatározó irányelve. Egyre nagyobb szerepet szereznek a harmadik országban letelepedett, ugyanakkor az Európai Unióban is alapvető banki szolgáltatásokat nyújtó intézmények, amelyekre ezentúl szigorú prudenciális, likviditási és tőkeszabályok vonatkoznak.

Több elemükben is szigorításra kerülnek a felügyeleti szankcionálási lehetőségek, amelynek részeként bevezetésre kerül egy új bírságolási lehetőség is, az úgynevezett kényszerítő bírság. A kényszerítő bírság célja az, hogy napokra kivetett összegekkel kikényszerítse a folyamatban lévő jogsértések mielőbbi megszüntetését.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat előzetes bejelentési szabályokat rögzít a felügyelt intézmények által történő jelentősebb részesedésszerzésekre, az állományok átruházására, valamint az egyesülésükre, szétválásukra. A javaslat érinti

a vezető állású személyek alkalmasságának megítélésére vonatkozó szabályokat is.

A vezetőtestület tagjai tekintetében egyrészt megfelelőségi és alkalmassági értékelésre vonatkozó elvárás jelenik meg, másrészt a megfelelőségi és alkalmassági értékelés olyan nem felsővezető személyekre is kiterjed, akik jelentős hatással vannak az intézmény napi működésére, de nem tagjai a vezetőtestületnek.

A hitelintézeteket érintő változások közül kiemelendő, hogy a jövőre nézve hangsúlyosabb elem lesz az úgynevezett ESG-kockázatok kérdése. Ugyanígy a banki prudens működés részeként új elemként jelenik meg a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekből eredő kockázatok kezelése is.

Tisztelt Országgyűlés! Az egységes európai hozzáférési pontokhoz kapcsolódó módosítások és az arra vonatkozó szabályozás lényege, hogy az Európai Értékpapír-piaci Hatóság 2027. július 10-éig létrehozza az úgynevezett egységes európai hozzáférési pontot.

(11.40)

Ez egy európai uniós szintű központosított platform a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges információk hozzáférhetővé tétele céljából. Az európai uniós kezdeményezés egy új közös rendszert hoz létre. Ebben a rendszerben a vállalatok, pénzintézetek és egyéb gazdasági szereplők által közzétett fontos információk egy helyen könnyen hozzáférhetőek lesznek az egész Európai Unióban.

Jelenleg az uniós tagállamoknak ezek az adatok sok különböző adatbázisban, eltérő formában, formátumban és sokszor nehezen kereshető módon állnak rendelkezésre. Az ESAP-rendszer ezt a széttagoltságot szünteti meg. Az új, egységes felület lehetővé teszi, hogy gyorsan és könnyen hozzá lehessen férni a nyilvános vállalati adatokhoz. Ennek segítségével elérhetővé válnak a pénzügyi kimutatások, fenntarthatósági jelentések és egyéb releváns információk. A hazai átültetés célja, hogy Magyarország is bekapcsolódjon ebbe az egységes európai adatáramlásba.

A törvényjavaslat a magyar jogrendbe illeszti azokat a jogi szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a magyarországi közzétételi rendszerek összekapcsolhatók legyenek az ESAP-platformmal. A jogharmonizáció az irányelvi előírásoknak megfelelően több szakaszban valósul meg. A szabályozás egyszerre valósítja meg a transzparenciát, és lehetővé teszi az adminisztrációs terhek könnyítését az egyszeres adatszolgáltatással.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi szektor átfogó módosításain túl az Exim-törvény módosításának célja, hogy az Eximbank teljeskörűbben tudja ellátni a gazdaság fejlesztése céljából végzett feladatait. Ennek érdekében a javaslat pontosítja az Eximbank által végezhető pénzügyi szolgáltatási tevékenységek célját, valamint a készfizető állami kezességvállalásra

és tőkekiegyenlítésre vonatkozó szabályokat, továbbá egységesíti az állami szakosított hitelintézetekre vonatkozó szabályozást.

A kormány kiemelt célja a társadalom pénzügyi tudatosságának erősítése, amelynek fontos részét képezi az öngondoskodás értékének tudatosítása és fokozása a különböző generációkban. Jelenleg a hosszú távú nyugdíjcélú megtakarítások kevésbé népszerűek az érintettek körében, ezért a kormány módosítja az önkéntes pénztárakról szóló törvényben a tagszervezők díjazására vonatkozó szabályt. A módosítás értelmében a pénztárak mind a saját, mind a külső tagszervezőik számára megemelt mértékben adhatják az új belépő pénztártagok után járó jutalékot.

Ehhez kapcsolódóan módosul az említett szabály azon része is, amely a pénztárak vagyonkezelésére vonatkozik. A változás értelmében a pénztárak a vagyonkezelésért felszámított díjat szabadon alakíthatják a felső határértéken belül, így a vagyonkezelői díj csökkentése esetén a fennmaradt különbözetet fordíthatják egyéb működési típusú költségekre, mint például szolgáltatásfejlesztésre vagy akár tagszervezésre. A pénztárak működése ezzel szabadabbá, rugalmasabbá válik.

A pénztári működés egyszerűsítésének lehetőségét fokozza a kormány azon törekvése is, amely megengedi, hogy több pénztár közös testületi szervvel működjön. A pénztárak azonos testülettel való működésével az ez irányú megállapodásban érintett pénztárak jelentős költségeket takaríthatnak meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzőként elmondhatom, hogy ennek a szerteágazó szabályozásnak végleges haszonélvezői a fogyasztók. Tekintettel arra, hogy valamennyien elkötelezettek vagyunk a fogyasztók védelméért, kérem önöket, hogy szíveskedjenek a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök úrnak köszönöm a türelmét. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bánki Erik képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények módosításáról szóló T/12797. számú törvényjavaslat elsődleges célja a magyar pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények jogharmonizációs célú módosítása, míg a javaslatok másik csoportját a pénzügyi szektor állandó változásának, fejlődésének nyomán követésére vonatkozó igény, valamint az elmúlt időszakban felmerült gyakorlati tapasztalatok indokolta módosítások alkotják.

A törvényjavaslat egyrészt megvalósítja az európai uniós 2011/61. számú irányelvnek, valamint az

Európai Közösségnek a 2009/65. számú irányelvének az átruházásra vonatkozó megállapodások, a likviditáskockázat-kezelés, a felügyeleti jelentéssel a letétkezelői és letétőrzési szolgáltatások nyújtása, valamint az alternatív befektetési alapok általi hitelnyújtás tekintetében történő módosításáról szóló, 2024. március 13-án elfogadott európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogrendbe történő átültetését.

A befektetési alapkezelési szektort érintően a legfontosabb újítás az, hogy az alternatív befektetési alapok a jövőben kölcsönt is nyújthatnak, így egy új finanszírozási csatornát jelenthetnek a magyar gazdaságban. A kockázatok nyomán követése és méréséklése fontos alappillére a szabályozásnak. A kölcsönt nyújtó alapok a jövőben megfelelő eljárásokat és intézkedéseket vezetnek be ennek érdekében, emellett szigorú befektetési, illetve tőkeáttételi korlátoknak is megfelelően meg kell felelniük. A magyar szabályozás a befektetésvédelmi szempontok elsődlegességére való tekintettel megtiltja azt, hogy a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló törvény alá tartozó magánszemélyek kölcsönt vehessenek fel majd ezektől az alapoktól.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a 2023/2864. számú európai uniós irányelvnek való megfelelést is biztosítja, amely az egységes európai hozzáférési pont létrehozását és működtetését célozza, ezáltal lehetővé teszi a pénzügyi, a tőkepiaci és a fenntarthatósági szempontok központosított hozzáférését egy digitális platform keretében.

Ahogy mindannyian tudjuk, a fogyasztói hitelek a modern gazdaság szerves részét képezik. A személyi kölcsönök, az áruhitel, a jelzáloghitel lehetősége teszik a fogyasztók számára, hogy hozzáférjenek a beruházásokhoz vagy a vásárlásukhoz szükséges pénzügyi forrásokhoz, ugyanakkor komoly kötelezettségekkel is járnak. Éppen ezért a fogyasztói hitelszerződéseknek átláthatónak, egyértelműnek kell lenniük, ugyanakkor a fogyasztók érdekeit kiemelten kezelniük kell.

A 2008/48-as európai közösségi irányelv hosszú ideje szabályozza ezt a területet, biztosítva bizonyos alapvető fogyasztóvédelmi garanciákat. Azonban a pénzügyi piacok folyamatos fejlődése, az új technológiai megoldások megjelenése szükségessé tette a szabályozás korszerűsítését. Ennek eredményeként született meg a 2023/2025. számú európai uniós irányelv, amely egy új, egységes és korszerű szabályozási keretet teremt a fogyasztói hitelek terén. Ez a szabályozás nem csupán a pénzügyi intézmények számára jelent változást, hanem a fogyasztók számára is előnyökkel jár.

Az elmúlt évtizedben a gazdasági és pénzügyi rendszerek digitalizációja robbanásszerű fejlődést hozott ezen a területen. Az adatok mennyisége soha nem látott mértékben nőtt, ezzel együtt nőtt a komplexitás is. A piaci szereplők, befektetők, vállalatok, vállalkozások, a szabályozók és a társadalom egésze ma már nemcsak a gyors információáramlást várják

el, hanem az átláthatóságot, az összehasonlíthatóságot és természetesen - talán legfontosabb elemként - a megbízhatóságot. A fenntarthatósági szempontok pedig már nem mellékes tényezők manapság, a vállalatok értékének, hitelességének és hosszú távú versenyképességének is egyik legfontosabb alapját jelentik. Éppen ezért különösen fontos, hogy létrejöjjön egy olyan digitális platform, amely egy helyen, egységes formában teszi elérhetővé mind a tőkepiaci, mind a fenntarthatósági adatokat.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatok komplexitásukban az átláthatóságot segítik, az információáramlást segítik, és azt, hogy akik hitelhez jutnak, vagy hitelt vesznek fel, azok pontosan tisztában legyenek a hitel felvételének idejében, hogy milyen kötelezettséggel fog járni számukra ezeknek a hiteleknek a visszafizetése. Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat segíti a fogyasztók eligazodását, ezért arra kérem önöket, hogy ennek a javaslatnak az elfogadását szíveskedjenek önök is támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(11.50)

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy tulajdonképpen az elhangzottak alapján mind az előterjesztő, mind a kormánypárti frakció hozzászólásából, vezérszónoki mondataiból következik az, hogy tulajdonképpen itt egy száraz, egyszerű törvénytervezetről lehet beszélni. Tulajdonképpen a jogharmonizáció az, amire figyelni kell, és ennek alapján nyugodtan lehet menni előre. Igaz, azért azt tegyük hozzá, hogy 26 törvény módosításával jár együtt maga ez a történet, amiről beszélnek, aminek komplexitásáról lehet beszélni, amit én leegyszerűsítve salátatörvénynek hívok; először.

Kettő. Nem készült hozzá olyan hatástanulmány, ami az egyes területekre vonatkozó hatásairól beszélne, és akkor ilyen módon jótékony homályban maradhat az, hogy igazából mi az, amiről mind ez idáig nem esett szó sem az előterjesztésben, sem pedig a kormánypárti hozzászólásban. Tehát a jogharmonizációról beszélni azt jelenti, hogy akár még támogatható is lenne. De a helyzet az, hogy ismét annak vagyunk tanúi, hogy egy európai jogszabály - itt például egy európai jogharmonizáció - mellé olyan megoldásokat csempésznek be, ami egyébként elfogadhatatlanná teszi ennek a törvénytervezetnek az elfogadását. Itt önök a felmerülő gyakorlati tapasztalatokra hivatkoznak, és e mögé kell tekintenünk egy kicsit, hogy igazából miről is van szó.

Szóval, a jogharmonizáció irányelve előírásainak megfelelően több szakaszban valósul ez meg, és itt erre is szeretném föl hívni a figyelmet, hogy a tőkepiaci törvény 2025. évi első féléves módosítása után most egyéb fontos pénzügyi tárgyú törvények kerülnek sorra, írnak elő kötelezettséget és határoznak meg új lehetőségeket mindazoknak, akik egyébként, mondjuk úgy, hogy élni tudnak ezzel a lehetőséggel. Mi ez a lehetőség?

A befektetésialap-kezelési szektort érintően legfontosabb újítás az alternatív befektetési alapok bevezetése. A jövőben kölcsönt nyújthatnak, új finanszírozási csatornát jelenthetnek a gazdaságban. De mielőtt nagyon beleszeretnénk az alternatív alapkezelési megoldásokba, előtte mindenképpen beszélni kell arról, hogy hogyan keletkezhet ez a lehetőség, mert a jogharmonizáción túl, mint ahogy említettem, itt van a változásnak egy nagyon fontos eleme, illetve háttere. Az alternatív befektetési alapok, közöttük a magántőkealapok kölcsönnyújtási tevékenységének engedélyezése megítélésem szerint nyilvánvalóan azt jelenti, hogy amúgy is a szűrkezőnában lévő, nem ismert tulajdonosi háttérű, nem megismerhető tulajdonosi háttérű magántőkealapok most megjelennek hitelezőként ebben a közegben.

Azt gondolom, hogy kell beszélni ezekről a magántőkealapokról, mégpedig azért is, mert legalább 279 darab ilyen magántőkealap van, ami azt jelenti, hogy közel 3000 milliárd forintos értékkel bíró erővel vannak jelen a gazdaságban. És furcsa szám, hogy tulajdonképpen a majdnem 3000 milliárd forintos tőkealap - talán lehet, hogy azóta már az én adataim is már idejétmúltak, és már ennél is többről van szó - és a közel 300 ilyen magántőkealap, amely birtokolja ezt, kísértetiesen hasonlít arra, hogy 3000 milliárd forint értékű magánnyugdíjalap veszett el az elmúlt tíz évben, és annak hárommilliónál is több tulajdonosa volt, most pedig itt tartunk, hogy magántőkealapok elképesztő vagyonnal rendelkezve jelennek itt meg úgy, hogy eközben pedig nincs olyan elszámoltatható és átlátható felület, ahol mindezt át tudnánk tekinteni, hogy igazából is ezeknek a magántőkealapoknak kik az igazi haszonhúzó.

Merthogy az európai szabályozást kihasználva, ha az ott előírt limit mértékét meghaladná az alap, akkor többszörözik az alapok számát, és ilyen módon megint csak ott tartunk, hogy nem tudjuk, hogy ki igazából a befektető. És most előállnak ezzel a törvénytervezettel, hogy tulajdonképpen ide az állam, nyugodtan, az Eximbank és más szereplők is beszállhatnak, és a magántőkealapok mellett állami pénzből is gyakorlatilag a haszonhúzás folytatódik.

Nem akarok teljesen olyannak tűnni, mintha teljesen idegen lenne minden országban ez a megoldás. Van erre lehetőség más országokban is, de mivel a magyar átláthatóság - és éppen ezeket hiányolom a törvénytervezetből - nem teszi lehetővé azt, hogy lássuk, kik az igazi tulajdonosai, mert azok a kormányhoz, a Fideszhez köthető magánszemélyek - Mészáros

Lőrincről kezdve Tiborcz Istvánon át Garancsi Istvánig sorolhatjuk azokat a magánalap-tulajdonosokat, akik egyébként ezen keresztül fektetnek be, még további állami forráshoz juthatnak.

Ennek egyik formája volt már az elmúlt időszakban is, amikor a Magyar Fejlesztési Bank is ezermilliárd forint fölötti juttatással szállt be ezek mellé az alapok mellé, és ők lettek az igazi haszonhúzó. Például maradjunk Mészáros Lőrincnél, aki az éves, illetve 35 éves autópálya-koncesszió tulajdonosaként, mondhatnánk, hogy az útbiznisz az övé, az útfelújítás biznisze az övé, és ehhez kapcsolódóan húzza ennek hasznát.

Ebbe a körbe tartozik bele az is, amikor a Magyar Nemzeti Bank ügyében - egyébként, mint ahogy látjuk, elég kétes módon, és akkor most nagyon finoman fogalmaztam - nyomozás zajlik a tekintetben, hogy a Magyar Nemzeti Bankból eltűnt pénzek hova lettek. És most azt kell látnunk, hogy tulajdonképpen ezt a megoldást, amibe a NER-rendszer gazdasági szereplői nagyon beleszerettek, ebbe a magántőke-alapos megoldásba, ezt megerősítő helyzetet akarunk teremteni.

Sajnálom, hogy nem beszéltek erről, hogy ez mit jelent, és miért akarják ebbe az irányba tolni. Az én olvasatomban ez az átláthatatlanság, amit e tekintetben ilyen módon; mármint a jelen szabályozás is átláthatatlan a tekintetben, hogy kik az igazi haszonélvezői és haszonhúzó ennek a magántőke-alap-megoldásnak, amit még most pluszban segíteni akarnak, ez inkább abba az irányba megy, hogy ezek a szereplők elszámoltathatatlanok legyenek akkor, amikor ennek az ideje elkövetkezik.

Inkább ebbe az irányba megy, ezt a folyamatot akarja segíteni ez a törvénytervezet, és úgy gondolom, hogy emiatt ez elfogadhatatlan. Ezzel tulajdonképpen ráteszik a pecsétet arra a mondatra, amikor azt mondom, hogy márpedig ezzel a törvénytervezettel igazából elfedni akarják azt, ami a valódi szándékuk, hogy a közpénzeredetű korábbi pénzfelhalmozásnak újabb teret nyissanak, újabb lehetőséget kínáljanak, sőt, az ehhez kapcsolódó állami forráshoz jutás lehetőségét is megteremtik. Éppen ezért az átláthatatlanság és az elszámoltatás nyilvánvaló akadályozásának szándéka miatt ezt a törvénytervezetet támogatni nem tudjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Varju László képviselő úr felszólalása után most már egészen biztos vagyok benne, hogy ez egy jó javaslat,

ha a DK nem tudja támogatni, akkor az biztos, hogy egy jó javaslat.

Képviselő úr sok mindenről beszélt, aminek köze nincs ehhez az előterjesztéshez. Idehozta itt a magánnyugdíjpénztárak kérdését, és megismételte azt a százszor elhangzott hazugságot, hogy a magánnyugdíjpénztárakban kezelt pénzek eltűntek. Nem tűntek el, jó helyen vannak, az állami nyugdíjalap részét képezik immár. Azért annak is van, képviselő úr, egy diszkrét bája, amikor a pénzügyi közvetítőrendszer, a bankrendszer vagy a tőkepiac szabályozásának az ügyében - merthogy ez a törvényjavaslat valójában erről szól - ön és az ön pártja akar bennünket kioktatni. Hát, önök voltak azok, akik az elmúlt harminc év legnagyobb mulasztását követték el akkor, amikor egyébként a devizahitelezést rászabadították a magyar emberekre. Hol volt akkor egyébként az az óvatosság és megfontoltság, amiről ön beszélt itt a pénzügyi közvetítőrendszer szabályozása kapcsán? Sehol nem volt; ahogy egyébként nem volt a Simor András által akkor irányított Nemzeti Bankban sem. Tehát ilyen értelemben igazságtalan lenne ezt csak az önök nyakába varrni, itt kettős a felelősség. Önök akkori kormányzó erőként felelősek érte, de egyébként a nemzeti bank akkori vezetése is felelőssé tehető.

Na de ezekről nem szól ez a törvényjavaslat. Miről szól ez a törvényjavaslat? Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy a magyar pénzügyi közvetítőrendszer a XXI. századi kihívásokhoz hozzáigazítsa. Erre szükség van, hiszen a gazdasági növekedés csak akkor képzelhető el, ha ezen a területen is lépést tud tartani a szabályozás is a környezet változásával. A pénzügyi innováció, a digitalizáció és a fogyasztóvédelem is egyaránt megköveteli, hogy a szabályozás előremutató és uniós szinten is korszerű legyen.

A fogyasztók bizalmának erősítése kiemelt cél kell legyen, hiszen ha a fogyasztók nem bíznak a szabályozásban, akkor az nem fog működni. Ezért a hitelfelvétel során a tájékoztatásnak minden eddiginél részletesebbnek, közérthetőbbnek és személyre szabottabbnak kell lennie, különösen a digitális térben elérhető hiteltermékek esetében.

A javaslat a tőkepiacot és a befektetési alapokat is új alapokra helyezi. Az alternatív befektetési alapok a jövőben hitelezhetnek is, de kizárólag vállalatoknak, nem lakossági ügyfeleknek. Ez a lépés új finanszírozási csatornákat nyithat meg a gazdaság szereplői számára; egyébként ez támogathatja a beruházásokat is.

Uniós kezdeményezésként létrejön az ESAP, az Egységes Európai Adatplatform is, amely a vállalatok pénzügyi és fenntarthatósági adatait egy helyen teszi hozzáférhetővé. Ez értelemszerűen növeli a transzparenciát, az átláthatóságot, és javítja a befektetői bizalmat, és támogatja a magyar cégek nemzetközi versenyképességét is.

A Magyar Nemzeti Bank felügyeleti szerepe is erősödik, függetlenségét szigorú összeférhetetlenségi szabályok védik. Itt a cél egy átlátható, kiszámítható

pénzügyi környezet, ahol a felügyelet hatékonyan tudja védeni a fogyasztók és a befektetők érdekeit.

A törvény módosítja az Eximbank működését is. Az állami kezességvállalás kiterjed az alternatív befektetési alapokba történő befektetésekre is, a lakáspénztáraknál pedig bővülnek a lakáscélú felhasználási lehetőségek, immár a gondozóintézeti elhelyezés egyszeri térítési díja is támogathatóvá válik.

A számviteli és a tőkepiaci szabályok összhangba kerülnek az uniós elvárásokkal. A vállalatok 2028-tól az éves és fenntarthatósági jelentéseiket az Európai Adatplatformon is elérhetővé kell hogy tegyék, növelve ezzel az átláthatóságot.

Közös feladatunk, hogy a változó világ sodrásában Magyarország hajóját a jó irányba kormányozzuk. A XXI. század kihívásokkal teli, ránk rúgta az ajtót a digitalizáció, sőt már évek óta jelen van az életünkben, sőt digitális kapitalizmusról is beszélhetünk ma már. Ami ránk rúgta az ajtót, az a mesterséges intelligencia, ami olyan gyorsan terjed, és olyan gyors változásokat idéz elő a gazdaságban és ilyen értelemben a pénzügyi közvetítőrendszerben is, amit egyébként mindenféleképpen követni kell, hiszen ez mindannyiunk érdeke.

Tehát összességében azt tudom mondani, hogy a törvényjavaslat a magyar pénzügyi rendszer modernizációját szolgálja, tehát képes lesz a szabályozás lépést tartani a gazdaság és a technológiák fejlődésével, erősebb fogyasztóvédelemmel, átláthatóbb tőkepiaccal, digitális fejlesztésekkel és uniós szintű harmonizációval. Ez a javaslat a stabilitást, a versenyképességet és a bizalmat erősíti a magyar gazdaságban, éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt ezt támogatni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Furcsa állatorvosi ló fekszik előttünk. Egyrészt a kormány egyes hivatkozásaiba teljesen szervilis módon igyekszik uniós irányelvet vagy uniós döntéseket átültetni, amit egyébként megszokott tenni, tehát ebben még semmi kirívó nem lenne, és ehhez kapcsolva próbálja, mondjuk, a magántőkealapokkal kapcsolatos újításait behozni itt a magyar térbe. Azt azért bocsássák meg kormánypárti képviselőtársaim nekünk, ha a magántőkealap szót meghalljuk, akörül valamilyen sötét dementoraurát érzünk, valami olyan elrejtett vagy a színpalak mögött zajló dolgot, ami biztos, hogy csak negatív. Önöknek nagyon sok munkát kellene belefektetni abba, hogy ezt a dementoraurát vagy ezt a negatív valamit eloszlassák, és ehhez ugye, transzparencia kellene, teljes átláthatóság és az, hogy ezek a magántőkealapok úgy működjenek, hogy ez semmiféle visszaélésre ne engedjen lehetőséget, teret.

Tehát amikor Hollik képviselőtársam új finanszírozási lehetőségekről beszél a magántőkealapok kapcsán, akkor a patkónak ebben a felében azért össze-rezzennek a szereplők, hogy na, itt valami készül. Erről nagyon sokat fognak a kollégák beszélni a következő percekben, én ugyanakkor itt olvasgatva a javaslatot, kiszúrtam azt, hogy a törvényjavaslat biztosítja a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a többről szóló irányelv hatályon kívül helyezése kapcsán az európai parlamenti, tanácsi irányelv átültetését. Tehát alapvetően, amikor fogyasztóvédelemre hivatkoznak, akkor itt az irányelveket - mintha automatizmus lenne - átültetik. Ez egyébként kötelezettségük is hosszú távon, nyilván itt nagyobb a cselekvési szabadságuk, mint egy rendelet esetében, no de vannak azért ebből az intézményrendszerből nekünk bírósági döntéseink is, például egy európai uniós bírósági ítéletünk, a C630/23. És bár Hollik képviselőtársam a devizahitelezést említette, ennek a legfontosabb fejleményét, ezt a most elérhető kedvező uniós bírósági ítéletet kihagyta az indoklásából.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném önök számára jelezni, hogy egyetértünk abban, hogy a balliberális korszakban brutálisan felfutott ez a hitelállomány, és ezt nem kellett volna hagyni, még akkor sem, ha a buli 2001-ben kezdődött, nem a 2002-es kormányalakítást követően. Viszont én a 2002-2010 közötti időszakból nemcsak arra lettem figyelmes, hogy a felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank lényegében csendben maradt, bár volt azért Várhegyi-jelentés, meg volt a svájci jegybanki figyelemztetés, ezzel párhuzamosan volt egy nagyon kedves bankszövetségi hatoldalas ajánlás, ahol részletesen elmondták nekünk, hogy a forint folyamatos és nagymértékű leértékelődése lényegében kizárható, a devizahitel biztonságos termék, tehát a bankvezérek ezt sulykolták egy nagyon agresszív marketingkampány mellett a magyar társadalom felé, ezt tolták, hogy a devizahitel biztonságos. No de én rákerestem az akkori ellenzéki megnyilvánulásokra 2002-2010 között, és az a probléma, hogy nem nagyon találtam ilyeneket. Tehát lényegében társadalmi asszisztálás mellett ez az agresszív marketingkampány lement, és aki akkor a fő felelős volt, tehát az akkori kormány és az akkori felügyelet pedig teljes csendben volt. Mostanra változott meg a helyzet, mert a Marcingós-ítélet értelmében van egy pecsétes papírunk arról, hogy ezek az összegek, a tőkeösszegeken felüli rész visszajár.

Én látom a kormány próbálkozásait, hogy igyekszik ezt egy egyedi döntésnek beállítani.

(12.10)

A probléma ugyanakkor pont ott kezdődik, amire önök hivatkoznak ebben a törvényjavaslatban, a fogyasztóvédelmi irányelvekre. Gondoljuk végig!

Ha minden egyes egyedi ügyben az Európai Unió Bíróságának a fogyasztóvédelmi irányelv tők ugyanazt a két sorát kellene értelmeznie, akkor ez azt jelenti, ha Európában indul 36 ezer fogyasztóvédelmi ügy, akkor ugyanazt a két sort az Európai Unió Bírósága vajon minden esetben értelmezi vagy mindig újraértelmezi? Nyilvánvalóan önök is tudják, hogy ez nem így van. Önök is tökéletesen tudják, ha az Unió Bírósága egy fogyasztóvédelmi irányelvet értelmez, akkor az általános érvényű, kötelező hatályú, és esetünkénél maradva az összes devizahiteles ügyre vonatkozik.

A C-630/23-nak egy törpe minoritás része a tájékoztatásról szóló, talán ez a szó csak egyszer szerepel benne. A helyzet az, hogy ez az ítélet nem a tájékoztatásról szól. Tehát a kormány csúsztat, amikor megpróbálja arra elvinni, hogy megfog két bankot, melyeknek a kockázatfeltáró nyilatkozata biztos, hogy nem volt tökéletes, és azt mondja, hogy ennek az ügyfelei pereljenek, mert megszámlálták, hogy ez nagyjából 300 ezer ember, tudják, hogy ebből maximum 30 ezer perképes, és azt mondták, hogy jól van, ez a 30 ezer, ha elmegy perelni, valószínűleg igaza lesz a bíróságon.

A helyzet az, hogy az uniós ítélet és az európai intézményrendszernek ez a vívmánya, amire egyébként a törvényjavaslatukban más területen hivatkoznak, nem ezt mondta ki. Az azt mondta ki, hogy amely szerződésben szerepel a vételi és az eladási árfolyam feltüntetése, az ebben a helyzetben egyértelműen érvénytelen, és itt az eredeti állapot helyreállítása az, aminek praktikusán következnie kell. Ez pedig úgy néz ki, hogy a tőkeösszeget, amit megkapott, mindenki fizesse vissza, az azon felüli rész pedig visszajár a károsultnak, visszajár a devizásnak.

Tehát én azt szeretném kérni a kormánytól, ha így hivatkozik a fogyasztóvédelmi irányelvre, mint ahogy egyébként teszi itt a javaslat indoklásában, és ezt egyébként részletesen megteszi a 2023/2225-ös irányelv átültetése során, és a fogyasztói jogokra hivatkozik, akkor a magyar fogyasztóknak a legnagyobb mértékben segítő európai bírósági döntést is engedje megérkezni Magyarországra. Jogi nonszensz, amit Magyarország megpróbált ebben az esetben, ugyanis a Kúria kért egy értelmezést, és mivel nem tetszett neki ez az értelmezés, újraértelmezte az értelmezést. Mi értelme lenne az Európai Unió Bíróságától kérni egy értelmezést, ha a Kúria egyébként megtehetné azt, hogy saját hatáskörben ezt az egészet újrakonstruálja, újraalkotja?

A mi álláspontunk szerint a Kúriának erre nem volt hatásköre, túllépte a hatáskörét, és nem szabadott volna megtennie azt, amit megtett. Ebben az esetben tehát egyértelmű jogalkotási kötelezettségünk áll fenn, nekünk itt a lex Marczingósról nemcsak vitatkozni kellene, hanem megerősíteni ezeknek a szerződéseknak az érvénytelenségét, megspórolni a károsultaknak azt, hogy bíróságra kelljen járniuk.

A javaslat vitája kapcsán felmerült a digitalizáció kérdésköre is. Én értetlenül állok az előtt, hogy Magyarországnak meglennének a korszerű eszközei a digitalizáció vadhajtásainak visszaszorítására, ezt ugyanakkor nem tesszük meg, tehát miért elégszik meg a kormány azzal, hogy átültet nemzetközi döntéseket, irányelveket, és miért nem teszi mellé a magáét. Például a Gazdasági Versenyhivatal esetkörében csodálatos ügyek látszanak. A Facebookkal vagy a Metával szemben indított, a Viberrel szemben indított, a különböző óriásplatformokkal szemben indított ügyek egyébként egy Don Quijote-szabadságharcnak tűnnek a GVH részéről - én nagyon szurkoltam a versenyhivatalnak ezekben az ügyekben -, de az a helyzet, hogy ezek rávilágítanak gyönyörű szép dolgokra.

Tehát odáig nem tudunk eljutni, hogy egy egyszerű Facebook-profillal kapcsolatos visszaélésnél legyen egy testület, vagy legyen egy bizottság, amelynek segítségével érvényt lehet szerezni a döntéseknek. Odáig nem tudunk eljutni, hogy amikor ezek a nemzetközi platformok átváltási árfolyamokat használnak, akkor a fogyasztók számára kedvezőbbet használják, hiszen önhatalmúlag ugyanúgy próbálják lehúzni a fogyasztókat, mint ahogy az a devizahitelezésnél megtörtént, és Magyarország Kormányának fel kellene lépnie a sötét mintázatokkal szemben, a mesterséges intelligencia által támogatott visszaélésekkel szemben.

És ha már AI, ne csak nézelődjünk! Egyrészt ne kábítsuk a magyar kisvállalkozásokat azzal, hogy majd ők itt a mesterségesintelligencia-forradalom élére állhatnak, mert igazából bárki hasít most az AI-on, a háttérben mindig négy-öt óriáscég és azoknak a leányvállalatai tűnnek fel, ők kaszálnak, nem a magyar startupból lesz multicég. Tehát őszintén meg kell találni ennek a helyét a rendszerben, és az emberiség legnagyobb technológiai forradalma közepén megvédeni a magyar vállalkozásokat, de megvédeni a magyar munkavállalókat is. Ezt magyar munkahelyvédelmi alappal lehet megtenni, az óriáscégek 1 százalékos megadóztatásával, és az alapból fizetni kell minden magyar ingyenes átképzését olyan szakágban, amelyet szeretne, és amit egyébként hatékonyan tart. Összességében tehát nagyon sok feladatunk lenne a törvényjavaslattal kapcsolatban is.

Arra kérem a kormányt, hogy ha hivatkozik uniós irányelvre, döntésre, akkor ezt tegye teljes körben, tehát mondjuk, a devizások számára pozitív döntésre is hivatkozzon, a digitalizáció közepén pedig védje saját eszközeivel is sokkal erősebben a magyar állampolgárokat, mert van itt mozgástér. Értem én, hogy az Unió szereti a maximumharmonizációt, és szereti, ha szó szerinti ugyanazt ültetjük át, amit ott kitaláltak, de van mozgástér, főleg akkor, amikor hatóságokat jelölnek ki, a mesterségesintelligencia-koalíció után testület is létrejön, és ha megvannak azok a lehetőségek, hogy előrelépünk ezen a területen, akkor használják ki

ezeket. Tehát ne csak nézzük az emberiség legnagyobb forradalmát, hanem védjük meg a magyarokat ezenközben! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mondom a lényegét: a Mi Hazánk Mozgalom egészen biztosan nem fogja támogatni ezt a javaslatot. Olyan javaslatról beszélünk, ami iskola-példája annak, hogy ha az a rendszer az önök politikai és gazdasági rendszerének érdekében áll, akkor rendkívül gyorsan elkészítenek bármilyen salátatörvényt vagy önálló javaslatot, pénzt, időt, fáradságot nem kímélve. Itt gyakorlatilag arról van szó, és nem is nagyon sarkítom ki ezt, hogy a különböző jogcímeiken, különböző - ha egyáltalán lehet itt jogcímeiről beszélni - területeken, a gazdasági élet különböző területein megképzett szürke- és koromfekete pénzeket hófehérre mossák és kamatoztatják, hiszen a feketepénzzel mindig, főleg, ha sok van belőle önöknél, nem pont az itt ülőknél, de az önök vezetőinél, a gazdasági és politikai vezetőiknél rengeteg ilyen pénz van. Óriási probléma, hogy hogyan mossák fehérre és hogyan kamatozik. Most itt ezt a két lépést egybefoglalták az önök szempontjából, a saját szempontjaik szerint nagyon ügyesen, és egyszerre lesz hófehér a pénz, amely utána elképesztő mértékben fog kamatozni.

Nem is azzal van gond, ha technikai módosítások vannak egy salátajavaslatban, államtitkár úr, hiszen azok még akár jó irányba is mutathatnak, a joggyakorlatból, a jogalkalmazásból származó tapasztalatokat szűrnek le, és esetleg még jobbra is tehetik az adott javaslatot. Az európai uniós jogharmonizáció túlzott, magukra erőltetett túlzott megfelelési kényszere azonban már problémás. Ez egy nagyon régi liberális beidegződés, hogy az, ami máshonnan jön, biztos csak jó lehet, és azt kritika nélkül át kell venni, mert akkor abból nem lehet baj, itt a szabadságharcos hevület, lendület rögtön, mindjárt alábbhagy, vagy akár végleg meg is szűnik.

Az, hogy aktuális gazdasági, főleg gazdasági vagy éppen politikai érdekeknek kell megfelelni, az már nagyobb probléma. A legnagyobb probléma pedig az, hogy nem látjuk ezt a mindent lebíró akaratot akkor, amikor mondjuk, az uniós Bíróság ítéletét, a C-630-as ítéletet kellene végrehajtani, hanem önök hagyják azt - nem mindig ilyen szégyenlősek -, hogy a Kúria újraértelmezze az uniós bírósági ítéletet, hozzon egy olyan ítéletet, amely a bankok, a követeléskezelők és a végrehajtó-maffia érdekében áll, a magyar embereket pedig megint a sorsukra hagyja. A legjobb esetben a külön-külön való... - tehát az egyéni perindítás lehetősége talán még megmarad, de az ilyen utóvédharcok

mindig jóval kevésbé hatékonyak, mint ha törvényi szinten rendeznénk ezt a kérdést.

Tehát már réges-régen, idén áprilisban vagy május elején dönteni kellett volna arról, hogy valamilyeni devizaalapú hitelhez kapcsolódó végrehajtási eljárás - függetlenül attól, hogy a végrehajtási eljárás melyik szakaszában járunk - felfüggesztésre kerül, megszűnnek, felfüggesztésre kerülnek a közvetlen letiltások, az inkasszók, az ingóvégrehajtások, az ingatlan-végrehajtások, és ha az ingatlan-végrehajtás már végstádiumhoz közeli állapotba került, akkor legalább a legrosszabbat, a kilakoltatást sikerüljön elkerülni. Ez lett volna a nulladik típusú lépés, az alapvető jogi, politikai és erkölcsi kötelessége a kétharmados kormányzatnak.

Aztán pedig megalkottuk volna azokat a szabályokat, akár egyébként egybehangzó szavazattal - nagyon ritka az ilyesmi, de könnyen lehet, hogy egybehangzó, egyhangú szavazást eredményezett volna -, amely rendezi a kártérítését ezeknek az ügyfeleknek.

(12.20)

Az uniós bírósági ítélettel összhangban a tőkeösszeg felett akár költség, akár kamat jogcímén vagy bármilyen más egyéb jogcímén elvett, ellopott, elrabolt összeg visszajár a jogosultaknak. Amikor már ingó- vagy ingatlan-végrehajtásra került a sor, akkor egy jóval bonyolultabb, akár egy többszörösen bonyolult elszámolási viszony alakul ki. De ki tudtuk volna jogászkodni, úgy gondolom, közös erővel, a magyar társadalom javára.

Nem ez történik. Itt az történik, hogy akár a végrehajtó-maffia által a magántőkealapokba áramoltatott pénzeket, akár a kaszinók szürke- vagy feketepénzét, akár a legkülönbözőbb korrupciós csatornákon megképzett jövedelmeket, amelyek, valljuk be őszintén, hatalmas arányban szerepeltek ezekben a magántőkealapokban, itt most egyszerre átmoszák és kamatoztatják.

Az pedig, hogy a külföldieket is beengedik a követelésvásárlási üzletágba, magyarul, a behajtásba, kicsit finomabban szólva a végrehajtásba, megint súlyos kérdéseket vet fel, hiszen lehet, hogy a külföldi cégek mögött az önök politikai és gazdasági vezetői állnak, és ilyen módon ez a pénzszivattyú tovább üzemel az önök javára és a magyar társadalom, a magyar vállalkozások és a magyar lakosság kárára.

Tehát az, hogy itt nem a teljes körű végrehajtási moratórium elrendeléséről, nem valamilyeni devizaalapú kölcsönszerződéshez kapcsolódó végrehajtási eljárás azonnali felfüggesztéséről, illetőleg a devizaalapú hiteleknek járó teljes körű kártérítésről beszélünk az uniós bírósági ítélettel összhangban, beszédes, ezzel ellenkezőleg, a többek között innen is ellopott, elrabolt pénzek kamatoztatása, úgy hiszem, hogy vérlázító, és ezt egy valódi nemzeti konzervatív képviselő nem támogathatja.

Mi szükség van erre, államtitkár úr, válaszoljon nekem, legyen szíves, hogy külföldieket is beengednek abba a behajtási, végrehajtási üzletágba, amely a legalábbis a devizaalapú hitelszerződések kapcsán számos visszaéléssel terhelt? Az, hogy a végrehajtó-maffia létezik, igaz, hogy még egy jogerős bírói ítélet nincs, de az, hogy a volt igazságügyi miniszter volt helyettese nyakig benne van, és ott ül a vádlottak padján, hogy Schadl György ott ül, egyébként most már hosszabb ideje élvezheti a szabad élet minden örömét, nyilván ez is egy piszkos alku egyik megjelenési formája, azért bizonyíték arra, hogy a legmagasabb szintű politikai kapcsolatok is jelen vannak a végrehajtási üzletágban. Ezt pedig tetézni vagy megfejteni azzal, hogy külföldieket is korlátlanul beengednek, szerintem egy nagyon megfontolatlan lépés.

Ha már itt tartunk, hadd osszam meg önökkel a legújabb, rendkívül keserű élményemet és tapasztalatomat, mert azért a bűnnek, a mocsoknak, a szennynek mindig vannak új megnyilvánulási formái. Tehát a bűnözők, a bünszervezetek eszköztára kiapadhatatlan, korlátlan, és rengeteg altípusa jelenik meg.

Most már bőven félmillió megtekintés fölött van az a különböző csatornákra, a saját Facebook-oldalamon is kirakott videóanyag, amelyben egy tisztességes gazdaembert semmiz ki a végrehajtó-maffia oly módon, egy olyan veszprémi törvényszéki döntéssel megfejelve, hogy ha én másod- vagy harmadéves joghallgató koromban olyanokat mondtam volna, mint amiket a Veszprémi Törvényszék leírt, a mai napig, negyedszázad elteltével sem lenne jogi diplomám, mert úgy kirúgtak volna, hogy a kezem-lábam összetörök, az teljesen biztos, államtitkár úr.

Tehát nemcsak a hitelintézetek, nemcsak a követeléskezelők, nemcsak a közjegyzők egy része - tisztelet a kivételnek - van ebben benne nyakig, hanem sokszor sajnos a bíróságok is, ki tudja, milyen motivációtól vezérelve elképesztő döntéseket hoznak. Ha szakmai alkalmatlanság, akkor ki kell rúgni azt a bírót, aki ilyen döntéseket hoz, de extrém hibákat leszámítva, ha egy bírót egyszer kineveznek, akkor gyakorlatilag élete végéig úzheti ezt a hivatást, ami rendkívül felelősségteljes, de sokan nem így élik meg közülük, tisztelet a kivételnek, megint hozzáteszem.

Az történt, hogy egy olyan ügyben, amely egyébként példaértékű... Mondanám itt a levezető elnök úrnak is, hiszen a gazdatársadalom szempontjából talán számára is tanulságos, amit mondani fogok. Nem ismerünk olyan, végrehajtó-maffiához kapcsolódó ügyet, amelyben termőföld jogellenes megszerzése büntetnének gyanúja és egyéb bűncselekmények miatt már bírósági szakaszban lévő büntetőeljárás van folyamatban - már bírósági szakaszban van.

A bűncselekmény sértettjétől egyelőre 6 hektár intenzív díóültetvényt és egy nettó 5400 négyzetméteres, legalább 3-4 milliárd forint forgalmi értékű épületet elvettek összesen 250 millió forintért vagy kevesebbért, 250 a plafon. Úgy hiszem, nem kell

hozzá matekzszeninek meg jogászzszeninek lenni, hogy meg tudjuk állapítani, hogy ez vérlázító. Ilyen magas jogi kultúrájú országban nem történhetne meg. És azoknak adják birtokba, akikkel szemben ugyanennek a termőföldnek a jogellenes megszerzése gyanúja miatt folyik a büntetőeljárás.

Van egy olyan stróman az ügyben, akiről messziről látszik, hogy talán írni-olvasni is alig tud. Erről az emberről elhiszik, hogy 1,2 milliárd forintot kapott kölcsön, 126 kilogramm 20 ezrest. Ha ránézünk az emberre, tízezer forintot nem bízánk rá. Van két kecskéje meg három mangalicája, így már megszerezhetette a magyar termőföld tulajdonjogát. De hála istennek, az ügyészségben is felébredt a gyanú, és a bíróságban is, legalábbis a Győri Járásbíróságban. Csak az történt, képzeljék ezt el, hogy a Veszprémi Törvényszék azt mondta, hogy ilyen bűncselekmény folyamatban léténél ellenére nem az a helyes döntés, hogy felfüggesztik a végrehajtási eljárást a büntetőeljárás jogerős lezárultáig, magyarul, a büntetőügyben a jogerős ítélet megszületéséig, hanem valamilyen elképesztő magyarázattal ezt a 6 hektárt az 5400 négyzetméteres épülettel egy gyönyörű panorámás területen, ami akár aztán szállodának is kiválóan alkalmas lehet, ha átalakítják... Ez hihetetlen!

Kambodzsában, Kazahsztánban vagy Afrika bármelyik államában ilyen szerintem már nem valószínű, hogy előfordul, mint ami itt megtörténik, de az elmúlt 35 év, főleg az önök elmúlt 15 éve Dél-Amerika, a Balkán és Közép-Ázsia egészen extrém egyvelegét alakította ki, államtitkár úr. És képzelje el ezt mindenki a saját életében, hogy így veszik el tőle az élete során összehozott, összegereblyézett vagyon nagy részét. Most már mezőgazdasági területekre is rátette a kezét ez a rendkívül veszélyes alvilági szervezet. Úgy tűnik, hogy vannak bírók, vannak bíróságok, amelyek úgy adnak birtokba termőföldet - mondom megint házelnök úrnak is -, és olyanoknak, akikkel szemben ugyanezen termőföld jogellenes megszerzésének megalapozott gyanúja miatt folyik a büntetőeljárás.

Ha elmeszelik őket, ami nagyon valószínű, akkor helyreáll az eredeti állapot, kicsit helyrebillen az igazság, és egy rendkívül bonyolult elszámolási viszony alakul ki, amely bonyolult elszámolási viszonyban segítséget jelenthetne ebben a konkrét ügyben is meg sok más konkrét ügyben, ha olyan javaslatok kerülnének elének, amelyek igazából a magyar emberek elsőprő többségének az érdekében állnának. Ez csak egy rendkívül szűk kör érdeke, amit a pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények módosítása fedőnéven vagy leánykori néven adtak be. Nyilvánvalóan ez így, ebben a formában a magántőkealapok gyakorlatilag nem is annyira burkolt újabb gazdagításával teljesen elfogadhatatlan. Ez szerintem a fontossági sorrendben Magyarország 1174. problémája, de lehet, hogy még az 1174.-kel is erősen túloztam.

A magántőkealapok köszönik szépen, rendkívül jól vannak. Azt persze, hogy a legfelsőbb politikai vezetés és a NER-vezetők vagyonának egy része itt van,

mi értjük, de hát erre különadót kellene kivetni, nem pedig hófehérre mosni és kamatoztatni. Úgyhogy ez így teljes mértékben elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm mind az ellenzéki, mind a kormánypárti képviselők hozzászólásait.

Varju képviselő úr eltávozott, sajnálom, mert érdekes kérdéseket vetett fel, nevezetesen azt, hogy egy 200 oldalas törvénytervezetet mennyire lehet egyszerűen salátának nevezni.

(12.30)

Kétségtelen, hogy huszon-egynéhány törvény módosításáról van szó, de ezek a törvények egymással összefüggnek, és az ezt kidolgozó kollégáknak több mint féléves munkája van abban, hogy ezeknek az egyeztetése, szakmai összehozása, az uniós és magyar szabályok kodifikációjának illetően előterjeszthetősége megtörténjen. Úgyhogy úgy gondolom, az ezt összeállító kollégákat ezért csak köszönet illeti meg.

Ha már belekezdtem, akkor elmondom, hogy nem szoktam életkoromra hivatkozni, de gyerekkoromban nekem az egyik kötelező olvasmány volt Bertolt Brechtnek a Koldusoperája. Abban hangzott el az egyébként a múlt század harmincas éveinek kifejezetten baloldali értelmiségének az egyik vezérgondolata, mely úgy szólt, hogy mit tesz egy bankrablás egy bankalapításhoz képest. Én úgy gondolom, hogy az itt hozzászóló kollégák száz évet tévedtek ebből a szempontból. Lehet, hogy ez száz évvel ezelőtt a baloldal szempontjából egy haladó gondolat volt, ma nem az. Ma nem az. Vegyük tudomásul, hogy egy magántulajdonban álló, piacgazdálkodást folytató államnak az intézményrendszere tartalmazza a bankokat, tartalmazza mindazt a jogi és gazdasági intézményrendszert, amelyet többek között ez a 200 oldalas törvénytervezet tartalmaz.

Varju képviselő kollégámnak a felvetésére, bocsánat, még egy mondat: talán a szokottnál kicsit terjedelmesebb előterjesztői expozém is magyarázza, hogy ez a 200 oldal egy részletesebb felfeztetést igényelt, de alapvetően mind a tervezetnek, mind az én expozémnak, mind a kormánypárti kollégáim hozzászólásainak a lényege az volt, hogy mi

ezt az egészet egy szakmai kérdésnek tekintjük, az ellenzéki képviselők pedig alapvetően egy politikai kérdésként kezelik ezt, és mindenütt, minden megmozdulásnál - hogy mondjam? *(Dr. Apáti István közbeszól.)* - a jóhiszeműség nem jellemzi a tervezetről elmondottakat. Ezért szeretném azt hangsúlyozni, hogy például a befektetési alapok kapcsán az uniós szabályok jelennek meg, ahol teljes egészében az uniós szabályokon alapulnak. Eddig is voltak egyébként magyar szabályok is, de most ezeket a szabályokat illetően átvettük. Talán Varju képviselőtársam hiányolta ezeknek az értékelését is, a hatásvizsgálat hiányát. Az uniós szabályoknál, amelyeket átvettünk, az Európai Bizottság minden esetben részletes hatásvizsgálatot tesz közzé, ami bárki által elérhető, Magyarországon is elérhető, magyar nyelven. Úgyhogy megalapozatlan az az ellenzéki aggály vagy felvetés, hogy ennek a javaslatnak nincs meg a hatásvizsgálati bázisa.

Z. Kárpát képviselőtársam is elment, gratulálni akartam neki, hogy majdnem teljes egészében sikerült kibeszélnie a rendelkezésre álló időt. Én reflektálásra alkalmas dolgot azon kívül, hogy a devizahitelezéssel kapcsolatos, az Európai Unió Bírósága egyedi esetre vonatkozó ítélete hazai átvételének egyébként majdnem minden gazdasági törvény tárgyalásánál előkerülő polémiáját részletezte...

Apáti képviselőtársamnak mondom az egységes követeléskezeléssel kapcsolatban, amit mi most átveszünk, hogy az Európai Unióban eddig nem volt egységes követeléskezelés, éppen ezeknek a szabályoknak az EU-tagállamok általi átvétele teszi ezt lehetővé, de itthon eddig is voltak részletes szabályai, ugyanakkor ennek igen szigorú szabályai voltak. Annak a két szemléletnek, tehát hogy mi egy szakmai törvénytervezetet kívánunk megvitatni, önök pedig - hogy mondjam? - politikai konfrontációt igyekeznek látni, vélni ebben, annak a termékének tartom azt, hogy következetesen összekeveri a követeléskezelést a végrehajtás szabályaival. Ez két külön jogrendszer, két külön intézményrendszer, az égadta világon ebből a szempontból nincs ezeknek egymáshoz köze.

Összességében kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat, hogy ne lássanak ott ördögöt, ahol nincs. A magántőkealapok nem ördögtől valók, megvan azoknak a maga gazdasági funkciója. Annak, hogy ezek átláthatók, prudensek legyenek, áttekinthetők legyenek, elszámoltathatók legyenek, a magyar szabályai eddig is megvoltak, és bár nem tudom, hogy itt valamelyik ellenzéki képviselőtársam milyen jövőbeli elszámoltatásban reménykedik, de úgy gondolom, hogy ha erre bármilyen okból sor kerül, akkor a jelenleg hatályos magyar szabályok és a jelen javaslatban megjelenő javaslatok erre egyébként szakmailag alkalmasak.

Összességében megköszönöm a támogató javaslatokat, és kérem, hogy ellenzéki képviselőtársaim tanulmányozzák még egyszer végig a tervezetet. Kérem,

lássák ebben az előrelépés szándékát, lássák ebben a magyar gazdaság élénkítésének a szándékát, lássák benne azt, hogy ezek a szabályok szükségszerűen együtt járnak azzal az általunk szorgalmazott és reményeim szerint önök által is támogatott gazdasági fejlődéssel, amelyre a magyar társadalomnak, a magyar embereknek feltétlenül szükségük van. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úrnak a válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12790. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önöknek most bemutatni kívánt törvényjavaslat tárgykörét éppen húsz évvel ezelőtt tárgyaltuk először a parlamentben. Akkor egy olyan szituáció, hogy például a bankszámlaszerződést nem egy bankfiókban kötjük meg, kivételes volt; ma ez a gyakorlat - különösen a fiatalok körében - szinte kizárólagos. A digitalizáció manapság olyan mértéket ért el, hogy mindennapjaink elválaszthatatlan részét képezi minden területen, így a pénzügyi területen és ezen belül a szerződéskötések esetében is.

Húsz évvel ezelőtt a pénzügyi távértékesítés szabályozása óriási újdonságot jelentett, amely megfelelő védelmet kívánt biztosítani a fogyasztó számára abban a helyzetben, amikor a szolgáltatóval, annak képviselőivel nem találkozik élőben, adott esetben nincs módja kérdezni tőle.

(12.40)

Az akkor elfogadott szabályozás alapján kialakult gyakorlat az azóta eltelt időben bevált, mindenki által megszokottá, természetessé vált. És most, húsz év után eljött az idő, hogy a szabályokat a fogyasztók védelmének fokozása és a korábbi szabályozás óta végbement technikai fejlődésre figyelemmel kiegészítsük, felülvizsgáljuk. Az önök előtt lévő törvényjavaslatnak ez a célja.

Tisztelt Ház! Az Európai Unióban évek óta folyik a háttérmunka valamennyi tagállam gyakorlatára vonatkozóan. A cél az volt, hogy a meglévő szabályok

megfelelőségét, hatékonyságát felmérjék, felmérjük, és ahol szükséges, a szabályokat aktualizáljuk, pontosítsuk. Ezen felmérést követő szabályozási munka eredményét és átültetését látjuk ebben a törvényjavaslatban.

A törvényjavaslat alapvetően a korábbi, a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény szabályait veszi át. Szinte változatlanok a szerződéskötést megelőző információnyújtásra vonatkozó szabályok, azaz mit, milyen terjedelemben, hogyan és mikor kell megadni a fogyasztónak. Maradnak a szerződéstől való elállásra, illetve felmondásra vonatkozó szabályok, így azok határideje, gyakorlási módja, jogkövetkezményei az idetartozó elszámolási kötelezettséggel egyetemben.

Azonban vannak jelentős újdonságok is, amelyekről érdemes néhány szót váltani. Megjelenik egyrészt a személyre szabott tájékoztatás. Ez egy olyan speciális tájékoztatás, amelynek célja, hogy a fogyasztó még a szerződés aláírása előtt értelmezni tudja a szolgáltató által a kifejezetten neki kínált pénzügyi szolgáltatást, ideértve azt is, hogy a javasolt szerződéseknek milyen konkrét hatásai lehetnek reá nézve. A szolgáltatónak az ajánlat fő elemein túl annak a fogyasztót érintő hatásait is ismertetnie kell. Ennek a személyre szabott tájékoztatásnak pedig igazodni kell a szerződés jellegéhez, a fogyasztó tapasztalataihoz és ismeretéhez.

Újdonság az is, ha a fogyasztó online vagy mobilapplikáció útján kíván szerződést kötni, akkor a szolgáltatónak ezen a csatornán biztosítani kell egy elállási funkciót, például egy elállási gombot. Ennek a szabálynak az a célja, hogy a fogyasztót ne hozzuk nehezebb helyzetbe a szerződéskötéshez képest, ha a szerződésből ki akar lépni. Ezt a speciális elállási, felmondási funkciót jól látható és a fogyasztó számára is könnyen hozzáférhető módon kell elhelyezni, és az elállásra, illetve a felmondásra nyitva álló határidő alatt folyamatosan elérhetőnek kell lennie.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, ahhoz, hogy a fogyasztók a pénzügyi szférában távértékesítés útján kínált szolgáltatásokat vegyenek igénybe, a fogyasztói bizalom további erősítésére van szükség. A bizalom erősítésének egyik eszköze pedig a fogyasztóvédelem magas szintű biztosítása, amelyet az önök előtt lévő javaslat biztosít. Kérem, hogy a T/12790. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a 2011/83-as európai uniós irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról, valamint a 2002/65. számú európai közösségi irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése a magyar jogrendszerbe.

A digitalizáció korában egyre gyakoribb az, hogy a pénzügyi szolgáltatásokat nem személyesen, hanem elektronikus úton vesszük igénybe. A banki ügyintézés, a biztosításkötés, a befektetési tanácsadás vagy akár egy egyszerű számlanyitás ma már mind-mind elérhető az interneten keresztül. Ez a fejlődés nagyon nagy lehetőségeket, ugyanakkor új kihívásokat is hoz, különösen a fogyasztóvédelem és az adatbiztonság területén.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a hazai szabályozást hozza összhangba a közösségi irányelvvel, biztosítva az annak való megfelelést. Ahhoz, hogy a fogyasztók a pénzügyi szférában távollévők számára kitalált szolgáltatásokat vegyék igénybe, a fogyasztói bizalom további erősítésére van szükség. A bizalom erősítésének egyik eszköze a fogyasztóvédelem egyre magasabb szintű biztosítása. A javaslat ennek érdekében aktualizálja és korszerűsíti a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésre vonatkozó jogi keretrendszert, és arra vállalkozik, hogy a pénzügyi szférában történő távértékesítés során egyfajta biztonsági hálóként működjön. Az uniós vagy hazai pénzügyi ágazati szabály hiányában ennek a javaslatnak a szabályai alkalmazandók a távollévők között kötött pénzügyi szerződések távértékesítése során is.

A törvényjavaslat célja a meglévő jogi keret megtartása mellett annak korszerűsítése, valamint a fogyasztók új, digitális térben történő magasabb szintű védelme. A javaslat a fogyasztók új, digitális környezetben történő magasabb szintű védelme, a szükségtelen fogyasztói és szolgáltatói terhek csökkentése, valamint a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatások nyújtásának elősegítése érdekében a pénzügyi szolgáltatók között egyenlő versenyfeltételek biztosítására törekszik. A szolgáltatások tartalmának szabályozása esetében ezt leginkább egyfajta harmonizációval lehet elérni, ami azt jelenti, hogy a lefektetett szabályoktól csak abban az esetben lehet eltérni, ha azt az európai uniós irányelv kifejezetten megengedi.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ebben a dinamikus, változó környezetben a fogyasztóvédelem magas szintű biztosítása nem csupán jogszabályi kötelezettség, hanem erkölcsi és egyben szakmai felelősség is. A cél világos, olyan biztonságos, átlátható és méltányos pénzügyi környezet megteremtése, ahol a fogyasztók bizalommal hozhatják meg döntéseiket, és pontos, érthető információk birtokában választhatnak a különböző szolgáltatások között.

A távértékesítés sajátos jellemzője, hogy személyes kapcsolat hiányában a fogyasztó kiszolgáltatott helyzetben lehet. Éppen ezért különösen fontos, hogy a pénzügyi intézmények világos, közérthető és teljes körű tájékoztatást nyújtsanak minden termékről, annak kockázatairól, költségeiről és egyéb felteiről.

Külön hangsúlyt érdemel a pénzügyi tudatosság fejlesztése is. Egy jól informált fogyasztó nemcsak védekezni tud a kockázatok ellen, hanem aktív résztvevője lehet a pénzügyi piacnak. Az oktatás, a tájékoztatás és az innovatív, felhasználóbarát megoldások együttesen biztosíthatják, hogy a digitalizáció valóban mindenki javát szolgálja. A jövő pénzügyi szektora csak akkor lehet sikeres, ha a fogyasztók bizalma töretlen marad. Ez a bizalom pedig csak akkor tartható fenn, ha a távértékesítés során is a fogyasztóvédelem legmagasabb szintje érvényesül a jogszabályokban, az intézményi gyakorlatban és a mindennapi ügyfélkapcsolatokban egyaránt. Bízunk abban, hogy közös erőfeszítéseinkkel olyan digitális pénzügyi környezetet építünk, amelyben az innováció és a felelősségvállalás kéz a kézben jár, és ahol a fogyasztó valóban a rendszer középpontjában áll.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő feladata az, hogy a szabályozás lépést tartson a technológiai fejlődéssel, miközben megőrzi a fogyasztók bizalmát és a pénzügyi rendszer stabilitását. Az elhangzottak ismeretében úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat minden tekintetben megfelel a fogyasztók és a piacon alkalmazást használók érdekeinek, ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet és a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Covid-járvány soha nem látott változásokat hozott az emberek életében, és jelentősen meggyorsította a digitalizáció elterjedését. Az online hitelek, a biztosítások, a befektetések és más pénzügyi termékek száma igen nagy ütemben emelkedett. A fogyasztók gyors és hatékony ügyintézési folyamatot várnak el, miközben nagyon sokszor nincsenek tisztában a kockázatokkal, a szerződések valódi feltételeivel. Sok esetben csak jóval a szerződések megkötése után ébrednek rá, hogy bizony hibás döntést hoztak. Ilyenkor pedig kezdődik az akár hónapokig is tartó vita a szerződés felbontásáról, felmondásáról, megszüntetéséről, a költségek és a díjak elszámolásáról.

A digitalizáció térnyerésével a digitális platformon megjelentek a manipulatív felületek is, amelyek

a felhasználókat nem kívánt döntések meghozatalára, így például rejtett költségek elfogadására bírják rá.

(12.50)

A távértékesítés aránya ugrásszerűen nőtt, de ezzel párhuzamosan a panaszok, a félrevezetett és megtevesztett ügyfelek és a visszaélések száma is emelkedett. A törvényjavaslat célja, hogy a változó körülményekhez igazodva biztosítsa a fogyasztók védelmét, összhangban az EU 2023/2673-as irányelvével.

Az elmúlt években a mesterséges intelligencia, az automatizált hitelbírálat, a robottanácsadók és a manipulatív online felületek sokszor olyan előnyös helyzetbe hozták a szolgáltatókat, amivel az átlagos fogyasztók egyszerűen nem tudtak már lépést tartani. Az új előírások között szerepel, hogy a szolgáltatók érthetően, röviden és digitálisan jól hozzáférhető módon mutassák be a szerződés lényeges feltételeit, biztosítsanak kötelező online elállási funkciót, valamint azt, hogy a fogyasztó online eszköz használata esetén emberi közreműködést is kérhet.

A Demokratikus Koalíció támogatja a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvényjavaslatban megfogalmazottakat, a törvényjavaslat ugyanis előremutató célt szolgál: növeli a fogyasztóvédelmet, erősíti a pénzügyi tudatosságot, és csökkenti a félrevezető gyakorlatok lehetőségét. Ugyanakkor a tényleges hatás érdekében technológiai fejlesztésekre, hatósági ellenőrzésre és következetes szankciókra is szükség lesz majd. Ha a törvényjavaslat a jelenlegi formájában kerül elfogadásra, akkor véleményünk szerint minden bizonnyal rövid időn belül elkerülhetetlen lesz a törvény módosítása a benne lévő pontatlanságok miatt.

A pénzügyi tudatosság fejlesztése Magyarországon kiemelten fontos. A digitalizáció és a gyors online pénzügyi döntések kockázatot jelentenek a családok számára. Az egyéni és közösségi pénzügyi tudatosság növelése, valamint a gyermekek korai pénzügyi nevelése elengedhetetlen ahhoz, hogy a fogyasztók valóban megalapozott döntéseket tudjanak hozni. De azt is ki kell hangsúlyozni, hogy ehhez a pénzügyi szolgáltatók felelősségteljes működése is szükséges, ahol valóban a fogyasztó érdeke a legfontosabb. Elengedhetetlen az online csalás elleni határozott fellépés és az azok elkerülésére vonatkozó folyamatos hatósági, rendőrségi felhívás, illetve tájékoztatás. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Minden felszólaló rámutatott arra, hogy a körülöttünk levő világ, az általunk használt technológia vilámgyorsan terjed, és ahogy Fónagy államtitkár úr is elmondta, valóban úgy van, hogy azokat a technológiákat, amelyek rendelkezésre állnak, a fiatalabb generáció teljes természetességgel használja, én már, szomorú ezt kimondani, de mondjuk, a középgenerációba tartozom, de az én kortársaim is teljesen természetesnek veszik, hogy igénybe veszik a digitális szolgáltatásokat. Akiknek a virtuális tér, a digitális tér természetes közeg, azok számára az is teljesen természetes, sőt bevett gyakorlat, hogy ezen keresztül vesznek igénybe szolgáltatásokat, távol lévén egyébként a fizikai szolgáltatás helyétől, nem mennek már be bankfiókokba, hanem pénzügyi szolgáltatásokat is távolról vesznek igénybe.

Én azt gondolom, hogy éppen ezért ezen változtatni nem lehet, nem is kell, ez nyilvánvalóan a fogyasztók érdekeit szolgáló változás, kényelmesebbé teszi az ügyintézés, ezért a szabályozásnak kell követnie a technológiát. Itt viszont figyelemmel kell lenni arra, hogy a fogyasztókat megvédjük, hogy maga a folyamat teljesen átlátható legyen. Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat - ahogy egyébként az előttem szólók is elmondták - ezt a célt szolgálja, és ha jól látom, ez egy kivételes alkalom, hiszen itt egyetértés van közöttünk a törvényjavaslat főbb célkitűzéseiben, és ha jól láttam vagy jól értettem, a DK is támogatni fogja ezt a javaslatot.

Én is úgy gondolom, hogy ez egy előremutató javaslat. Azt kell - még egyszer mondom - figyelni, és a szabályozásnak tekintettel kell lennie arra, hogy a fogyasztók biztonságban érezzék magukat, amikor ilyen szolgáltatást vesznek igénybe. Nagyon fontos tehát a megfelelő tájékoztatás - ezt egyébként előírja a törvény -, a szerződés lényeges elemeinek a rögzítése, valamint hogy az elektronikus csatornákon történő kommunikáció igazolt és igazolható is legyen egy későbbi jogvita esetén, ezt is előírja a törvény; ahogy egyébként pontosan meghatározza, hogy milyen feltételek mellett lehet egyáltalán érvényes a távollevők között kötött pénzügyi szerződés. És, ahogy mondtam, az ügyfélvédelemre is nagy hangsúlyt fektet, ami azt gondolom, hogy nagyon fontos, hiszen csak akkor fogják egyre többen igénybe venni ezeket a szolgáltatásokat, ha úgy gondolják, hogy ez számukra biztonságos és kiszámítható.

Abban is biztos vagyok, hogy ezzel a törvényjavaslattal a pénzügyi szektor versenyképességét is növelni tudjuk, vagy máshogy fogalmazva: legalább meg tudjuk őrizni a pénzügyi szektor versenyképességét, mert ha egyébként körbenézünk a régióban, akkor azt láthatjuk, hogy mindenki öles léptekkel halad előre, itt tehát tulajdonképpen nem versenyelőnyünk van, hanem egyszerűen megteesszük azt, amit a többiek is megtesznek, annak érdekében, hogy a mi pénzügyi szektorunk ne kerüljön hátrányba.

Úgyhogy ezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt ezt a törvényjavaslatot, törvényt módosítást

támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hasonló a helyzet, mint az előző napirendnél, tehát egy uniós irányelvnek az átültetése van előttünk. Kicsit talán kevésbé sötét a kép, mint ott, de azért beszéljünk arról, hogy én nem tapsolnék ennyire a digitalizációnak, mint Hollik képviselőtársam. Tudom, hogy benne is van egyfajta visszafogottság a kérdésben, de ne fogadjuk el természetesen azt, hogy hát úgyis mindenki a digitális platformokon vásárol, úgysem lehet ezt elkerülni, hanem nézzük meg azt, hogyan tudunk elmenni a falig ebben a kérdésben. Meg is mondom, miért.

Én a vitára készülve a héten is átnéztem azokat a tipikus oldalakat, honlapokat és internetes áruházakat, ahol a leggusztustalanabb sötét mintázatok jönnek szembe, tehát olyan újfajta módszerekkel próbálnak a fogyasztók bizalmával visszaélni, amelyek példátlanok. Folyamatos a csepegtető árazás; folyamatosak a sürgető üzenetek, amelyeket a fogyasztók kapnak abban az esetben is, ha teljesen nyilvánvaló, hogy nem egy vagy két darab van az adott termékből; folyamatosan használják a visszaszámlálókat, ami szintén nettó jogszerűtlen módszer, többször, több esetben kimondtuk, mégis ott vannak; és az is látható, hogy a legaljasabb eszközök is ott vannak a piacon.

Nem látok más megoldást, mint hogy le kell lőni a visszaéléseket foganatosító honlapokat, el kell őket sötétíteni, és ha nem tartják be a szabályokat, nem védik a fogyasztók jogait, vagy nem járulnak hozzá a jogvédelem lehetőségéhez, akkor meghatározott időre el kell őket sötétíteni. A problémám az, hogy ennek az intézményrendszernek megvan, ennek a jogszabályi hátterének megvan, mégsem látom szembejönni azokat a példákat, hogy ahol mondjuk, az egész honlap úgy néz ki, hogy minden egyes árucikket látszólag mínusz 75 százalékkal leárazva árusítanak, és nincs egy megfelelő impresszum, nincs egy elérhetőség, a vásárlási kísérlet után pénzlevonás van, de még egy visszaigazolás sincsen: miért nem tesznek semmit ezekkel a honlapokkal? Nemcsak Magyarországnak szól ez, ez az egész európai térben tetten érhető. Az egész kérdéskör lassan egy platformjogi kérdéskör is, és el kell hogy mondjuk, hogy egyáltalán nem állunk jól ebben a versenyben, egyáltalán nem állunk jól.

És itt még egy probléma van: elvileg fogyasztóvédelemről beszélnek kormánypárti képviselőtársaim, de ezt csak részben teszik helyesen. Répássy államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, bocsánat, az egyik

legkiválóbban képzett jogász a parlamentben, és valószínűleg ön is tökéletesen tudja, hogy az óriásplatformok felhasználói nem viselkednek minden esetben fogyasztóként. Attól, hogy valaki felhasználó, még nem illetik meg automatikusan a fogyasztói jogok, és nem bírja azt a teljes védőpajzsot, amely álláspontom szerint minden felhasználót meg kellene hogy illessen. Ez a platformjognak egy előttünk álló dinamikus területe, egy komoly dilemma. Én azt mondom, hogy arra kell elmozdulni, hogy minden felhasználó viselkedjen ezekben az esetekben fogyasztóként, és kapja meg a legteljesebb védőpajzsot, de ne felejtjük el, hogy ez most, ebben a pillanatban még nincs így.

A platformok felelőtlenségéről most már több évtizedes vita folyik. Nagyon sokáig azt mondták, hogy ők közvetítők, tehát kiraknak valamit ezekre a közvetítő oldalakra, de még a politikai jellegű tartalmakért sem felelnek, ha azt egy felhasználó feltölti, akkor, ugye, nincs itt semmi látnivaló, a platformot nem lehet felelősségre vonni.

(13.00)

Ez a dolog oldódott az utóbbi években, és most már a platformok nagyon komoly lépéseket tesznek, mondjuk, a közösségimédia-platformok is annak érdekében, hogy a gyűlöletkeltő vagy pornográf vagy erőszakos tartalmakat nagyon helyesen egy önszabályozásnak a keretein belül eltávolítsanak. Ugyanezt várom egyébként majd a különböző deep fake és kizárólag a politikai ellenfelek lejáratására létrehozott tartalmaknak a platformokról történő és az ő bevonásukkal történő eltávolíttatása terén. Ezeknek is megvan az online mintázatuk, simán le lehet őket szedni ezekről az oldalokról.

De addig is, amíg a felhasználók nem élveznek teljes körű védelmet, nagyon nehéz lenne nyugodtan aludnunk a tekintetben, hogy ebben a minőségükben mindenfajta védelmet élveznek. Nagyon-nagyon fontos vívmány lenne az online elállási jog bevezetése, tehát a dinamikusan fejlődő online jogviszonyok terén kellene egy lehetőséget hagyni, hogy ha a felhasználó vagy reményeim szerint majd a minden esetben fogyasztónak minősülő valaki rájön, hogy őt rászedték, akkor bizonyos feltételek mellett, bizonyos időn belül el tudjon állni attól az egésztől, amit vele szemben elkövettek, és ehhez ne kelljen nagyon bonyolult, akár békéltető eljárásokon részt vennie. Tehát egy automatikus online elérhető lehetőségen keresztül, mondjuk, a vásárlási érték 95 százalékának a visszakapása mellett - tehát legyen valami biztosítási érték is, ha ezt a szakemberek helyesnek gondolják - online elállási lehetőséget kell biztosítani a klasszikusan meglévő elállási jogon felül, mert nagyon sokszor az a helyzet, hogy azt sincsen kívül szemben gyakorolni. Tehát levonják az ember pénzét, és van, nem tudom, a világ túlsó felén egy állítólagos internetes áruház, amelyet a bűdös életben nem fog elérni senki.

Tehát a felhasználó viselkedjen fogyasztóként, legyen online elállási funkció vagy jogintézmény, és a platformok esetében - bár most már a DSA világa óta elvileg elmondható, hogy el kell tudjuk érni ezeket a platformokat - kell hogy legyen egy felelős, egy ügyintéző, valaki a vonal végén, de a gyakorlat világában még mindig azt tapasztaljuk, hogy alapvetően nincs. Hát, próbáljon meg az ember a Facebookkal vitatkozni, ha mondjuk, a családi fotóival ellátott, nem tudom, személyes profilját letiltották valami kétes vagy ismeretlen háttérű bejelentés miatt. Tehát egész egyszerűen nem lehet ezeket az ügyeket az online óriásplatformokkal szemben kezelni, pedig kellene.

És kell még egy kínos kérdésről beszélnem, mert ellenzéki képviselőtársam is szóba hozta az edukáció fontosságát. Engem már maga a kifejezés is irritál, hiszen megvannak erre a megfelelő magyar kifejezések, de állandóan megy ez az érzékenyítés, az edukáció, ez az új mitológiai varázsvilág, hogy igazából bár téged mint fogyasztót átvernek a digitális térben, de azért egy kicsit te is tehetsz róla, és folyamatosan azt birizgálják, hogy miért a fogyasztó, miért a felhasználó felelős, ha megüti a bokáját valamilyen jogügylet kapcsán. Miközben Magyarországon a kommunizmus átkos hatásai miatt fogyasztóvédelmi jellegű oktatás nem volt, a vállalkozói kultúra, a civil szervezeti kultúra és ennek az egésznek a kialakulása sokkal később kezdhetett el szárba szökkeni, akkor ilyen közegben az állampolgáron, a fogyasztón verik el a port, hogy miért nem volt tudatosabb, miért nem figyelt oda jobban. Kellenek azok a védelmi mechanizmusok, amelyek a fogyasztókat megvédik minden ilyen jogviszonyban, és még akkor is valamifajta puffert vagy védőhálót biztosítanak, ha az ő tevőleges hibájuk kimutatható ebben a rendszerben.

Visszatérünk sokszor a banki csalások kérdésköréhez. Itt most voltak ilyen botrányok az elmúlt időkből: letakarított számlák, levont pénzüsszegek. Az Apple-nél is érdekes volt, hogy egy óriáscégnél hogy a viharba fordul elő az, hogy mikrotranzakciókkal úgy vonogattak le emberektől pénzt, hogy annak semmi tranzakciós háttere nem volt, vagy nem olyan volt, mint amilyennek mondták. Ez számomra nagyon meglepő egy ekkora óriáscégnél, mint ahogy az is, hogy simán visszautalják a pénzt; ilyen esetben azért sokkal többet várna a fogyasztó. De magyar banknál százas nagyságrendben fordult elő olyan számlaösszeg-letakarítás, hogy állították utána, hogy az idős hölgy a netbankján keresztül csinált valamit, ami miatt elvették a pénzét, csak az a probléma, hogy ennek a hölgynek nem volt netbankja, ő személyesen szokott befáradni koránál fogva a bankfiókba. Ezek a fogyasztói szokásai, soha az életben nem használt netbankot, nem is voltak meg a megfelelő belépési lehetőségei ehhez, mégis azt állították, hogy azért takarították le a számlát, mert ő valamit elbökött az internetes banki felületen keresztül.

Tehát amikor ilyen teljesen egyértelmű situációk vannak, és a fogyasztók jogai sérülnek, akkor elváránk

azt, hogy legyen egy automatikus védőháló, egy visszatérítési rendszer, egy olyan rendszer, ahol a megkárosított fogyasztó visszakaphatja legalább a pénzének a nagy részét, és ne kelljen neki ezért évekig bíróságra járni. Tehát ezek olyan feladatok, amelyek előttünk állnak.

Szerintem ez a csomag, amely itt van, most támogatható. Tehát az előzővel ellentétben azt mondom, hogy itt azért nehéz kötözködni azokon az alapelveken, amelyeket ez az irányelv lefektet, abba is nehéz beleszállni, hogy most a különböző esetekben milyen tájékoztatási információkat kell kapnia egy fogyasztónak egy cégről, ezekkel nincsen semmi probléma. A probléma ott kezdődik, hogy mi az, ami hiányzik belőle, én ezekre kívántam felhívni a figyelmet, és köszönöm, ha az előterjesztő ezekre tud röviden, ám érdemben reagálni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében? *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Csak röviden. Megköszönöm képviselőtársaimnak a támogató hozzászólásokat. Egyetértek Földi képviselő asszonnyal, hogy az ügyfélélmény sokszor a gyorsaságot igényli. Az új szabályozás kétségtelenül lassít, a döntést megfontolással kombináltatja éppen például a Z. Kárpát képviselő úr által is elmondott, a digitalizációval kapcsolatos vásárlás veszélyei kapcsán. Egyetértek a felügyelet fontosságával, több hozzászólótársam ezt hangsúlyozta.

Z. Kárpát képviselőtársamnak annyit, hogy egyébként egyetértek a digitalizációs vásárlás veszélyeivel és a jelenlegi gyakorlatában az esetenként - hát, hogy mondjam? - rosszhiszemű, mindenfajta szolgáltatói visszaélés tapasztalásával. Azzal együtt arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a most tárgyalt tervezetnél elsősorban nem az online vásárlásokról van szó, hanem a pénzügyi szektorbeli kapcsolatokról és szerződésekről.

Nevelés és edukáció, egyébként nevezzük tanításnak talán magyarul. A tanítást és az ismeretátadást, ismeretszerzést fontosnak tartom. Én azt nem tartom jó útnak, hogy a piaci szereplők vásárlói oldalon lévő képzését a felelősség áthárításának kísérleteként értékeljük. Én úgy gondolom, hogy arra mindenképpen szükség van, hogy ebben a gyorsan változó és talán nem is mindig a - hogy mondjam - mi ízlésünk szerint változó világban nemcsak a lehetőségeket, nemcsak a választékot, nemcsak a gyorsaságot, hanem annak a veszélyeit is megismertessük a piac szereplőivel.

Egyébként itt a pénzügyi kapcsolatoknál valóban nem a nevelés a kérdés, hanem a csalóknak az ellehetetlenítése, tehát olyan rendszereknek a létrehozása, amelyekben kell az ügyfél közreműködése. Nap mint nap már mi is tanúi vagyunk például azoknak a banki közleményeknek, amelyekben felhívják a figyelmet, hogy ne adjuk ki az adatainkat, ne válaszoljunk ismeretlen számról érkező hívásokra és a többire.

Mindezekkel együtt köszönöm a támogató észrevételeket, és kérem, hogy ez a szavazáskor is érvényesüljön. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

(13.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi Bizottság által benyújtott előterjesztés T/12772. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Igazságügyi Bizottság 2025. október 14-ei ülésén tárgyalta meg és nyújtotta be az Országgyűlésnek az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. A bizottsági javaslat három törvény módosítását kezdeményezi, jelesül az Alkotmánybíróságról szóló törvény, valamint azzal összefüggésben a jogalkotásról szóló törvény és a különleges jogállású szervekről szóló törvény módosítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény 24. cikke kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, és ezen feladata végrehajtása érdekében mindhárom hatalmi ágtól független intézmény. Ezért döntött úgy az Igazságügyi Bizottság, hogy ezen függetlenség további biztosítása, erősítése érdekében több ponton változtatja, pontosítja az Alkotmánybíróságról szóló törvényt. Az egyik ilyen lényeges módosítás, hogy az Alkotmánybíróság saját határozatait a saját hivatalos lapjában, az Alkotmánybíróság határozatai című lapban jogosult és köteles megjelentetni, ezáltal is deklarálva az önálló, autonóm és valamennyi hatalmi ágtól való függetlenségét.

A törvénymódosítás következő fontos része az Alkotmánybíróság munkatársainak megfelelő színvonalú javadalmazása, mely elengedhetetlen a további

minőségi munka biztosításához. Ennek érdekében a törvényjavaslat bevezeti a közszolgálati munkaszerződés jogintézményét, ezáltal szabadabb bérgháztartásra és a munkáltatói jogkör gyakorlójának nagyobb fokú differenciálásra ad lehetőséget.

A törvényjavaslat nem kíván változtatni azokon a függetlenséget biztosító hatályos rendelkezéseken, miszerint az Alkotmánybíróság költségvetése önálló fejezetet alkot, a költségvetési javaslatát és zárszámadását maga állítja össze, és azt a kormány változtatás nélkül terjeszti be az Országgyűlésnek. Szintén nem változik az sem, hogy az Alkotmánybíróság adott évi költségvetése nem lehet kevesebb az előző évi költségvetésénél. Új elem azonban, hogy a személyi juttatások előirányzatának összegét korrigálni kell a költségvetési év során bekövetkező, a kúriai bírák személyi juttatásaira irányadó jogszabályból eredő illetmény-növekedés összegével anélkül, hogy az más előirányzatok csökkentését eredményezné. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó előirányzata összegének meghatározása tekintetében is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jelenleg hatályos törvények részletesen szabályozzák az Alkotmánybíróság volt elnökének juttatásait az elnöki tisztségének megszűnését követően, amennyiben e tisztséget legalább egy vagy két évig töltötte be. A törvényjavaslat az előző szabályokon túl megteremtené annak lehetőségét is, hogy ha az elnök legalább két évig az Alkotmánybíróság tagja volt, az alkotmánybírósági elnöki megbízatásának megszűnését követően további hat, vagy ha a megbízatása lemondás miatt szűnik meg, további három hónapnyi díjazás illesse meg. A javaslat pontosítja, hogy ha az Alkotmánybíróság volt elnöke a megbízatása megszűnését követően az AB-törvény 19. §-ának megfelelő, vagyis a Kúria elnökét megillető mértékű juttatásokra jogosító tisztséget tölt be, úgy az alkotmánybírósági törvény szerint meghatározott jogosultságok és juttatások a jövőben már nem illelnék meg.

A törvényjavaslat a függetlenség és a magas színvonalú szakmai munka biztosítása érdekében újraszabályozza az Alkotmánybíróság Hivatala főtitkárának és gazdasági igazgatójának javadalmazását, az Alkotmánybíróság elnökének illetményéhez igazítva azt.

A törvényjavaslat garanciális okból módosítja az Alkotmánybíróság teljes ülésének határozatképességére vonatkozó szabályokat is. Továbbra is feltétel, hogy a teljes ülés akkor határozatképes, ha azon legalább az Alkotmánybíróság hivatalban levő tagjainak kétharmada, köztük az elnök vagy akadályoztatása esetén az elnökhelyettes jelen van. A törvénymódosítás arra tesz javaslatot, hogy az elnök vagy az elnökhelyettes együttes akadályoztatása esetén az elnök által kijelölt tag részvételével a határozatképesség biztosítható legyen.

A törvényjavaslat már most egyértelműen rendezni kívánja az Alkotmánybíróság elhelyezését azáltal, hogy 2028. január 1-jével a Budapest I. kerület

Szent György tér 4. címet tekinti az Alkotmánybíróság székhelyének.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat további két törvénymódosítást kezdeményez, az előbb mondottakkal nyilván összefüggésben. A jogalkotásról szóló törvény módosításával egyértelmű szabályozás jön létre az alkotmánybíróági döntések közzétételét illetően, vagyis a döntéseket már nem a Magyar Közlönyben, hanem az Alkotmánybíróság határozatai című hivatalos lapban kell megjelentetni. Ezzel a független és autonóm működés még fokozottabban biztosítható az AB részére.

A különleges jogállású szervekről szóló törvény módosítása szorosan kapcsolódik az alkotmánybíróági törvénynek a dolgozók illetményét meghatározó szabályaihoz. A módosítással a törvényjavaslat hatályon kívül kívánja helyezni az eddigi sávos illetménytábla rendszerét, és a közszolgálati munkaszerződés bevezetésével magasabb és differenciáltabb javadalmazásban állapodhatnak meg a felek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján megállapítható, hogy az Igazságügyi Bizottság javaslata több előremutató, az Alkotmánybíróság függetlenségét tovább erősítő módosítást tartalmaz. Ezért kérem a tisztelt Házat, kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az Igazságügyi Bizottság törvénymódosító javaslatát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Répássy Róbert miniszterhelyettes urat, kíván-e a vita e szakaszában szólni. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Igen, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Bizottsági Elnök Úr! A most tárgyalt törvényjavaslat célja, hogy a jogalkotásról szóló törvény, az Alkotmánybíróságról szóló törvény, valamint a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény módosításán keresztül biztosítsa és megerősítse a mindhárom hatalmi ágtól független, autonóm intézmény, az Alkotmánybíróság folyamatos, zavartalan működését.

A javaslat tartalmazza mindazokat a rendelkezéseket, amelyek az Alkotmánybíróság tagjainak és munkatársainak illetményét, juttatásait, valamint azok egyedi megállapításának és emelésének lehetőségét szabályozzák. Éppen ezért a kormány támogatja az Igazságügyi Bizottság által október 14-én beterjesztett javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pajtkó Gábor

képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. PAJTÓK GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Igazságügyi Bizottsági Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalásomban rá kívánok mutatni az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat céljára és jelentőségére.

Hazánkban az Alkotmánybíróság immáron több mint három évtizede, pontosabban 36. éve őrökdi az Alaptörvény felett, védi az alkotmányos rendet és az Alaptörvényben biztosított alapvető jogokat, tevékenysége szolgálja a jogrendszerünk belső összhangjának megőrzését. A törvényjavaslat központi gondolata egyszerű és világos: megerősíteni az Alkotmánybíróság függetlenségét, működésének pénzügyi stabilitását, az ott dolgozók anyagi megbecsülését. A törvényjavaslat előbb említett indoka alapvetően két konkrét cél megvalósulását szolgálja: az Alkotmánybíróság függetlenségének megerősítését és az ott dolgozók méltó megbecsülését.

Az Alkotmánybíróság autonómiájának erősítése jegyében a taláros testület a döntései átláthatóságát és azok önálló voltát szolgáló a továbbiakban már nem más állami kiadványokon keresztül, hanem önállóan közli majd határozatait. Az Alkotmánybíróság határozatai című hivatalos lap kizárólagos és hiteles forrása lesz az Alkotmánybíróság határozatainak, teljes ülési állásfoglalásainak, végzéseinek, minősített adatot nem tartalmazó normatív határozatainak. Emellett a törvényjavaslat megerősíti az Alkotmánybíróság pénzügyi finanszírozását, pénzügyi stabilitását.

Ahogy elhangzott az előterjesztő részéről, az Alkotmánybíróság költségvetése továbbra is önálló fejezetet alkot a központi költségvetésben, és az Alkotmánybíróság erre irányuló javaslatát a kormány változtatás nélkül köteles benyújtani az Országgyűlésnek. Az új szabály - ahogy utalt rá az előterjesztő is -, hogy az Alkotmánybíróság költségvetését úgy kell megállapítani, hogy az nem lehet kevesebb az előző évi központi költségvetésben megállapított összegnél. Ez a feltétel ugyanakkor vonatkozik a személyi jellegű és az egyéb működési kiadások előirányzataira is, amelyeket a törvényjavaslatban meghatározottak szerint megfelelően korrigálni kell. Ezzel nem pusztán az intézmény anyagi függetlensége erősödik, a jogalkotói üzenet egyértelmű: a kormány nem befolyásolja a testület működését sem politikai, sem anyagi eszközökkel.

Mindezek mellett a törvényjavaslat szolgálja az Alkotmánybíróság, az Alkotmánybíróság Hivatala munkatársainak méltó megbecsülését is, hiszen ők a magyar jogrendszer csúcsát jelentő intézményben dolgoznak, akiknek szakértelme nélkülözhetetlen mindannyiunk számára. A törvényjavaslat a közszolgálati munkaszerződéssel szabályozott jogviszony

bevezetése által lehetővé teszi a differenciált bérezésüket, az egyéni teljesítmények elismerését, továbbá biztosítja, hogy az Alkotmánybíróságon dolgozók jövedelme ne maradjon el más, hasonló magas presztízsű jogi intézmény munkatársainak jövedelmétől.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat továbbá több technikai pontosítást és az uniós irányelvekkel való összhang megteremtését szolgáló jogharmonizációs rendelkezést is tartalmaz, ekként teljesíti az európai uniós elvárásokat az átlátható munkafeltételek, az egyenlő díjazás, a minimálbérre vonatkozó és a munkavállalói jogok védelmét biztosító szabályok megfelelő alkalmazásával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat kizárólag szakmai alapon fogalmazódott meg. Célja, hogy az Alkotmánybíróság működési feltételeit tovább szilárdítsa, valamint ahogy arra korábban utaltam, tovább erősítse az intézményi autonómiáját, ezzel is deklarálni, erősíteni kívánjuk, hogy az Alkotmánybíróság nem politikai szereplő, hanem az Alaptörvény őre. Ezért mindazok, akik a törvényjavaslatot támogatják, a magyar alkotmányosságot, a jogállamiságot, az Alkotmánybíróság intézményi stabilitását támogatják.

Mindezek alapján a Fidesz-frakció képviseletében kérem a tisztelt Ház minden képviselőjét, hogy az Igazságügyi Bizottság által benyújtott törvényjavaslatot támogassák az általános és a részletes vitában, valamint a zárószavazáson is. Erős Alkotmánybíróság nélkül nincs erős jogállam. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot sem - ez a legfontosabb közlendő ezzel kapcsolatban. És félreértés ne essék, nem a kicsinyesség vagy az irigység vett rajtunk erőt, hiszen mi alapesetben a magyar emberektől semmilyen béremelést nem sajnálunk, sőt az esetek döntő többségében több ágazatra kiterjedően jóval nagyobb béremelésekre lenne szükség, hiszen az infláció az elmúlt három évben oly mértékben pusztított, akkora károkat okozott, hogy gyakorlatilag nemcsak az emberek nagy részének a megtakarításait párologtatta el, hanem a legtöbb esetben a napi megélhetés is veszélybe került. Egy olyan dél-amerikai típusú vagyionkoncentráció alakult ki Magyarországon, amit nemrég láthattunk gyakorlatilag teljes nyilvánosság előtt, mely szerint a vagyon, a Magyarországon fellelhető, vagyoneként értékelhető vagyonelemek vagy vagyontárgyak 69 százaléka mindössze a társadalom 7 százalékának a kezében van, és az úgynevezett középréteg, középosztály gyakorlatilag eltűnt, talán

20-25 százaléknnyira zsugorodott, és nem nehéz kiszámolni, hogy az emberek döntő többségének gyakorlatilag a napi megélhetés is gondot okoz.

Na most, ezek után én egészen elképesztőnek tartom az önök lényeglátását és a fontossági sorrend felállításának szempontjait, hogy Magyarország tengerinyi problémája közül önök pont azt tartják a legfontosabbnak, a legidőszzerűbbnek, amit még az őszi ülészakon keresztül akarnak vinni, hogy az Alkotmánybíróság elnökének végkielégítésére meg az Alkotmánybíróságon tevékenykedők illetményegállapítására vonatkozó szabályokhoz nyúljanak hozzá. Tehát önök, ahogyan tegnap a miniszterelnök is mondta, nem, mondjuk, a szociális vagy a kulturális ágazat bérrendezését vitték véghez az elmúlt három évben - bocsánat, három és fél évben, amely eltelt ebből a négyéves ciklusból, önök most a végére, nyilván kampányjelleggel, a kampány hevében, szavatzatmaximálási, szavatzatszerezési célból akarják ezt így időzíteni, pedig három és fél év alatt lett volna rá idejük -, nem, önök a munkabérekkel kapcsolatos vagy illetményekkel kapcsolatos összes probléma közül azt tartják a legfontosabbnak, hogy Polt Péter tejben-vajban-mézben fürödjön, Polt Péter be legyen biztosítva arra az esetre is, ha bármilyen okból megszűnne a megbízatása, és Polt Péter a lehető legjobban érezze magát. Hát persze, egy régi, kiszolgált harcostárs, több poszton is be tudták vetni ebben a képzeletbeli játékban, mindenhol megállta a helyét az önök szempontjai szerint, az önök érdekei szerint.

És önök tényleg nem a szociális bértáblához nyúlnak hozzá, vagy az egészségügyi kasszában kórtársnak pozitív előjellel az ott dolgozók javára és az ott dolgozók érdekében, önök az Alkotmánybíróság elnökének végkielégítési szabályait tartják mindennél fontosabbnak. Nem akarok hazudni, egyáltalán nem irigylem azokat, akik így gondolkodnak, hiszen ez a nem tudom, hány ezredik problémája ma Magyarországnak. Igaz, a magyar emberek többsége ezzel sajnos nem foglalkozik, emiatt szavatzatvesztéséget nyilván nem kell elkönyvelniük, ezt önök is nagyon pontosan tudják.

De ha már az Alkotmánybíróságnál és annak régi vagy új elnökénél vagy elnökeinél járunk, akkor azért hadd mondjam azt el - és ez döntően egyébként az alkotmánybírákra és az Alkotmánybíróság elnökére vonatkozó kritika, részben múltbeli kritika, ezt hozzá kívánom tenni, még hozzá közelmúltbeli -, hogy ugye, még elevenen élnek emlékezetünkben a Covid nevű világprojekt, a Covid-terror emlékei, amikor is számos magyar munkavállaló, köztük szociális dolgozók, egészségügyi szférában dolgozók, a rendvédelmi, rendészeti, honvédelmi területen dolgozók egyetlen meentsvára lehetett volna az Alkotmánybíróság.

(13.30)

Sok ezer honfitársunk a felsorolt hivatásrendekből is próbált az alkotmányjogi panasz intézményével

élni, próbált valamilyen jogorvoslatot keresni, jogorvoslatért folyamodni, szinte menekülni az Alkotmánybírósághoz a munkaviszonya vagy a hivatásos szolgálati jogviszonya, vagy éppen a foglalkoztatási jogviszonya jogellenes megszüntetése érdekében, próbált az oltásra kötelezéstől védelmet kapni, próbálták feloldani azt a borzasztó ellentmondást, ami a honvédségnél volt tetten érhető - ami szerintem világszinten különleges -, hogy aki nem oltatta be magát - és ez csak egy példa a sok közül -, az nem kapott fizetést, azt felfüggesztették, de nem engedték, hogy máshol elhelyezkedjen.

Mi lett volna itt a megoldás? A fotoszintézis? Az emberi szervezet fotoszintézisre való átállításával önök úgy gondolták, hogy az oltás annyira fontos, hogy aki nem veszi fel bizonyos hivatásrendekben, az nem dolgozhat, onnan fizetést nem kaphat, de máshol sem helyezkedhet el. Az Alkotmánybíróság ebben az ordító törvénytelenégi helyzetben sem sietett ezeknek a - mondhatom - tömegeknek a segítségére. Az, hogy 2021. március 15-én az úgynevezett rendszerváltás óta nem látott mértékű rekordbírságot szabtak ki egy Mi Hazánk által szervezett rendezvény kapcsán; az, hogy a Covid nevű világprojekt időszaka alatt több százezer honfitársunkat sok milliárd forint összegben bírságolták meg, nem érte el az Alkotmánybíróság ingerküszöbét, és akkor önök komolyan azt gondolják, hogy az így működő Alkotmánybíróságot még jobban el kell látni, minden földi jóval, még magasabb javadalmazásokat kell adni?!

Megjegyzem, válasszuk ketté, még mielőtt félreértés alakulna ki: az ott dolgozók döntő többsége egyébként szerintem megérdemli. Ha csak az ő illetményük rendezéséről lenne szó, akkor biztosan megszavaznánk ezt a javaslatot. De azok az alkotmánybírók és az az alkotmánybíróági elnök, aki ezeket a majdnemhogy bűnöket elkövette, aki nem sietett a honfitársai segítségére, holott az utolsó lehetőség lett volna az emberek számára a kedvező alkotmánybíróági döntések sora, azért annak az Alkotmánybíróságnak a bírait és vezetőit még tovább javadalmazni, még előnyösebb helyzetbe hozni szerintem nemcsak a fontossági sorrend felállításának problémáit veti fel, hanem vérlázítóan igazságtalan, arculcsapása, sőt szembeöklő az azoknak, akiket cserben hagytak.

Önök mit szólnának ahhoz, ha olyan helyen dolgoznának, ahol azt mondták volna önöknek, hogy ha nem tesznek vagy nem tűrnek el valamit, akkor fel van függesztve a jogviszonyuk, fizetést onnantól kezdve nem kapnak, de máshol sem helyezkedhetnek el? El tudják képzelni ezt a nyomorúságos, gyalázatos élethelyzetet, hogy gyakorlatilag éhenhalásra ítélték embereket?! Ha igaz az, amit a miniszterelnök úr korábban többször is hangoztatott, hogy a veszélyek, a háborúk és a járványok korát éljük, akkor ez a helyzet más vírus, baktérium vagy Isten tudja, micsoda kapcsán bármikor újra előállhat, ha a globális világ fő urai ezt célravezetőnek és a maguk számára hasznosnak látják.

Ahogy elnézem Polt Péter működését, akár legfőbb ügyészi működését, szerintem ő az utolsó, aki megvédene minket. Tehát ő azért nem az a karakán típusú személy, aki szembemenne bármilyen, tőle erősebb hatalomnak az akaratával. Pedig amúgy meglehetné, de biztosan másképp döntene. És akkor önök - nyilván az ő személyes kérésére - behozták ezt a javaslatot, ahelyett, hogy behoznának számos, ennél nagyságrendekkel fontosabb javaslatot. Úgyhogy ne haragudjanak, ez kedélyborzoló, gyomorforgató, gusztustalan, bicskanyitogató és vérlázító, úgyhogy eszünk ágában sincs támogatni. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Alaptörvénye nem papír, mint ahogyan azt több ellenzéki képviselő itt szokta hangoztatni, és ezt a nézetét képviseli, hanem maga a törvények törvénye, maga a védelem.

Ez a gondolat vezérelt bennünket 2010-ben, amikor dolgoztunk az új alaptörvényen, megalkottuk új, organikus Alaptörvényünket, és ez kell hogy vezéreljen most is bennünket akkor, amikor a T/12772. számú törvényjavaslatot tárgyaljuk, amely az Alkotmánybíróság működését és függetlenségét hivatott megerősíteni.

Ha visszatekintünk az Alaptörvényünk meghozatalára, gondoljanak csak bele, képviselőtársaim, hogy a 2011. húsvéti hatálybalépéséig mi is volt alaptörvényként, alkotmányként Magyarországon hatályban: az 1949. évi XX. törvény - '49. évi XX. törvény! Hát, ha csak a dátumot nézik, biztos tudják, hogy Sztálin uralkodott, és ez a magyar alkotmány, a '49. évi XX-as nem volt egyéb, mint a sztálini szovjet alkotmány primer magyar fordítása. Természetesen 1990-ben, a rendszerváltoztatáskor több módosításon ment keresztül, no de ihlettségében mit sem változott. S ahogy az Írásból tudjuk: ha régi tömlőbe új bort töltünk, az szétfeszíti. Ez történt a régi kommunista alkotmánnyal is, ezért van most ez a húsvéti Alaptörvényünk, amiről ellenzéki képviselők, volt ellenzéki igazságügyi miniszterek azt mondják, hogy ha ők hatalomra kerülnek - reméljük, nem fognak -, akár kétharmad híján is hatályon kívül fogják helyezni, és inkább visszaállítják a '49. évi XX. törvényt.

Szóval, különösen fontos jelentősége van mind ezek fényében az Alkotmánybíróságnak és annak, hogy az Alkotmánybíróság nem csupán egy intézmény a sok közül. Ez a testület az utolsó szó jogán őrzi az Alaptörvény szellemét, ezért erősíteniünk kell. Magyarországon az Alkotmánybíróság függetlensége nemcsak politikai szándék kérdése, hanem a magyar jogállamiság

alapkövetelménye is, ezért ezt a Fidesz-KDNP rendkívül fontosnak tartja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi Bizottság javaslata három, egymással összefüggő törvény módosítására tesz indítványt: az Alkotmánybíróságról szóló törvény, a jogalkotásról szóló törvény és a különleges jogállású szervekről szóló törvény. A cél: tovább erősíteni az Alkotmánybíróság intézményi autonómiáját, szakmai tekintélyét, működésének stabilitását, a XXI. század követelményeinek megfelelően.

Az első és talán legszimbolikusabb módosítás, hogy az Alkotmánybíróság saját határozatait saját hivatalos lapjában legyen jogosult és köteles közzétenni, nem a Magyar Közlönyben; nem más állami szerv jóindulatából, hanem önállóan, függetlenül, ahogy egy hatalmi ágtól független intézménytől ez elvárható. Ez nem pusztán technikai részlet, ez maga a függetlenség kinyilvánítása.

Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat további elemei is pont ezt a célt szolgálják. Közzolgálati munkaszerződés bevezetésével az Alkotmánybíróság Hivatala nagyobb mozgásteret kap a javadalmazásban. Ez nemcsak a minőségi munka megbecsülése, hanem a kiválóság intézményi feltételeinek biztosítása is. A javaslat nem nyúl hozzá a már meglévő, jól működő költségvetési garanciákhoz, ellenkezőleg: tovább bővíti azokat. Az Alkotmánybíróság dolgozóinak megbecsülése nem politikai döntések függvénye, hanem a Fidesz-KDNP úgy gondolja, hogy ez jogi kötelezettség.

(13.40)

És van még egy fontos üzenet, amit ez a törvényjavaslat hordoz magában: ez az üzenet pedig az, hogy a jogállamiság nem egy múzeumi érték. A javaslat ezért rendezni kívánja a főtitkár és a gazdasági igazgató bérét; pontosítja a határozatképességi szabályokat, és 2028-tól méltó helyet biztosít az Alkotmánybíróság számára a Szent György téren, ahol történelmünk és alkotmányosságunk szimbolikusan is találkozik.

Tisztelt Ház! Nem mehetünk el szó nélkül az elnöki tisztséget betöltő tagok juttatásainak rendezése mellett sem. A javaslat világos: az érdemi vezetői munkát elismeri, de kizárja a jogosultságok halmozását. Ez igazságos, átlátható és mértéktartó szabályozás.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP frakciója mindezek okán támogatja ezt a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, további felszólalási igény van-e a frakciók részéről. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vejkey Imre elnök urat, hogy mint előterjesztő, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Őné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt nagyon szépen köszönöm a kormány támogató hozzászólását. Köszönöm a frakciók, a Fidesz-KDNP-frakciók támogatását.

Apáti István, Mi Hazánk, felszólaló képviselő urat pedig arra kérem, hogy gondolják át a frakcióban azt, hogy mégiscsak érdemes lenne ezt a törvényjavaslatot támogatni. Bár most nem látom itt képviselőtársamat, de a frakciótársát látom, és kérem, hogy adja át. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az „**Országos Fogytékosságügyi Programról (2026-2036.)**” címmel benyújtott határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/12798. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Ádám úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, aki előterjesztését jeltolmács közreműködésével kívánja megtenni. Parancsoljon, őné a szó.

DR. KÓSA ÁDÁM belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: *(Hozzászólását jeltolmács közreműködésével teszi meg.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 26. §-a rendelkezik az országos fogyatékosságügyi programról. A törvényben rögzített felhatalmazás ad jogi alapot az önök elé terjesztett határozat és az annak mellékletét képező országos fogyatékosságügyi program megalkotására. A program elfogadása azonban nem csupán jogi vagy szakmai kérdés: ez az emberi tisztelet kifejezése; egy olyan alap, amelyre egy igazságos, befogadó társadalmat építhetünk.

Tisztelt Képviselők! 2023-ban a 16 év feletti uniós népesség 27 százaléka élt a fogyatékosság valamilyen formájával. Ez az Európai Unióban az Eurostat becslései szerint 101 millió főt jelent, vagyis minden negyedik felnőtt érintett.

A 2022. évi népszámlálásba beépült az ENSZ fogyatékosságügyi statisztikai módszertana alapján a látás, a hallás, a járás, az emlékezés vagy a koncentráció, az önellátás, a beszéd területein lévő akadályozottság kérdésköre is. Az önkéntes válaszadás során 2,4 millió ember jelölt meg valamilyen korlátozottságot: 1,8 millió fő mérsékelten korlátozottnak, 639 ezer fő pedig súlyosan korlátozottnak vallotta

magát az élet valamely területén. Döbbenetesen magas számok ezek!

Az érintettek azonban nem csupán statisztikai adatok vagy szakmai kérdések, fogalmak; ők a szomszédaink, a barátaink, a családtagjaink vagy akár mi magunk. Az országos fogyatékosügyi program nemcsak a fogyatékosokkal élők életét érinti, hanem az egész társadalmunkat. Ez az átfogó, országos szintű koncepció hivatott írásba foglalni a jövőre vonatkozó irányokat és célokat, amelyek elősegítik, hogy a fogyatékosokkal élő emberek is valódi esélyt kapjanak arra, hogy aktív tagjai legyenek társadalmunknak, legyen szó oktatásról, munkavállalásról vagy önálló életvitelről.

A program elfogadása nem csupán erkölcsi kötelesség, hanem társadalmi és gazdasági érdek is. A befogadás és az esélyegyenlőség elősegítése ugyanis csökkenti a társadalmi kirekesztettséget, miközben növeli a fogyatékosokkal élők munkaerőpiaci részvételét, ezáltal erősítve a nemzetgazdaságot.

Emellett nem szabad elfelejtenünk, hogy hazánk nemzetközi kötelezettségei, így az ENSZ fogyatékosokkal élők jogairól szóló egyezménye is, amely Magyarországon törvényként létezik, megköveteli tőlünk a felelős és átgondolt lépéseket és azok hatékony és igényekre reagáló végrehajtását. Az új országos fogyatékosügyi programot tehát annak az eszköznek tekintjük, amely elősegíti, hogy a különböző nemzetközi dokumentumokban megfogalmazott elvek a fogyatékosokkal élő emberek számára a mindennapi életben is érvényesüljenek.

A programról szóló határozat biztosítja az abban foglalt célok megvalósításának keretrendszerét, kiemelve azokat a kötelezettségeket, amelyek a hatékony és eredményes megvalósítást elősegítik. Ennek egyik eleme a jogalkotói és végrehajtói hatáskörrel rendelkező szervek figyelmének felhívása arra, hogy tevékenységük során kötelező érvénnyel alkalmazzák a programban foglaltakat. A kormány számára kiemelt feladatként rögzíti, hogy a központi költségvetés tervezése során az érintett ágazatok vezetőinek kötelessége a célok maradéktalan figyelembevétele.

A határozat a kormányzati szervek mellett a civil érdekvédelmi és szolgáltató szervezetek aktív bevonását is rögzíti, hangsúlyozva az együttműködés jelentőségét a program céljainak elérése érdekében.

Felszólítja a tömegtájékoztató intézményeket, hogy vállaljanak felelősséget a program társadalmi ismertségének növelésében, rámutatva arra, hogy a fogyatékosokkal élő személyek és családtagjaik komplex problémáinak megoldását gyakran az információhoz jutás hiánya is akadályozza. Mindezek mellett hangsúlyosan arra ösztönzi a fogyatékosokkal élő személyeket, hogy vállaljanak aktív és kezdeményező szerepet jogaik érvényesítésében, ezzel is megerősítve a „Semmit rólunk nélkülünk!” alapelvet, amelynek értelmében az érintetteket közvetlenül kell bevonni az őket érintő döntésekbe.

Ez az alapelv hatotta át és alapozta meg azt a folyamatot, aminek eredményeként ma önök előtt van a 2026-36 közötti évekre vonatkozó új országos fogyatékosügyi program. Határozottan és büszkén állíthatom ugyanis, hogy ez a program olyan együttműködés eredménye a kormányzat és a fogyatékosokkal élő személyeket képviselő országos érdekvédelmi szervezetek között, amire ez idáig nem volt példa. Engedjék meg, hogy ezt a hatalmas munkát számokban érzékeltessem önökkel!

Minden nagy országos fogyatékosügyi érdekvédelmi szervezettel külön-külön volt egyeztetés. Két alkalommal hívtuk össze az Országos Fogyatékosügyi Tanács ülését a program megtárgyalására. Ez alatt összesen 256 észrevétel érkezett; mindegyiket egyesével megtárgyaltuk.

Két fogyatékosügyi koordinációs bizottsági ülést is tartottunk, ahol az érintett szaktárcák felsővezetői szinten tudtak nyilatkozni. Az ő munkájukat az egy alkalommal összehívott, úgynevezett civil munkacsoport ülése is segítette, amely kizárólag civilekből állt. A program tervezetét végezetül tehát mind az Országos Fogyatékosügyi Tanács, mind a kormány által létrehozott Fogyatékosügyi Koordinációs Bizottság is támogatta. Ennek az együttműködésnek az eredményeként a program hosszú távú céljaként egy komplex, a fogyatékos személyek teljes életútját kísérő keretrendszer került kidolgozásra, amely alkalmas arra, hogy az abban foglaltak végrehajtását támogató valódi cselekvési tervhez alapot, kiindulási pontot biztosítson.

(13.50)

A keretrendszer következő 11 évre vonatkozóan hangsúlyos feladatként került megjelölésre, hogy a népszámlálási adatok mellett további kutatások és felmérések, új, frissebb statisztikai információk gyűjtésére is sor kerüljön, amelyek megalapozzák az igényekre és hiányokra reagáló fejlesztések indítását.

Emellett az ágazati stratégiák és jogszabályok átfogó felülvizsgálatának igénye is megfogalmazásra került azzal a céllal, hogy a fogyatékosokkal kapcsolatos emberi jogi alapelvek előfeltételei teljesüljenek. A társadalmi előítéletek csökkentésének eszközeként a stratégia az edukációs programok és szemléletformáló kampányok indításának szükségességére is hangsúlyt helyez.

Az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében kiemelt cél, hogy az érintett személy - függetlenül attól, hogy otthonában vagy intézményben él - egyenlő eséllyel jusson hozzá az egészségügyi ellátásokhoz, hangsúlyos feladatként rögzítve az átlátható betegút kialakítását és a gyógyászati segédeszközökhöz és az életvitelt segítő eszközökhöz való hozzáférés kérdéskörét is.

Az oktatás területén a program célként tűzi ki az esélyteremtő, befogadó rendszer kialakítását minden

szinten, ami biztosítja az élethosszig tartó tanulás lehetőségét, és előmozdítja, hogy a sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók, hallgatók köznevelésben, szakképzésben, felnőttképzésben és felsőoktatásban egyenlő feltételekkel vehessenek részt.

A foglalkoztatás terén kiemelt cél az érintettek minél magasabb számú nyílt munkaerőpiaci elhelyezkedése. Ennek érdekében a program kiemeli a rehabilitációs foglalkoztatási formák támogatásának kérdéskörét, és olyan új típusú munkáltatói támogatási rendszer kialakítására tesz javaslatot, amely igazodik a fogyatékoság súlyosságához, továbbá segíti az átmenetet a nyílt munkaerőpiacra.

A 11 évre vonatkozó program számos javaslatot fogalmaz meg annak érdekében, hogy a fogyatékos-sággal élő emberek a lehető legnagyobb önállósággal tudjanak élni. Ehhez tudnak hozzájárulni a lakás és lakókörnyezet akadálymentesítésével kapcsolatban megfogalmazott javaslatok, a lakhatási nehézségeket csökkenteni hivatott lehetőségek, új típusú szolgáltatásokra irányuló kezdeményezések, konstrukciók és modellprogramok.

A fogyatékos-sággal élő emberek önállóságát a család mellett a szociális ellátórendszer is támogatni tudja, ezért a program kiemelt célja a szociális alapszolgáltatások fejlesztése és ezek egyenlő esélyű hozzáféréseinek biztosítása. A nagy intézményi férőhelyek számának csökkentésével párhuzamosan további cél a támogatott lakhatás országos lefedettségének bővítése, hogy minél többen élhessenek közel a megszo-kott környezetükhöz.

A támogatott döntéshozatal jogintézményének szélesebb körű alkalmazása érdekében az ismereteket szélesítő, releváns információk megismerését biztosító lépések megtételére is szükség van, melyek eredményeként növekedhet a támogatott döntéshozatalban részesülők száma, ami hosszabb távon a gond-nokság alá helyezések számának csökkentését eredményezi. Ehhez járul hozzá a cselekvőképesség korlá-tozásával kapcsolatos szabályok felülvizsgálata is.

A fogyatékos-sággal élő emberek lehető legönál-lóbb életviteléhez elengedhetetlen az akadálymentes közlekedés, az épített környezet és az egyenlő esélyű hozzáférhetőség a szolgáltatások tekintetében, ezért a stratégia kiemelt céljaként került megfogalmazásra, hogy a járművek, megállók, online felületek és jegyvá-sárlási rendszerek mindenki számára akadálymentes-ek és könnyen használhatóak legyenek.

Hasonlóan fontos, hogy a sport-, kulturális és turisztikai létesítmények és szolgáltatások hozzáfér-hetősége is folyamatosan javuljon. Mindezekhez hozzá fog járulni, hogy a program keretében valam-ennyi közszolgáltatás egységes és átlátható szem-pontok alapján történő felmérésére és az eredmé-nyek alapján egy ütemezett, teljes körű akadálymen-tesítési terv kidolgozására és megvalósítására is sor fog kerülni.

Tisztelt Országgyűlés! A közös fellépés szemléle-tének továbbvitele érdekében kérem, támogassák az

Országos Fogyatékos-ságügyi Tanáccsal, a fogyatékos-ságügyi országos érdekvédelmi szervezetekkel közö-sen kidolgozott programot, és támogassuk együtt a programban foglaltak megvalósítását, hogy minden ember méltóságát és jogait valóban tiszteletben tart-suk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezér-szónokának, aki szintén jeltolmács közreműködésé-vel mondja el beszédét. Öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselő-csoportja részéről: *(Hozzászólását jeltolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képvi-selőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Többször el-hangzott már, többször mondtuk már, és talán mindannyian egyetértünk abban, hogy a fogyatékos-ságügy nem jobb- vagy baloldali kérdés, a fogyaté-kosságügy felette áll a pártpolitikának. Ez egy olyan téma, olyan ügy, amelyben nem pártoknak, nem ide-ológiáknak kell találkozniuk, hanem embereknek és értékeknek.

Tíz évvel ezelőtt, 2015-ben ebben a házban egy-hangúlag fogadtuk el a 15/2015. országgyűlési határo-zatot, az országos fogyatékos-ságügyi programot, és akkor közösen mondtuk ki, hogy a fogyatékos-sággal élő emberek jogai, méltósága és részvétele alkotmá-nyos kötelesség.

Most, tíz évvel később, egy új évtized küszöbén állunk. A most előttünk lévő országos fogyatékos-ságügyi program 2026-tól 2036-ig nem pusztán egy új dokumentum, egy folytatás és megújulás egy-szerre, hiszen ami tíz éve érvényes volt, most is az, a fogyatékos-sággal élő személyek önrendelkezésé-nek, társadalmi részvételének és esélyegyenlőségé-nek előmozdítása az egész társadalom közös felelős-sége.

A korábbi, 2015-2025 közötti programnak is kö-zönhetően megerősödött a jogi és intézményi háttér, országos szintű akadálymentesítési fejlesztések vá-lósultak meg, bővült a foglalkoztatás és oktatási integ-ráció, és létrejött az a szemlélet, amely a fogyatékos-ságot nem hiányként, hanem az emberi sokszínűség természetes részének tekinti.

Az új program erre az alapra épít, de már a 2030-as évek kihívásaira válaszol. A 2026-2036-os évekre vonatkozó programban számos fontos alapelv szere-pel. Én három dolgot, gondolatot emelnék ki. Az első az önrendelkezés. A fogyatékos-sággal élő emberek jo-gok birtokosai, önálló akarattal rendelkező, autonóm, független személyek, tehát partnerek kell hogy legye-nek alakítói a saját döntéseiknek. Joguk van az életü-ket saját döntéseik alapján élni, a közösség teljes jogú tagjaként.

A második az egyenlő esélyű hozzáférés. A befogadó társadalom nemcsak fizikai vagy infokommunikációs akadálymentesítést jelent, hanem hozzáférést az élet minden területéhez, legyen az kultúra, oktatás, munka vagy sport.

A harmadik a digitális átalakulás. Az új évtized egyik legnagyobb lehetősége ebben rejlik. Az információs és kommunikációs technológia, a mesterséges intelligencia és a robotika alkalmazásával fel kell számolni a fogyatékossgal élő személyek előtt álló akadályokat, és be kell fektetni digitális készségeikbe.

Az új program nemcsak célokat fogalmaz meg, hanem eszközrendszert is rendel melléjük. A határozat kimondja, hogy a megvalósítást intézkedési tervek fogják részletezni ütemezett feladatokkal, indikátorokkal és a felidőben - 2031 körül - készülő értékelő beszámolóval.

*(Az elnöki széklet dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! A magyar fogyatékossgügyi program illeszkedik az Európai Unió 2021-2030 közötti fogyatékossgügyi stratégiájához, de mi, magyarok, nemcsak követjük ezt az irányt, hanem saját, magyar válaszokat is adunk, olyan válaszokat, amelyek a család, a közösség és az önkéntesség erejére is építenek. Nem szabad elfelejtenünk, mert hisszük, hogy az emberi méltóság nemcsak a jogi dokumentumokban fogalmazódik meg, hanem a mindennapi életben is meg kell valósuljon.

(14.00)

A program fontos üzenete, hogy nemcsak a fogyatékossggal élőkért van, hanem kiindulva az egyetemes tervezés elvéből, mindenkiért, azokért is, akik még úgy gondolják - vannak még néhányan -, hogy az akadálymentes busz, az értelmezhető ügynitőzés vagy a jelnyelvi tolmácsolás luxus. Pedig nem luxus, hanem emberi jog. Minden egyes rámpa, minden akadálymentesítő szolgáltatás, minden inkluzív iskola arról szól, hogy egy közösség nem hagyja magára a tagjait.

Végül, de nem utolsósorban az új program három olyan elemet is tartalmaz, amely korábban nem volt ennyire erős. Az egyik ilyen a koordinációs mechanizmus. A Fogyatékossgügyi Koordinációs Bizottság folyamatosan figyeli a végrehajtást. A másik ilyen az adatgyűjtés és a statisztikai monitoring. Pontos, megbízható adatok alapján mérhető előrehaladást várunk. A harmadik a partnerség a civilekkel. Az érintett szervezetek már a tervezés fázisában részt vettek, így a „Semmit rólunk nélkülünk!” elv nemcsak jelszó, hanem kormányzati gyakorlat is. De az alap nem változott, az emberi méltóság sérthetetlen. Ez az a híd, amely összeköti az előző és a mostani programot, illetve a két évtizedet.

Ez a program arról szól, hogy folytatva az eddigi célokat, feladatokat is, milyen országot akarunk látni 2036-ra, illetve azután is. Egy olyan Magyarországot, ahol az akadálymentesítés nem kivétel, hanem alapelv, ahol a különbözőség nem akadály, hanem érték, és ahol fogyatékossggal élő minden ember a társadalom teljes jogú és teljes értékű tagja lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció támogatja a 2026-2036 közötti országos fogyatékossgügyi program elfogadását. Önöket is kérem, hogy támogassák azt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébetnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpituson kívánja elmondani. Parancsoljon, képviselő aszszony!

*(Z. Kárpát Dánielt a jegyzői székben
Dócs Dávid váltja fel.)*

Gelencsér Attila elfoglalja a jegyzői széklet.)

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Biztonságot és méltóságot a fogyatékossggal élőknek! Ez a DK mottója a 150 pontos programunk fogyatékossggal élőkkel foglalkozó fejezetének.

Kicsit konkrétan: a fogyatékossggal élő honfitársaink önálló életének, méltóságának és biztonságának garantálásához állami támogató rendszereket kell létrehozni, akadálymentesíteni kell a közszolgáltatásokat, megfizethető, az egyes igényeket kielégítő lakhatást kell biztosítani, a fogyatékossggal élő emberek szempontjából is kulcsfontosságú az ápolási díj emelésének, összegének emelése, a szociális szolgáltatások rendszerének újragondolása és a szociális szféra leépülésének megállítása. Ezen javaslataink hangsúlyozása mellett a Demokratikus Koalíció a programot támogatni fogja.

Tisztelt Ház! A kormány nevében benyújtott határozati javaslat egy új, tízéves nemzeti stratégiát vázol fel Magyarország fogyatékossgügyi politikájára a 2026-2036 közötti időszakra, amely a 2015-2025 közötti programot váltja fel. A dokumentum alapvető keretét a fogyatékossggal élő személyek jogairól szóló '98-as törvény, az ENSZ fogyatékossggal élő személyek jogairól szóló egyezménye és az Európai Bizottság vonatkozó stratégiája adja, következetesen érvényesítve az emberi jogi alapú megközelítést.

A dokumentum célja, hogy a fogyatékossggal élő személyek élethelyzetének javítását és a teljes körű közösségi részvételüket biztosítsa, összhangban az ENSZ-egyezménnyel. A javaslat bemutatja az eddigi eredményeket, különösen a demográfiai adatok, az oktatás, a foglalkoztatás és az önálló életvitel terén elért fejlődést, kiemelve a népszámlálási adatok változásait.

Végül meghatározza a jövőbeli beavatkozási területeket és tematikus célokat, amelyek magukban foglalják az egészségügy, az oktatás, a foglalkoztatás és az egyenlő esélyű hozzáférés további fejlesztését. A program helyzetértékelése több kulcsfontosságú területen azonosít jelentős elmozdulásokat és sajnos fennmaradó kihívásokat is.

A 2022-es népszámlálás szerint 274 ezer fő vallotta magát fogyatékossgal élőnek, ami jelentős csökkenés a korábbi évtizedekhez képest. Ugyanakkor az ENSZ-módszertan szerinti funkcionális korlátozottságot mérő adatok alapján egy jóval nagyobb, 690 ezer fős csoport súlyosan korlátozott az élet valamely területén, ami realitásabb képet ad az érintettek köréről.

Különösen figyelemreméltó az autizmus-spektrum-zavarral élők számának közel háromszorosára való növekedése. A foglalkoztatás esetén a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási rátája a 2010-es 18 százalékról napjainkra közel 50 százalékra emelkedett. Ezt a sikert a kormányzati ösztönzők, rehabilitációs járulékok-hozzájárulás, adókedvezmények és a gazdaság szereplőinek nyitottsága együttesen eredményezte. Az érintettek mintegy 75 százaléka a nyílt munkaerőpiacon dolgozik.

Az oktatásban az SNI-s gyerekek 75 százaléka integrált oktatásban részesül, ami a befogadó szemlélet erősödését jelzi. Azonban továbbra is kihívást jelent a szakember-ellátottság, a területi egyenlőtlenség és a növekvő számú autizmussal élő gyermekek ellátása.

Az önálló életvitel területén jelentős előrelépés történt az intézményi férőhely-kiváltás, úgynevezett kitagolás területén: 2025 végéig több mint 3500 férőhely kiváltása és közel 4800 támogatott lakhatási férőhely létrehozása valósult meg. Ezzel szemben súlyos aránytalanság mutatkozik az önrendelkezés terén: a gondnokság alatt állók száma több mint 57 ezer fő, sokszorosa a támogatott döntéshozatalban részesülőeknek, akik kevesebb mint 450-en vannak.

A demográfiai helyzetekről már beszéltem itt, az önbevallásról, illetve az ENSZ módszertanával érintett két csoportról, és azt gondoljuk, hogy ennek a csökkenésében meghatározó szerepet játszott az - mármint az önbevallás alapján megvalósuló adatsorban -, hogy az egészségi állapothoz kapcsolódó szociális ellátások rendszere a vizsgált időszakban jelentős mértékben átalakult. Megszűnt a rokkantsági nyugdíj, felülvizsgálták az érintett fogyatékossgal élő személyeket, ennek eredményeként sok embert minősítettek úgy, hogy nincs fogyatékossga, nem fogyatékossgal él, és visszahelyezkedhet a nyílt munkaerőpiacra. Ezzel a rokkantnyugdíjukat és a státuszukat is elvesztették. Erre mondjuk azt, hogy sajnos a NER átalakította a jogosultságuk feltételeit.

A másik ok pedig a fogalmak, kategóriák következetlen használata. A '98. évi XLVI. törvény négy fogyatékossgai klasztert ismert el: látás-, mozgás-,

hallás-, értelmi fogyatékossgát. A fogyatékossga fogalmába újabb elemek kerültek: pszichoszociális, autista. Az ENSZ-egyezmény pedig nem is állít fel kategóriákat, hanem csak a társadalom részvételében megmutatkozó, a társadalmi életben akadályozott hátrány szerint tekint valakit fogyatékossgal élőnek. Az emberek nagy többsége a fogyatékossgát nem szeretné nyíltan vállalni, köszönhetően a kedvezőtlen társadalmi előítéletnek, így az önbevallásos kérdőíveknek köszönhetően alacsonyabb lett a magukat fogyatékossgal élőnek vallók száma.

Ennek azért van jelentősége, mert ha 577 ezerről 274 ezer főre csökkent a fogyatékossgal élő emberek száma, akkor az nem is igazán társadalmi jelentőségű probléma, és a kormány úgy tekinthet erre a területre, mint aminek társadalmi relevanciája kicsi - sajnos 2010 óta egyébként is így tekint ezekre az emberekre.

A kor- és nemi eloszlás is jelentős eltérést mutat, hiszen a súlyosan korlátozottak körében jelentős a nők, a hölgyek aránya: 60 százalék, ami az idősebb korosztályok nőtöbbsletével magyarázható. A fogyatékossgal élők 76 százaléka 40 év feletti. A súlyosan korlátozottak mindössze 17 százaléka foglalkoztatott, míg 74 százaléka valamilyen ellátásban részesülő, inaktív.

(14.10)

Oktatás és képzés. A köznevelési rendszerben jelentős lépések történtek a befogadó oktatás felé, de a kihívások továbbra is fennállnak. A felsőoktatásban tanuló 328 562 hallgató közel 1 százaléka fogyatékossgal él, és az iskolai végzettség bár 2011-hez képest javult, még mindig elmarad a teljes népesség átlagától. 33 százaléknak 8 általános a legmagasabb végzettsége, és mindösszesen 12 százaléka rendelkezik diplomával.

Önálló életvitel és egyéb szociális szolgáltatások. A szolgáltatási rendszer a nagy intézményi ellátásról a közösségi alapú, önálló életvitelt támogató formák felé mozdult el; ez egyébként egy üdvözlendő fejlemény. Az intézményi férőhelykiváltás 2011 óta uniós és hazai forrásokból zajlik, a nagy létszámú intézményeket így váltja ki az állam. 2025 végéig több mint 3500 férőhely átalakítása valósult meg, 2025-re reményeink szerint már több mint 4800 támogatott lakhatási férőhely működik. A támogató szolgáltatások esetében az országban közel 349 támogató szolgálat, 1524 falugondnoki és 622 tanyagondnoki szolgálat segíti az otthonukban élőket.

Pénzbeli ellátások. A gyod bevezetése jelentősen javította az önellátásra képtelen, gyermeküket otthon ápoló szülők helyzetét, de egyúttal nagymértékű különbséget is teremtett a hasonló célt szolgáló, de nem gyermekekre irányuló ápolási díjhoz képest.

Tisztelt Ház! Most engedjék meg nekem, hogy Schilling Magdolna, egy súlyos fogyatékossgal élő, gyermekét egyedül nevelő hölgy és több ilyen társa

nevében írt leveléből idézzek önöknek: „Jelen levelet több édesanya írja több száz hasonló helyzetű szülő nevében, akik már nyugdíjasok és súlyosan halmozottan fogyatékos, magas támogatási szükségletet igénylő gyermekük napi gondozása mellett, a nyugdíjuk előtt napi nyolc órában dolgoztak. Mára már idősödő gyermeküket otthonokban gondozzák, és semmilyen ellátásra nem jogosultak - gyod, ápolási díj, tartós ápolást végzők időskori támogatása - csupán azért, mert korábban teljes munkaidőben dolgoztak.

Az egyedülálló anyák döntő többségében egy-két gyermekkel sem a gyesből, sem pedig az ápolási díjból annak idején nem tudták eltartani gyermekeiket, tehát dolgozniuk kellett a megterhelő gondozási feladataik mellett. Az ő gyermekeiket az 1980-as években még képezhetetlennek nyilvánították, az akkor működő gyógypedagógiai óvodákba, iskolákba sem vették fel őket. A szülők mára megöregedtek, egészségi állapotuk megromlott, a végletekig kimerültek, fogyatékos gyermekük állapota is romlik, nagy fokban érzelhető ez a mozgásuk terén.

A gyodot 2019. január 1-jén vezették be, és az ő aktív korukban nem volt az a lehetőség, amelynek jelenlegi összege biztosította volna, hogy napi négyórás munkavégzés mellett az alapvető megélhetéshez szükséges jövedelempótló támogatást is megkapják. Az ápolási díj igénybevétele szintén maximum négyórás munkavégzéshez volt kötve, és méltánytalanul alacsony összege nem volt elegendő a négyórás munkabér kiegészítésére, így nem vették sokan igénybe. A tartós ápolást végzők időskori támogatását 2018. január 1-jétől vezették be, amelyre ezek a szülők szintén nem jogosultak, mivel ez csak abban az esetben jár, ha ők a nyugdíjuk előtt gyodban vagy ápolási díjban részesültek volna. A méltánytalanságot azért érzik ezek a szülők, mert a nyugdíjuk mellett nem igényelhetnek sem gyodot, sem ápolási díjat, sem a tartós ápolást végzők időskori támogatását.”

A levél aláírói között olyan idős emberek és idős hölgyek vannak, mint például a 65 éves Schilling Magdolna, akit már emlegettem, aki 42 éves súlyosan halmozottan fogyatékos fiát gondozza egyedül, vagy Fiedler Krisztina, aki 70 éves nyugdíjasként halmozottan sérült 39 éves gyermekét gondozza egyedül, vagy az a Vass Krisztina, aki 68 éves nyugdíjas, előtte hivatásos rendőr volt, és 34 éves gyermekét gondozza otthon, szintén egyedül. Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormány, hogy ezekre a helyzetekre is megoldást kell találni, hiszen azért valaki nem járhat rosszabbul, és nem lehet nehezebb az élete, mert egy ilyen nehéz élethelyzet mellett még munkát is vállalt nyugdíjas kora előtt.

A hozzáférhetőségen is mindenképpen változtatni kell. A kormányablakok akadálymentesítése nagyon jó példa a fejlesztésre, de például a MÁV-csoport állomásainak csupán 8,5 százaléka rendelkezik akadálymentes WC-vel, és 2,1 százalékan található emelőberendezés. A vasúti kocsik 20 százaléka,

míg a távolsági buszok mindössze 56 százaléka akadálymentesített.

Szakértői vélemény az országos fogyatékosügyi programról. A következő tízéves időtartamra szóló program szerkezetében megegyezik az előző programéval. A preambulum szóhasználatában, megfogalmazásaiban az ENSZ-egyezmény elveit plasztikusabban használja, mint az előző program. Beemeli ide a CRPD-bizottság magyarországi vizsgálatát is, mint amire alapozva készült ez a mostani program. A bizottság rövid összefoglalóját azért érdemes még idézni, mert joggal várhatjuk el, hogy ezekre a komoly aggályokra ez a program válaszolni fog.

A bizottság megjegyezte, hogy a jelenlegi, 2025-ig szóló nemzeti stratégia nem számolja fel az intézményi környezetet és annak jellemzőit, és nem veszi figyelembe annak különösen káros és megkülönböztető hatását a fogyatékossgal élő gyermekek integritására, családi életére és jólétére. A fogyatékossgal élő gyermekeknek és családtagjaiknak nagyon nehéz támogatásban részesülniük a környezetükön belül, ezért gyakran intézményekben kerülnek elhelyezésre, ami rendkívül nehéz lehet mind a fogyatékos embereknek, mind a szüleiknek. A program mind a helyzetértékelés részben, mind a beavatkozási területek részben próbál választ adni a felmerülő problémákra, de koherens, ütemezett programtervet a szakértő véleménye szerint nem tud felmutatni.

A végére engedjenek meg nekem még néhány megállapítást. A helyzetértékelés valóban sok esetben pozitív tendenciákat, elemeket mutat be, de ezek az elemek elszigeteltek, nem kapcsolódnak rendszerekbe, tulajdonképpen pilotprogramok vagy annak elemei, ezáltal felnagyítja azt a kormányzati törekvést, hogy a fogyatékosügyi területen is rendületlen a fejlődés, ami persze nem igaz, sőt azt mondhatjuk el, hogy a korszerű szemléletet tükrözni kívánó megfogalmazások is súlyukat veszítik.

A beavatkozási terület részben írtak több esetben olyan pozitív állításokra épülnek, melyek valóságtartalma jogosan megkérdőjelezhető. Példa erre a kiváltási folyamat eddigi történetének pozitív alapként történő leírása. A programok között azonban több olyan elem van, amelyek eddig minden programban szerepeltek kicsit módosítva. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Végül, ha az itt tárgyalt program előremutató elképzelései nem párosulnak valódi, tisztességes kormányzati szándékkal - sajnos erre utal az elmúlt 15 év kormányzati alibizése -, akkor lehet bármilyen korszerű, lehet bármilyen jónak mondható a program, csak írott malaszt lesz, semmi több.

Kérem, tegyünk ez ellen közösen. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Barkóczy Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon, ön é a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 26. §-a értelmében az Országgyűlés a fogyatékossgal élő személyek egyenlő esélyegyenlőségének megteremtéséhez szükséges intézkedések megalapozására országos fogyatékossgügyi programot határoz meg. Az Országgyűlés által 2015 áprilisában elfogadott, a 2015-2025 közötti időtávra vonatkozó OFP végrehajtására a rendelkezésre álló időkeret 2025. december 31-én le fog járni, ezért szükséges egy újabb hosszú távú koncepció kialakítása.

(14.20)

Az OFP megalkotását széles körű szakmai egyeztetés előzte meg. A stratégiai irányvonalak, javaslatok megfogalmazásában bevonásra kerültek az Országos Fogyatékossgügyi Tanács tagjai, köztük a fogyatékossgal élő személyek érdekvédelmi szervezetei is. Az OFP az 1185/2024. (VI. 28.) számú kormányhatározattal létrehozott Fogyatékossgügyi Koordinációs Bizottság, valamint annak két kormányzati és civil szakértőből álló munkacsoportja bevonásával került előkészítésre. Fontos kiemelni továbbá, hogy a Fogyatékossgügyi Koordinációs Bizottság nevesített állandó meghívottja az alapvető jogok biztosa által delegált személy. A fentiekre tekintettel érvényesült az OFP előkészítése során a „Semmit rólunk nélkülünk!” elv, biztosítva a fogyatékossgal élő személyek aktív részvételét a döntéshozatalban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az OFP és annak hatályos intézkedési terve a 2021-27. évekre vonatkozó kohéziós források horizontális feljogosító feltételének egyik teljesítő dokumentuma. Az Európai Bizottság a horizontális feljogosító feltételek teljesítésével kapcsolatban jelezte Magyarország számára, hogy a tagállamoknak továbbra is szükséges biztosítaniuk az OFP és annak végrehajtását szolgáló intézkedési terv folyamatos hatályát. Az OFP tervezete így bemutatásra került az Európai Bizottság részére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Néhány gondolatot engedjenek meg a tervezet formája és időtávja vonatkozásában! A 2026-tól '36-ig tervezett új OFP a kormányzati stratégiai irányításról szóló 38/2012. (III. 12.) számú kormányrendeletben foglalt figyelembevételével elkészített hosszú távú koncepció, amely a fogyatékossgal élő emberek életminőségének javítását, a befogadó és mindenki számára egyenlő esélyű hozzáférést biztosító társadalom megteremtését tűzte ki célul. A mindenkori fogyatékossgügyi programokban foglalt célok végrehajtását, a programhoz kapcsolódó konkrét beruházásokat források és felelősök megjelölésével intézkedési tervek segítik. Az új, 2026-tól 2036-ig tervezett OFP esetében a jelenleg hatályban lévő OFP végrehajtásának a 2024-

25. évekre vonatkozó intézkedési tervéről szóló 1186/24. kormányhatározat szerinti intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósítására rendelkezésre álló 2025. december 31-éig lejáráó határidők meghosszabbítását tervezzük az új, 2026-27. évekre vonatkozó intézkedési tervről szóló kormányzat hatálybalépéséig, de legfeljebb 2026. november 30-áig. A 2015-25-ös időtávra szóló OFP-ben a 2026-36 közötti időtávra vonatkozó új OFP-ben szereplő célok és irányok, azok horizontalitásából adódóan sok esetben átfedést mutatnak és folyamatosságot igényelnek. A 2024-25-ös évekre vonatkozó intézkedési terv az új OFP-nek is megfelel, a beavatkozások az új OFP-ből is levezethetők.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most néhány gondolat a tervezet tartalmából. A fogyatékossgügyi szakterület egyik legfőbb jellemzője, hogy az élet valamennyi területét és így szinte minden államigazgatási ágazatot egyaránt érint, ezért a fogyatékossgügyi szakpolitika a mindenkori kormányzat részéről gondosan tervezett, az OFP-ben rögzített összehangolt intézkedéseket követel meg. A 2015-25. közötti évekre szóló OFP vállalásai elősegítették a tényleges társadalmi részvételt, ennek ellenére a fogyatékossgal élő személyek további támogatása indokolt az egészségügyhöz, az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz és a szabadidős tevékenységhez való hozzáférés, valamint az önrendelkezés és az önálló életvitel területén.

A 2026-36. évekre vonatkozó OFP célja az ENSZ-egyezmény szellemiségében az előttünk álló évek szakpolitikai irányainak meghatározása, valamint az ágazatközi és az államigazgatáson kívüli együttműködések főbb pontjainak kijelölése, különös tekintettel a fogyatékossgal élő személyek érdekvédelmi és számukra szolgáltatást nyújtó civil, egyházi, állami és önkormányzati szervezetek esetében.

Az új OFP a fogyatékossgal élő személyek önálló életvitelét, a befogadó és mindenki számára egyenlő esélyű hozzáférést biztosító társadalom megvalósítását szolgáló komplex és több szakterületet érintő beavatkozási irányokat tartalmaz. Az OFP-ben meghatározott, 11 év alatt megvalósítandó célok teljesítése kormányhatározattal elfogadott intézkedési tervek mentén fog zajlani, megjelölve az egyes intézkedések végrehajtásáért felelős minisztert, az intézkedéshez szükséges forrást és magát a végrehajtás határidejét.

Az OFP főbb beavatkozási irányairól államtitkár úr részletesen beszámolt, így azt megismételni nem kívánom.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy támogassák a H/12798. számú határozati javaslatot. A KDNP frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen egyértelmű, hogy ezt a határozati javaslatot a Jobbik frakciója támogatni fogja, hiszen ha van ügy, amely nem lehet pártpolitika áldozata, akkor valóban a fogyatékosügy az hazánkban, ami az egyik ilyen téma kell hogy legyen. Az 1998. évi XXVI. esélyegyenlőségi törvény, a 2007-ben ratifikált ENSZ-határozat, illetve a fogyatékosügyről szóló 2021-es európai uniós bizottsági stratégia szellemében azt kell mondjuk, hogy az azokban leírtak, az azok által megfogalmazott dolgok mind-mind arra intenek minket, hogy támogassuk ezt a határozati javaslatot, és ez így is lesz.

Viszont akárhogy alakulnak majd a '26-os választások, a mindenkori kormányzatnak és a mindenkori ellenzéknek azért megvan a maga feladata. A mindenkori kormány feladata az lesz, hogy amit megfogalmaztak ebben a határozati javaslatban, azt kőkémenyen végrehajtsák, és a maximumot hozzák ki belőle. A mindenkori ellenzék pedig igenis kérje számon az itt leírt dolgokat, hiszen ezekkel maximálisan azonosulni tudunk. Szerintem nincs olyan épeszű ember Magyarországon, aki azt mondaná az itt megfogalmazott alapelvekre és célokra, hogy azok nem jók, azokat bármilyen okból el kellene utasítani. Egy a probléma: amikor a végrehajtásról beszélünk, akkor sokszor azt látjuk, hogy bizony ezek a szép elvek, ezek a magasztos célok megbicsaklanak, és amit önök leírnak az ilyen határozati javaslatokban, a valóság majd máshogy fogja ezt mind-mind bemutatni, illetve a valóságban máshogy fog ez festeni.

Amikor arról beszélnek, arról beszélünk, hogy a fogyatékossgal élő honfitársaink élethelyzetét javítani kell, az önálló életvitelüket támogatni kell, vagy hogy a teljes körű közösségi részvételüket fokozzuk minél inkább, az egy támogatandó cél. S az az alapelv, amelyet olyan sokan és sokszor elmondtak, a „Semmit rólunk nélkülünk!”, az valóban egy élő gyakorlat legyen Magyarországon, és ebben az esetben úgy néz ki, hogy valóban meghallgatták az illetékes szervezeteket, illetve a fogyatékossgügyi szervezetek képviselőit.

(14.30)

A szubszidiaritás elve szintén nagyon fontos, viszont a valóságban erről szintén meg szoktak feledkezni ott, a kormánypárti oldalon, és a hátrányos megkülönböztetés tilalma egy olyan alapelv kell hogy legyen, amely át kell hogy hassa az egész törvénykezésünket e tekintetben.

Örvendetesnek tartjuk a Jobbik részéről is azt a komplex szemléletet, amelyet a határozati javaslatban olvashattunk, tehát hogy egy, a korábbiakban csupán egészségügyi problémaként kezelt kérdést sokkal komplexebben, összetettebb módon közelítenek meg, és végre felismerték azt, hogy itt ez nem csupán, nemcsak egy egészségügyi kérdés, hanem bizony

be kell vonni a kora gyermekkori integráció ügyét, a foglalkoztatáspolitikát, az önálló életvitelt, a komplex rehabilitációnak az egész intézményrendszerét. De beszélhetünk itt a közlekedésügyről (*Gy. Németh Erzsébet felé:*), a képviselő asszony a pulpitusról horrosztikus számokat sorolt itt azzal kapcsolatosan, hogy a valóságban ez az esélyegyenlőség, mondjuk, hogyha a MÁV-ot nézzük, akkor hogyan valósul, illetve nem valósul meg hazánkban.

Aztán bizony azt is tartalmazza ez a komplex szemlélet, hogy a sport, a kultúra és a közlekedés tere is meg kell adni az egyenlő hozzáférés lehetőségét a fogyatékossgal élő honfitársainknak. Ezzel mind-mind egyet tudunk érteni, viszont amikor ténylegesen a megvalósításról lesz majd szó, vagy volt eddig szó, akkor mindig olyan problémákra mutattunk rá, és nem azért, mert ellenzéki oldalról mi a kákan is csomót akarunk keresni, amelyek sok százezer honfitársunknak okoznak éző mindennapi problémát és megoldhatatlan gondot.

Már a preambulumban is van egy vészjósló idézet. A realitásoktól nyilvánvalóan nem lehet elszakadni, de amikor önök úgy fogalmaznak, hogy a mindenkori költségvetési lehetőségek figyelembevételével kell majd ezt a hihetetlenül összetett kérdéskört rendezni és intézni, akkor azért úgy felvillannak a vörös fények, hiszen nagyon sok kezdeményezésünkkel kapcsolatosan, amelyek szerintem valóban pártpolitika fölött kell hogy álljanak, mindig az az elutasítás indoka kormánypárti részről, hogy nincsen pénz, vagy ez felborítaná a hazai költségvetést.

Az is egy vészjósló dolog, bár nyilvánvalóan bele kell foglalni, hogy önök felkérlik az önkormányzatokat, hogy tegyenek meg mindent a program céljainak megvalósulásáért, de ilyenkor elfelejtik hozzátenni azt, hogy a hazai önkormányzati szektort a végtelékig kivérezgették. Az a forráselvonás, amely az önkormányzatoknál megfigyelhető, mondatja velünk azt a jogos kérdést, hogy hogyan tudják ezek a kivérezgett önkormányzatok támogatni majd ezeket az amúgy támogatandó célokat.

Van olyan pozitív kezdeményezés, illetve fölhívás itt a továbbiakban, amely szintén kontrakarikírozva van a valóság által, mert amikor azt írják, hogy a tömegtájékoztatási szervek szintén tegyenek meg mindent a fogyatékossgal élő magyar honfitársaink érdekében, az ő jobb befogadásuk érdekében, akkor ezzel teljes mértékben azonosulni tudunk, csak az NMHH éves jelentései mind-mind arról szólnak, hogy gyakorlatilag egy olyan eltüntetendő törpe minoritásként kezelik ezt a több százezres vagy inkább többmilliós népcsoportot, populációt Magyarországon, amelyről jobb nem is szót ejteni, akiket nem kell bemutatni. Szeretném még egyszer elmondani: nem én mondom, ellenzéki képviselő, hanem az NMHH éves jelentései, hogy ezeknek az embereknek, a fogyatékossgal élő magyar állampolgároknak a médiabeli reprezentációja bizony gyalázatosan alacsony.

És itt szeretnék egy ilyen ellentétet vonni aközött, hogy bizonyos woke-ideológiák által megkreált messzertéges társadalmi csoportok milyen rivaldafénybe vannak állítva Magyarországon, szemben egyébként azokkal az emberekkel, akik önhibájukon kívül megrokkannak, beteg gyermeknek adnak életet, és ők minden erőfeszítésükkel próbálják úgy nevelni, úgy gondozni, hogy valóban egy olyan hasznos tagja legyen a magyar társadalomnak, akinek a hozzáférése ezekhez az itt lefektetett dolgokhoz minél szélesebb. Szóval, jó lenne, hogyha ez nemcsak egy írott malaszt maradna, ha nemcsak beszélnék erről, hanem valamikor majd akkor az aktuális kormányzat ezt kökeményen számon is kérné azoktól a szervektől, amelyeket most felhív arra, hogy erre jobban ügyeljenek.

Szó esett itt a demográfiairól is, hogy a 2022-es népszámlálás szerint hazánk lakossága immáron alig éri el a 9,5 millió főt, és hogyha a különféle metodikák szerint megnézzük, mennyien vallották magukat fogytékossággal élőknek, akkor azt látjuk, hogy meredeken csökkent a számuk: a 2001-es 577 ezer főről 2022-re 274 ezer főre, de ha egy más szemlélet szerint vizsgáljuk ezt a kérdéskört, akkor azt látjuk, hogy valamiféle korlátozottsággal élő magyar emberből 2,5 millió van ebben az országban. Tehát a társadalom, a populáció több mint egynegyede közéjük tartozik; igaz ugyan, hogy közülük csak 1 millió 800 ezer olyan ember van, aki mérsékelten, valamilyen mértékben korlátozott, de a súlyos korlátozottsággal élők száma is bőven 600 ezer fölött van, ami két és félszeresen haladja meg a hivatalos statisztikában foglalt számadatokat, a nagy részük idős ember.

És akkor egy olyan problémára szeretnék itt megint csak utalni, amelyet kormánypárti oldalról rendre le szoktak söpörni, ez pedig a „férfiak 40” kérdése. Magyarországon tíz férfiből négy nem is jut el a nyugdíjkorhatárig, egy percet nem tud élvezni az egyébként jogosan megérdemelt nyugdíjából, mert idő előtt elhalálozik; és akik el is érnek a nyugdíjig, ezeknek a férfi honfitársainknak a további 40 százaléka krónikus betegséggel küszködik. Tehát hogyha ezeket a számokat is idevesszük, és megnézzük ezt a végtelenül elszomorító és igazságtalan állapotot, azt a helyzetet, amelyet mi úgy szoktunk felvázolni, hogy gyakorlatilag a munkából a temetőbe viszik ezeket a férfiembereket, és egy percet nem tudnak pihenni, a hobbijuknak szentelni vagy éppen a családjukkal törődni, unokázni, és mellé rakjuk azt, amit a határozati javaslatban leírtak, akkor azt kell hogy mondjam, hogy amikor az előbbieken itt elmondtam, hogy a szép szavakat rendre felülírja a valóság, akkor, azt hiszem, igazat kell hogy adjanak.

Van egy másik terület is, amellyel kapcsolatosan én magam is szintén nagyon sokszor felszólaltam. A '24/25-ös tanév adatai szerint 1 millió 464 ezer gyermek vagy fiatalkorú vesz részt a köznevelési rendszerben, 7 százalékuk SNI-s, tehát 109 ezer óvodásról, illetve diákról beszélhetünk. Tegyük mellé, képviselőtársaim, ott a kormánypárti oldalon, hogy mondjuk,

akkor „Biztos kezdet” gyermekházból mennyi van! Mi soha nem az intézményt támadtuk, hogyha mi kritikát fogalmaztunk meg, akkor az mindig azzal volt kapcsolatos, hogy a meglévő problémákhoz képest azok a megoldási, és egyébként sokszor jó megoldási javaslatok, amelyekkel önök előálltak, nagyon kevesek. Tehát 174 településen találhatunk „Biztos kezdet” gyermekházat - ez az anyagban is benne van -, tanodával 151 településen találkozhatunk. Több mint 3 ezer település van Magyarországon. Akkor a többi településen minden rendben van, ott nincsen gond? Dehogyan nincsen! És hogyha azt is megvizsgáljuk, hogy mondjuk, micsoda költségvetési tételleket igényelne, hogy teszem azt, évről évre megduplázzák a „Biztos kezdet” gyermekházak számát vagy az azok működésére fordított összeget, akkor azt látjuk, hogy ez összesen 2 milliárd forint lenne. Hát, hogyha valami nem dönti romba a magyar költségvetést, akkor, azt hiszem, pontosan ez vagy az ilyesféle tételek lennének.

És van még egy nagyon-nagyon súlyos kérdés, ez pedig nem más, mint a segítő hivatásban dolgozóknak a segítségkérése. Tehát beleírhatnak akármit az ilyesféle határozati javaslatokba - és még egyszer szeretném jelezni: amit beleírtak, az mind jó, mind támogandó, azt el fogjuk fogadni -, de hogyha figyelmen kívül hagyják azt az egészen triviális tényt, hogy van egy majdnem százezres ágazat Magyarországon, a szociális szféra dolgozóiról beszélek, akiknek az elsődleges feladata az volna, hogy pontosan az ilyen bajba jutott embereknek segítsenek, az ő mindennapi életüket próbálják megkönnyíteni a korai felismerésben részt véve, a komplex rehabilitációban működve, próbálják segíteni azt, hogy a lefektetett célok és alapelvek a gyakorlatban is működjenek, akkor föl kell tenni a kérdést, hogy hogyan lehet eltérni azokat az állapotokat, amelyek, mondjuk, az ő bérezési viszonyaikat jellemzik Magyarországon.

(14.40)

Tehát a segítő hivatásban dolgozó százezernyi emberről beszélek, akik joggal érzik magukat elárulva, becsapva és a kormányzat részéről magukra hagyva.

Nézzük meg, hogy mondjuk, 2020 környékén mekkora volt az a bértömeg, amit ezekre az emberekre fordítottak, és a mostani költségvetés szerint mekkora bérben részesülnek! És az, amit itt tegnap a miniszterelnök úr elmondott, hogy nahát, akkor majd a következő ilyen megmentett ágazat a szociális szféra lesz a maga 10-20 százalékos béremelésével, önök sem gondolják komolyan, hogy kihúzza a területet a bajból. Maga a belügyminiszter ismerte el egyébként, hogy hatalmas a szakemberhiány, hiszen az elvándorlás, a fluktuáció óriási, menekülnek a szakemberek erről a területről, mert a bérezésük egészen egyszerűen a szociális vegetálásra elég.

Ha ezzel önök nem szembesülnek, nem hajlandók ezt a tényt fölismerni, és egy neoliberális logikától

hajtva nem teszik mellé azokat a költségvetési forrásokat az ilyen határozati javaslatokhoz, amelyek ahhoz szükségeltetnek, hogy az egész ne csak egy papírra leírt szép fogalmazványgyűjtemény legyen, hanem a mindennapokban megvalósulva a fogyatékos-sággal élő honfitársaink boldogulását szolgálhassa, akkor azt hiszem, hogy fölöslegesen beszéltünk itt most bármiről.

El fogjuk fogadni ezt a határozati javaslatot, kívánjuk, hogy abból minél több valósuljon meg, de ha ezzel a brutális ténnyel, amit a szociális dolgozók elnyomorodása jelent Magyarországon, nem szembe-sülnek a kormánypárti padosorokban, akkor azt hiszem, hogy az egész gyakorlatilag mehet majd a kukába, és semmi nem fog megvalósulni azokból a szép célokból, amiket megfogalmaztak. Köszönöm a figyelmet.

Várnék egyébként az ágazat dolgozóinak a nevében valamiféle biztató ígéretet arra vonatkozóan, hogy az a 10-20 százalékos béremelés, amit tegnap a miniszterelnök úr elmondott, inkább csak ilyen nyelvbottlás volt, mert inkább 40-50 százalékban gondolkodnak, és hozzáteszem, az sem lenne egyébként egy akkora összeg, amivel igazándiból bemutatná a kormányzat, hogy megbecsüli ezeknek az embereknek azt az áldozatos munkáját (*Az elnök csenget.*), amit a mindennapokban folytatnak a fogyatékos-sággal élő honfitársaink érdekében. Köszönöm a figyelmüket és köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Dócs Dávidnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a program célja nagyon helyesen, hogy a fogyatékos-sággal élő személyeket a társadalom egyenrangú tagjaként kezelje, összhangban az ENSZ fogyatékos-sággal élő személyek jogairól szóló egyezményével. Sokszor ugyanis méltatlan a fogyatékos-sággal rendelkezők élete és mindennapja, amire, azt gondolom, hogy azonnali orvoslást kell találni.

Pár sokkoló adattal kezdeném, hiszen ennek értelmében lehet csak igazán felismerni azt, hogy milyen drasztikusan alakulnak a számok, ugyanis az elmúlt egy évtizedben Magyarország összlakossága több mint 300 ezer emberrel csökkent, és ami még ennél is tragikusabb, az az, hogy az elmúlt három évben az élve születések száma több mint 15 százalékkal esett vissza. Ha ezeket a számokat vesszük alapul, akkor fogjuk látni csak igazán, hogy a tendencia milyen romló és nem javuló irányt mutat, hiszen például csak az autista gyermekek száma megtízhenhatszorozódott közel ugyanennyi év alatt az elmúlt időszakban, nem beszélve az SNI-s gyermekek számának drasztikus növekedéséről, ami gyakorlatilag oda vezethető vissza, hogy a szociális rendszernek mennyi hiányossága

van, valamint valószínűleg a megfelelő számú speciális intézmény hiánya is nagymértékben tehet erről. Márpedig a jövő társadalma szempontjából rendkívül fontos, hogy valóban senki ne maradjon az út szélén, hogy mindenki megkaphassa hazánkban a képességeinek, az állapotának megfelelő oktatási és munkavégzési, gondozási lehetőséget.

Elhangzott itt a gyod, azaz a gyermekek otthon-gondozási díja, amelyet normál esetben fogyatékkal élők vagy tartós betegséggel rendelkezők szülei tudnak igényelni a gyermekeik után. Ám én idehoznék egy példát, ami a szeretett vármegyében, Nógrád vármegyében sajnos futótűzként terjed, hiszen vannak olyan szubkultúrák, és olyan társadalomból teljesen kiilleszkedett családok, amelyek ezt a támogatási formát könnyű pénzszerzési lehetőségnek tekintik, éppen ezért nagyon úgy néz ki, hogy az ellátórendszerre rátelepedve megpróbálják ezeket a forrásokat igénybe venni, a szomorú az, hogy olyanok elől elvéve a lehetőséget, akik erre valóban rászorulnának, és akiknek valóban nagyon méltatlan az életük, illetve azok az ellátási összegek, amelyeket ők kapnak ilyen gyermek nevelése esetén.

Az igaz, hogy az elmúlt években nőtt a fogyatékkal élők aránya a munkavégzésben vagy a munkavállalók számában, de ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül a számukra megfelelő munkahelyet sikerült megtalálniuk, és bár előrelépések voltak az akadálymentesítés és mondjuk, a szolgáltatások hozzáférhetőségének javítása érdekében, de leszögezhető, hogy ezen a téren még bőven van mit tennie a kormányzatnak.

A fogyatékos-sággal élők érdekében viszont ettől függetlenül is a Mi Hazánk Mozgalom természetesen támogatni fogja ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Mi Hazánk soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces hozzászólást nem látok. Megadom az elsőnek előre bejelentett felszólalónak a szót, Barkóczi Balázsnak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hadd kezdjem rendhagyó módon a felszólalásomat. Én egészen megdöbbenőnek tartom azt, hogy amikor a szociális ágazat egy ilyen fontos és érzékeny területéről beszélünk, mint a fogyatékosügy, akkor a magyar parlamentben csak jobboldali pártok képviseltetik magukat vezérszónoki vagy hozzászólói szinten, és azok a parlamenti pártok és parlamenti frakciók, amelyek a Demokratikus Koalíció baloldaliságát sokszor nyíltan vagy inkább burkoltan meg szokták kérdőjelezni és kétségbe vonni, nem állítanak sem vezérszónokot, sem hozzászólót, ahogy látom, Kanász-Nagy Máté képviselőtársam kivételével. Ez számomra egészen megdöbbenő, hiszen mi lehetne baloldalibb téma, mint a fogyatékosügy és egyáltalán a szociális ellátás.

Azt, hogy a javaslattervezettel kapcsolatban a Demokratikus Koalíciónak mi az álláspontja, Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam a frakció vezérszónokaként elmondta, én ehhez nem is tennék már semmit hozzá. Talán csak annyit, hogy egyrészt érintett is vagyok a témában, hiszen Schilling Magdolna, akinek Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam a szavait idézte, az én választókerületemben lakik, a XV. kerületben. Elmondhatnám azt, mesélhetnék hosszán arról, amiről egyébként már szoltam a Parlament falai között nem is egyszer, hogy ő és szülőtársai, sorstársai milyen elkeseredett harcot vívtak azért, hogy megvalósulhasson a XV. kerület és Zugló határában az a támogatott lakóotthon, ami talán valamifajta könnyebbésséget jelentene ezeknek a szülőknek. Végül ez úgy látszik megvalósulni, hogy már nem is az állam fogja biztosítani a telket, ahol ez a lakóotthon felépül, hanem Budapest Főváros Önkormányzata.

Zárójelben azért azt hozzáteszem, hogy a XV. kerületi volt önkormányzati fideszes képviselő, aki most már bent van a budapesti közgyűlésben, Lehoczki Ádám a telekátadásnál tartózkodott, tehát azt nem szavazta meg. Ezt is egészen elképesztőnek és felháborítóknak tartom, mert ha valakinek, neki aztán pontosan tudnia kellene, hogy milyen harcot vívtak a XV. kerületi és a budapesti, illetve Pest környéki szülők.

Én is onnan tudom többek között, hogy a Göncz Árpád Szociális Intézmény fejlesztő- és gondozóközpontja szülőklubjának tagjai bizalmukba fogadtak, és rendszeresen a szülőklubba elhívják; ha időm engedi, akkor részt is veszek. Ők egyébként nagyon szeretnének már beszélni egy kormánypárti politikussal, egy államtitkárral is. Rétvári Bence államtitkár urat többször elhívtam, ő megígérte, de egyszer sem volt ott. Talán itt az idő, hogy most személyesen meg tudom hívni Kósa Ádám államtitkár urat, ha gondolja, akkor a Göncz Árpád Szociális Intézmény fejlesztő-, gondozóközpontjának szülőklubja akkor sok szeretettel látja önt, államtitkár úr.

Mint már említettem, a javaslattervezettel kapcsolatban Gy. Németh Erzsébet a Demokratikus Koalíció álláspontját ismertette. Én most Ander Balázs képviselőtársamhoz csatlakoznék, és beszéljünk az ellátást végző dolgozókról is, hiszen a magyar szociális ágazat dolgozói, tehát azok az emberek, akik idős embereket, fogyatékosokkal élőket vagy nehéz sorsú családokat látnak el többek között, olyan mértékű terhet viselnek, ami nemcsak az ő megélhetésüket, hanem az ellátás biztonságát is veszélyezteti.

(14.50)

Ha valaki nem hajlandó utánaolvasni, hogy milyen harcokat kell megvívnia nemcsak a fogyatékosokkal élőknek, nemcsak az őket gondozó hozzátartozóknak, hanem a szociális ágazat dolgozóinak is, az, javasolom, nézze meg Rubi Anna többszöri díjnyertes filmjét, Az életed nélkülem címűt, ami egyébként pont

Schilling Magdolna és szülőtársainak a küzdelméről szól. Na de vissza a szociális dolgozókhoz.

A szociális munka az egyik legnagyobb társadalmi felelősséggel járó hivatás, és mégis ma Magyarországon ez a legalulfizetettebb és a legkevésbé megbecsült közfeladat. A kormány évek óta beszél gondoskodó államról és megbecsülésről, de a valóság az, hogy a szociális intézmények egyrészt krónikus forráshiánnyal küzdenek, másrészt a dolgozók jelentős része másodállásra vagy elvándorlásra kényszerül. A fluktuációról már volt szó, én is fogom említeni a hozzászólásomban később. Az ellátotti kör pedig egyre nagyobb és összetettebb, és ez az ellentmondás mára már, én úgy gondolom, tarthatatlanná vált. Annál is inkább, mert itt nem elvont szakpolitikai kérdéssről van szó, hanem emberekről, akik nap mint nap emberfeletti munkát végeznek, sokszor minimálbér körüli fizetésért, hatalmas lelki teherrel és óriási felelősséggel. Egy részük, a Göncz Árpád Szociális Intézmény dolgozói, jobban mondván a Szociális Munkások Demokratikus Szervezetének Palota csoportja kért meg engem arra, hogy a javaslataikat képviseljem itt a parlamentben, és én ezt most ennek a vitának a keretei között boldogan meg is teszem.

A XV. kerületben működik, tehát választókerületemben, Újpalotán a Göncz Árpád Szociális Intézménynek a Fejlesztő és Gondozó Központja a Molnár Viktor utcában. Ez egy nagy múltú, komplex feladatokat ellátó szociális szolgáltató intézmény, amely fogyatékosok napközi otthonát foglalja magában, időotthont, házi segítségnyújtást, étkeztetést, családsegítést, számos egyéb szakfeladatot, és az ott dolgozók már csak azért is megérdemlik, hogy a hangjuk hallatsszon az ország házában, ugyanis nap mint nap több száz rászoruló emberről gondoskodnak, sokszor csendben, sokszor láthatatlanul, de minden esetben heroikus erőfeszítéssel. Ők azok, akik bemennek többek között a lakásokba, akik pelenkáznak, gyógyszert adnak, lelki támaszt nyújtanak, konfliktusokat kezelnek, életeket mentenek, gyakran megfelelő eszközök és megfelelő személyi feltétel nélkül.

Ennek az intézménynek a fenntartója a XV. kerületi önkormányzat, ám a finanszírozás jelentős része - ezt meg kell említeni - állami normatívából érkezik, ami évek óta nem követi sem a bérek növekedését, sem a feladatok bővülését, sem pedig sajnos az inflációt. Vagyis az állami hozzájárulás reálértéke folyamatosan csökken, miközben az ellátotti létszám pedig nő. Ez pedig nem egyedi eset, tehát nemcsak az én választókerületemre jellemző eset, hanem tükrözi az egész ország helyzetének, mert ha egy ilyen intézményben, amit az önkormányzat sokszor erején felül támogat, nincs ember, akkor máshol pláne nincs ember; ha itt alacsonyok a bérek, akkor máshol még alacsonyabban. Nem is számíthatnak rá a dolgozók, hogy esetleg olyan kiegészítéseket kapnak, amiket a Göncz Árpád Szociális Intézmény dolgozói az önkormányzatnak, a szociálisan érzékeny és szolidáris önkormányzatnak hála ma megkapnak.

Amikor arról beszélünk - és itt szó esett a fenntartásról is -, hogy milyen jó, hogy az önkormányzat tud gondoskodni a saját szociális intézményeiről, akkor itt meg kell említeni egyébként egy levelet, ami a birtokunkba került. Zsilinszky László jegyzi ezt a levelet, aki szociális ágazati egyeztető fórumra hívja a szociális dolgozókat, és ennek az egyeztető fórumnak a napirendjén szerepel, szó szerint hadd idézzem: „...a szociális, benne a gyermekvédelmi intézmények egyházi fenntartásba adásának folyamatáról, annak esetleges felgyorsításáról vagy felgyorsulásáról.”

Most azt felejtjük is el, mert tényleg nem a témához tartozik, de azért hadd említsem meg, hogy amikor a „Zsolti bácsi”-ügy és a Szőlő utcai javítóintézetben történt botrányos ügyek fellegei itt tornyosulnak felettünk, önöknek tényleg az a legfontosabb, hogy a gyermekotthonokat minél gyorsabban egyházi égisz alá terelgessék be. De ha a szociális ellátás egyéb intézményeiről beszélek, akkor itt nemcsak a világnézeti semlegesség sérülhet - már ez is elég nagy probléma -, de gyengülhet a demokratikus ellenőrzés is. Az önkormányzat mint közösségi és közfeladatot ellátó szervezet elszámoltatható, helyben elszámoltatható, az egyházi intézményekkel szemben pedig gyakran kevesebb a nyilvános kontroll, és a működés átláthatósága kérdésessé válik.

Arról nem is beszélve, hogy nem véletlenül az önkormányzat minden ilyen intézmény fenntartója, hiszen az önkormányzat ismeri a helyi problémákat, a viszonyokat, a rászorulókat, a speciális ellátási igényeket, tud segíteni a fogyatékkal élőkön, illetve az őket gondozókon, és amikor a fenntartást átadjuk más szereplőnek, idesorolva az egyházakat is, ez az információbázis és helyben történő alkalmazkodás sérülhet. Tehát őszintén remélem, hogy a terv csak terv marad. Próbálkoztak önök már az SZTK-k államosításával; Lázár János megpendítette annak idején az önkormányzati fenntartású tanuszodáknak az államosítását; most úgy látszik, hogy a szociális intézmények egyháznak adása van soron.

Azt mindenki tudja, hogy a szociális dolgozók bére ma Magyarországon 20-30 százalékkal alacsonyabb, mint az egészségügyben vagy az oktatásban dolgozóké. És igaza van Ander képviselő úrnak: a miniszterelnök által belengetett 10 százalékos béremelés semmire nem lesz elég ezen a területen, ez nulla. Egy pályakezdő szociális munkás ugyanis nettó 200 ezer forint körül visz haza, a fluktuáció pedig drámai: a dolgozók 30-40 százaléka évente elhagyja a pályát, a végzeteknek pedig kevesebb mint a fele helyezkedik el a szakmában.

És mit élnek át maguk a dolgozók? Erről is essék szó! Fizikai terhelést: naponta többször emelnek 70-80 kilós embereket egyedül, segédeszköz nélkül, tönkretéve a testüket. Lelki terhet: látják a magányt, a bántalmazást, a kilátástalanságot, és viszik haza ezeket a történeteket. Óriási felelősség nyomja a vállukat: gyógyszerelnek, krízishelyzetet kezelnek, családkról döntenek, és szembesülniük kell ugyanakkor a

túlórával, a létszámhiánnyal, az állami megbecsülés teljes hiányával, ami tarthatatlan. Sokszor hétvégén, ünnepnapokon ügyelnek. Készenlét: két ember munkája egyszerre - mindannyian tisztában vagyunk ezzel, hadd ne soroljam tovább.

De nézzük, hogy mit kérnek, mit kér a Szociális Munkások Demokratikus Szervezetének Palota csoportja! Nem luxust. Szögezzük le: nem luxust! A minimumot: valódi beépülő béremelést minden dolgozónak; a kafetéria keretösszegének 400 ezer forintra emelését; évi 100 ezer forint ruhapénzt a kollektív szerződésben; lakhatási támogatást havi 50 ezer forinttal vagy önkormányzati bérlakást - a Demokratikus Koalíció programjában ezért is szerepel több mint tízezer új önkormányzati bérlakás felépítése -; a munkáltatói döntésen alapuló keresetkiegészítés felülvizsgálatát, emelését és kollektív szerződésben való rögzítését; az önkormányzati keresetkiegészítés emelését; a pótlékok felülvizsgálatát; a bankszámlavezetési hozzájárulás 24 ezer forintra való emelését; a kapcsolattartási ügyelet díjának 50 ezer forintra emelését naponta; a készenléti szolgálat óradíjának ezer forintra emelését; a táboroztatás idejére 26 ezer forint díjat naponta; egészségbiztosítási szolgáltatást, például soron kívüli szűrővizsgálatot; évi 5 nap rekreációs szabadságot a testi-lelki egészség megőrzéséért. Én úgy gondolom, hogy ezek a követelések mind a szakmai színvonal megerősítését, a munkavállalók megbecsülésének a növelését jelentenék, és ez tényleg a minimum, amit az állam adhat ezeknek az embereknek. Mert az ágazat - és ezt mondjuk ki - válságban van, és a válság nem egy természeti jelenség; ez a kormányzati rossz döntéseknek a következménye.

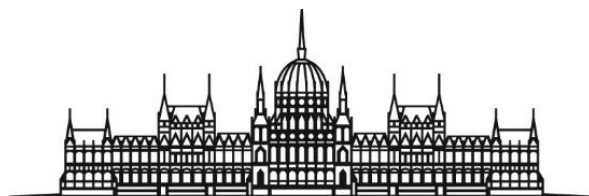
Önök 15 éve ígérik a szociális életpályát - soha nem valósították meg. A kormány pontosan tudja, hogy mi történik. Bizottsági jelentések, ombudsmani figyelmeztetések, KSH-adatok mutatják a leépülést, ennek ellenére önök nem cselekszenek. Az országos fogyatékosági program egy nagyon fontos lépés, de nem elég, ha a szociális dolgozók és a fogyatékosgyben dolgozók megbecsüléséről beszélünk.

Önök nagyon gyakran azt mondják cinikusan, hogy a szociális ágazat problémáit az önkormányzatoknak kell megoldaniuk, miközben igaza van Ander Balázsnak - ismét rá utalok vissza -, önök forrásokat vonnak el az önkormányzatoktól. Ez egy cinikus háritás, én úgy gondolom. A XV. kerület eddig is mindent megtett, hogy ezeknek a szakembereknek a munkáját megbecsülje erején felül, de a szociális ellátás - legyünk őszinték egymással - állami feladat. Az állam határozza meg a normákat, az ellátási kötelezettséget, a finanszírozást, és ilyenkor nem lehet a fenntartókra tolni a felelősséget anélkül, hogy ahhoz elegendő forrást biztosítsunk.

(Folytatás 172/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(15.00)

Sajnos, a szociális dolgozók ma nem partnerei, hanem elszenvedői a rendszernek: ha kérnek, akkor nem hallgatják meg őket, ha jeleznek, nem reagálnak, és ha szerveződnek, megpróbálják elhallgattatni őket, ez pedig így nem maradhat. Én úgy gondolom, hogy nem a dolgozóknak kell változniuk, hanem az egész rendszernek kell változnia. Ha ezt nem teszi meg ez a rendszer, illetve nem teszi meg a rendszer fenntartásáért és működtetéséért felelős kormányzat, akkor újabb intézmények fognak bezárni, ellátások szűnnek meg, emberek maradnak segítség nélkül, és a társadalom leggyengébb tagjai lesznek újra az áldozatok. Ne várjuk ezt meg, már így is a 24. óra után vagyunk. Én úgy gondolom, hogy cselekedni kell most a fogyatékos emberekért, az őket ápoló és gondozó családtagokért és a munkatársakért egyaránt.

Államtitkár úrnak pedig megismétlem a meghívást: a Göncz Árpád Szociális Intézmény Gondozó Fejlesztő Központjának szülői klubja sok szeretettel várja önt bármikor. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Kanász-Nagy Máté független képviselőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Rögtön szeretném én is leszögezni, hogy támogatni fogom a javaslatot úgy, hogy a felszólalásomban szeretnék kritikát is megfogalmazni, hiányosságokra rámutatni, de ezt próbálom szakmai alapon tenni, még ha lehet, hogy egy picit szigorú is leszek. Azt gondolom, hogy a javaslatnak a szerkezetét, a céljait, a tartalmát mindenképpen támogatni kell, és remélem, ezt konszenzussal meg fogjuk tudni tenni.

Mindig, amikor ilyen javaslatról, ilyen programról vagy stratégiáról van szó, akkor természetesen felmerülnek műfaji kérdések, hogy pontosan miről van szó. Ezt egy programnak hívják. Lehet, hogy programhoz képest talán kevésbé konkrét és kevésbé részletes, de ha célkitűzésekről van szó, akkor mindenképpen nagyon fontos és nagyon helyes célkitűzéseket rögzít.

Mindig felmerülhet az a kérdés, hogy az ilyen programoknak vagy stratégiáknak mi az érvényük, mi a kötőerejük. Arra gondolok, hogy maga az anyag is rögzíti, hogy a jogalkotó és a végrehajtó a tevékenységében érvényesítse a programban elfogadott elveket, feladatokat és célkitűzéseket. A kérdés az, hogy egy következő vagy az utáni parlamenti többség, kormányzati többség és ellenzéke, illetve a kormány hogyan fogja érvényesíteni a mindennapi gyakorlatában az elfogadott programban szereplő fontos tematikát és célokat.

Engedjék meg, hogy végigmenjek a program főbb fejezetein, és rögtön a preambulummal foglalkozzam.

Én azt gondolom, hogy a preambulumban egy nagyon fontos alapgondolatot kell rögzíteni, amelyre egyébként történik utalás, de én azt gondolom, hogy picit részletesebben is ki lehetne fejezni ezt az alapgondolatot, amely az egész fogyatékosügyi politika alapgondolata. Ugye, van egy régebbi megközelítés, amely abból indul ki, hogy vannak a fogyatékos személyek, a fogyatékos-sággal élő személyek, és a beavatkozásoknak őket kell célozniuk, tehát az ő hátrányaikat kell valahogy kompenzálni, nekik kell adni eszközöket, lehetőségeket, hogy a társadalomban tudjanak élni. Tehát mindenképpen valami egyéni, személyes hiányra, a fogyatékos-ságra magára koncentrálnak ezek a politikák.

És van egy újabb szemlélet, amely egyébként - nem tagadom - megjelenik az anyagban, de szerintem utalások szintjén jelenik meg, és ezt bővíteni lehetett volna. Ez arról szól, hogy igazából a környezet, amelyben élünk, amelyben a fogyatékos személyek, csoportok élnek, szenved hiányokban, hiszen ez a környezet nem tudja befogadni a fogyatékos személyeket, így a fogyatékos politikáknak ennek a környezetnek a megváltoztatására is kell koncentrálniuk, és mindenképpen ezt priorizálni kell. Természetesen az anyagban megjelenik az akadálymentesítés - hiszen itt főleg az akadálymentesítéssel kapcsolatos intézkedéseket, politikákat értjük -, de én ezt a szemléletet, ezt a hozzáállást szeretném egy kicsit hangsúlyozni, ezt priorizálni.

Egyébként a program által rögzített további alapelvek, azt gondolom, hogy rendben vannak, de ahogy erre képviselőtársaim felhívták a figyelmet, nyilván a kérdés az lesz, hogy ezeket az alapelveket hogyan, miként lehet majd hatékonyan érvényesíteni.

Menjünk tovább a helyzetértékelésre, és én rögtön egy jogi helyzetértékeléssel kezdeném, már csak azért is, mert Vejkey Imre képviselőtársam, elnök úr beszélt erről még egy előző törvénynél, az Alaptörvény és az alkotmány összehasonlításáról. Szerintem érdemes erre is kitérni, mert amit az Alaptörvényben vagy módosításaiban megfogalmazott a kormánytöbbség, illetve elfogadott a korábbi parlament, az kifejez egyfajta hozzáállást, áruklódó, és ezt most nem negatív értelemben mondom.

Arról van szó, hogy egyébként az Alaptörvény tényleg több ponton előrelépést hozott a fogyatékos személyek ügyében, ha csak azt nézzük, hogy legalább nevesíti őket. Az alkotmány ezt nem tette meg, rokkant személyekről beszélt vagy más társadalmi hátrányban lévő csoportokról, ami nyilván egy hiányosság volt. Az Alaptörvény több ponton foglalkozik velük, három ponton: amikor alapvető jogokról beszél, amikor külön megemlíti őket, hogy külön intézkedésekkel kell segíteni az ő helyzetüket, és ott vannak a szociális biztonságra való törekvésnél, a következő mondat felsorolásánál is, hogy meghatározott támogatásra jogosultak.

De én azt gondolom, hogy itt azért van egy probléma és hiányosság, amely hiányosságban egyébként

a korábbi alkotmány nem szenvedett. Nyilván itt a módosított, legalábbis utolsó verzióra gondolok, amely 2011-ben is hatályban volt, hiszen a korábbi alaptörvény kimondta a szociális biztonsághoz való jogot, hogy mindenkinek joga van a szociális biztonsághoz, és a magyar állam ezt biztosítja számukra. Tehát megjelent ez a jog, megjelent ez az alapjog, de valóban a rokkant személyeket nevesítette, hogy külön ellátásra van joguk, amely ellátások a megélhetésüket fogják biztosítani.

Tehát beszélünk itt szociális biztonságról. Nem mindegy, hogy az alapjogként jelenik meg vagy csupán törekvésben, hogy törekszünk rá, hogy biztosítsuk ezt a jogot, és az sem mindegy, hogy amikor támogatásokról, védelemről, ellátásokról beszélünk, akkor rögzítjük ezeket az ellátásokat, hogy vannak ilyenek - az Alaptörvény ezt teszi -, vagy kimondjuk azt is, hogy egy minimális megélhetést biztosítaniuk kell ezeknek az ellátásoknak. A korábbi alkotmány ezt megtette, a jelenlegi Alaptörvény ezt nem teszi meg, szerintem ez egy hiányosság és probléma, és egyébként az országos fogyatékosügyi programban sem jelenik meg ennek a kibontása vagy ennek a jogi helyzetnek a tisztázása. Természetesen vonatkozó jogszabályokra utalnak és hivatkoznak rájuk, de egy átfogó jogszabályi áttekintést nem kapunk az anyagból.

A helyzetértékelés ugyanis a demográfiánál indul nagyon helyesen, és a KSH adatait láthatjuk, itt részletes bontásokkal, részletes KSH-adatokkal találkozunk, ez helyes és korrekt. Talán hiányzik annak a magyarázata - és erre is utaltak képviselőtársaim felszólalásukban -, hogy számadatokat kapunk, de tendenciákról, illetve a változások mögött álló okokról kevésbé esik szó, és hogy milyen társadalmi folyamatok állnak a változások mögött. Valóban beszédes az, hogy ha a népszámlálási adatokat nézzük, akkor a fogyatékos személyek létszáma a magyar társadalmon belül úgy csökken, hogy egyébként a tartós vagy súlyos betegséggel élők létszáma nem csökken, tehát a fogyatékos népességszám ellenére is, ha a 2011-es és a 2022-es népszámlálás adatait nézzük, akkor az ő létszámuk, akik tartós betegséggel élnek, még egy picit növekedett is. Szerintem érdemes, ha valamiféle magyarázatot vagy a háttérfolyamatok megvilágítását tartalmazza egy ilyen anyag és statisztika.

Ami talán hiányosság... - de egyébként erre az anyag is felhívja a figyelmet, hogy érdemes nem csupán KSH-adatokra hagyatkozni; nem mintha azok ez esetben ne lennének pontosak, erről nincs szó, hiszen pontos és korrekt demográfiai, népesedési adatokról van szó, de felhívja az anyag a figyelmet arra, hogy szükség van akár speciális kutatásokra. Én ezt szeretném megkérdezni, hogy például vannak-e ilyen államilag finanszírozott vagy államilag kezdeményezett felmérések, kutatások, amelyek az ismeretanyagunkat tudják bővíteni. Az anyag is hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy jó döntéseket hozzunk, pontos és mély helyzetképre van szükség, amihez nem csupán a KSH-t kell és érdemes

használni, hanem más típusú adatbázisokra, más típusú kutatásokra is szükség van. Persze az anyagban egyébként a NCSSZI adatai szerepelnek, tehát van erre hivatkozás egy-egy ellátás esetében.

(15.10)

Ott van a helyzetértékelésben a szociális szolgáltatások leírása. Én azt gondolom, hogy ez nem mindenben konzekvens. Konzekvens azt illetően, hogy vannak bizonyos típusú ellátások, ahol rögzítik az ellátottak számát, hogy a tavalyi évben, tavalyelőtt hány főt láttak el, rögzítik a kapacitásokat, férőhelyeket, létszámadatokat látunk, de nem minden ellátástípus esetében látjuk ezeket az adatokat. Nem minden esetben látjuk mindenhol, hogy hány főt látnak el, egyébként mennyi ellátottra lenne kapacitás, és mondjuk, mekkora létszámban, hány munkatárs bevonásával, milyen végzettséggel látják el ezeket a szolgáltatásokat, nyújtják ezeket az ellátásokat.

Egyébként is van egy visszalépés az elmúlt másfél évtizedben, ha az adatok nyilvánosságát tekintjük, és ez a szociális szféra adataira nagyon is vonatkozik. Emlékszem még, amikor szociálpolitikai referensként elkezdtem dolgozni, hogy napi szinten használtunk olyan adatbázisokat - ezek teljesen nyilvános, hozzáférhető adatbázisok voltak -, amelyek pontosan megmutatták, hogy milyen szolgáltatási típusok vannak, adott szolgáltatási típus esetén, például fogyatékos személyek nappali ellátása esetén tételesen felsorolva, hogy milyen ellátók vannak, ezek állami ellátók, önkormányzati ellátók, egyházi, civil, egyéb fenntartásban lévő ellátók. Ez teljesen transzparens volt. Teljesen transzparens volt a létszámadatok, a kapacitásra, a dolgozói létszámra vonatkozó adatok. Nem találunk most ilyen nyilvános adatokat, legfeljebb olyan adatok vannak, hogy nagy összegezve vagy nagy átlagolva találunk ellátotti létszámra vonatkozó adatokat, de szolgáltatási típusonként nem látjuk ezeket lebontva.

Ír az anyag a közösségi ellátásról, de nem látjuk, mekkora kapacitással működik a közösségi ellátás. Nem látjuk azt sem, nem mondja ki az anyag, hogy most mennyivel működik, és egyébként mennyivel kéne működnie. Ez is egy kritikám az anyaggal kapcsolatban, hogy természetesen megfogalmaz bővítésre, kapacitásfejlesztésre vonatkozó célokat, de ezeket a célokat nem számszerűsíti. Én azt gondolom, hogy szükség lenne számszerűsített célkitűzésekre is, hogy tudjunk mihez viszonyítani. Most van egy iksz kapacitás, de mi az a kapacitás, amit szeretnénk elérni? Másfélszeresére szeretnénk növelni tíz év alatt, kétszeresére vagy csak 25 százaléka? Tehát ezzel kapcsolatban érdemes, azt gondolom, valamiféle konkrétumot szintén megfogalmazni vagy elmondani.

Vannak olyan területek, amelyek nagyon fontosak és megjelennek, de érintőlegesen szeretnék velük foglalkozni idő hiányában. Ott van például a

bentlakásos intézmények kiváltása. Erre vonatkozólag Magyarországnak is vannak kötelezettségei vagy vállalásai, ígéretei. Azért az nagy hiányosság, hogy ezeknek a nagy létszámú bentlakásos intézményeknek a kiváltása nem történt meg a mai napig, és egyébként az anyag sem mondja, hogy száz százaléban meg kell történnie ennek a kiváltásnak. Nyilván úgy fogalmaz, hogy kell kiváltás, de nem mondja azt, hogy száz százaléban váltsuk ki, hanem valamiféle minimális létszámot mintha megengedne nagy létszámú intézmények esetén. Egyébként ez miért van így?

Kósa Ádám államtitkár úr elmondta a szociális ellátórendszerre vonatkozó fejlesztési célokat. Ezt természetesen halljuk, a kormány részéről, államtitkár úr részéről halljuk az ígéreteket, és látunk bizonyos előrelépéseket. Az anyag is mutat ilyet, támogató szolgálat, falugondnoki szolgálat esetében. Nyilván nem véletlen, hogy az anyag itt egy picit részletesebb, mert valódi eredményekről lehet beszámolni. A közösségi ellátás, nappali ellátások esetében kevésbé részletes az anyag, már a helyzetképe is, hiszen itt kevesebb kormányzati segítség történt az elmúlt években vagy évtizedben.

Összességében szerintem az anyag nem hangsúlyozza eléggé, hogy a szociális intézményrendszert fejleszteni kell, hogy a kapacitásokat fejleszteni kell és igen - erre is utaltak képviselőtársaim -, a szociális dolgozók bérét jelentősen, komoly mértékben emelni kell. Ezzel a kérdéssel én magam is nagyon sokat foglalkoztam az elmúlt időszakban.

Mintha picit visszafogott lenne az anyag a pénzbeli ellátások tekintetében is, úgy fogalmaz, hogy a jövedelmi értékhatárok felülvizsgálatára szükség van. Hát, nyilván ez a jogosultsági feltételek, ahogy egyébként növekednek a jövedelmek, még ha kis mértékben is, kieshetnek személyek, családok, csoportok a jogosultságból. Azt azonban már nem mondja ki az anyag, hogy a támogatások növelésére is szükség van, tehát ilyen jellegű mondatot nem találunk, még ha van is egy finom kormánykritika az anyagban az elmúlt időszakra vonatkozólag, hiszen azt elmondja, hogy a támogatások vásárlóereje visszaesett, vagy nem nő olyan mértékben. Hát kérem szépen, nem a vásárlóerő esett vissza a támogatások esetében! Ezekből a támogatásokból mire telik? Néhány tízezer forintból beszélünk egy fogyatékosági támogatás vagy egy ápolási díj esetében, de itt nem a vásárlóerő esett vissza. Sokkal erőteljesebben kellene fogalmazni a szociológia nyelvén is nyilvánvalóan. Szerintem meg kell fogalmazni komolyabb célkitűzéseket a támogatások növelése terén is.

Végül két terület, amivel mindenképpen foglalkoznék. Szerintem az nagy hiányosság, hogy az anyag nem nevesíti a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársakat. Negyvenezer kollégáról van szó. Pedagógusokról, gyógypedagógusokról esik szó, az ő esetükben történt is értékelhető vagy valamilyen szinten elfogadható béremelés. De azoknak, akik az ő munkájukat és a fogyatékos személyek, csoportok

boldogulását segítik, akár gyermekekét, akár felnőttekét vagy idősebbekét, ezeknek a szakdolgozóknak a béremelése hol marad? Tehát erre vonatkozólag sem látunk ígéretet. Az anyag - még egyszer - nem nevesíti őket, nincs felsorolva a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársak csoportja és köre.

A másik terület, amivel szintén foglalkoztam én magam is korábban sokat, az ápolási díj. Ennek az emelésére mindenképpen szükség lenne, olyannyira, hogy szerintem a minimálbér összegére kellene felemelni ennek a támogatásnak az értékét, hiszen az ápolás munka. Aki felnőtt hozzátartozóját ápolja, mert az tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos, azt meg kellene becsülni, és a minimálbér szintjét kellene neki is biztosítani. Köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Tapolczai Gergelynek, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy témához szeretnék hozzászólni, amely több képviselőtársam felszólalásában is felmerült, ez a KSH-adatok, a népszámlálási adatok kérdése.

Tény, hogy 2011-hez képest felére csökkent a fogyatékossgal élő személyek létszáma ezekben a felmérésekben, és azzal is egyetértek, hogy valószínűleg sokan vannak olyanok, akik nem válladják fel a fogyatékossgukat, mert cikinek érzik, szégyellik, nem vállalják az identitásukat, és ezért nem jelölik be. Ugyanakkor szeretném árnyalni ezt a képet a népszámlálási adatok kapcsán. Figyelembe kell venni azt is, hogy más-más módszerekkel dolgoztak. 2011-ben jellemző volt az, hogy kérdezőbiztosok mentek ki a házakhoz, '22-ben pedig az online megoldás volt inkább jellemző. A másik pedig, hogy másképp tették fel magát a kérdést is '11-ben és 2022-ben.

2011-ben úgy tették fel a kérdést, hogy van-e bármilyen fogyatékossga önnek, ez alatt többféle válaszlehetőségből lehetett választani, és ebben benne volt a tartós egészségkárosodás vagy tartós egészségügyi probléma is. 2022-ben szétválasztották ezt a két kategóriát, és külön kérdeztek rá a fogyatékossgára, illetve külön kérdeztek rá a tartós egészségügyi problémára. Tehát valószínűleg itt van a válasz, a fogyatékossgal élők száma emiatt csökkenhetett, a tartós egészségkárosodottak száma pedig, ahogy mondták, egy picit nőtt is. 1,7 millió fő vallotta magát tartós egészségügyi problémával élőknek.

Egy másik aspektus, amit szerintem figyelembe kell venni, az az, hogy egyre több olyan, fogyatékossgal élő személy van, aki orvosi szempontból fogyatékossgal élő, de emberi jogi szempontból, ebből a megközelítésből nem biztos, vagy nem vallja magát annak, mert ő úgy érzi, hogy teljes értékű életet él. Itt kapcsolnám össze most a hallássérültek témájával. Az előző felszólalásomban is mondtam, hogy a WHO

adatai szerint a népességnek - mindegy, hogy egy ország vagy a világ népességét nézzük - jellemzően 10 százaléka él bármilyen fokú hallássérültséggel. Ez most a 2025-ös év adatai szerint 20 százalék, 1,5 milliárd emberről beszélünk, aki bármilyen fokú hallássérültséggel él, és körülbelül egyharmaduk az, aki súlyosabb fokú hallássérültséggel él, tehát olyan, akit fogyatékosnak lehet nevezni az orvosi megfogalmazás szerint.

(15.20)

A többiek viszont nem biztos, hogy fogyatékos-sággal élőnek érzik magukat. Orvosi szempontból azok, igen, hallókészüléket használnak, elemet kell venni, és a többi, vagy implantot használnak, de teljes értékű életet él. És ebből a szempontból megközelítve is talán érdemes figyelembe vennünk ezt az adatot, a népszámlálási adatokat is, mert így teljesebb a kép.

A Siketek Világszövetsége szerint a világon 70 millió siket ember él. Ez a szám és az 1,5 milliárdos szám, amit említettem a WHO-adatokból, ez nagy eltérést mutat. Tehát így kell szemlélni a népszámlálási adatokat is, hogy valószínűleg több fogyatékos-sággal élő személy van Magyarországon is ennél az adathoz, de nem mindegy, hogy milyen aspektusból nézzük ezeket a számokat. Köszönöm a figyelmet, ennyit szerettem volna. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Kósa Ádám bólint.)* Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. KÓSA ÁDÁM belügyminisztériumi államtitkár: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Tisztelt Országgyűlési Képviselőtársak! Elsősorban szeretném megköszönni mindannyiuknak az értékes és építő jellegű hozzászólásait. Természetesen köszönöm szépen a kritikát is. Én azt gondolom, hogy mind azt a célt szolgálják, hogy az országos fogyatékos-ságügyi program elfogadásakor figyelembe vegyük ezeket a jelzéseket is.

Engedjék meg, hogy megpróbáljak tematikus jelleggel válaszolni a képviselőtársak észrevételeire. Mielőtt belemennék ebbe, egy nagyon fontos dolgot szeretnék aláhúzni. Kérem, hogy a fogyatékos-ságügyet és a „Zsolti bácsi”-ügyet válasszák ketté, nem tartozik ide, ne keverjük össze! A fogyatékos-ságügy nem tartozik ide, a fogyatékos-ságügy nem érinti érdemben ezt a kérdést. Méltatlan! Azt gondolom, hogy mindannyian valóban azért kértek szót és azért beszéltek, mert az országos fogyatékos-ságügyi program a nyolc országos érdekvédelmi szervezet építő jellegű észrevételeivel, javaslataival kiegészítve arról szól, hogy

meghatározzuk a következő 11 évet és annak a munkáját.

A másik dolog, amit szeretnék aláhúzni, hogy ez a 11 éves program egy általános keret, lesz a kormánzatnak feladata ezzel. Illetve lesz egy intézkedési terv is, és ez az intézkedési terv pontosan fogja meghatározni az egyes területek feladatait, a határidejét, kinek és hogyan kell ezt elvégezni és milyen forrásból. Ez a program elfogadása után jön létre. És már most is szeretném jelezni, hogy teljes mértékben elköteleztettek vagyunk abban, hogy a program végrehajtása a lehető legjobban szolgálja az intézkedési tervre való felkészülést.

Megpróbálok akkor végigmenni pár bejegyzés alapján. Köszönöm, hogy önök is látták a fogyatékos-sággal élő személyek foglalkoztatásának a területén történő nagy változásokat az elmúlt években, 18 százalékról 50 százalékra nőtt. Ez nemcsak annak köszönhető, hogy az adott fogyatékos-sággal élő személy valóban igényli a munkát, hanem a kormány alapvető szemléletbeli változásának is köszönhető ez. Ha munka van, minden van - ez a szlogenünk. Az összes ellátás össze van kötve a foglalkoztatással. És ezzel egyidejűleg, ahogy képviselőtársak is jelezték, a rokkantnyugdíj helyett egy olyan rendszert vezettünk be, amely ösztönző jellegű, a fogyatékos-sággal élő személyek könnyebben tudnak hozzáférni a foglalkoztatáshoz, illetve a munkahelyekhez is.

Természetesen az 50 százalékos eredménnyel én sem vagyok elégedett. Ugye, az ép és nem fogyatékos-sággal élő emberek foglalkoztatási szintje 84 százalék ma Magyarországon, tehát van még mit behoznunk. Ebben is kérem az önök támogatását.

A fogyatékos-ságügy helyzetét elhelyezve szeretném jelezni, hogy azt gondolom, a magyar kormányzat mindig is komolyan vette a fogyatékos-ságügyet, nem véletlenül jött létre az önálló fogyatékos-ságügyi államtitkárság is egy évvel ezelőtt. Ez is azt mutatja, hogy jobban fókuszáltan szeretnének foglalkozni a fogyatékos-ságügygel a jövőben.

A költségvetési helyzettel kapcsolatos megjegyzést magam is osztom. Természetesen alapvető értelmezési keretben nem lehet azt mondani, hogy a költségvetés függvényében, de azt sem szabad elfelejteni, hogy a kormánzatnak rengeteg elmaradása van, a mai nap is, folyamatosan is, és próbáljuk ezt behozni.

Az intézménykiváltás is 2011-ben kezdődött el. Ne felejtsek el, hogy Magyarország belépett az Európai Unióba 2004-ben; 2004 és 2011 között semmi nem történt ezen a területen, semmi! Ez tény. A magyar kormány 2011-ben kormányhatározatot fogadott el, és azóta kétszer felül is vizsgálták ezt. A kormányhatározat a mai napig érvényben van, magunkra nézve kötelező ez, azt mondja, hogy 2036-ig teljesen fel kell számolni a nagy létszámú bentlakásos intézményeket. Ez a folyamat a mai napig tart.

Osztom azon képviselőtársaimnak az észrevételeit, hogy a fővárosban nem történt nagy változás. Ez igaz. Sajnálatos módon a főváros fejlett, az európai

uniós gazdaság fejlettségi szintjénél is jobban, ezért nem jut európai uniós forrás, nem jut fejlesztés erre a területre. Ezt észlelte a kormány is. A tavalyi évben 1 milliárd forint volt, ebben az évben pedig 500 millió forint külön pályázati forrást nyitott meg erre a célra. A fővárosban nyílnak meg ezek a támogatott lakhatásos intézmények. Én azt gondolom, hogy ez valóban egy olyan előrelépés, amely jobban segíti ezt az ügyet.

Barkóczi képviselő úr jelezte a XV. kerületi Göncz Árpád Szociális Intézmény meglátogatását. Jelezni szeretném, hogy voltam ott, találkoztam is a polgármester asszonnyal, és együtt mentünk körbe az intézményben.

Ugyanúgy láttam és jártam nagyon sok más intézményben az országban, önkormányzati fenntartásban, civil fenntartásban, illetve egyházi fenntartású intézményben is. Szeretném jelezni és egy újabb, kicsit kritikai élű megjegyzést tenni: ne tegyünk különbséget civil, önkormányzati vagy egyházi fenntartású intézmények között, mindenhol szívvel-lélekkel, a legjobb tudásuk szerint próbálnak a fogyatékossgal élő emberek ellátásában segídekzeni. Tiszteljük meg őket ezzel!

Természetesen az idő nem elég, hogy mindenkinek és mindenre válaszoljak. Az elkövetkező egyeztetés során igyekszem magam is mindig jelezni, és mindig nyitott vagyok az önök kérdéseire, illetve egyeztetés során is. Nem szabad elfelejteni, hogy az országos fogyatékossgügyi program általános jellegű, egy keret, a mi a közös felelősségünk, a feladatunk, a kormányzaté, az ellenzéké, hogy ezt a keretet tartalommal töltsük meg; a magunk részéről az intézkedési tervvel, az önök részéről pedig azzal, hogy rámutatnak azokra a pontokra, amelyek esetleg nem úgy működnek. Igyekezünk ezt figyelembe venni. De összességében véve én azt gondolom, hogy az elmúlt húsz évben, a fogyatékossgal élő személyek jogairól és esélyegyenlőségéről szóló törvény elfogadása óta óriási fejlődésen ment át a terület. Ez a keret most az elkövetkezendő 11 éves programot határozza meg, a fejlődést tovább tudja lendíteni.

A civil szervezetek észrevételei számomra azt mutatják, hogy ők azok, akik pontosan látják, a folyamat hogyan halad, pontosan látják a kihívásokat a köznevelés területén, az egészségügy területén, az önálló életvitel területén, az egyenlő esélyű hozzáférés területén. És igen, ezeken a területeken további kihívások vannak még és várnak ránk. De a „Semmit rólunk nélkülünk!” elv alapján a jelenlegi kormány, amely most van, velük együtt fogja végrehajtani az intézkedéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség. Köszönöm szépen a jeltolmács hölgy segítségét is a napi-rendhez.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **belügyi humán ágazatokat érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12794. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Takács Péter... Egy pillanat türelmet! Az előterjesztőt keresnénk, Takács Péter urat. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Itt van az épületben!)*

(15.30)

Egy pillanat türelmet kérek a képviselőtársaktól! *(Dr. Selmeczi Gabriella: Itt van az épületben!)* Lehet, hogy itt volt, de nincs itt. Egy pici türelmet kérek mindenkitől, mindjárt folytatjuk. *(Dr. Takács Péter belép a terembe.)* Megjött államtitkár úr.

Elsőként megadom a szót Takács Péter úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon, ön a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Engedjék meg, hogy röviden ismertessem a belügyi humán ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat legfontosabb pontjait.

A hatékony nemzeti közszolgálat része a hatékony személyügyi igazgatás, a személyügyi igazgatás döntéshozatali folyamatainak digitális támogatása pedig kiemelt kormányzati prioritás. A személyügyi döntés-előkészítés platformja a Kormányzati Személyügyi Döntéstámogató Rendszer - azaz a KSZDR -, amely a kormányzati döntéshozók számára olyan fontos információs, elemző és értékelő rendszer, amely lényegesen gyorsabbá, rugalmasabbá tette a humánerőforrás-gazdálkodással és szervezeti működéssel kapcsolatos döntéseket. A rendszer lehetőséget biztosít hatékonysági, erőforrás-ellátottsági benchmarkok készítésére is.

Az egészségügyben foglalkoztatottakra számos szakrendszer tartalmaz további adatokat. Az e rendszerek adatbázisaiban napi szinten keletkező nagy mennyiségű adat egy hatalmas adatvagyon, ám az adatok gyakorlati hasznosítását, másodlagos célú felhasználását gátolja az érintett rendszerek közötti kapcsolat hiánya. A javaslat és az alapul szolgáló egészségügyi HR-rendszerek informatikai konszolidációjának fejlesztése ezt a hiányt oldja fel, ezzel lehetőséget teremt az adatok elemzés céljából történő biztonságos megosztására annak érdekében, hogy szélesebb körű elemzések készüljenek és pontosabb, átfogóbb válaszok szülessenek. A javaslatban foglaltak a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósággal egyeztetésre kerültek.

A gyermekek családban való nevelkedésének segítése, veszélyeztetettségének megelőzése, kezelése a

kormány kiemelt célja. A kriminalizált életmód kritikus információt hordoz a szülő életviteléről és gyermeknevelési képességeiről, amiről szükséges, hogy a család- és gyermekjóléti szolgáltatás nyújtója információval rendelkezzen. A javaslat ezért a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosításával megteremti a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat látókörébe került gyermek szülője bűnügyi személyes adatának kezelésére vonatkozó felhatalmazást.

A javaslat megteremti annak a lehetőségét is, hogy a család- és gyermekjóléti központ, valamint a gyámhatóság adatigényléssel fordulhasson a bűnügyi nyilvántartó szervhez annak megismerése érdekében, hogy a gyermekvédelmi törvényben taxatív meghatározott, a gyermek veszélyeztetettségére kihatással lévő, releváns bűncselekmények elkövetésének gyanúja miatt folyik-e az érintettel szemben büntetőeljárás. A büntetőeljárásra vonatkozó adatnak, körülménynek a gyermekvédelmi szakemberek által történő megismerése, értékelése és kezelése a gyermek veszélyeztetettsége mértékének megállapítása, valamint a megfelelő intézkedések gyors és hatékony megvalósítása érdekében szükséges.

Az egészségügyi tárgyú törvények körében a javaslat több rendelkezést is tartalmaz. Magyarországon az életkorhoz kötött kötelező védőoltási program több mint százéves múlttal rendelkezik. Nemzeti immunizációs programunk célja Magyarország lakossága és a magyar társadalom védelmének biztosítása a védőoltások alkalmazásával, a megelőzhető súlyos, fertőző betegségekkel és szövődményeikkel szemben.

A hazai védőoltási rendnek köszönhetően a megbetegedések és a halálozások száma hazánkban jelentősen visszaszorult. A kötelező védőoltások teljesítése hazánkban évtizedek óta nagyon jó, az átoltottság valamennyi oltásfajta tekintetében meghaladja a 99 százalékot. Ez európai és világviszonylatban is kiemelkedő teljesítmény. A védőoltási rendszer folyamatoságának megőrzése a hazai járványügyi biztonság alapját jelenti. Nemzetközi összehasonlításban is látható, hogy az Európai Unióban nincs még egy olyan ország, amely hazánkhoz hasonlóan a fertőző betegségek ilyen széles körére kiterjedően és kötelező rendszerben, az állam által finanszírozott formában biztosítaná a gyermekek, illetve a lakosság számára a védőoltásokat.

Az életkorhoz kötött hazai kötelező védőoltási rendszer főbb ismérvei, hogy az oltóanyagot az állam a lakosság számára ingyenesen biztosítja. A hazai védőoltási rend fenntartásában kiemelt szerepük van az egészségügyi ellátórendszer elkötelezett dolgozóinak, kiemelkedően is az oltóorvosoknak, a háziorvosoknak, a házi gyermekorvosoknak és az iskolaorvosoknak.

Sajnálatos módon Európa-szerte felütötték fejüket az oltásellenes mozgalmak, amelyek az elmúlt években hazánkban is megerősödtek. Még sajnálatosabb tény, hogy az oltásellenesség, a kötelező oltások

tényeken alapuló, hosszú ideje ismert pozitív egészségügyi hatásainak megkérdőjelezése gyakran különböző civil csoportok közreműködésén keresztül is megvalósul. Az érintett csoportok különböző fórumokon rendszeresen vitatják az oltási rend jogszerűségét és szakmai megalapozottságát, ami az egészségügyi ellátórendszerben dolgozók számára folyamatos jogi és szakmai kihívást jelent.

Magyarországon jelenleg több közigazgatási és polgári per is folyamatban van, amelyek azért indultak, mert a háziorvos, házi gyermekorvos valós egészségügyi ok hiányában a védőoltások beadása alóli mentesítéshez a szakvéleményét nem adta meg a szülő vagy a törvényes képviselő által indított kérelemhez kapcsolódóan. A jogszabályban előírt kötelezettségüket teljesítő háziorvosokkal, házi gyermekorvosokkal szemben a törvényi rendelkezéseket azok céljával ellentétesen és visszaélészerűen alkalmazva, az elindított perek méltatlan helyzetet teremtenek, hátrányosan befolyásolják a szakmai tevékenységüket, és elvonják őket a betegellátástól. A kormány álláspontja szerint a hatályos jogszabályokból jelenleg is következik, hogy nem polgári perben, hanem közigazgatási perben lehet érvényesíteni az igényt a kezelőorvos mentesítést igazoló kérelme iránt.

A szerteágazó bírói gyakorlatra tekintettel azonban az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény jelenlegi módosításával javaslatot teszünk arra, hogy ez expressis verbis is kerüljön kimondásra. A szövegjavaslat a polgári perben eljáró bíróságok számára is egyértelművé teszi, hogy a kezelőorvos szakvéleményének pótlására irányuló kereseti kérelemre nincs hatásköre, így az ez irányú kereseti kérelmet vissza kell utasítani. A közigazgatási per a kezelőorvos esetében azért jelent előnyösebb megoldást a polgári perekkel szemben, mivel azt az eljáró hatósággal szemben kell indítani, így ebben az esetben a kezelőorvos nem lesz fél a perben. Mindez hozzájárul a magas szintű egészségügyi ellátás folyamatos fenntartásához, mert az orvost nem vonják el a gyógyítástól.

A kormány javaslatára az Országgyűlés 2023-ban stratégiai döntést hozott arról, hogy a CT és MR képalkotó diagnosztikai eljárások kizárólag állami, önkormányzati, egyházi vagy egyetemi klinikai intézmények szervezeti keretei között végezhetők közfinanszírozás mellett. A szakpolitikai szempontból kiemelkedő jelentőségű CT- és MRI-vizsgálatok tehát a jövőben kizárólag a fenti intézményi körben vehetők igénybe társadalombiztosítási támogatottsággal. Ezzel a lakosság számára nő az ellátásbiztonság, az állami fenntartású intézményekben pedig megszűnik a magánszolgáltatóknak való többirányú kitettség.

Ezzel párhuzamosan a kormány elindított egy modernizációs programot a diagnosztikai eszközpark megújítása érdekében mintegy 40 milliárd forintból, abból a célból, hogy ezek a vizsgálatok a jövőben köztulajdonban álló, modern gépparkkal kerülhessenek elvégzésre. A törvényjavaslat a fenti célkitűzésekkel összhangban pontosítja, hogy a közfeladatot ellátó

közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló törvény szerinti klinikai központhoz hasonlóan azok a szolgáltatók is nyújthassanak közfinanszírozott CT-, illetve MRI-ellátást, amelyeket egészségügyi felsőoktatási intézmény tart fenn. A fenti szabályra is tekintettel a törvény lehetőséget biztosít arra, hogy 2026. március 31-ig az a szolgáltató, amely '25. november 1-jétől a hatályos szabályok alapján már nem lenne jogosult egészségbiztosítás keretében CT-, MRI-vizsgálatok végzésére, teljesíthesse az új törvényi feltételeket, vagyis olyan működési formát alakítson ki, ami a törvényben előírtaknak megfelel.

(15.40)

Szükséges ezzel összefüggésben kimondani, hogy amennyiben mégsem teljesíti a megjelölt határidőben a feltételeket, részére nem jár a törvény szerinti kártalanítás, és a finanszírozás keretében kapott összeget - akár saját jogon, akár a törvényi feltételeknek nem megfelelő közreműködő igénybevételével nyújtja az ellátást - az egészségbiztosító részére meg kell térítenie.

2026. január 1-jétől az egészségügyi és egészségügyben dolgozók mentesülnek az öregségi nyugdíj és a korhatár előtti nyugdíjszerű ellátások szüneteltetése alól a szociális, a gyermekjóléti, a gyermekvédelmi szolgáltatónál, az intézményben, a hálózaton, a köznevelési intézményben vagy a szakképző intézményben dolgozókhoz hasonlóan. Annak érdekében, hogy az egészségügyi dolgozók biztosan ne járjanak rosszabbul a mentesítéssel, a módosítás biztosítja, hogy a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 11. §-a szerinti éves keretösszegbe a foglalkoztatási jogviszony típusára tekintettel fennálló szüneteltetés alóli mentesítéssel érintett jogviszonyból származó jövedelem ne számítson bele.

A törvényjavaslat tartalmazza a humángenetikai adatok védelméről, a humángenetikai vizsgálatok és kutatások, valamint a biobankok működésének szabályairól szóló 2008. évi XX. törvény módosítását is. A tudományos életben bekövetkezett változásokra és fejlődésekre válaszol, valamint a szakértők tapasztalatai során szerzett véleményeket figyelembe véve a törvénymódosítás alapján a részletszabályokat tartalmazó rendelettervezetben előírjuk, hogy speciális, a klinikai genetika szakterület által meghatározott indokolt esetekben - a korábbi tapasztalatoknak és szakmai tapasztalatnak megfelelően - mellőzhető lesz a genetikai tanácsadás. Az ellátottak tájékoztatáshoz való joga nem sérül, tekintettel arra, hogy a részletes tájékoztatást, kezelést az érintett terület szakorvosai fogják elvégezni.

A törvénymódosítás a rendelkezésre jogosult önrendelkezési jogát a megfelelő tájékoztatással és a beleegyező nyilatkozat megtételével biztosítja. A javaslat megteremti továbbá annak a lehetőségét, hogy a

betegek tájékoztatása során a modern technológiákra építve mesterséges intelligenciára épülő platform is használható legyen.

Az elmúlt évek során a köznevelés területén több olyan, digitalizációval kapcsolatos fejlesztés is megvalósult, így például az elektronikus tanulmányi rendszer bevezetése, amely fokozatosan felváltotta a papíralapú tanügyi nyomtatványokat. Mostanra lehetőség nyílt arra, hogy az iskolai bizonyítványok is digitális formában kerüljenek kiállításra. A digitális bizonyítványoknak a 2025-2026. tanévtől kezdődő felmenő rendszerben történő bevezetése jogalapját a nemzeti köznevelésről szóló törvény egy korábbi módosítása már megteremtette, azonban a gyakorlati végrehajtás érdekében további részletszabályok megalkotása vált szükségessé. Ilyen fontos részletszabályozás a digitális bizonyítványok elérésének biztosítása azt követően, hogy a tanuló jogviszonya és ezáltal a tanulmányi rendszerhez való hozzáférése megszűnik.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat értelmében a digitális bizonyítványok 80 évig néhány kattintással elérhetővé és letölthetővé válnak a tanulók részére a tanulmányi rendszerből. Ily módon tehermentesíthetjük az iskolákat, vagy az adott iskola megszűnését követően a hivatalokat az elveszett bizonyítványok pótlása miatti terhek alól, csökkentve az intézményrendszerre háruló adminisztratív terheket.

A törvénymódosítás ezenkívül a digitális bizonyítványról kérhető hiteles papíralapú másolat, az úgynevezett díszpéldány gyártásával kapcsolatosan és az iskolai tankönyvellátás hatékonyságának növelése érdekében is tartalmaz módosításokat. A termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó, akadálymentességi törvényekről szóló 2019. április 17-ei (EU), 2019/882. európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit a tagállamoknak 2022. június 28-ai határidővel kellett átültetniük. A szabályozásban foglaltak 2025. június 28-ától alkalmazandók. Az irányelvet a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelménynek való megfelelés általános szabályairól szóló 2022. évi XVII. törvény ültette át a hazai jogrendbe. Tárgyi hatálya kiterjed a legtöbb lakossági használatú automatára - ATM, fizetési terminálok, sorszámkiadók, utasfelvételi automaták és a többi -, valamint többek között az elektronikus hírközlési eszközökre, a személyazonosítási eszközökre, az e-kereskedelmi honlapokra és a mobilalkalmazásokra is.

A törvény meghatározza az akadálymentesség követelményeit, a gazdasági szereplők kötelezettségeit, az ellenőrzéssel és a végrehajtással kapcsolatos szabályokat. Az akadálymentességi törvény alapján a kormány felhatalmazást kapott arra, hogy rendeletben jelölje ki az ellenőrző hatóságot, továbbá állapítsa meg az ellenőrzésre és a végrehajtásra vonatkozó részletes szabályokat.

A végrehajtási rendelet alapján a törvény hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások ágazati megoszlásának megfelelően a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala, a légi közlekedési hatóság, az

autóbuszos piacfelügyeleti és utasjogi hatóság, a vasúti igazgatási szerv, a hajózási hatóság, Budapest Főváros Kormányhivatala, valamint a fogyasztóvédelmi hatóság kerültek ellenőrzési hatósági szerepkörbe. A törvény az akadálymentességi követelmények teljesítése során jelentős teret enged a hatósággal történő egyeztetésnek és az együttműködés lehetőségének. Emellett a figyelmeztetés és a közigazgatási bírság kiszabását is alkalmazhatja. Ez utóbbi mértékét természetesen a jogsértés súlya, hatása, jellege határozza meg.

A módosítás az akadálymentességi törvény módosításával az irányelvnek a közbeszerzési eljárásokban való alkalmazhatóságára és az együttműködési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit ülteti át még egyértelműbben a magyar jogrendbe. A tervezet egyrészt rögzíti, hogy az akadálymentességi törvény ellenőrzésről és végrehajtásról szóló 4. alcíme, egész pontosan 8. §-a nem alkalmazható a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény szerinti közbeszerzési és koncessziós beszerzési eljárásokban. A tervezet másrészt biztosítja az eljáró hatóság felszólítására a jogsértő vállalkozás együttműködési kötelezettségét. Ennek célja a jogszabályban foglalt akadálymentesség elérésének minél közvetlenebb támogatása.

Fontos kiemelni, hogy a közbeszerzési eljárásokban jelenleg is és a módosítást követően is érvényesülniük kell az akadálymentességi követelményeknek. A módosítás csak a párhuzamos eljárásokat zárja ki, azaz hogy az ellenőrzési, a végrehajtási, a jogorvoslati és a szankciós eljárás ne folyjon az akadálymentességi és a közbeszerzési törvény szerint is.

A javaslat egyebekben nyelvhelyességi, technikai jellegű, valamint jogharmonizációs jellegű módosításokat tartalmaz. Javaslom a tisztelt Háznak elfogadásra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pesti Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! A belügyi humán ágazatokat érintő 12794. számú törvényjavaslat többfajta ágazat problémáját veti fel, én azonban a szociális ágazathoz, illetve az egészségügyi ágazathoz köthető problémákról szólnék.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosításáról van szó. A javaslat megteremti a család- és gyermekjóléti szolgálat látókörébe került gyermek szülője bűnügyi személyes adatainak kezelésére vonatkozó felhatalmazást. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a gyermekvédelmi törvényben adatkezelésre feljogosított szervek és személyek a gyermek nevelését, gondozását, törvényes képviselőjét ellátó személlyel

szemben folyamatban lévő szabálysértési és büntető-eljárásra vonatkozó adat kezelésére jogosultak. A gyerekeknek lényegében egy normális, egészséges és nem kriminalizált családban kell felnőnie.

Teljesen természetes, hogy a gyermekjóléti szolgálatnak joga van arra, hogy a gyermeket nevelő szülőt vagy gyámot érintő valamennyi bűnügyi ismeret birtokába jusson, hogy megfelelőképpen tudja képviselni a gyermek érdekeit, és biztosítsa a gyermek egészséges testi és lelki fejlődését.

A '97. évi LXXXIII. törvény a CT-MRI-ellátásról szól. A kormányzat komoly változást eszközölt ezen a téren, és egyértelműsítette, hogy a társadalombiztosítás terhére mely CT-MRI-szolgáltatók kaphatnak finanszírozást. Nyilvánvaló, hogy ennek alapján állami fenntartású egészségügyi szolgáltatóval lehet szerződést kötni; az egységes egészségügyi állami irányítás részét képező, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokról szóló törvény szerinti klinikai központokkal, egyházi jogi személy tulajdonában álló vagy fenntartásában működő egészségügyi szolgáltatóval, valamint önkormányzati fenntartású szolgáltatóval, és olyan magánszolgáltatóval, magántulajdonú egészségügyi szolgáltatóval, amely hiánypótló ellátást biztosít.

(15.50)

A törvény jelenleg az állami, önkormányzati és egyházi fenntartású intézmények esetében nem tesz különbséget abban, hogy a szolgáltató milyen formában működik, költségvetési szervként vagy gazdasági társaságként. Ugyanakkor a közfeladatot ellátó közérdekű alapítványok - fiatalok nevén KEKVA - esetében csak a klinikai központokat fogadja el mint a tevékenységre feljogosított szerveket. Ennek eredményeként végül is sikerült rendezni azt, hogy Magyarország valamennyi egyeteme tud működtetni - finanszírozva - CT- és MR-ellátást.

A kötelező oltások alóli mentesítéssel kapcsolatos módosítás egy külön izgalmas kérdés, ugyanis valamilyen ismeretlen oknál fogva az elmúlt évtizedekben divattá, nem szívesen használok a szót, hóborttá vált az oltásellenesség. 1796-ban Edward Jenner angol orvos volt az első, aki feketehimlő ellen alkalmazta a védőoltást, és azóta a világ valamennyi járványában látványosan tudjuk alkalmazni a védőoltást, nemcsak látványosan, hanem néhányat teljesen vissza is tudunk szorítani, például éppen a feketehimlőt. De ha belegondolunk abba, hogy a tbc, a járványos gyermekbénulás, a torokgyík, a himlő és egyéb betegség esetében mekkora eredményeket értünk el, megkérdőjelezhetetlen ennek az értéke.

Az orvoslás „evidence-based”, tényeken alapul. Nagyon komoly vizsgálatok, retrospektív és előre-mutató vizsgálatok azok, amelyek igazolják a védőoltás hatékonyságát. Ennek divatból történő megkérdőjelezése teljesen komolytalan. Kicsit úgy érzem, ez olyan, mintha ma a tömegközlekedés ellen, illetve a

repülőgép használata ellen ágálnánk, mert történnek balesetek, és ezért ezeket egyáltalán ne vegyük igénybe. *(Novák Előd: De az nem kötelező!)* Arról nem is beszélve, hogy aki ebben a kérdésben - szülő - megpróbál dönteni, az a gyereke életéről és annak jövőjéről dönt, kellő, nem kellő ismeret birtokában.

Éppen nagyon komoly terhet jelent ez az egészségügy számára, különösen azoknak az orvosoknak a számára, akik a védőoltást elvégzik, és komoly nyomás alatt vannak, hogy ne végezzék el ezeket a védőoltásokat. Államtitkár úr elmondta - és erre valamilyen büszkék lehetünk, valamennyi magyar orvos és természetesen a magyar betegek, vagy a magyar emberek döntő része -, hogy Magyarországon a védőoltás alkalmazása Európa élvonalában áll. Ezt tudomásul kell venni, és ebben valóban valamennyi háziorvosnak, gyermekorvosnak óriási szerepe van, köszönet érte.

A védőoltásban részesítés a beteg egészségügyi állapota miatt nem lehetséges: mikor mondható fel a védőoltás, vagy mikor halasztható? Ha a védőoltás a beteg egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná. Vannak olyan betegségek - éppen immunszuppresszív kezelés alatt vannak, vagy hosszú távú immunszuppresszív kezelés alatt vannak -, ahol végig kell gondolni, hogy adható-e védőoltás, vagy milyen formában adható, és természetesen fontos, hogy ha most nem megfelelő az időpont, esetleg más alkalommal adható-e.

Ahogy említettem volt, divattá vált és szinte hóborttá. Perek indultak. Ezekben a típusú perekben nincs is egységes bírói joggyakorlat. Az esetek egy részében a bíróság a keresetlevelet visszautasította, néhány esetben a pert megszüntette, vagy a kereseti kérelem ítélettel került elutasításra. Az ítéletek indoklásában a bíróság kifejtette, hogy az orvos nyilatkozata polgári peres eljárásban nem támadható.

Mindazonáltal megállapította, hogy bár a keresetek nyilvánvalóan megalapozatlanok, de alkalmasak arra, hogy a kötelező állami feladatot végző és annak végrehajtásában szerepet vállaló egészségügyi alkalmazottakat elbizonytalanítsák. A zaklatásokba és e hóbort keretébe bevonni őket mindenféleképpen káros, és rontja az egészségügyi ellátásba és az oltásba vetett bizalmat. Ahogy említettem volt, magával az oltással óriási eredményeket ért el a világ.

Az orvos a közigazgatási perben az elkövetkező időben csak közreműködőként fog részt venni. Az orvos közreműködői szerepe annyit jelent, hogy kizárólag szakismeretet, szakvéleményt ad, ami önmagában nem joghatályos aktus, és csak a hatóság döntésében válik relevánssá. A bírósági kontroll így a hatósági döntésre koncentrál majd. Az ilyen ügyekben a perre a Fővárosi Törvényszék kap majd kizárólagos illetékességet.

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítását az

indokolja, hogy az uniós szabályozással összhangban kell minimális változtatásokat eszközölni.

Végezetül pedig a humángenetikai adatok védelméről, a humángenetikai vizsgálatok és kutatások, valamint a biobankok működésének szabályairól szóló 2008. évi XXI. törvény módosításáról van szó ebben a törvényjavaslatban. A hatályos törvény értelmében a humángenetikai vizsgálatok céljából történő mintavétel előtt az érintettet genetikai tanácsadás keretében tájékoztatni kell - ez az úgynevezett pre-teszt genetikai tanácsadás -, valamint az érintett jogosult arra is, hogy a klinikai vizsgálat eredményéről genetikai tanácsadás keretében kapjon tájékoztatást. Ez az úgynevezett post-teszt genetikai tanácsadás.

Az Egészségügyi Szakmai Kollégium Klinikai Genetikai Tagozata tagjaiból és szakértőiből álló munkacsoport javaslata szerint azonban vannak olyan genetikai vizsgálatok, amikor a genetikai tanácsadás nem indokolt, ezért az új szabályozás szerint a genetikai vizsgálatokat két csoportra osztjuk: genetikai tanácsadáshoz nem kötött és genetikai tanácsadáshoz kötött vizsgálatokra. A végrehajtási rendeletben kerülnek majd meghatározásra azok a genetikai vizsgálatok, amelyek mentesülnek a genetikai tanácsadás alól.

A törvényjavaslat tartalma szerint tulajdonképpen mindenütt előrelépést jelent. Előrelépést jelent a CT- és MR-működtetésben, előrelépést jelent a gyermekvédelemben, előrelépést jelent a védőoltások biztonságos beadásában és a mindenféle orvosokat zaklató egyéb perek esetében. Mindezek ismeretében én magam is, mint államtitkár úr, támogatásra ajánlom a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Komáromi Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ez a salátatörvény ismét 11 jogszabályt módosít. Egy átfogó módosító csomag, mely a belügyi humán ágazatok számos területét érinti, különös tekintettel az egészségügyre, az adatkezelésre és a köznevelésre.

A kormány célja az indoklás szerint az ellátórendszerek hatékonyságának növelése, a digitális átállás elősegítése, az uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése. Ezekből jó néhány elkészült ebben a törvénymódosító javaslatban. A szakma és különböző szakmai szervezetek, betegszervezetek nagyon sok dolgot már évekket, mondhatnám azt is, hogy évtizedekkel ezelőtt kértek. Végül is addig mindig az volt a kormány álláspontja, hogy ez nem időszerű, nem jó, nem jól kérjük. Most úgy néz ki, hogy néhány dologban felszállt a fehér füst.

Az egészségügyi szolgáltatókat érintő hátrányok a CT- és MRI-vizsgálatoknál: ez most egy folyamatban levő ügy, és igazából nem látszik hatástanulmány,

én legalábbis nem találtam semmilyen hatástanulmányt arra, hogy ez az eszeveszett államosítás jobb minőségű felvételeket fog biztosítani a betegek számára, illetőleg csökkenteni fogja egyrészt a vizsgálatokra való várakozás idejét, másrészt pedig a lelethez jutás idejét, ami megint csak egy idegtépő időszak, mert amikor arról van szó, hogy egy betegség igazolható vagy kizárható, olyankor néha a többhetes várakozás a leltre végül is a beteg idegrendszerét meg a családjáét kikészíti.

(16.00)

Az, hogy tulajdonképpen most becsuktak egy kiskaput, amire egyébként a nagy kapkodásban nem gondolt a kormány, ilyen szempontból koherenssé teszi az egész történetet, de az egész konstrukciónak, főleg a szakemberek számára, de a betegek számára is a közvetlen előnyeit nem nagyon látom.

Az adatkezelési, adatbiztonsági kockázatoknál mindig van egy félelem. Az óriási központosítás nagyon sokszor speciális kormányzati célokat szolgált, úgyhogy erre majd oda kell figyelniünk, hogy hogyan fog ez a gyakorlatban megvalósulni.

Ami viszont a gyermekvédelem erősítése címszó alatt a gyermekvédelmi törvénynek olyan típusú módosítását jelenti, hogy a gyermekjóléti központ és a gyámhatóság adatigényléssel fordulhat a bünyügyi nyilvántartóhoz, az valóban úgy néz ki, hogy a gyerek számára előnyös vagy biztonsági jelentősége van, viszont az, hogy nem jogerős ítéletről, egy folyamatban levő bünygyről is kaphatnak információt, tulajdonképpen szembemegy az ártatlanság vélelmével, hiszen a büntetőeljárásokról szóló 2017. évi XC. törvény 1. §-a szerint senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg a bűnösségét a bíróság jogerős ügydöntő határozata meg nem állapítja. A most ezzel kinyílt kiskaput véleményünk szerint nagyon sok helyen arra fogják használni, hogy a családon belüli konfliktusoknak egyfajta legitimizációt adjanak. Ez nagyon veszélyes út, erre azért felhívnam a figyelmet.

Az egészségügyi jogorvoslat korlátozása a kezelőorvosi szakvélemények kapcsán egy nagyon régi vesszőparipám nekem magamnak is. Még kamarai vezetőként is elvártam volna, hogy a kormány a közfinanszírozott egészségügyi intézményekben dolgozó orvosokat védje meg azoktól az atrocitásoktól, amiket a betegek félretájékoztatása, a tévdolgok alatti befolyásolása hoz létre. Ez a védőoltásoknál tulajdonképpen a Covid idején csúcsosodott ki. Minden olyan intézkedést szükségesnek tartottam akkor is és most is, ami az orvos és a beteg közti konfliktust nem erősíti, hanem rövidre zárja vagy kizárja, ugyanis az orvosnak ne legyen abból gondja, hogy ő a szakmai meggyőződésének, a felkészültségének megfelelő vizsgálatokat csinál vagy nem csinál, leletet ad vagy nem ad, igazolást ad vagy nem ad. Ebben a dologban nagyon sokat tudna az állam segíteni, mert az, hogy néhány évvel ezelőtt mint közfeladatot ellátó személy védelmet kapott a jogszabály által, és

ezt kifüggesztették az egészségügyi intézmények folyosóira, azért láthattuk, jó néhány embert nem akadályozott abban, hogy fizikailag is bántsa és atrocitásokat kövessen el. Úgy gondolom, hogy a mostani lépés talán egy jó irányba tett lépés, viszont felhívnam a figyelmet arra, hogy amennyiben ezt nem követi a bíróság felé egy olyan jogi szabályozás, hogy ezeket az ügyeket meghatározott időn belül zárja le, akkor tulajdonképpen ellehetetlenül az a folyamat, amiért az egészet indították. Tehát ha egy ötéves korban kötelezően beadandó védőoltás elhalasztásáról van szó, és három évig ül rajta a bíróság, akkor az a védőoltás igazából már okafogyottá válhat. Tehát itt mindenképpen egy nagyon rövid határidőt kell megállapítani. Ez valószínűleg nem ennek a törvénynek a feladata, de ha nem egészül ki ezzel, akkor ez nem lesz igazából jó.

Nyugdíj. Soha nem volt akkora szükség a nyugdíjas egészségügyi szakemberek munkájára, mint mostanában, éppen ezért mind a szakmai szervezetek, mind a politikai szervezetek már több mint tíz éve nagyon sokszor szóvá teszik azt, hogy minek ezt a teljesen fölösleges nyugdíjpótló konstrukciót bevezetni. Az első években majd egy évig tartott, mire rákerült a minisztériumi pecsét egy-egy ilyen kérelemre, holott azt, hogy egy adott dolgozót, adott szaktudással rendelkező dolgozót egy adott intézményben foglalkoztassanak, mert szükség van a munkájára, legjobban az intézményvezető tudja. Ilyen szempontból ezt a hatáskört kivenni a kezéből és egy minisztériumhoz vagy egy államtitkársághoz telepíteni teljesen - hogy mondjam - szükségtelen, fölösleges volt. Gondoljunk arra, hogy azok a dolgozók, akik nyugdíjba mentek, mert elérték a nyugdíjkorhatárt, de mondjuk egy, két vagy három napot szerettek volna dolgozni, és ezzel gyakorlatilag az intézmény munkáját segítették, mert nagyon sokszor nem a dolgozónak van szüksége arra, hogy dolgozzon, holott az alacsony nyugdíjak miatt ennek is van relevanciája, viszont nagyon sokszor, főleg kisvárosi rendelőintézetekben, az intézménynek volt szüksége arra, hogy az adott szaktudással rendelkező orvos vagy szakdolgozó további munkáját igénybe vegye. De amikor több hónapot vártak arra, hogy a felfüggesztett nyugdíj mellett kapják már végre meg az engedélyt, akkor gyakorlatilag a részfoglalkoztatás béréből kellett annak megélni, és ez nagyon sok esetben ahhoz vezetett, hogy inkább lemondott arról, hogy dolgozzon, mert nem tudott megélni egy olyan egyharmad-egynegyed nyugdíjból a keresménye mellett, amiből a családját fenn tudta tartani. Ezt egy évtizeddel ezelőtt be se kellett volna vezetni, de ha már bevezették, akkor nem most, hanem néhány éve jó lett volna megszüntetni, és erre konkrét javaslatokat is tettek a szakmai szervezetek.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A genetikai tanácsadás mellőzése valóban egy szakmai kérdés. A szakmai kollégium valószínűleg jól

jelölte ki azokat a vizsgálatokat, amelyek mint laborvizsgálatok szerepelnek a továbbiakban. De egy dolgot azért nagyon szeretnék aláhúzni, azt, hogy a tájékoztatással kapcsolatos betegpanaszok kezelésére különös gondot kell fordítani. Volt országos szakfelügyelőként is tudom, hogy a betegpanaszok és a beteg által indított kártérítési és egyéb perek legnagyobb része az aszimmetrikus tájékoztatásból vagy a korrekt, érthető tájékoztatás hiányából eredt. Azokban az esetekben, amikor genetikai tanácsadás, genetikai vizsgálat kerül előtérbe, vagy felmerül, akkor ezek a szülők, ezek a betegek különösen érzékenyek erre, minden szalmaszála belekapaszkodnak, és mindent megpróbálnak azért, hogy kiderüljön, hogy van az adott betegség, amire gondolt valaki, akár ők, akár egy szakorvos, vagy nincsen. Ha ez a genetikai vizsgálatok köréből most kikerül, és egy - idézőjelbe téve - egyszerű laborvizsgálattá válik, akkor kifejezetten oda kell figyelni, hogy mind ennek az indokoltságát, tehát a pre-teszt tájékoztatást, mind pedig az eredmények megbeszélését és az azzal kapcsolatos tanácsadást ténylegesen gondosan végezzék a szakemberek, s ennek a dokumentációja is legyen valahol korrekt módon, lehetőleg egyszerű módon megvalósítható, mert később, ha bármilyen konfliktus lesz az ellátó orvos és a beteg vagy a szülő között, akkor ezek a dokumentumok bíróság előtt sokat fognak érni. Én erre hívnám fel a figyelmet.

Az akadálymentesítési követelményeknél megint arról van szó, hogy lehet, hogy egyszerűsödik a hatósági engedélyeztetés, de végül is a felhasználók, az állampolgárok, az ilyen hendikeppel rendelkező állampolgárok érdekét kell az államnak képviselnie.

(16.10)

Nagyon jó lenne tehát, hogyha ezek a mentesítések nem jelentenék azt, hogy az adott esetben nincs akadálymentesítés.

Mindent összefoglalva az adatbázisok összekapcsolásával kapcsolatos aggályaink, az adatvédelmi aggályok, a CT-, MRI-vizsgálatoknak az ilyen típusú átalakítása miatt a törvényjavaslatot a Demokratikus Koalíció nem támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magam részéről a törvényjavaslattal kapcsolatban az alábbiakat kívánom kiemelni. A javaslat a Kormányzati Személyügyi Döntéstámogató Rendszerbe érkező pontatlan személyi adatok pontosítása érdekében tartalmazza a KSZDR és a Személyiadat- és Lakcímnnyilvántartás összekapcsolását. Erre azért van szükség, mert előfordul, hogy a

KSZDR hatálya alá tartozó munkáltatók a személyi adatokat nem pontosan rögzítették, vagy azok hiányosak.

Az SZL-adatkapcsolat kialakításával a KSZDR-be érkező természetes személyazonosító adatok: családi név, utónév, születési hely, születési idő, anyja neve, anyja születési családi és utóneve és a lakcím adatok ellenőrizhetőek, az arcképmások is elérhetőek lesznek. Az SZL-ből igényelhető természetes személyazonosító adatok a foglalkoztatott arcképmásával is kiegészülnek azon esetekben, amikor az érintett ágazati törvény a foglalkoztatót felhatalmazza arra, hogy a személyügyi alapnyilvántartásban az arcképadatot is kezelje. A fentiekhez kapcsolódóan a módosítás biztosítja, hogy az érintett adatok a KSZDR gyűjtő moduljába is bekerüljenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat megteremti a család- és a gyermekjóléti szolgálat látókörébe került gyermek szülője bünyügyi személyes adatának kezelésére vonatkozó felhatalmazást is, a módosítás ugyanis egyértelművé teszi, hogy a gyermekvédelmi törvényben adatkezelésre feljogosított szervek és személyek a gyermek nevelését, gondozását, törvényes képviselőjét ellátó személlyel szemben folyamatban levő szabálysértési és büntetőeljárásra vonatkozó adat kezelésére jogosultak, a kriminalizált életmód ugyanis kritikus információt hordoz a szülő életviteléről és gyermeknevelési képességéről.

A módosítás továbbá megteremti annak a lehetőségét is, hogy a család- és gyermekjóléti központ, valamint a gyámhatóság adatigényléssel fordulhasson a bünyügyi nyilvántartó szervhez annak megismerése érdekében, hogy a gyermekvédelmi törvényben taxatív meg határozott, a gyermek veszélyeztetettségére kihatással lévő releváns bűncselekmények elkövetésének gyanúja miatt folyik-e az érintettel szemben büntetőeljárás. A szűkebben meghatározott bűncselekményi körök már alapot adhatnak a gyámhatóság számára arra, hogy szükséges-e intézkednie, kell-e a szülőt nyilatkoztatni, esetleg a rendőrséget is megkeresni. A büntetőeljárásra vonatkozó adatnak, körülménynek a gyermekvédelmi szakemberek által történő megismerése és értékelése a gyermek veszélyeztetettsége mértékének megállapítása érdekében, továbbá a megfelelő intézkedések gyors és hatékony megtétele érdekében egyaránt szükséges.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most engedjenek meg néhány gondolatot a kötelező oltások alóli mentesítéssel kapcsolatos módosításokról! Az Eütv. értelmében a kötelező védőoltás alóli mentesítést az egészségügyi államigazgatási szervnél kell kezdeményezni. Mentés akkor adható, ha a védőoltásban részesítés a beteg egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás a beteg egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és a fentiek szerinti körülmény változása belátható időn belül nem várható. A kérelemhez ilyen esetben csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt.

A kötelező védőoltással kapcsolatban jelenleg több közigazgatási per van folyamatban, amelyek háttérben egy e célból létrejött civil szerveződés áll a felperesi oldalon. A felperesek keresetei a kötelező oltás alóli mentesítési nyilatkozat kiállítására, illetve sérelemdíj megállapítására irányulnak. Ezekben a típusú perekben nincs egyetemes bírói joggyakorlat. Az esetek egy részében a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, néhány perben pedig a pert megszüntette vagy a kereseti kérelem ítélettel került elutasításra. Az ítéletek indoklásában a bíróság kifejtette, hogy az orvos nyilatkozata polgári peres eljárásban nem támadható. Mindazonáltal megállapítható, hogy bár a keresetek nyilvánvalóan megalapozatlanok, de mégis alkalmasak arra, hogy a kötelező állami feladatot végző és annak végrehajtásában szerepet vállaló egészségügyi alkalmazottakat elbizonytalanítsák.

A törvénymódosítás alapján ezért egyértelművé válna, hogy a kezelőorvos által a kötelező oltás alóli mentesítéssel kapcsolatban adott szakvéleménnyel kapcsolatos igény csak közigazgatási perben lenne érvényesíthető. Ezzel a polgári perben eljáró bíróságok számára is egyértelművé válna, hogy a kezelőorvos szakvéleményének pótlására irányuló kereseti kérelemre a bíróságnak nincs hatásköre, így az ez irányú kereseti kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 176. § (1) bekezdés b) pontja alapján vissza kell utasítania.

Az orvos a közigazgatási perben közreműködőként kerül kijelölésre, ami kijelöli a szerepét, amely szerint az orvos szakmai támogató szerepet tölt be, nem hatósági jogkört gyakorol, nem folytat eljárást és nem hoz közhatalmi aktust. Az orvos közreműködői szerepe annyit jelent, hogy kizárólag szakismeretet ad, szakvéleményt ad ki vagy tagad meg, ami önmagában nem joghatályos aktus, és csak a hatóság döntésében válik relevánssá. A bírósági kontroll így a hatósági döntésre koncentrál. A perre a Fővárosi Törvényszék kapna kizárólagos illetékességet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül engedjenek meg néhány gondolatot a mesterséges intelligencia használatáról a beteg tájékoztatásban! A módosítás megteremtené annak a lehetőségét, hogy a betegek a tájékoztatás során mesterséges intelligenciára épülő platformot is igénybe tudjanak venni, illetve ez a platform használható legyen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottak alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(16.20)

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Ház! Megmondom őszintén, hogy jobban örültem volna, ha az egészségügy kapcsán, mondjuk, a méltatlan, sokszor méltatlan helyzetben dolgozó egészségügyi dolgozók bérrendezéséről vagy a szociális hálóban dolgozók bérrendezéséről tudnánk vitázni. Ehelyett viszont egy nagyon érdekes és pikáns téma az, ami itt, a Ház falai között is most boncolgatásra vár. Hiszen látjuk, hogy önök teljesen másként állnak, mondjuk, egy olyan nagyon fontos dologhoz, amely minden szülőt érint. Nagyon úgy néz ki, hogy ebben is egyedül maradtunk, hiszen csak a Mi Hazánk Mozgalomnak van egy markáns véleménye a kötelező gyermekoltásokról.

Itt Pesti képviselőtársam mondta, hogy az orvoslás tényeken alapul - köszönjük szépen -, ezt láttuk a Covid idején, akkor is rengeteg tény volt az, amin alapult az orvoslás, most lehet látni ennek az utóhatásait. Lehet látni azt, hogy hányan szenvedtek az önök által szintén az emberekre rátukmált, rákényszerített és ráerőszakolt oltások kapcsán, lehetett látni, hogy hány haláleset történt. Tehát azt gondolom, hogy ez a kijelentés nem feltétlen volt itt szerencsés a téma kapcsán.

Inkább talán azt a kijelentését tudnám mondani, hogy történnek balesetek. Hát valóban, ha ezt balesetnek lehet minősíteni, akkor történnek, és képzeljék, én több oltáskárosult családnál is jártam, ahol felnőtteket láttam, akár két-három éves szinten, gyermekként, teljesen reménytelenül, az életben valószínűleg nekik soha semmilyen boldogságuk és örömről nem lesz, de a szüleiknek sem, hiszen bírósági határozat mondta ki, hogy igenis oltáskárosultak a gyermekek, és azért szenvedtek borzasztó mértékű egészségkárosodást. Ez két gyermek is egy családban, és az állam úgy csinál, úgy tesz, mintha nem létezne ez a probléma, és ilyen problémák nem történtek volna, vagy ahogy önök fogalmaztak: ilyen balesetek nem történtek volna ebben az országban.

Én azt gondolom, hogy a kötelező védőoltásokban Magyarország nagyon jó, ezt hallhattuk államtitkár úrtól, ez szintén nem egy szerencsés kijelentés volt, hiszen ön azt mondta, hogy az Unióban nincs még egy ilyen ország, mely ilyen mértékben biztosítja a gyermekeknek és a lakosságnak az oltóanyagokat. Államtitkár úr, önök nem biztosítják, hanem kötelezik erre a magyar embereket, a magyar szülőket és a magyar gyermekeket, és ez nem ugyanaz, ez két különböző dolog. Azt gondolom, a kötelező érvényt - ahogy említettem már az előbb, a Covid-terroret - láttuk, hogy hova vezetett.

Egy nagyon egyszerű, gyors példát és számadatot mondanék, ön is tisztában van vele, sőt valószínűleg sokkal inkább tisztában van vele, mint én: láthattuk, hogy a Covid-terror alatt, amikor kötelezővé tették a Covid-oltást, akkor a lakosság kétharmada vette fel ezt az oltást - az első oltásról beszélünk -, amint a kötelező jelleg már nem annyira élt, hiszen az oltás felvétele után már lehetett védettségi igazolványt kapni, akkor már csak a lakosság egyharmada volt az, aki felvette a második Covid-oltást. Ez jól

mutatta az arányokat, hogy nagyon sokan távol tartották volna magukat ezektől a kötelező oltásoktól akkor, ha önök nem tették volna kötelezővé.

Nem az oltásellenes hangok növekedtek meg az elmúlt időszakban, hanem a józan ész az, ami egész egyszerűen kimondatja velünk, hogy nem csak egyfajta verzió van, nem csak egyfajta alternatíva van, hiszen látjuk, hogy máshol a világon hogyan működnek ezek a dolgok. Önök sikerként értékelték azt, hogy Magyarországon világviszonylatban is egyébként rekordmagas, 12 kötelező gyermekoltás van.

De hát akkor nézzük meg, a világban hogy működnek ezek! 17 olyan európai tagállam van, ahol nincs egyetlenegy kötelező gyermekoltás sem, 46 olyan amerikai tagállam van, ahol nincs egyetlen kötelező gyermekoltás sem, de akár ide lehetne sorolni az Egyesült Királyságot vagy éppen Svájcot is. Bár Donald Trump most Magyarországra látogat egy másik téma kapcsán, azért reméljük, hogy egy folyosói beszélgetés alkalmával erre is rákérdezhetnének, hogy hogyan lehetséges az, hogy náluk, Amerikában jelen pillanatban szabadságharc folyik a kötelező gyermekoltások ellen, hiszen az elnök felkérte Robert F. Kennedyt, és megkérte arra, hogy vizsgálják ki ezeket a kötelező gyermekoltásokat, vizsgálják ki azt, hogy milyen mellékhatásai lehetnek ezeknek az oltásoknak. Hiszen látjuk, hogy az elmúlt időszakban sajnos megnövekedett az idegrendszeri, súlyos idegrendszeri problémákkal küszködő gyermekek száma vagy a speciális nevelési igénnyel küszködő gyermekek száma, hogy az autizmusról ne is beszéljünk, hiszen az előző felszólalásomban említettem, hogy csak Magyarországon közel ennyi év alatt 16-szorosára növekedett az autista gyermekek száma.

Tehát azt gondolom, ezek olyan számok, amelyek el kell hogy gondolkodtassanak minket, és nem biztos, hogy csak az az egy álláspont tartható vagy az az egy álláspont jó, amit önök képviselnek. Meg kell hallgatni a másik felet is, márpedig nagyon úgy néz ki, hogy a másik felet Magyarországon ma egyedül mi képviseljük, hiszen mi nem azt mondjuk - a Covid idején sem azt mondtuk -, hogy senki ne oltassa be magát. Ugye, ezzel próbálnak minket mindig démonizálni. Mi soha nem mondtunk ilyet. Mi azt mondtuk, hogy ne legyen kötelező, és mindenki hadd dönthesse el maga, hogy mit szeretne a saját maga vagy a gyermeke egészsége érdekében, mit tart jobb megoldásnak, miben lát nagyobb kockázatot, magában az oltásban vagy magában a járványban. Mi ezt képviseltük akkor is, és mi ezt tudjuk képviselni most is.

Nagyon szomorú, hogy a hatályos jogszabályokban még meglévő kikapukat is megpróbálják bezárni, és még a lehetőséget is elveszik, hogy az orvosi szakvélemény alapján ne éljen, mondjuk, az oltással az a szülő, aki nem szeretne. Tehát azt gondolom, hogy teljesen fölöslegesen szűkítik le ennyire a kört. Lehet, hogy egy következő nemzeti konzultáción érdemes kérdés lehet ez is, és meg kell kérdezni a magyar lakosságot, hogy hányan szeretnék azt, hogy a

kötelező jelleg legyen eltörölve. Ettől függetlenül természetesen, ha az oltóanyag rendelkezésre áll, akkor nem kell mitől tartania a kormánzatnak és az egészségügynek sem, hiszen bárki választhatja akár ezt az utat is, de legalább lehetősége lenne arra, hogy egy másik utat válasszon.

Az már valami egészen elképesztő, hogy a szülők még orvosi szakvélemény, ellenanyag-vizsgálat, súlyos egészségügyi állapot vagy korábbi oltási szövődmény esetén sem tudják megtagadni a kötelező oltást, hiszen a hatóság akár 5 millió forint bírságot is kiszabhat ezért rájuk, de akár a szakhatóságok kezdeményezésére, a gyermek családból való kiemelésére is sor kerülhet. Ez szintén egy újabb nonszensz, hiszen én meghívom őket szívesen, mondjuk, Északkelet-Magyarországra, ahol megnézhetjük, hogy ott hány olyan család van, ahonnan valóban ki kellene emelni a gyermekeket azért, hogy egészséges gyermekkoruk legyen, és ők tisztességes emberként tudjanak majd felnőni és részt venni a jövő társadalmában. Ehelyett önök olyan családokból szeretnék kiemelni a gyermekeket, ahol a szülő általa egy felelősnek tartott döntést hoz meg. Azt gondolom, hogy ez minden határon túl megy.

Azt is meg kell említeni, hogy hazánkban sajnos valamiért nincs olyan lehetőség, mint mondjuk, akár az északi szomszédunknál - hiszen ha most jelen pillanatban ilyen jó a viszony Orbán Viktor és Robert Fico között, akkor lehet, hogy ez az információ is eljuthatott volna, mondjuk, a magyar kormányfőhöz is -, hogy Szlovákiában nem kell megindokolni, hogy miért nem szeretne egy szülő ezekkel a kötelező gyermekoltásokkal élni. Egy egyszerű 300 eurós bírságot kifizet, és onnantól kezdve neki nem kell a gyermekeire rákényszeríteni ezeket az oltásokat.

Erre mi nem tudunk igazság szerint mást mondani, mint hogy elutasítjuk a jelenlegi hatályos szabályozást. A szigorítást pedig aztán végképpen, hiszen nagyon úgy néz ki, hogy egyre nagyobb társadalmi feszültséget generál, és egyre nagyobb társadalmi feszültséget okoz ez az egész téma. Így nem-hogy nem tudjuk elfogadni ezt a törvénymódosítást, hanem mi egyenesen három módosító javaslattal élünk a téma kapcsán, és nagyon szeretnénk, ha átgondolnák ezt a témát. Nagyon szeretnénk, ha engednének a társadalom azon részének is, akik nem a kötelező érvényben hisznek, hanem - mint ahogy a Mi Hazánk Mozgalom is - az ajánlások irányába mozdulnának el.

Még egyszer mondom, felsoroltam számtalan példát nemcsak Európából, hanem az egész világból, hogy miért érdemes ebbe az irányba elindulni, és hogy ott sincsenek olyan kimagasló járványok és járványhelyzetek, amit itt Rétvári államtitkár úr is elmondott ma, tehát ezekben az országokban sem ütötték fel olyan járványok a fejüket, amelyek indokolnák azt, hogy Magyarországon 12 kötelező gyermekoltás legyen. Kérem önöket, hogy gondolják újra, és eszerint próbáljanak egy törvénymódosítást benyújtani.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vé-
zérszónoki felszólalások végére értünk, kétperces fel-
szólalásra senki nem jelentkezett. Most az írásban
előre bejelentkezett képviselők szólalhatnak fel. Meg-
adom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, DK-
képviselőcsoport. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről:
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt
Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az átgon-
dolatlan törvényalkotási program miatt fordulhat elő,
hogy a mai és a holnapi napon is a Ház elé kerül a
gyermekes védelméről és a gyámügyi igazgatásról
szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása.

A mai módosítás lehetővé teszi, hogy a gyermek-
jóléti központ és a gyámhatóság adatigényléssel for-
duljon a bűnügyi nyilvántartó szervhez annak érde-
kében, hogy ellenőrizze, folyamatban van-e bünte-
tőeljárás a gyermek neveléséért, gondozásáért fele-
lős személyekkel szemben. Ez az intézkedés növeli
azoknak a személyes adatoknak a körét, amelyekhez
a gyermekvédelmi szakemberek hozzáférhetnek,
ami súlyos beavatkozás lehet az érintett személyek
magánéletébe, tekintve, hogy nem jogerős ítéletről,
hanem a folyamatban lévő eljárás gyanújáról van
szó.

(16.30)

Ez a rendelkezés szembemegy az ártatlanság vé-
lelmével is, hiszen a büntetőeljárásról szóló 2017. évi
XC. törvény 1. §-a szerint senki sem tekinthető bűnös-
nek mindaddig, amíg a bűnösségét a bíróság jogerős
ügydöntő határozata meg nem állapítja. Összességé-
ben a módosítás gyermekvédelmi célt szolgál, de bi-
zony komoly adatvédelmi és jogbiztonsági kérdéseket
vet fel, különösen az ártatlanság vélelme és a magán-
élet védelme tekintetében.

Az Orbán-kormány legújabb törvényalkotási fegy-
vere a törvények paragrafusonkénti módosítása. Az
egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosí-
tása ma két napirendi pontnál is szerepel. A jelenlegi
javaslatban súlyos jogkorlátozás jelenik meg. Egész-
ségügyi okokból sok beteg nem kaphatja meg a védő-
oltásokat, a védőoltás alóli mentesítés pedig az egész-
ségügyi államigazgatási szervnél kérelmezhető. A mó-
dosítási javaslat szerint a kezelőorvos a szakvélemény
kiadása tekintetében az egészségügyi államigazgatási
szerv közreműködőjének minősül. A kezelőorvos által
adott szakvélemény vagy annak megtagadása a köz-
igazgatási perben kizárólag a támadott végleges köz-
igazgatási döntéssel összefüggésben vitatható. Ez a
szabályozás a bírósági kontrollt a hatósági döntésre
koncentrálja, de a betegek számára korlátozhatja a
közvetlen jogorvoslati lehetőséget az orvosi szakvéle-
ménnyel szemben.

A betegek, köztük a gyermekek szülei nem tá-
madhatják meg közvetlenül a kezelőorvos szakvéle-
ményét, még akkor sem, ha azt alaptalannak, hibás-
nak vagy részrehajlónak tartják. A bírósági kontroll
csak a hatósági döntésre korlátozódik, tehát a beteg
nem fér hozzá a tényleges szakmai véleménnyel szem-
beni önálló jogorvoslathoz. A gyakorlatban előfordul-
hat, hogy a kezelőorvos nem adja ki a mentesítéshez
szükséges szakvéleményt, miközben a beteg állapota
ezt objektíven indokolná. Ebben az esetben a beteg
jogorvoslat nélkül marad, hiszen a megtagadás önma-
gában nem perelhető.

A javaslat legfajszúlyosabb pontja, hogy közpon-
tosítja a tankönyvkiadást és a -terjesztést, és tovább
erősíti az állami monopóliumot a tankönyvellátás te-
rületén. Az új rendelkezés kimondja, hogy az iskolai
tankönyvrendelés, valamint a tankönyvek előállítás
és terjesztése kizárólag az állam 100 százalékos tulaj-
donában álló nonprofit gazdasági társaság, a Könyv-
tárellátó Nonprofit Kft. feladata, illetve olyan gazda-
sági társaságé, amelyben a Könyvtárellátó minősített
befolyással rendelkezik. Ez a szabályozás gyakorlati-
lag felszámolja a tankönyvpiacot, hiszen kizárja a füg-
getlen kiadókat és a verseny lehetőségét. A döntési
jogkörök teljes mértékben a miniszternél és az állami
szereplőknél összpontosulnak, a miniszter határozza
meg, mely tankönyvek kerülhetnek a jegyzékre, me-
lyek fejleszthetők, melyek adhatók ki, és végső soron
melyek juthatnak el az iskolákba, a gyermekeinkhez.

A módosítás ellentétes a minőségi oktatás és a ta-
nítás szabadságának alapelveivel, és veszélyezteti az
oktatás sokszínűségét. A módosítás látszólag a tan-
könyvellátás hatékonyságát szolgálja. Az állam kizá-
rógassága nem a hatékonyságot, hanem a politikai
és az ideológiai kontrollt erősíti, amely hosszú távon
a magyar köznevelés szakmai leépüléséhez vezet. Kö-
szönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.
Tisztelt Országgyűlés! Írásban előre jelentkezett No-
vák Előd képviselő úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport.
Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy jogállamban az
orvosnak a beteget kellene szolgálnia, nem az államot.
Egy jogállamban a szülőnek joga van megvédeni a
gyermekét. Egy jogállamban a bíróság az utolsó me-
nedék. Ez a törvényjavaslat azonban mindhárom alap-
elvet megtagadja. Már tavaly írásbeli kérdést nyújtot-
tam be az egészségügyért felelős miniszternek, hogy
miért költ tízmilliókat az állam az oltások alól mente-
sítést kérők pereire. Miért költ közpénzt arra a ma-
gyar Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ,
hogy például egy olyan perbe avatkozzon be, amelyik
egy konkrét kisfiú oltás alóli mentesítéséről szól? Mi
a kiemelt érdeke az államnak abban, hogy egy 14 éves
vidéki kisfiú ne kapjon a hepatitis B-oltás alóli men-
tességet?

Ültem már végig ilyen pert szolidaritásból, látam, hogyan söprik le a benyújtott kezelőorvosi szakvéleményt is, mely mentesítést kért az oltás alól a betegének. Számos ilyen ügyben képviseletet vállaló ügyvéddel egyeztettem több meghurcolt ügyvéd védelmében, panaszlevelet írtam az ügyvédi kamarának az elmúlt hónapokban. Nemrég egy sikert is elértünk, megszüntették dr. Dóra Márta, a kitűnő ügyvéd elleni koncepció eljárását, de a rendszer visszavág, most a gyermekvédelmi tevékenysége miatt támadja őt az állam. Köszönöm, hogy most is itt, a karzaton követi nyomon ezt a vitánkat. Tisztelettel köszöntöm őt. Apáti István képviselőnk fel is szólalt egy zalaegerszegi tüntetésen a civilek mellett a meghurcolt ügyvédek ügyében, mellettük való kiállásként.

Szeretném egyértelművé tenni, a Mi Hazánk Mozgalom régóta kiemelten fontosnak tartja ezt az ügyet, és nem fogjuk feladni a képviseletüket. Nem engedünk, míg választhatóvá nem teszik az oltásokat az uniós mintákhoz hasonlóan. Körülbelül ezer szülő indított már oltás alóli mentesítési pert. Ez egyfelől komoly társadalmi ellenállást mutat, amivel foglalkoznia kellene a kormánynak is végre, másrészt ez a 14 év alatti gyermekek számának kevesebb mint 0,1 százaléka. Ez pedig azért fontos, és azért jelenthet talán valami kompromisszumot, mert ha mindenáron oltani akarják a társadalom döntő többségét, mert úgy gondolják, hogy nyájimmunitást így fognak elérni, akkor lássuk be, hogy bőven 90 százalék vagy akár 99 százalék feletti átoltottságot el tudnának érni ajánlásokkal is a jelenlegi társadalmi és információs helyzetben.

Éppen ezért még kifejezetten jó is lenne, ha egyfajta kontrollcsoportként létrejöhetne azoknak az oltatlan gyermekeknek a halmaza, amelyeket külön vizsgálva, évek vagy akár évtizedek távlatából felelősebb döntést vonhatunk le, hogy mely oltás, ami konkrétan hatásos, és melyik az, amelynek viszont több ellenhatása és több kára van, mint haszna. Ilyen kontrollcsoport jöhetne létre akkor, ha ténylegesen tudnánk, hogy kik az oltatlanok, mert nem vagyunk vakok, bizonyára államtitkár úr is tudja, hogy sokan vannak, akik így vagy úgy elérik, hogy bekerüljön a gyermek kis oltási könyvébe az a bizonyos matrica, az a szám, hogy ő oltott, de valójában nem kapott oltást, és az állam szeme nem lesz rajta, mint oltatlan, nem tudjuk kimutatni, hogy valójában évek nyomon követése során ők mennyivel élnek adott esetben akár egészségesebb életet. Miért félnek ettől? Ha azt szeretnék, hogy oltott legyen a társadalom döntő része, azt ugyanúgy ajánlásokkal is megtehetnék, ahogy az Európa országainak többségében működik.

Államtitkár úr! Én arra kérem önt, hogy rossz szokásukkal szakítva, most ne csak a zárszóval éljen, hanem kapcsolódjon be a vitába, nyomjon gombot, korlátlanul hozzászólhat, folytassunk egy érdemi vitát, és ne akkor mondjon különböző rágalmatokat, amikor arra már nem is tudunk reagálni, hanem érdemi

vitát folytassunk. Tisztában vagyok vele, hogy miközben azt mondtam, hogy ez az ezer szülő komoly társadalmi nyomás, amit önöknek figyelembe kellene venni, közben itt egy kicsit egyedül érezzük magunkat, egyedüli pártként tiltakozunk ebben az ügyben. Bár végighallgattuk a vezérszónoklatokat, és nem hallottunk benne Dócs Dávid képviselőtársam vezérszónoklatán kívül kritikát ezzel kapcsolatban, de mégis egy társadalmi kompromisszum lehetne, ha elfogadnák azt, hogy ne kriminalizálják az oltást visszautasító szülőket, hanem legalább legyen lehetőségük ilyen esetben az uniós minta alapján, a választhatósággal élve, visszautasítani ezeket az oltásokat, és akkor legalább lesz lehetőség néhány évtized távlatából egyfajta kontrollcsoportként megvizsgálni ezt.

Nem kell féljenek attól, ha önök mégis az ördögöt festik a falra, hogy mind meghal, aki nem oltatja be magát. Láttuk már a Covid-diktatúra idején ezt a fajta riogatást, hiszen ez a bizonyos ezer gyermek, akiknek ügyében eddig a szülei bátorkodtak oltás alóli mentesítési pert is indítani, azt jelenti, hogy minden 1400. gyerek. Ez azt jelenti, hogy körülbelül csak minden harmadik, negyedik, ötödik általános iskolában egyetlenegy gyerekről beszélünk. Ha az oltás valóban véd, akkor meg lesznek védve azok, akik akarnak élni ezzel az oltással, és hisznek benne, de akiknek viszont valamilyen orvosi ellenjavallatuk van, egy olyan speciális helyzetben vannak, vagy akár csak nem hisznek ezekben az oltásokban mások keserű tapasztalatai, beszámolóai alapján, akkor legyen lehetőségük ezt az oltást visszautasítani, ahogy ez Európa országainak többségében rendelkezésükre áll.

(16.40)

Rétvári Bence nevezett már engem oltásellenesnek, gyógyszerellenesnek is, pedig a választhatósággal pont az arany középutat képviseljük. A legkeményebb Covid-diktatúrában sem akartunk betiltani oltásokat, pusztán az egészségügyi önrendelkezés jegyében a választhatóságot szorgalmaztuk. Aki így tesz, az például nem is nevezi méregnek az oltásokat, hiszen mérget nem javasoltunk választhatónak, pláne gyerekek számára. Lehetnek működő, bevált, hasznos oltások is.

De joggal lehetnek fenntartásaink, különösen az újabb kísérleti vakcinák ügyében. Nem egy politikusnak kellene megmondani, nem is önnek, államtitkár úr, politikusként, hogy mely oltások működnek és melyek nem. Nem Orbán Viktor-nak kellett volna megmondani, hogy a kísérleti Covid-vakcina egy golyóálló mellény, lepattan, aki beoltatja magát - így mondta a miniszterelnök úr. Én eléggé gyalázatosnak tartom, hogy egy kísérleti Covid-vakcina kapcsán nem inkább őszintén azt mondta, hogy nem tudunk jobbat javasolni, ez van, aki hisz benne, próbálja ki, mi sem tudjuk, hogy milyen következményei lesznek, pláne sokéves távlatban. Nem ezt mondták.

Bíztunk volna benne, örültünk volna neki, ha ezek az oltások működnek, ahogy azt olyan idejekorán Merkely Béla képével is képesek voltak kiplakátoltatni szerte az országban, miközben sajnos egyrészt nem működtek, másrészt akkor, amikor ezt kiplakátolták, még nyilvánvalóan nem lehetett tudni, hogy működni fognak, önök mégis ezt ígérték, mégis golyóálló mellényt ígérték.

Komoly társadalmi és családi törésvonalakat, szembenállást okozott, idősebbeket és fiatalabbakat állítottak szembe egymással azzal a „mind meghalunk” kampánnyal, ami az egyik szélsőséges, ami a kormány, illetve a többi párt oldalán is volt, amelyek azzal riogattak, hogy meghal, aki nem oltatja be magát. Másfelől mi az arany középutat járva nem tartottuk jónak azokat a riogatásokat sem, akik viszont azzal riogattak, hogy mind meghalnak, akik beoltatják magukat, mert nyilvánvalóan voltak ilyen szélsőséges álláspontok is.

De jó lett volna egy normális szakmai vita, nem az, hogy mondjuk, Pócs Alfréd, aki vármegyei orvosi kamarai - vagy akkor még csak megyei - elnöknek jó volt, de amikor már kritikus gondolatokat mert megfogalmazni, akkor még az orvosi tevékenységét is felfüggesztették, elhallgattatták a kritikus hangokat, és a mai napig sem hajlandók kivizsgálni az oltások, a kísérleti Covid-vakcinák káros mellékhatásait sem.

Most pedig a kormány e törvényjavaslata az oltás alóli mentesítési eljárás szigorításáról szól. Ha esetleg az orvos mentesítést adna a védőoltás alól, a törvényjavaslat leszögezi: az orvos csupán szakmai támogató szerepet tölt be, nem hatósági jogkört gyakorol. Az NNGYK már eddig is felülbírált az orvosok által adott mentesítő szakvéleményeket; a módosítás most egyértelművé tenné, hogy a hatóság döntése számít, és nem az orvosi szakvélemény.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha a szülő nem viszi el a gyermekét az előírt kötelező oltásra, a védőnő jelzi a gyámügyi hatóság felé, amely hatósági eljárást indít a szülő ellen, és akár 5 millió forint közigazgatási bírsággal sújthatja, és azzal fenyegetik őket, hogy a gyermekeket is kiemelhetik a családból, azaz elvehetik tőlük. Egyetlenegy oltásmegtagadásért például Győrben egy édesanyát 1 millió 250 ezer forintba, majd 2 millió 500 ezer forintba is bírságoltak, és még azt gondolja a hatóság, hogy továbbra is bírságozhat ugyanazért az egyetlenegy esetért. Kriminalizálják az oltást visszautasító szülőket, ami elfogadhatatlan a Mi Hazánk Mozgalom szerint.

Tisztelt Országgyűlés! Ma az egészségügyi törvény egy olyan módosítási javaslatáról tárgyalunk, amely látszólag egy apró, jogtechnikai módosításnak tűnhet az egészségügyi törvényben. De ne tévedjünk, ez a javaslat nem egy egyszerű paragrafus átírása, ez egy frontális támadás a legvédtelenebbek, a gyermekeink ellen. Ez egy kísérlet az élethez való és a jogorvoslathoz való alapvető jogok felszámolására és az orvosi felelősség teljes kiüresítésére.

Ha az előttünk fekvő tervezetet, a T/12794. számú javaslatot jogerőre, törvényerőre emelik, végleg elzárja

a szülőket az utolsó mentsvártól, hogy megvédjék a gyerekeiket egy olyan kötelező orvosi beavatkozástól, amely akár a gyermekük életébe is kerülhet.

A javaslat a kezelőorvost az egészségügyi államigazgatási szerv közreműködőjének minősítené. Nevezzük nevén a gyereket: ez nem más, mint az orvos lefokozása egy állami ítélet-végrehajtó szintjére. Az orvos, akinek esküje őt a beteg gyógyítására és érdekeinek védelmére kötelezi, ezzel a módosítással az állami oltáspolitikát pusztán végrehajtójává válik, megszűnik a függetlensége, és ami a legfontosabb, megszűnik a felelőssége.

A tervezet kimondja, hogy az orvosi szakvélemény vagy annak megtagadása nem vitatható, nem perelhető, csak a teljes eljárás végén, a végleges közigazgatási döntéssel szemben lehet perelni. De mit ér ez, ha az eljárás alapját képező orvosi vélemény megkérdőjelezhetetlen? Ez egy jogi abszurd. A szülő és a gyermek kezéből kiveszik az egyetlen érdemi eszközt, és egy formális, kiüresített eljárásba kényszerítik - a végkimenetele borítékolható.

Ez a módosítás legalizálja a teljes orvosi felelőtlenséget. Ha egy orvos minden orvosi dokumentáció ellenére megtagadja a mentesítő szakvéleményt, és a gyermek az oltás következtében meghal vagy egy életre rokkanttá válik, ez a törvény a gyógyszergyártók után az orvosokat is mentesíti a felelősség alól. Tehát kérdezem én: milyen jogállamban lehet következmények nélkül hagyni egy ilyen döntést?

Aztán súlyos alkotmányossági aggályai is vannak a Mi Hazánk Mozgalomnak, ez a javaslat ugyanis nemcsak embertelen, de súlyosan alaptörvény-ellenes is. Sérti az Alaptörvény II. cikkét, az élethez és az emberi méltósághoz való jogot, valamint az Alaptörvény XX. cikkét, a testi és lelki egészséghez való jogot.

Vitathatatlan tény, hogy a védőoltások, mint minden orvosi beavatkozás, kockázattal járnak, ez a kockázat pedig halálos is lehet. A mentesítés lehetőségének ellehetetlenítése egyenlő azzal, hogy az állam tudatosan teszi ki a gyermeket ennek a halálos kockázatnak. Ez elfogadhatatlan! Mint ilyen, szembemegy az Alaptörvény XVI. cikkével is, miszerint a gyermekek emberi élethez és testi, lelki egészséghez való joga minden más jogot megelőz.

A törvényjavaslatuk sérti a XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot. Ez a tervezet pont arra irányul, hogy ezt a jogot felszámolja.

Bizony tehát Alaptörvényt sértő a kormány e törvényjavaslata, mivel például egyrészt kimondanák, hogy ebben a hatáskörben az orvos az egészségügyi államigazgatási szerv közreműködője, magyarul, maga az államigazgatási döntéshozó, másrészt kizárja a döntés elleni fellebbezési lehetőséget. Ez a jogorvoslathoz való jog alkotmányos sérelmét jelenti. Ezért ha így megszavazzák, a Mi Hazánk az államfőt arra kéri, hogy előzetes normakontroll érdekében forduljon az Alkotmánybírósághoz.

De most még három módosító javaslattal többféle választási lehetőséget kínálunk az Országgyűlésnek a

gyermekoltások ügyében: a szülők általi választhatóságot, ami az uniós minta és a Mi Hazánk Mozgalom álláspontja is; a gyermek kezelőorvosának döntési jogát, amit a jövőben nem bírálhatna felül a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ; vagy pedig a kormány jelenlegi módosításának eltörlését, amely így legalább nem jelentene további szigorítást.

Az általunk preferált, tehát elsőként ismertetett módosító javaslatot föl is olvasnám: „A (3) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell a mentesítés indoklását alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt azzal, hogy a törvényes képviselő kérelmére a mentesítést a képviselt gyermek nagykorúvá válásáig a kezelőorvos által adott szakvélemény hiányában is meg kell adni.”

Képviselőtársaim! Ne tegyünk úgy, mintha nem tudnánk, hogy mi a valóság ma Magyarországon! Ma szinte lehetetlen egy gyermeknek a kötelező oltások alól mentesítést kapnia. Azt a szülőt, aki aggódni mer az akár speciális helyzetű gyermekért, aki felhívja a figyelmet egy korábbi oltáskárosodásra, azonnal általánosságban is oltásellenesnek, gyermekét veszélyeztetőnek bélyegzik, pedig Európa országainak és az Európai Unió országainak is a többségében nincs egyetlen kötelező oltás sem. Ezért kérem a javaslatunk megfontolását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron kívül kért szót Takács Péter államtitkár úr. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Amúgy is terveztem, hogy összevárom a véleményeket és egyesével reagálok, én annak a híve vagyok, hogy érdemi vitát folytassunk.

Ha jól dekódoltam Komáromi Zoltán képviselő úr mondandóját, ő egyetért a kormány javaslataival, legfeljebb az időzítést kifogásolja, aminek én nagyon örülök. De azért néhány pontosítást tegyünk!

A CT-MR-államosítás, mondja képviselő úr. Ez egy kommunikációs trükk, amit az ellenzék és az ellenzéki sajtó egyébként alkalmaz. Itt egy jóval nagyobb intézkedéscsomagról beszélünk. Itt nemcsak arról a néhány magántulajdonban lévő képalkotó eszközről beszélünk, amit most az állam a magántulajdonú szolgáltatótól megvásárol és azokat a közkórházakból kiteszi. Az csak egy pici része, ez körülbelül 1,5 milliárd forint.

(16.50)

Ez egy 40 milliárd forintos eszközbeszerzési program, ahol 31 helyen lesz új CT, bővül is a CT-eszközpark. Tehát arra törekszünk, hogy a megyei kórházakban ne egy, hanem kettő CT-berendezés üzemeljen, és 16 helyen kerül sor MR-cserére vagy -beszerzésre, és ott is bővülnek a telephelyek számai; tehát alapvetően bővítésről van szó.

És akkor még nem beszéltünk arról, hogy nemcsak az eszközparkot szerezzük meg, hanem az elvégzendő vizsgálatok finanszírozását is megemeltük. Megemeltük az ultrahangoknál, ultrahangot is veszünk be, és megemeltük azt a keretet, amibe a kórházak és a szakrendelők az ultrahang-, a CT- és az MR-vizsgálatok szakrendelését tudják finanszírozni, tudnak pluszműszakot szervezni. Számításaink szerint 30 százalékkal több CT-, MR- és ultrahangvizsgálat készülhet közfinanszírozásban, mint eddig. Tehát ez egy óriási bővítési csomag, és hiba csupán a magántulajdonban lévő képalkotó szolgáltatók eszközparkjára korlátozni. Ez annál jóval több. Ja, és az a megállapítás sem állja meg a helyét, hogy itt mi szűkítünk valamit, pont hogy tágítunk. A kekva-egyetemeknél nemcsak azt tesszük lehetővé, hogy direktben a kekva által fenntartott klinikai központ nyújtson közfinanszírozott szolgáltatást, hanem a kekva-egyetem gazdasági társasága nyújtson közfinanszírozott szolgáltatást, tehát gyakorlatilag ott nem kell átalakítani, a klinikai központ részévé tenni a képalkotó vizsgálatot nyújtó szolgáltatót. Az maradhat gazdasági társaság, de a tulajdonosa legyen a kekva.

Gyermekvédelem. Itt Földi Judit képviselő aszszony meg Komáromi képviselő úr is előhozták az ártatlanság vélemét. Nagyon sok olyan terület van, ahol a különös védelmet élvező vagy különös védelmet érdemlő alanyokkal foglalkozunk, és ott már maga a gyanú is elegendő ahhoz, hogy a védelmet biztosítani tudja a magyar állam. Itt szeretném megjegyezni, hogy itt is arra is felhívnám a figyelmet, hogy ezt is félre tették itt értelmezni, ugyanis az van benne a mi javaslatunkban, hogy alapos gyanú közlése után adható át a szükséges adat. Az alapos gyanú közlése pedig akkor történik meg, amikor ehhez már bizonyítottság szükséges. Tehát nem elég a sima gyanú, alapos gyanú közlése után adható át az adat.

Az oltásellenesek elleni védelemben és a fizikai atrocitások elleni védelemben teljesen egyetértünk. Itt még azt hadd mondjam el, hogy az, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat az egészségügyben kapott egy nagyobb feladatot, nemcsak a paraszolvencia, a hálapénz elleni harc miatt fontos, hanem visszafelé is érvényes. A Nemzeti Védelmi Szolgálat fokozottan fellépett a Covid alatt is, meg egyébként is az egészségügyi dolgozók ellen, akár fizikai, akár lelki atrocitást alkalmazókkal szemben; tehát erre az egészségügyi dolgozók a továbbiakban is számíthatnak. Abban egyetértünk, hogy a bírói gyakorlatot később folyamatosan monitorozni kell, de ezt meg is fogjuk tenni, hogy alkalmazták-e megfelelően.

Még egy dolgot tisztáznék, és itt ezt a Mi Hazánk képviselőinek is mondom. Itt egyszerűen arról van szó, hogy ne az orvos legyen perelhető. Tehát a különböző jogorvoslati eljárások nem korlátozódnak, de egyszerűen nem a háziorvos ellen kell érvényesíteni. Na most, az oltásellenesek... - és hogy miért most jött, azt pedig Komáromi képviselő úrnak mondom. Pont a Covid miatt.

A Covid volt egy olyan időszak, ahogy halljuk is a mi hazánkban képviselőktől, ahol elterjedt az a tévhit, hogy itt valami kísérleti oltásokkal veszélyeztetjük tömegesen az embereket. Ez Nyugat-Európában, Amerikában is elterjedt, és erre alapozva kaptak egy ilyen fellángolást az oltásellenes mozgalmak, ami miatt tömegével indítottak Magyarországon háziorvos meg házi gyermekorvos ellen polgári pereket. Ez a gyakorlat nem helyes. Ez az orvost elvonja a betegellátástól, és az orvos csak a jogszabályi kötelezettségének tesz eleget. Ne kelljen az oltásellenesek miatt az orvosokat folyamatosan bíróság elé cítani, ezt fogalmazta meg az a javaslatunk.

A nyugdíjas-továbbfoglalkoztatásról. Felhívnam itt a figyelmét Komáromi képviselő úrnak, hogy egyetértek vele, hogy nagy szükség van a nyugdíjasokra az egészségügyben, de azt ne felejtjük el, hogy miért. Azért, mert a középgeneráció hiányzik. A 40-55 év közötti korosztály fájoan hiányzik mind az orvosoknál, mind pedig a szakdolgozóknál. És ők nem a Fidesz kormányzása idején vonultak ki az országból, hagyták el az országot tömegével, hagyta el évente ezer orvos az országot; a minket, a mi kormányzásunkat megelőző időkben. Az most egy örömteli dolog, hogy a polgári kormányzásnak egy nagy eredménye volt, hogy sikerült megcsinálni a történelmi léptékű orvosibér-emelést és szakdolgozói bérrendezést.

Mert az is elhangzott itt az előbb az ellenzék sorából, hogy a szakdolgozói bérrendezésről jó lenne beszélni. Beszéltünk elég sokat, két lépcsőben, közel 50 százalékkal emeltük meg a szakdolgozók bérét. Az orvosibér-rendezés után valóban kinyílt az olló az orvosok és a szakdolgozók között, a szakdolgozói fizetések csak az orvosi fizetések 20 százaléka körül voltak, ez viszont nem volt helyes. Ezt ebben a kormányzati ciklusban kiigazítottuk, és most a szakdolgozói átlagkereset az orvosi átlagkereset 38 százaléka. Ez egyébként pontosan franciaországi szintnek minősül, és az öt legfejlettebb OECD-államban 34-38 százalék között mozog egyébként ez az arány.

Úgyhogy én azért álltam ennek az egyszerűsítésnek az élére, hogy a középgenerációt így pótolni tudjuk. Örömtelien sok fiatal lép be az egészségügyi pályára mind orvosként, mind pedig egyébként szakdolgozóként, és a kormány bérintézkedései, életpálya-intézkedései és ezek a növekvő számok nagyon jól mutatják, hogy azok helyesek és jók voltak.

A genetikai tanácsadás mellőzése. Itt leginkább arról van szó, hogy egy öröklődő, rosszindulatú daganatos betegség esetén a hozzátartozóknak való genetikai tanácsadás az, amit most már nemcsak genetikus szakorvos, hanem az egyébként erre kiképzett és a napi gyakorlatban is dolgozó onkológus is elvégezhet. Tehát ez jelenti a tömegét, és ezt az onkológusok egyébként napi gyakorlatban csinálják is, úgyhogy alkalmasak rá, a képzettségük megvan hozzá. Ennek megteremtjük most a teljes jogi alapjait is.

Dócs képviselő úrnak szeretném mondani: bérrendezésről már volt szó. A Covid-oltásokat nem tettük kötelezővé, tehát ezt rosszul mondta képviselő úr.

Néhány olyan foglalkozási csoportban tettük kötelezővé, ahol ez különösen nagy kockázatot jelentett, mondjuk, a szakdolgozók, az egészségügyi dolgozók, a tanárok tekintetében, mert nemcsak magukra kell vigyázni, hanem az általuk ellátottakra, tanítottakra is. De tömegesen, általánosságban Magyarországon nem volt kötelezővé téve a Covid-oltás. Tehát ezt tévesen mondta képviselő úr.

A Trump-kormányzat oltási politikája és a miénk közötti, illetve az Európai Unió oltási politikája és a magyar között vannak valóban lényeges különbségek. Ebben önöknek igazuk van, csak szerintem ők tévednek, ők alkalmaznak rossz gyakorlatot, mi meg a jót. És ezt most már Nyugat-Európában is kezdik belátni.

Hadd mondjam el, hogy csak az elmúlt időszakban, ha visszagondolnak, milyen járványok voltak a környezetünkben. Ukrajnában és Romániában a Covidot megelőző években olyan kanyarójárvány volt, hogy újra kellett immunizálni teljes Kelet-Magyarországon az egészségügyi dolgozókat, mert áthurcolták a fertőzést. A Covid után, most Szlovéniában és Ausztriában számarköhögés-járvány volt, mert ott is leesett az oltakozási ráta az alá, ami már a nyájimmunitást biztosította, és súlyos számarköhögés-járvány volt. Gyerekek haltak meg; és hurcolták be egyébként a kórságot Magyarországra Ausztriából meg Szlovéniából az ottani renyhe oltási fegyelem miatt.

Úgyhogy csak tájékoztatásul mondom, hogy több nyugat-európai ország azon gondolkodik, hogy visszavezeti a kötelező oltási rendszert, és a WHO, egyébként - aminek tudom, hogy önök nem a barátai, de kiváló szakmai kapcsolatot ápolunk egyébként - a magyar oltási programot javasolja. És azt állítani, hogy a 90 százalék feletti átoltottság elérhető választhatóság mellett, na, ez megbukott pont azokban a nyugat-európai országokban, amikre önök hivatkoznak. Úgyhogy lehet látni, hogy 65 százalék alá esett az átoltottság, és ezt nem engedhetjük meg.

Én tudom, hogy már nem emlékszik senki arra, amikor járványos gyermekbénulás volt, de az egy borzasztó dolog volt. De ezért mondom, hogy két éve Ausztriában meg Szlovéniában gyerekek haltak meg számarköhögésben, ami Magyarországon szerencsére elképzelhetetlen a jó oltási rendszerünknek köszönhetően.

Azt állítani egyébként, hogy a Covid-oltások nem működtek, az szakmaiatlan és felelőtlen dolog. És olyan sem hagyta el a kormány száját, hogy mind meghalunk, ha nem oltatjuk be magunkat. *(Dúró Dóra: Dehogynem! De, Orbán Viktor mondta, igen, hogy mind meg fognak halni.)* Hogy mind meghalunk? Mind meghalunk, ha nem... *(Dúró Dóra: Ezt mondta a Kossuth rádióban. - Az elnök csenget.)* Jó.

(17.00)

ELNÖK: Képviselő Asszony! Lesz lehetősége kérdezni!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Ebben nekem erős kétségeim vannak.

Pócs Alfréd. Az Orvosi Kamarát az utóbbi időben meg már a Covid alatt sem lehetett azzal vádolni, hogy túlságosan nagy baráti kapcsolatot ápolna a magyar kormánnyal. Az Orvosi Kamara saját maga indított etikai eljárást Pócs Alfréd miatt és függesztette fel a tagságát; akkor még egyébként kötelező volt az orvosi kamarai tagság, és azért lett ő eltiltva.

Még egy: Földi Judit képviselő asszonynak mondom, hogy a gyermekek védelméről soron kívül kell gondoskodni, és azért is szükség van a változtatásra, mert az eljáró hatóságnak elemi érdeke, hogy minél gyorsabban tudjon intézkedni a gyermekek érdekében. Ezért van az, hogy már a megalapozott gyanú is elég, és adott esetben nem kell megvárni egy ítéletet, hiszen a gyermek elemi érdeke a védelem mielőbbi életbe léptetése.

Még elhangzott, hogy alaptörvény-ellenes számos korábbi javaslatunk. Számos korábbi ítélet alapján mondhatom, hogy az alaptörvény-ellenességre vonatkozó kritika sem állja meg a helyét, úgyhogy tudom vállalni a garanciát arra, hogy az Alaptörvénnyel nem megyünk szembe. Ez a javaslat nemcsak a háziorvosok és házi gyermekorvosok oltásellenesekkel szembeni biztonságát szolgálja, hanem minden magyar ember és magyar gyermek érdekét is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én a törvényjavaslat egy kicsi, de annál markánsabb és egy kisebb csoportot, de nagyon súlyosan érintő rendelkezésével szeretnék foglalkozni.

A vitában itt előttünk az elmúlt egy órában elhangzottak azok az érvek, amelyek mind helytállóak abban, hogy miért hibás a jelenlegi törvényjavaslatnak az a rendelkezése, amely az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény egy meghatározott paragrafusát módosítja azért, mert álláspontunk szerint egy kicsi, de a jogaival élni akaró, a szabadságjogaiért küzdő csoportot teljesen hátrányosan, mondjuk úgy, hogy egy perteknikai, jogtechnikai és egy valódi jogi műfogással próbál ellehetetleníteni. Ez pedig az a rendelkezés, ami ebben az esetben az oltás alóli mentesítési eljárásban lényegében a jogorvoslati lehetőségtől fosztja meg azokat a szülőket, azokat a gyermekeket, akik az igazságukért küzdenek. Ez jelenleg 600, hallottuk, hogy akár 1000 olyan családot érint, akiknek az eljárása jelenleg is folyamatban van.

Önök egy olyan útra kényszerítenék ezt, hogy érdemi jogorvoslati eljárás nélkül zajlana le, ami egy közgazdasági perbe kényszerítené ezeket a családokat,

ezeket a gyermekeket. Pont a mai napon szavazta meg egyébként a parlament a közigazgatási perrendtartásnak azt a lényegi szűkítését, amit egyébként a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem szavazott meg, és ami az eddig is teljesen elfuserált és nem működő, funkcióját veszített közigazgatási peres eljárást még tovább szűkítette. Erre az eljárásra kényszerítenék őket ebben az esetben, és ide kényszerítenék érdemi jogorvoslat nélkül. Hiszen valljuk meg őszintén, ahol bizonyítási lehetőség van, bár ezen is dolgoztak az elmúlt időszakban, hogy szűkebb legyen a polgári peres eljárás, de a közigazgatási peres eljárásokban szinte már lehetetlen a bizonyítás.

Igen, igazak azok az állítások, hogy legalább három helyen sérti az Alaptörvényt, merthogy sérti az élethez és az emberi méltósághoz való jogot, a testi és lelki egészséghez való jogot és sérti a jogorvoslati jogot is azáltal, hogy egyébként kizárja a polgári peres eljárás lehetőségét. Önök nem csinálnak mást, mint ezzel a rendelkezéssel visszalépnek a betegjogok terén, visszalépnek a gyermekvédelem terén és visszalépnek még a jogorvoslatok terén is, amely bár az elmúlt időszakban nem szokatlan önöktől, de most már kezdenek hozzászokni az emberek. De egy olyan csoportra és egy olyan szülői közösségre támadnak rá egy teljesen célzott jogszabály-módosítással, akik a figyelmüket igénylik, akiket önök soha nem hajlandóak meghallgatni, a kormány nem hajlandó meghallgatni az érveiket.

Most még azt is kimondják, hogy lehetőség szerint az orvosoknak ne is kelljen ezzel foglalkozniuk, és ha vannak perek, az orvosok még peres felek se lehessenek, úgy, hogy önök egyébként a pernyertesség érdekében bármikor be is csatlakozhatnak, hiszen erre a hatóságoknak, az államnak, sőt bármelyik peres félnek lehetősége van. Tehát az sem teljesen igaz, amikor önök azt mondják, hogy az orvosoknak maguknak kell pereskedniük - önök hagyják magukra őket. Tehát abban az esetben, ha önök szeretnének valaki pernyertességének az előmozdítása érdekében beavatkozni, arra egy polgári peres eljárásban megvolt a lehetőség.

Önök szimplán azt csinálják és azt teszik lehetővé, hogy az orvosnak ne kelljen felelősséget vállalnia azért a döntésért, amiért egyébként ő az esküjében felelősséget vállal a legmagasabb szinten, hogy a legjobb tudása, a tudomány állása és mindenfajta erkölcsi mércéje szerint azért, amit mond, amiről döntést hoz, felelősséget fog vállalni. Önök ezzel akarják őket mentesíteni. Teljesen világos, hogy legalább ezeken a pontokon alaptörvény-ellenes ez a jogszabály, így nagyon kevés más mód van, tisztelt államtitkár úr.

Itt, az előttünk lévő vitában elhangoztak az érvek, ezek nagy részét, úgy tűnik, hogy meghallgatta - megérteni, nem tudom, hogy meg akarta-e érteni, látom, elfogadni nem fogja tudni ezeket. De fontolják meg azokat a módosító javaslatokat, amelyek bent vannak, vagy amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom is benyújt, hogy ennek a törvényjavaslatnak azon pontja,

amely az egészségügyi törvénnyel foglalkozik, ne legyen része ennek a törvényjavaslatnak, mert nem tartozik oda. Ez egy célzott támadás egy jól meghatározható szülői-gyermeki közösség ellen, és önök egy ilyen aljas támadással akarják őket ellehetetleníteni.

Mi arra teszünk javaslatot, hogy ezt a törvényhelyet hagyjuk el - nem fogjuk támogatni a törvényjavaslatot, ha önök ezeket benne hagyják. Természetesen élni kell azokkal az eszközökkel, amelyek egy, a parlament által tévesen, alaptörvény-ellenesen és egyébként szerintem morálisan is rossz helyen álló törvényjavaslat esetén szükségesek, azaz ebben az esetben minden lehetséges utat, a köztársasági elnököt vagy akár az Alkotmánybíróságot is meg kell járnia ennek a törvényjavaslatnak.

Így a Jobbik Magyarországért Mozgalom ebben a formájában - pontosan azért, mert az egyéni szabadságjogokat, a családok és a gyermekek szabadságjogát, a gyermekek védelmét, a jogorvoslati joguk védelmét tartja szem előtt - nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport, aki normál időkeretben kért szót. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Míg Európa 19 országában egyáltalán nincs kötelező oltás, ahol van, ott pedig egy egyszerű orvosi igazolás is elég a mentesítéshez, nálunk egy teljes, komplex szakvéleményt követelnek meg. De milyen orvostól? Attól az orvostól, akinek anyagilag jobban megéri öt perc alatt beadni az oltást, mint napokat tölteni egy ingyenes szakvélemény megírásával, amivel ráadásul a hatóságok haragját is kivívhatja.

A kormány tisztában van azzal, hogy ma Magyarországon több száz gyermek pereskedik az élethez való joga tiszteletben tartásáért, és a kormány nem-hogy elgondolkodna azon, hogy a kötelezőséget választhatóvá tegye, az esetükben ezzel a törvényjavaslattal el kívánják zárni az utat az élethez való jog érvényesítésének a lehetőségétől. Ezt nevezik tehát gyermekbarát politikának?

Ha mindez nem lenne elég, a kormány törvényjavaslata a pereket kizárólag a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe utalná. Ez felveti a gyanút: talán ott könnyebb az ítéleteket a kormány szándékai szerint irányítani? Csak egy helyre kell odaszólni valahogy, azt még azért megoldják. Vagy a cél csupán az, hogy egy vidéki, amúgy is nehéz helyzetben lévő család számára a jogi út mind fizikailag, mind anyagilag megterhelőbb legyen, és ezzel is elvegyék a kedvüket a pereskedéstől? Akár több száz kilométert utaztatni a gyereket, szülőket, ügyvédet is. Miért van akkor országos bírósági hálózatunk? Ez nem más, mint a joghoz való egyenlő hozzáférés sárba tiprása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nemrég módosítottuk az Alaptörvényt, amely immár kimondja, hogy a

gyermek életéhez és testi épségéhez való jog minden más jogot megelőz. Akkor most kérdezem önöktől: hogyan fér össze ezzel a magasztos elvvel egy olyan törvény, ami nemhogy könnyíti, hanem teljesen ellehetetleníti a sokszor speciális helyzetben lévő gyermekek életét adott esetben védő mentesítési eljárást?

Ez a javaslat nem egészségpolitika. Ez a gyermekáldozati rendszer jogi bebetonozása, egy olyan rendszerre, ahol az állami direktíva fontosabb, mint a gyermekek élete, ahol az orvos nem gyógyít, hanem végrehajt, ahol a szülőnek tétlenül kell néznie, hogy a gyermeke élete veszélybe kerül, és még a bírósághoz sem fordulhat segítségért.

Tisztelt Országgyűlés! Európa országainak többségében nincs egyetlen kötelező oltás sem. Talán mert laposföld-hívó vezetése van Európa országai többségének? A magyar kormányzat akarja kioktatni Európát, miközben közel öt évvel hamarabb halnak meg a magyarok, mint az EU-átlag? Ez a KSH születéskor várható időtartamra vonatkozó hivatalos és sajnálatos kimutatása.

(17.10)

Államtitkár úr, ön szerint mi ennek az oka? Azt gondolom, akár az is, hogy Magyarország költ az egész EU-ban talán a legkevesebb pénzt egészségügyre GDP-arányosan. De a 27 EU-tagállam többségében nincs egyetlen kötelező oltás sem, Finnországtól Ausztrián át Portugáliáig számos országban nincs semmilyen kötelezés. Magyarországon viszont 12 van, nálunk több oltás csak a kis Lettországon kötelező. Az Országgyűlés Hivatalának Képviselői Információs Szolgálat mutatta ki ezt a számot a kérésemre, és azért ezt hozom ide, mert sokféle számot, kimutatást lehetne, de talán önökre mégis leginkább ez hathat, talán nem kérdőjelezzik meg, hogy a saját hivataluk, az Országgyűlés Hivatala is kimutatta ezt. Pedig sokféleképpen meg lehet közelíteni a kérdést, hogy hány oltást kapnak ma a gyermekek, hiszen jelenleg, ha minden igaz, 13 alkalommal 17 fecskendőből 33-féle kórokozó ellen oltanak, ismétlő oltások is vannak, tehát ember legyen a talpán, aki itt mer igazán számot mondani, hogy hány kötelező oltás van. Egy azonban biztos: az Országgyűlés Hivatalának Képviselői Információs Szolgálat is kimutatta, hogy nemcsak az Unióban, hanem magában Európában és az országok többségében nincs kötelező oltási program, egyetlen kötelező oltás sincs.

Számos szakember fogalmazott meg rendszerkritikát a magyar szabályozásokkal kapcsolatban a kötelezések helyett a választhatóságot szorgalmazva, amit a Mi Hazánk Mozgalom is támogat, hogy a büntetések helyett inkább az ajánlások felé mozduljon el a kormányzat. Amelyik másik országban mégis van kötelezés, ott is sok helyen egy egyszerű orvosi szakvéleménnyel vagy szülői nyilatkozattal a gyermek mentesül az oltás alól. Miért lehetetlen ma Magyarországon

egy gyermeknek oltás alóli mentességet kapni? Mert lényegében lehetetlen, körülbelül ezren próbálkoztak eddig perekekkel, és talán csak egyetlenegynek sikerült, noha nem egy gyermek esetében két-három szakorvos támasztja alá a mentességi kérelmet a gyermek oltás utáni nemkívánatos reakciójára, sőt súlyos, tartós betegségére hivatkozva. Miért bíraltatja felül ezt a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ olyan oltási tanácsadókkal, akik nemhogy ezeket a gyermekeket sosem látták, de még az oltási tanácsadói hatáskörük, jogkörük, felelősségi körük sincs szabályozva?

Az NNGYK hivatalos statisztikái alapján 2002 és 2022 között az oltást követő nemkívánatos események következtében 38 haláleset került bejelentésre. Ez a szám több lehet, hiszen a gyermekorvosok szinte elenyésző számban, főleg a szülő agilis presszionálására hajlandók csak a mellékhatásokat jelenteni. Azt nem vitatom, hogy egy halálesetet lejelentenek, de hogy az miből alakult ki, milyen mellékhatások sorozatából, szövődményekből, az már nem biztos, hogy nyomon követhető. Láttuk, hogy hogyan manipuláltak a számokat Müller Cecília idején, aki el is ismerte, hogy ha valaki egyszer covidos volt, és később akár autóbalesetben halt meg, akkor nem Covidban, de Coviddal halt meg adott esetben, és így tartották nyilván. A Big Pharma érdekei szerint így folytatták Magyarországon ezt a lobbit, és éppen ezért szembe kell nézni ezekkel az elképesztő számokkal.

Vagy államtitkár úr tudja-e cáfolni ezeket? Én feltettem ezt a kérdést már az egészségügyért felelős miniszternek március 4-én is, és a válaszukban nem is tagadták ezeket a számokat, hogy például ez alatt a 20 év alatt az oltást követő nemkívánatos események következtében az önök hivatalos kimutatásai szerint is 38 haláleset került bejelentésre.

Aztán aggasztóan emelkedik az autista gyermekek száma is: az elmúlt 20 évben a 16-szorosára nőtt. Az USA új egészségügyi minisztere, Robert F. Kennedy azt a célt tűzte ki, hogy megkeresi annak az okát, miért növekedett az USA-ban az autista gyermekek száma járványszerűen. A magyar kormány szerint mi ennek a növekedésnek az oka? Vagy korábban is ennyi vagy nem sokkal több volt, csak nem mutatták ki? Ki merik jelenteni, államtitkár úr, hogy a növekedésnek nincs köze a gyermekkori oltásokhoz? Ezt is hiába kérdeztem márciusban, formálisan sem válaszoltak a beadványomnak erre a részére, semmit nem mondtak az autisták számának elképesztő növekedéséről, pedig KSH-adat, hogy az elmúlt 20 évben a 16-szorosára nőtt.

Pedig vizsgálni kellene azt is, hogy milyen összefüggés lehet az autista tünetek fokozódó megjelenésének az okostelefonok egészen kicsi gyermekek közti elterjedésével. Az autista gyerekekért központ által készített tanulmány adatai szerint a virtuális autizmussal - tehát lényegében ugyanolyan tünetekkel, de nem veleszületetten - diagnosztizált két-három éves gyerekek 90 százalékának esetében a betegség legfőbb kiváltó oka a túlzott virtuális eszköz-használat.

Vagy ezzel sem értenek egyet, és azt mondják, hogy mondjuk, az oltások miatt van? Valamit mondjon, államtitkár úr, mert az írásbeli kérdésemre, amelyet márciusban benyújtottam, egyetlenegy szót sem vesztegettek az autisták számának robbanásszerű, járványszerű növekedésére.

Az oltás működik - igenis ezt hazudták a kísérleti Covid-vakcinákról, amikor még minden bizonytalan volt, az oltások mellékhatásairól, következményeiről pedig a mai napig sem számoltak be. Hajlandóak-e erre legalább az amerikai elmozdulások után? Ezt is hiába kérdeztem, szorgalmaztam eddig sokszor.

A Covid-diktatúra kötelezései, alaptalan egészségügyi ígéretei és riogatásai után nem csoda, hogy a társadalom bizalma megrendült az egészségügyben. Ilyen helyzetben nem tartható fenn a kötelezés a gyerekoltások terén sem a Mi Hazánk Mozgalom szerint, inkább szakmai ajánlásokra, nemzetközi tapasztalatok megvizsgálására volna szükség. Köszönöm, hogy meghallgattak. Hazámat szolgálom. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalási lehetőségekre van esély. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, Mi Hazánk-képviselőcsoport. Parancsoljon, alelnök asszony!

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném önnek akkor idézni Orbán Viktort, hogy mit mondott a Covid-oltásokról, idézem a kormány honlapjáról: „De a végén mindenkinek be kell majd oltania magát. Még az oltásellenesek is rá fognak arra jönni, hogy vagy beoltják magukat, vagy meghalnak.” Ez mennyire szakmai? Hát, nem haltak meg azok az emberek, akik nem oltatták be magukat! És ezt személyesen a miniszterelnök mondta el a Kossuth rádióban adott normál pénteki interjújában. Nem emlékszem arra, hogy államtitkár úr vagy Merkely Béla, vagy bárki is Magyarországon a fősodratú szakmából tiltakozott volna, hogy ilyen elképesztő szakmaiatlanságot állít Magyarország miniszterelnöke, nyomást helyezve egyébként a munkavállalókra.

De van még bőven olyan hazugság, amit az önök prominensei mondtak. Egy Kormányinfón Gulyás Gergely maga azt mondta, ezt is idézem: „Az oltottak nem kaphatják el a vírust, és nem is fertőzhetnek meg mást.” Erről is kiderült, hogy nem így van, államtitkár úr, és Gulyás Gergely sem ekkor, sem később nem helyesbítette, hogy bocsánat, rosszul tudtuk, nem volt igaz, amit mondtunk, és úgy hoztunk meg intézkedéseket a gazdaságban és az egészségügyben, hogy az az alapvetés, amelyből kiindultunk, nem volt igaz. Elnézést senki nem kért egyetlenegy munkavállalótól sem, amiért ilyen hazugságokra alapozták a Covid-politikájukat.

A statisztikákról pedig annyit, hogy Müller Cecília szintén elismerte egy ilyen tájékoztatón, hogy azokat az embereket is a statisztikákban Covid-halottnak

nyilvánították - és ezt a napi halálkampányba beleszámították -, akik, mondjuk, hónapokkal azután haltak meg akár autóbalesetben, hogy egyszer covidosok voltak, és ez is megjelent a statisztikákban. Hát, ez valami egészen döbbenetes hazugság volt, államtitkár úr, ami itt a Covid-időszak során lezajlott! A miniszterelnöktől, a minisztertől és Müller Cecíliától is azért ez nehezen védhető. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel csak a Mi Hazánk-képviselőcsoport tagjai szerepelnek a kétperces listán, így most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Mi Hazánk, normál időkeretben. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. A helyzet súlyosságára és a törvényjavaslat elképesztő jellegére tekintettel kell ismét szót kérjek, hiszen ha azt hitték, hogy az eddig elmondottakkal, az oltási mentesítési felszámolással elértük a jogfosztás mélypontját, akkor most kapaszkodjanak meg, mert a kormány nem áll meg a kötelező oltásoknál: a kormány a családok hálószobájába, konyhájába, gyermekszobájába is behatol. Az előttünk fekvő törvényjavaslatuk következő eleme, a gyermekvédelmi törvény módosítása ugyanis leleplezi a teljes kormányzati filozófiát: a hangzatos gyerekbarát politika, a törvény egy mélységesen szülőellenes politikát takar.

A gyermekvédelmi rendszer Magyarországon már egy komplett megfigyelőrendszernek számít, amelynek célja nem a gyermekek védelme, hanem a szülők megfélemlítése, listázása és megbélyegzése. No, hát nézzük meg, hogy hogyan! A szubjektív ítélkezés és a szociális priusz már létezik. Tudják ezt? A kormány e javaslata módosítaná azt a törvényi rendelkezést, amely felhatalmazza a hatóságokat, hogy adatokat gyűjtsenek a szülők életvezetésére és nevelési magatartására. Megjegyzem, hogy a jelenlegi törvényi rendelkezések alapján a hatóságok abszurd módon jogosultak kezelni a szülők vagyoni helyzetére, kapcsolataira, egészségi állapotára vonatkozó adatokat is.

(17.20)

A szülők már érzik a bőrükön, hogy egy gyámügyi ügyintéző a saját szubjektív értékrendje, világnézete vagy pillanatnyi hangulata alapján minősít egy családot: ami az egyik szakember szerint tudatos alternatív nevelés, az a másik szerint veszélyeztetés; ami az egyik szerint egészséges, egyszerű életmód, az a másik szerint elhanyagolás. Ezzel készítene egy nem hivatalos feketelistát, egyfajta szociális priuszt a szülőkről. Olyan címkék kerülnek a családok mellé, mint nem megfelelő életvezetés, nem együttműködő szülő, bizalmatlan az állami szervekkel szemben - talán mert kérdezni mert az oltásokról vagy bármilyen más kötelező intézkedésről? -, alternatív nevelési elveket

vall - mert nem a fősodrat szerint él? -, oltásellenes magatartás - mert a gyermeke egészségét félti és szkeptikus? Ezek a megbélyegzések nem bírósági eljárásban, bizonyítékok alapján születnek, egy ügyintéző véleménye alapján kerülnek be egy ellenőrizhetetlen adatbázisba. Nincs norma, nincs objektív mérce, nincs felülvizsgálat, nincs törlési határidő, nincs helyesbítési lehetőség. A szülőt még csak nem is értesítik, hogy milyen negatív feljegyzés kerül a neve mellé, ami aztán élete végéig kíséri.

Ez súlyosan sérti az Alaptörvényt a személyes adatok védelméről és a magánélet tiszteletéről, és szembe megy minden európai adatvédelmi normával. Persze, láthattuk, mit gondolnak önök a Kubatov-listákról, hogyan lehet listázni a magyar állampolgárokat, saját kényük-kedvük, politikai érdekeik szerint, az önök által csak nyuggereknek nevezett nyugdíjasokat, és sorolhatnánk még, hogy kik azok a komcsik, így egy kalap alá véve minden baloldalt Kubatov Gábor listájában - amely Orbán Viktor minapi nyilatkozata szerint nincsen túl jó állapotban; kommandante Kubatov listái, ahogy fogalmazott miniszterelnök úr.

De ez a listázás tulajdonképpen folyik állami szinten a szülőkkel szemben is. Az Alaptörvényünk XVI. cikkének (2) bekezdése alapján a szülőknek elvileg joguk van megválasztani gyermekük nevelésének módját. És ez nem egy ajánlás, ez alkotmányos alapjog elvileg. Amikor az állam egy ellenőrizhetetlen eljárásban egy ügyintéző szubjektív véleménye alapján viszont negatív adatot rögzíthet egy szülői nevelési módszerről csak azért, mert nem illik bele a hivatalos ideológiába, akkor ez a jog, ez az alkotmányos alapjog a pusztá létében semmisül meg.

A gyermekvédelmi törvény már most közvetlenül aláassa a szülők alkotmányos jogát, hogy szabadon döntsenek a gyermekeik neveléséről. Az állam ezzel nem védelmez, hanem ítélkezik, és társadalmi kontrollt gyakorol a szülői értékrend felett. A nevelés szabadságának jogát felváltotta a félelem a megbélyegzéstől.

De most, az új javaslat alapján ez sem elég. A segítő rendszerből megfigyelőrendszer lesz, a gyanú már ítéletté válik, felhatalmazza ugyanis a gyermekvédelmi szerveket, hogy hozzáférjenek a bűnügyi nyilvántartásokhoz, és adatot kérjenek minden, a szülő ellen folyamatban lévő büntetőeljárásról. Értsük jól, nem csak jogerős ítéletről van szó, már a gyanú pusztá ténye elég ahhoz, hogy a gyermekvédelmi gépezet beinduljon és a családot veszélyeztetőnek minősítsék. Ezzel a kormány sárba tiporja a jogállamiság egyik legfontosabb alapelvét, az ártatlanság vélelmét. Milyen jogállam az, ahol a gyanú már ítélet, ahol egy feljelentés is elég ahhoz, hogy egy családot tönkretegyenek?

Nézzük meg, milyen ügyekre terjed ki ez a felhatalmazás. Gyakorlatilag a büntető törvénykönyv teljes palettájára, egy kisebb vagyon elleni ügy, egy közlekedési bűncselekmény gyanúja is elég lehet ahhoz, hogy a hatóság beavatkozzon a család életébe. Ez az arány

szükségtelen, és célja leginkább a megfélemlítés. Ezzel a gyermekvédelem segítő, támogató szerepe végleg megszűnik, helyette kapunk egy rendészeti megfigyelő szervet. A családsegítőből besúgó lesz. A bizalmi viszony helyét átveszi a félelem. Ki fog így segítséget kérni a gyermekjóléti szolgálattól, ha tudja, hogy azok első dolga lesz átvilágítani a teljes múltját és jelenét?!

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül lássuk a teljes képet. Az egészségügyi törvény módosítása elveszi a szülőtől a jogot, hogy megvédje a gyermekét egy veszélyes orvosi beavatkozástól. A gyermekvédelmi módosítás pedig immár teljes megfigyelőrendszert hoz létre, amely nem elég, hogy megbélyegezheti, aki nem áll be a sorba, aki kérdez, aki másképp gondolkodik, aki a gyermeke érdekeit helyezi az állami elvárások elé, már az ártatlanság vélelme sem illeti meg. Ez a két javaslat egy alattomos csomagot alkot, államtitkár úr, célja, hogy megtörje a szülői autonómiát és felszámolja a szülői jogokat: hogy az állam mondja meg, hogyan élj, hogyan neveld a gyermeked, és milyen orvosi kezelést kell elfogadnod, még ha az a gyermeked életébe is kerül.

Tudják jól, sőt visszaélnék vele, hogy a szülőket a gyermekeiken keresztül lehet a leginkább irányítani, befolyásolni. Sok szülő azért adhatja be a gyermekének az oltást, mert attól tart, hogy elveszik tőle. Egy súlyos oltáskárosult gyermek anyja egyszer azt mondta, hogy inkább beadatja a gyermekének az oltást, mert a gyermek elvételeivel fenyegetik. Azt mondta, hogy még ha belehal is a gyermeke, akkor legalább mellette lehet, mert ha elveszik és úgy oltják be, akkor még mellette sem lehet, ha meghal.

Fenyegess egy szülőt a gyermeke elvételeivel, és bármit megtehetsz. A gyermekvédelmi rendszer a szülők irányítását célozza és nem a gyermekvédelemről szól. Ez nem a gyermekek védelme, hanem a családok elleni hadjárat. Ezért arra kérem önöket, hogy ne csak az egyes paragrafusokat nézzék, hanem a mögöttük rejlő szándékot is. Mondjunk nemet a teljes állami ellenőrzésre, a szülők megfélemlítésére és a családok magánéletének sárba tiprására. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Maradunk a sorrendnél: kettőperces felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr. Az előző felszólalással értelemszerűen egyetértetek, nem is azért kértem szót. Az viszont egészen gyalázatos, hogy a Fidesz vezérszónoka, Pesti Imre úgy fogalmazott, hogy az oltásmentesítésért folyamodó keresetet benyújtó szülőknek ez valami hóbortja, divatja. Egészen elképesztő sértéseket használt. Miközben a szülők próbálnak az ilyen kormányzati propaganda közepette - amikor azt hazudták a kísérleti Covid-vakcinákról is, hogy az oltás működik - evickélni, információhoz jutni, helyesen vagy helytelenül

valamilyen következtetésre jutnak, és azért próbálnak az igazukért, a gyermekük egészsége érdekében - gondolom, nem feltételeznek mást - a legjobb szándékuk szerint fellépni. És akkor erre lehet azt mondani, hogy ez szakmailag esetleg helytelen, hogy tévedett, de azt mondani, ez az ő hóbortjuk, ez divat, hogy a gyermekük oltásmentesítését kérik - amire egyébként az Európai Unió tagállamainak többségében lehetőség van, bemondásra, nem kell ezért perelni az államot, mert választhatók az oltások és csak állami ajánlások vannak meg talán nagyobb hitele, mint a magyar egészségügyi kormányzatnak.

Államtitkár úr, ön azt mondta, hogy a Covid-oltások nem kötelezők, nem tették kötelezővé. Ez viszont nem igaz. És nemcsak az egészségügyben, nemcsak a pedagógusok számára, de mondjuk talán, ahol a legdurvább oltásra kötelezés volt, a katonák esetében, ahol ezt összekapcsolták azzal, hogy párhuzamosan fizetés nélküli szabadságra küldték az oltatlanokat, de közben leszerelési tilalommal is sújtották őket, másodállást sem vállalhattak. Magyarul haljanak éhen a családjukkal együtt. Ez volt a legdurvább, legkegyetlenebb dolog, amire önök képesek voltak a Covid-diktatúra kötelezései, tiltásai, korlátozásai közepette.

És nagyon sajnálom, hogy a vitába a felszólításom, felkérésem ellenére igazándiból nem csatlakozik be. Ön visszautasította persze, hogy ez alaptörvényellenes lenne, de mi érveket mondtunk. Ön nem értelt ellene, csak tagadta, és azt állítja, hogy ez nem alaptörvényellenes. Érdemi vitát szeretnénk. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy említette, a WHO a magyar oltási programot javasolja, s mint hozzátette, mi nem vagyunk a WHO barátai. Ez igaz. De hogy mi nem vagyunk, az egy dolog, de nagyon úgy néz ki, hogy az Amerikai Egyesült Államok sem, hiszen az új elnök, amint hivatalba lépett, kiléptette a WHO hatálya alól az Egyesült Államokat. Tehát nagyon úgy néz ki, hogy rajtunk kívül a világ egyik szuperhatalma sincsen nagyon baráti viszonyban ezzel a szervezettel. És ebből adódik a kérdés: akkor Donald Trump és Robert F. Kennedy is oltásellenesek lennének hozzánk hasonlóan? Merthogy mi nem vagyunk azok, elmondtuk. Mi azt szeretnénk, ha választani lehetne, azt szeretnénk, ha ajánlással történne az oltás kötelező gyermekoltások is.

Annál is inkább, mivel ön említette az ausztriai számarköhögés-járványt és a halálos áldozatokat is.

(17.30)

Most gyorsan megnéztem - Google a barátunk -, nagyon sajnálatos, de egy egy hónapos csecsemő lelte

halálát ebben a járványban, ami azért is teszi érdekessé ezt a dolgot, mert két hónapos kortól van hazánkban is egyébként a szamárköhögés elleni védőoltás beadási ideje. Tehát azt gondolom, hogy ez akár itthon is megtörténhetett volna.

Annál is inkább, mivel másik sajtótermékből tudhattuk meg, hogy hiába van itthon több mint 95 százalékos nyájimmunitás, ez nem feltétlenül véd meg minket ennek a járványnak, mondjuk úgy, az elkapásától. Tehát azt gondolom, hogy nem lehet az oltásokra hivatkozni minden egyes esetben, mint ahogy a Covidnál sem lehetett. Hiába mondta azt Orbán Viktor, hogy a Covidtól megvéd minket az oltás, mint egy golyóálló mellény, nagyon úgy néz ki, hogy a golyóálló mellény nemcsak a fejlövéstől, de úgy néz ki, hogy a Covidtól sem védte meg az embereket, éppen ezért ez a teória mára megbukott.

S hogy nem kényszerítették önök a Covid-oltásokat a magyar emberekre, ez azért nem igaz, mert számtalan példát tudunk ennek az ellenkezőjére felhozni. Mint ahogy Novák Előd képviselőtársam kiemelte a katonaságot, én szeretném kiemelni, mondjuk úgy, hogy tűzoltóságnál... - mert a „katasztrófavédelem” szót jogosan nem szeretik; nem a katasztrófát védik, hanem a polgári lakosságot és az értékeket. Tehát a tűzoltóságnál és a rendvédelmi szerveknél, valamint a börtönöröknél sem tették önök még kötelezővé az oltást teljesen, de a fegyverpénzhez kötötték ezt, amelyet előbb kiutaltak, aztán húztak egy határidőt, hogy amennyiben, mondjuk, április 30-áig nem veszik fel az oltást, abban az esetben vissza kell utalni ezt a fegyverpénzt.

Ez egy nagyon ügyes, de ördögi terv volt, hiszen magam is ismerek olyat, aki azt mondta, hogy ő nem veszi fel ezt az oltást, de miután ki lett utalva számára a fegyverpénz, ott már elkezdett hezitálni - az aszszonnyal már fejben elköltötték nyaralásra vagy a gyerek továbbtanulására -, és inkább úgy döntött, hogy ha ez a pénz a számláján van, ez már az övé, ezt biztosnak érzi, egye fene, akkor felveszi ezt az egy oltást. Azóta is bánja, és valószínűleg élete végéig bánni fogja, mert olyan egészségkárosodást szenvedett ennek következtében, és le is szerelt a testülettől. Tehát végképp értelmetlenül kényszerítették rá emberekre ilyen oltásokat, és mára számtalan ilyen problémáról tudnánk beszámolni.

A gyermekvédelem is szóba került, illetve ön azt mondta, hogy bérek lettek rendezve az egészségügyben, illetve a szociális hálóban dolgozók részére is. *(Dr. Takács Péter: Nem ezt mondtam. Az egészségügyi dolgozókról beszéltem.)* Hát, ez még nem érkezett meg. Igaz, egy Kormányinfón Gulyás Gergely bejelentette, hogy várható bérrendezés a szociális szférában dolgozók részére is - én hozzátettem a szociális szférát direkt.

Nagyon úgy néz ki, hogy ez az egy hónap ketyeg. Kíváncsian várjuk a dolgozók mellett mi is, hogy milyen bérrendezést szántak számukra, illetve nagyon reméljük, hogy akkor már, mondjuk, emelnek azon a per kvóta összegben is, ami egy gyermekre van kivetítve étkezés céljából a gyermekvédelemből, hiszen ez

1500 forint/nap, ami, szülőként azt gondolom, hogy értékelhetetlen összeg. Ha belegondolunk abba, hogy mit tudunk a gyermekünknek 1500 forintból biztosítani étkezés terén, akkor az nem sok minden. Tehát nagyon remélem, hogy nem a gyerekek fogják meginni a levét, és ez az összeg is emelve lesz.

Zárásként pedig annyit szeretnék mondani itt a vita kapcsán, hogy pró és kontra hangzottak el érvek, éppen ezért azt gondolom, hogy a legdemokratikusabb az lenne, ha magukra az emberekre rábíznák, hogy mi az, amit szeretnének, és mi az, amit nem, mi az, amit kockázatnak ítélnék meg a gyermekük kapcsán, és mi az, amit nem. Ez lenne a legdemokratikusabb. Ráadásul azt is elmondtuk itt számtalanszor, hogy semmilyen pluszveszélyt nem rejt magában, hiszen felhoztunk a világ több pontján lévő példát is erre, illetve azt is láthattuk, hogy gyakorlatilag hazánkban is voltak olyan jelei sajnos a kötelezésnek, amik abszolút megbuktak, hiszen nem jött be a hozzájuk fűzött remény.

Éppen ezért arra kérem, államtitkár úr, a Mi Hazánk Mozgalom nevében, hogy még egyszer értékeljék ki ezt a helyzetet, és ne kényszerítsék bele a szülők tömegeit olyan döntésbe, amit nem önszántukból hoznak meg. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra következik Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tegnap az interpellációban feltettem több kérdést is, de egy kérdést kifejezetten kértem Rétvári államtitkár úrtól, hogy válaszoljon meg. Nem kaptam rá választ, úgyhogy most itt a lehetőség, államtitkár urat kérdezem most, hátha kaphatunk egy korrekt választ azzal kapcsolatban, ha már a gyermekek oltása szóba került, mondhatni azt, hogy sorozatlövő szintjén elég sok oltásról van szó.

Van-e olyan, hagyományos úton előállított oltás, amit, mondjuk, mRNS-oltásra cseréltek le? Erre nagyon sokan kíváncsiak lennének - többek között mi is -, főleg azok a magyar családok és azok a szülők, akik még azon el is gondolkodnak, és rendben is találják azt, hogy egy hagyományos oltást megkaphatnak, de hogy esetleg időközben nem változott-e meg ennek a gyártásnak a technológiája.

Még egyik kérdésünkre sem kaptunk korrekt választ, úgyhogy most államtitkár úrtól kérdezem határozottan, hogy a hagyományos módon előállított gyermekoltások között van-e olyan oltás, ami esetleg már mRNS-technológiával készül. Várom szíves válaszát. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben adom meg a szót Novák Előd képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár titkon reménykedünk mindig, hogy Takács Péter államtitkár úr jelentkezik szólásra, hogy érdemi vitát folytathassunk, de úgy tűnik, hogy letette a fegyvert, és majd a zárszóban kapjuk meg a laposföldhívó és hasonló minősítéseket, mint alusisakos vagy oltás-, sőt gyógyszerellenes, ahogy Rétvári Bence intézte el a legutóbbi szakmai észrevételeinket. *(Dr. Takács Péter elhagyja államtitkári helyét, és a Fidesz-frakció padsoraiban foglal helyet.)*

Mindenesetre az eddigi hozzászólásokkal szemben ki kell mondjuk - vitába szállva néhány megnyilatkozásukkal, államtitkár úr -, hogy a járványok valójában már lecsengőben voltak, amikor elkezdtek oltani, ezért nem az oltások voltak azok, amelyekkel a járványokat legyőzték, sőt nem egy esetben maguk az oltások idézték elő a járványokat. Henry Ford tanulmánya alapján pedig az oltott gyerekek 57 százaléka szenved valamilyen krónikus betegségben, az oltatlanok között ez a szám mindössze 17 százalék.

Mi örülnénk a legjobban, ha lenne friss hazai tanulmány ezzel kapcsolatban. *(Dr. Takács Péter dr. Pesti Imrével és dr. Selmeczi Gabriellával konzultál.)* Én magam is ezzel próbáltam önnek érvelni, még ha most nem is figyel ide, és már csak frakción belüli beszélgetésre használják fel az ittléti alkalmat, noha elvileg a kormány képviselője nélkül nem folytathatnánk ezt a vitát. De testileg itt van, még ha lélekben nem is.

ELNÖK: Itt van a teremben államtitkár úr. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Itt van, csak ide sem fordul, és mással beszélget folyamatosan, és a helyét is elhagyta. *(Dr. Takács Péter: Figyelek!)*

ELNÖK: Egyelőre folytassa nyugodtan!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): De rendben. A jegyzőkönyv kedvéért azért mondjuk el, hogy ha engedélyeznék a választhatóságot legalább kísérleti jelleggel, addig, amíg megmutatkozna, hogy egyfajta kontrollcsoportként, akik nem oltatják a gyereket, azok gyerekei milyen egészségügyi mutatókkal rendelkeznek, akkor ez nemcsak egy kicsit ilyen siketek párbeszéde lenne, mert kétségkívül hitvita is ez a kérdés, hogy ki melyik tanulmánynak hisz. Mindenre lehet mutatni természetesen statisztikai adatokat, én mégis az előbbi ajánlom figyelmébe, Henry Ford tanulmányát. Az 57 százalék és a 17 százalék, amiről azt gondolhatnánk, hogy fordított, de valójában krónikus betegségben mégis az oltott gyerekek 57 százaléka szenved.

Ami pedig az orvosi pereket illeti, azok nem fognak megszűnni, mert már nemcsak azért perlik az orvosokat, hogy a szakvéleményeket adják ki, hanem azért is, hogy tegyenek eleget a jogszabályban elvileg előírt kötelezettségüknek, és az oltás utáni mellékhatásokat jelentsék be. S bár sajnálom, hogy érdemi vita

nem nagyon van, de azt azért mégis tegyük hozzá, hogy ha nem kellene a szülőknek a mentesítéshez szakvéleményt csatolni, hanem a népegészségügy az olthatóság kérdését mindig az Ákr., tehát az általános közgazgatási rendtartásról szóló törvény 71. §-a alapján hivatalból vizsgálná a gyermekek érdekében, akkor nem az orvosok lennének perelve. De a népegészségügy nem tesz eleget ennek a kötelezettségének, a szülőtől várják, hogy bizonyítsa, hogy a gyermeke meghalhat az oltástól, és nem az állam bizonyítja, hogy nem fog. Ezen kellene talán változtatni, és akkor nem kellene ezeket a pereket folytatni.

De van erre más mód is. Felkínáltunk most több módosító javaslatot. Ha kompromisszumosként akár csak azt elfogadnák, hogy a kezelőorvos véleménye legyen a döntő, és azt ne bírálhassa felül központilag az állam, az NNGYK olyan oltási tanácsadókkal, akik soha nem is látták az adott gyermeket, de csípőből mindent elutasítanak, nos, ha ezen hajlandóak lennének változtatni, akkor mentesíteni lehetne a perektől is az államot és egyébként a szülőket is. Mert ha egy kis empátiájuk volna, akkor nem mindig csak az állam szempontjából vagy épp az orvosok szempontjából közelítenék meg ezt a kérdést, hanem megnéznék, hogy mi ennek az oka, miért indítják ezeket a kereseteket a szülők, és egy minimális empátiával akkor belátható volna, hogy legjobb megítélésük szerint a gyermekük egészsége vagy épp élete védelmében így tartják jónak.

Ezért kellene a választhatóságot bevezetni, vagy legalább azt, hogy a kezelőorvos dönthessen az adott gyermekek olthatóságáról, az önök központi iránymutatása helyett. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úr, megkérdezem, hogy a kétperces felszólalási lehetőségével élni akar-e vagy visszavonja. *(Dr. Komáromi Zoltán: Visszavonom.)* Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e még a továbbiakban az adott napirendünk keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Takács Péter: Igen, a zárszó keretében.)* Államtitkár úr, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Én a zárszó keretében reagálnék, ha lehet.

ELNÖK: Igen, tessék.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a beérkezett számos véleményt. Azt hiszem, hogy a konstruktív vitára a magyar kormány mindig is hajlandó, és ezt itt is megmutattuk. De ha egy vita hitvitává fajul, az nem a kormány feladata, hogy kezelje. Mi továbbra is, mint folyamatosan,

a tudományos tények alapján próbálunk meg állni, eszerint irányítjuk a magyar egészségügyet, és ezt tükrözi a mostani törvényjavaslat is. Az, hogy ezzel akár hitvita jelleggel, akár világnézeti jelleggel az ellenzék egy része nem ért egyet, az szíve joga. A mi kutya kötelességünk az, hogy a lehető legjobb döntéseket hozzuk a rendelkezésre álló tudományos információk alapján. Ezért tart itt a magyar népegészségügy, ezért tart itt a tisztiorvosi szolgálat, és ezért tart itt a magyar járványügy, amelynek több mint 130 éves hagyománya van. Ezekhez a hagyományokhoz mi ragaszkodunk, tartani fogjuk őket, hiszen a társadalom egészére nézve sokkal nagyobb hasznosság van benne, mint azokban az összeesküvés-elméletekben, amelyek itt időnként elhangoznak.

Összegezve a vita tanulságait: azt gondolom, hogy a törvényjavaslat minden eleme a társadalom érdekét szolgálja, legyen szó akár gyermekről, akár pedig azokról az orvoskollégákról, akiket az összeesküvés-elméletekre alapozva oltásellenesek vádolnak meg és cipelnek bíróság elé. A magyar kormány az orvoskollégákkal szolidaritást érez. Azt, hogy a jogorvoslat lehetőségét elzártuk volna, többször is jeleztem, hogy nem igaz. Ezek az állítások nem állják meg a helyüket. Azt hiszem, hogy a részletes vitán még ezekre visszatérhetünk.

A képviselő asszonyoknak és uraknak továbbra is ajánlom a törvényjavaslat elfogadását, a kormánypárti frakciónak pedig köszönöm a támogatását. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Selmeczi Gabriella, Bánki Erik, Hornung Ágnes, Kovács József, Mészáros Lajos, Pesti Imre és Szatmáry Kristóf, a Fidesz képviselői által benyújtott előterjesztés T/12787. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő asszony, parancsoljon, ön a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a mai napon a legszemélyesebb és talán a legnemesebb ügyünk, a gyermeket vállalni kívánó magyar családok támogatása mellett szóljak önökhöz itt a parlamentben. Ma egy olyan törvényjavaslatról fogunk tárgyalni, amely a magyar családpolitika egyik legfontosabb alapelvét viszi tovább, ez pedig a vágyott gyermekek megszületésének támogatása.

A T/12787. számú törvényjavaslat, amelyet képviselőtársaimmal benyújtottunk, nemcsak egy jogszabály-

módosításról szól, hanem emberekről, életokról, reményről és végső soron Magyarország jövőjéről. Engedjék meg, hogy röviden felidézzem, az Alaptörvény L. cikkének (1) és (2) bekezdése világosan kimondja, hogy Magyarország védi a házasság intézményét mint egy férfi és egy nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját. Magyarország támogatja a gyermekvállalást. Ez az alkotmányos szintű és világos értékválasztás bennünket, magyar embereket arra kötelez, hogy minden lehetséges eszközzel, minden lehetséges módon támogassuk azon párokat, akik gyermeket szeretnének, de ebben orvosi segítségre szorúlnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy gyermek megszületése mindig, minden körülmények között csoda. De aki valaha találkozott olyan párral, akik évek óta küzdenek azért, hogy ez a csoda bekövetkezhessen az ő életükben is, az tudja, hogy ez nemcsak biológiai, hanem lelki és emberi próbatétel is. A meddőség nem választás, hanem egy rendkívül nehéz élethelyzet, amelyet mély és őszinte együttérzéssel, a legmagasabb szintű szakmai hozzáértéssel és állami felelősséggel kell kezelnünk. Ezért mondjuk ki újra és újra, hogy a vágyott gyermekek megszületése nem magánügy, hanem nemzetünk, a magyarság egészének ügye.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta következetesen dolgozunk azon, hogy a családalapítás lehetősége minden magyar fiatal számára elérhető legyen. Soha korábban nem látott mértékű és szélességű otthonteremtési programokat indítottunk, a duplájára emelt családi adókedvezménnyel és a többgyermekes anyáknak biztosított élethosszig tartó szja-mentességgel pedig a gyermeknevelést segítjük olyan szinten, amely Európa-, sőt világszerte - mondhatom azt is, hogy világszerte - elismerést váltott ki. De tudjuk, hogy vannak párok, sajnos nem is kevesen, akiknek az út a gyermekvállalás felé hosszabb, nehezebb, kiszámíthatatlanabb, mint másoknak. Ők azok, akik a meddőséggel küzdenek, akiknek a segítség és támogatás életet jelenthet.

2017-től kezdődően az Orbán-kormány és a Fidesz-KDNP-frakció stratégiai szintre emelte a meddőségek kezelését. Térítésmentessé tettük az eljárás során szükséges rendkívül drága gyógyszerekhez való hozzáférést, megújítottuk a szakmai protokollokat és átvettük a meddőségi központok fenntartását. Tettük mindezt azért, hogy a modern orvostudomány által biztosított lehetőségek ne csak a kiváltságosok számára, hanem minden segítségre szoruló pár számára könnyen elérhetőek legyenek.

Az ivarsejt-adományozás terén azonban korszerűsítésre szorul a vonatkozó szabályozás. A hatályos rendelkezések csak a női ivarsejt-adományozás célzott formáját engedélyezik jelen pillanatban, a donorok költségtérítése nem egységes, a felajánlás módja nem mindig egyértelmű, ami jogbizonytalanságot okozott, továbbá a petesejt saját célú, későbbi felhasználásra történő tárolása korábban nem rendelkezett megfelelő jogi alapokkal. Ezek a hiányosságok sok esetben

késleltették a kezelések megkezdését, csökkentették a hozzáférést és visszatartották az adományozásban részt venni kívánókat.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatunk által rögzített módosítások elfogadása egy újabb fontos és meghatározó lépés lehet ezen az úton. Célja, hogy a reprodukciós eljárásokban alkalmazott ivarsejt-adományozás szabályozása korszerű, méltányos és átlátható legyen. Ez a terület rendkívül érzékeny, hisz egyszerre érint biológiai, jogi, erkölcsi és érzelmi kérdéseket, éppen ezért a jogszabály megalkotásakor a legfontosabb szempont az volt, hogy az emberi méltóságot, az önkéntességet és a biztonságot a lehető legteljesebben garantálja.

Törvényjavaslatunk szerint az új szabályozás három alapelvre épül. Az első ilyen alapelv az ivarsejt-adományozás méltányos szabályozása. A jövőben az adományozásért ellenszolgáltatás nem adható, de a donor minden költségét meg kell téríteni a miniszter rendeletében meghatározott egységes feltételek szerint. Ez kiterjed a vizsgálatokra, az utazásra, a munkából való kiesésre és a testi-lelki megterhelésre is. Így az adományozás továbbra is önkéntes és önzetlen marad, de nem jelent anyagi terhet annak, aki másoknak segíteni kíván.

(17-50)

A második alapelvünk, hogy az adományozás biztonságos és átlátható legyen. A javaslat egyértelművé teszi, hogy ivarsejtet kizárólag engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltatónak vagy kutatóhelynek lehet közvetlenül felajánlani. Ez kizárja a közvetítői visszaéléseket, garantálja az egészségügyi és etikai normák betartását, és növeli a párok biztonságérzetét.

A harmadik alapelvünk pedig az egyenlő bánásmód és a korszerű orvostudomány elve. Megszüntetjük a korábbi megkülönböztetést a női ivarsejt és a férfi ivarsejt adományozása között, mindkét nem számára elérhetővé válik a célzott adományozás, és a nők számára biztosítjuk, hogy petesejtjeiket saját későbbi felhasználásra jogszerűen tárolhassák. Ez a rendelkezés illeszkedik az orvostudomány fejlődéséhez, és valódi esélyt teremt azoknak, akik egészségi állapotuk vagy kezeléseik miatt most nem, de később szeretnének gyermeket vállalni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat nem a laboratóriumokról, nem is a jogi paragrafusokról szól, hanem a gyermeket akaró magyar emberekről, azokról, akik sokszor csendben, de végtelen kitartással küzdenek azért, hogy életet adhassanak - ők a valódi hősei ennek az ügynek. Mi mint törvényhozók csak annyit tehetünk, hogy melléjük állunk, és megteremtjük a biztonságos, emberi, kiszámítható és jogi környezetet.

Engedjék meg, hogy külön köszönetet is megfogalmazzak a beszédemben, köszönetet azoknak az orvosoknak, embriológusoknak, ápolóknak és szakdolgozóknak, akik nap mint nap az élet szolgálatában állnak a meddőségi központokban. Ők nem csupán

szakmai tudásukkal segítenek, hanem lelki támaszt is nyújtanak azoknak a pároknak, akik sokszor a legnehezebb, legérzékenyebb időszakukat élik. Amikor egy sikertelen beültetés után is bátorító szavakat mondanak, amikor reményt adnak ott, ahol az ember már csak kapaszkodik, akkor ők nemcsak gyógyítanak, hanem hitből, emberségből és hivatástudatból építenek jövőt. Nekik köszönhető, hogy sok család nem adja fel, hanem újra és újra hisz abban, hogy egyszer megszületik az a vágyott gyermek, akiért mindez a küzdelem zajlik. Ezért őszinte tisztelettel és hálával mondhatjuk: az ő munkájuk nélkül ez a törvényjavaslat sem lehetne teljes, mert ahol az orvos és a páciens egymás mellett áll, ott nemcsak kezelések történnek, hanem csodák is.

Engedjék meg továbbá, hogy köszönetet mondjak azoknak a magyar pároknak is, akik minden nehézség, kudarc és várakozás ellenére sem adják fel a harcot, akik újra és újra visszatérnek, hisznek, küzdenek és reményt adnak mindannyiunknak. Ők mutatják meg, mit jelent a valódi kitartás és a szülői szeretet - még azelőtt, hogy a gyermekük megszületne. Minden egyes pár, aki végigjárja ezt az utat, tanúbizonyságot tesz arról, hogy a családba vetett hit erősebb bármilyen akadálnál. A most tárgyalt törvényjavaslat róluk szól csak igazán, az ő bátorságukról, az ő történeteikről, az ő gyermekeik jövőjéről.

Köszönetet szeretnék még mondani egy barátunk és feleségének is, akik megosztották velem szívből jövő gondolataikat. És köszönetet szeretnék mondani Takács Péter államtitkár úrnak is, aki nélkül ez a törvényjavaslat nem születhetett volna meg. Köszönetet szeretnék mondani a szakmai előkészítéséért, mert annak oroszlánrészét Takács Péter államtitkár úr vállalta magára.

Kiemelten fontosnak tartom, tisztelt képviselőtársaim, hogy külön hangsúlyozzam, hogy a mostani jogszabály-módosítás arról is szól, hogy Magyarországon ma már elérhető a legkorszerűbb reprodukciós eljárások és kezelések, ráadásul térítésmentesen, itthon, magyar kézben, magyar szakértelemmel, állami támogatással mindez elérhető. Ezért is bátorítom azokat a párokat, amelyek még hezitálnak, hogy merjenek elsőként itthon segítséget kérni, és mielőbb tájékozódjanak a lehetőségekről. Minél hamarabb kezdik el a szükséges vizsgálatokat, annál nagyobb az esély a sikerre. A magyar egészségügyi rendszer ma már valódi szövetségese azoknak, akik gyermekeket szeretnének, és a most tárgyalt törvény ezt a szövetséget erősíti.

Amikor erről a törvényjavaslatról beszélünk, valóban több ezer magyar család történetét írjuk tovább, olyan családokét, akik talán évek óta várnak egy pozitív tesztre, akik reménytelen éjszakák után is újrakezdi és akiknek minden kis lépés, egy jó eredmény egy újabb esély, a boldogság ígérete. Ők nem statisztikai adatok, hanem arcok, nevek, sorsok, és ha minden jól alakul, akkor boldog magyar szülők és családok lesznek. A mi felelősségünk, hogy az állam, a szabályozás

a feladatain felül valóban szövetségesük legyen ebben a küzdelemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány családpolitikája a kezdetektől fogva az élet és a közösség, a nemzet gyarapodásának szolgálatában áll, és ez a módosítási javaslat is ennek a politikának a szerves folytatása, továbbvitele. Olyan országot építünk, ahol a gyermekvállalás nem hátrány, hanem előny, ahol a meddőségi kezelések nem luxus, hanem minden embert megillető jog. A törvénymódosítás 2026. január 1-jén lép hatályba, amely akár szimbolikus dátum is lehet: egy új év, új lehetőségek, új élet kezdete.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy ne csak szavazatukkal, de a pártfogó személyes hozzáállásukkal is támogassák ezt a törvényjavaslatot; támogassák, mert ezzel nem csupán törvényt alkotunk, hanem a korábbiaknál még erősebb reményt is adhatunk, reményt azoknak a pároknak, akik gyermekre vágnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az államtitkár urat, a vita e szakaszában vagy a későbbi szakaszban kíván szólni. *(Dr. Takács Péter: Most.)* Öné a szó, államtitkár úr, parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány nevében teljes mellszélességgel támogatjuk a törvényjavaslat elfogadását. Engedjék meg, hogy néhány eddigi intézkedést és eredményt én is felvillantsak!

Ahogy a képviselő asszony is mondta, 2017-től vállal sokkal fokozottabb szerepet és felelősséget a magyar állam a meddőség kezelésében, és engem azért is motivál ez különösen, mert a legnagyobb állami tulajdonban lévő meddőségkezelési intézményt vezetem, a Szent János Kórházban volt a budai meddőségkezelési centrum, és ezért nekem a terepről származó tapasztalataim voltak, ezért támogattam a kezdetől fogva; sőt ötletgazda is voltam annak idején a nagyobb állami szerepvállalás elősegítése érdekében. Ezért örülök, hogy most államtitkárként egy olyan lehetőséget kaptam, hogy az előző kormányzati ciklusban nagyon részletes és nagy előrelépéseket tudjunk elérni. Ezek közül mondanék egyet-kettőt.

A képviselő asszony említette már, hogy ingyenessé tettük a gyógyszereket, de nemcsak női oldalon, hanem férfi oldalon is. Nagyon fontos, hogy amikor meddőségről beszélünk, akkor mindig a párt kell kezelnünk, tehát az egy elhibázott koncepció, hogy csak a pár hölgy oldalával foglalkozunk. A szakmai protokollokat is ennek megfelelően módosítottuk, az andrológiai oldalt erősítettük, elérhetővé tettük a férfi meddőségkezelés gyógyszerét is, méghozzá ingyenesen.

A finanszírozást úgy alakítottuk át, hogy több ciklust finanszírozzon a NEAK, mint korábban, és ami

még nagyon fontos, és etikailag kiemelném, hogy amíg van életképes embrió egy hormonális ciklusból, egy indukciós ciklusból, addig mindaddig lehetőség van a NEAK által finanszírozva az úgynevezett embriótranszferre, amíg életképes embrió van. Ez etikailag is egy nagyon fontos előrelépés, hiszen az embriók fagyasztva tárolása a világon mindenhol egy etikai dilemmát okoz. Mi abba az irányba léptünk, hogy a lehető legkevesebb életképes embriót kelljen fagyasztva tárolni, és a párnak lehetősége legyen ingyenesen az embriótranszferre.

Új protokollokat készítettünk a Szakmai Kollégiummal közösen, és ezek alapján a protokollok alapján alakítottuk át a finanszírozási rendszerünket. A finanszírozási rendszer átalakításának a lényege pedig az volt, hogy az orvostudomány mai állása szerint legnagyobb hatékonysággal kecsegtető kezelésmódokat és metódusokat extra finanszírozással támogatjuk; és bevezettük még a sikerdíjas finanszírozást is, tehát hogyha egy meddőségkezelési centrumban egy IVF-terápia következtében sikerül terhességet létrehozni, és abból gyermek születik, azt egy extra finanszírozással ismeri el a tb-támogatás.

(18.00)

Meddőségkezelési szakambulanciákat alakítottunk ki ott, ahol egyelőre nincsen meddőségkezelési centrum, de járóbeteg-ellátás keretében el lehet kezdeni a kezelést. Ezt minden vármegyében elérhetővé tesszük.

Ezeknek a szakmai alapjait megteremtettük, több már meg is nyílt közülük. A többinél is folyamatban vannak az eszközbeszerzések, és amint ezek a közbeszerzések lezárulnak, valamennyi vármegyében meddőségkezelési szakambulanciát is elérhet mindenki, minden olyan pár, aki meddőségkezelési problémákkal küzd.

Nagyon sokat fejlesztettük a kivizsgálási protokollokat, tehát hogy ne lehessen azt megcsinálni, hogy városi szintű szülészeten akár évekig kísérletezik egy meddőségkezelésben nem jártas szakember a párral, hanem bizonyos kivizsgálási metódusok és eredmények után kötelező meddőségkezelési szakambulanciára, vagy adott esetben meddőségkezelési centrumba irányítani a párokat. Így nagyon le tudjuk rövidíteni az egyébként is érzékeny időablakot - hiszen a biológiai óra azért dolgozik -, tehát azt a fajta hezitációs időt, amit a meddőségkezelési programba vett pár a rendszer különböző szintjei között eltöltött korábban, ezt eredményesen sikerült lerövidíteni.

Több tíz milliárd forintot költöttünk a technológia fejlesztésére. Lehetővé tettük azt a fajta technológiát, vagy elérhetővé tettük azt a technológiát Magyarországon, ami a petesejtfagyasztásra és -tárolásra alkalmas. Az embrió fagyasztása és tárolása technikailag sokkal egyszerűbben megoldható dolog, évtizedek óta működik. A petesejt egy sokkal kényesebb sejt, technikailag sokkal nehezebben kivitelezhető a fagyasztása és utána

az újrafelolvasztása, de erre alkalmas technológiát telepítettünk minden magyar meddőségkezelési centrumba.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A következő nagy lépés pedig a petesejt-donáció lehetőségének a megteremtése. Nagyon sok magyar pár most azért megy el külföldre, mert eddig nem volt lehetőség Magyarországon petesejt-donációra, sem petesejtgyűjtésre, sem petesejt-donációra. Ennek a lehetőségét teremtik meg most a törvénnyel. És ami fontos, hogy külföldön ezeket a kezeléseket csak nagyon drágán tudják igénybe venni a magyar párok, tehát azért mennek Csehországba, hogy ezt a meddőségkezelési metódust igénybe vegyék. Ezt most hazahozzuk Magyarországra, a mostani törvényjavaslat elfogadása után itthon is elérhető lesz, és természetesen térítésmentesen, a NEAK finanszírozásában valósulhat meg. Úgyhogy azt kell hogy mondjam, hogy egy hosszú évek óta tartó szisztematikus és nagy munka eredménye az, amiben most vagyunk.

Ennek az eredményei között szeretném megemlíteni, hogy amióta az állami szerepvállalás bekövetkezett, tehát 2017-hez képest 7000-ről majdnem 18 000-re nőtt a meddőségkezelési ciklusok száma, és 1450-ről 3000 fölé ment azoknak a gyermekeknek a száma, akik ebből megszülettek. A hatékonyság az elmúlt két évben, amióta az új protokollok és az új finanszírozási rendszer van, nagyon sokat javult. A kumulatív elveszületési ráta 18 százalék alatt volt valamivel, és most 24,5 százalék, tehát 35 százalékkal javult, egyharmadával javult az eredményesség is az új protokolloknak köszönhetően. A következő nagy lépést a petesejt-donáció és a donorpetesejttel való IVF-kezelés jelentené. Ezt szolgálja ez a törvényjavaslat, és ehhez kérjük a támogatásukat. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Pesti Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Már az 1997. évi CLIV. törvény foglalkozott a meddőség kezelésének gondjaival, problémáival, azonban a nem megfelelő szabályozás miatt mégis szükség volt a mostani, 12787. számú törvényjavaslatra. Ezért erről a folyamatról szeretnék néhány gondolatot mondani, hogy hogyan jutottunk el a mai helyzethez, és mi indokolta a törvényjavaslat benyújtását.

Míg az 1997. évi törvény IX. fejezet 166-171. §-a foglalkozott az emberi reprodukcióra irányuló különleges eljárásokkal, a 171. § már leírta a petesejt adományozására vonatkozó feltételeket. Feltételként szerepelt, hogy a donornak 35 évnél fiatalabbnak kellett

lennie, és negatív mikrobiológiai, genetikai, pszichológiai leletekkel kellett rendelkeznie. Az adományozással együtt járó beavatkozásokért a donort térítés illette meg.

Igazi előrelépés azonban mégsem történt, mert a jó szándék ellenére gyakorlatilag kivitelezhetetlen volt az anonimitás biztosítása. Ez a donor és a recipiens közötti üzletet jelentette, ami az érvényben lévő szabályozás miatt törvénybe ütközött, hiszen szervadományozásról, szervkereskedelemlről volt szó. Így Magyarországon a petesejt-donáció valójában nem valósult meg, pedig kimerült petefészek, megkésett gyermekvállalás esetén szükség lett volna orvosi beavatkozásra a gyermekvállalás elősegítéséhez.

Ezért évente közel mintegy 2000 pár vállalta, hogy Magyarországon kívül Szlovákiában, Csehországban veszi igénybe ezt a szolgáltatást. Egy-egy szolgáltatásért 5000-10000 eurót is fizettek. A spermadonáció helyzete így tehát korábban is rendezett volt, de a kormányzat most megteremtette az egységes donáció korrekt és legális feltételeit.

A magyar gazdaság- és társadalompolitika alapja a családok támogatása, hiszen ez az a legkisebb gazdasági egység, amelyben érvényesül a gyermekvállalás szándéka, a gyermek egészséges fejlődése, végül pedig a nemzet megmaradása, gyarapodása. A családok támogatása a magyar kormányzat politikájának az alapja, evidence-basednek is mondhatnánk.

Ezért az állam több lépcsőben igyekezett elősegíteni a gyermekvállalást. Már 2019-ben elindult a magánszolgáltatók megszüntetése, egységes állami tulajdonba vétele. Ez azért volt szükséges, mert különböző minőségű ellátást nyújtottak a különféle magánszolgáltatók, és nem volt egyértelműen biztos, hogy ugyanaz az érdeke a magánszolgáltatónak, mint esetleg a gyermeket vállalni akaró szülőknek. Ezért egy egységes protokoll és egy egységes szemlélet miatt szükség volt erre a folyamatra, amelyet 2022. július 1-jén fejezett be a kormányzat. Innentől kezdve csak állami szolgáltatás keretében működhetnek meddőségi centrumok, méghozzá úgy, hogy az ellátást a magyar állam térítésmentesen biztosította. Ez korábban sem volt olcsó a magánszolgáltatóknál, de valamilyen szinten finanszírozható volt, és így mindenki számára elérhetővé vált a költségtérítéses meddőségkezelés.

Amióta ezt a rendszert bevezették, azóta jelentős eredményeket értünk el, nevezetesen javult a páciensek asszisztált reprodukciós eljáráshoz való hozzáférése; nőtt az elvégzett beavatkozások száma, valamint nőtt a megszületett gyermekek száma is.

Bemutatom azt a táblázatot, legalábbis néhány pontját kiemelem, ami erre vonatkozik: az inszeminációk száma 2018-ban 2782 volt, '23-ban 4846, mintegy 74 százalékos bővülésről van szó. A hozzá kapcsolódó élve születések száma 2018-ban még 179 volt, '23-ban 435, ez egy 143 százalékos növekedés. Az ennél bonyolultabb IVF-kezelések száma 2018-ban 8014 volt, 2023-ban 15 548, ez egy 94 százalékos növekedés. Az ebből származó élve születések száma

2018-ban 1590 volt, 2023-ban 2563, ez egy 70 százalékos növekedés. Minden igyekezet ellenére - ahogy korábban említettem - évente mégis közel 2000 magyar pár fordult a szomszédos országok orvosaihoz, otthagyva 15 millió eurót évente. A külföldi szolgáltatás igénybevételének oka részben a petesejt-donáció törvényes lehetősége volt, másrészt a megfelelő gyakorlattal rendelkező szakemberek is rendelkezésre álltak.

Szükség van tehát a megtermékenyítésben jártas szülész-nőgyógyász orvosra, esetleg endokrinológusra, egy biológusra, más néven embriológusra és egy genetikusra. Az államtitkárság szervezésében látványosan nőtt az IVF-centrumok és szakambulanciák száma. Az eredmények már megmutatkoztak, lásd az előbb felsorolt eredményeket.

(18.10)

Abban is reménykedünk, hogy nemcsak ezek száma, hanem majd a hatékonysága is látványosan növekszik, és el fogjuk érni az európai uniós átlagot. Az államtitkárság bízik abban, hogy jelentősen csökkenni fog a külföldi IVF-beavatkozások száma, az oktatások elrendelésének eredményeként nőni fog a szakemberek száma, és a beavatkozások eredménye is - ahogy korábban említettem - megközelíti majd az európai uniós átlagot.

Mindezeket figyelembe véve egy pozitív irányú elmozdulásról van szó, amely eredményeként reményeink szerint kevesebben fordulnak majd külföldi IVF-centrumokhoz, és egyre többek álma teljesül majd, hogy gyermekáldásban részesülnek, és boldog szülőkké válhatnak. Ezért is támogatom ezt a törvényjavaslatot, és kérem az ellenzéki képviselőket, ők is támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Földi Juditnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Lehet, hogy meglepően fogom kezdeni a hozzászólásomat, de köszönöm Selmeczi Gabriella szavait. Én egy vagyok azon szülők közül, akik éveket küzdöttek azért, hogy gyermekük lehessen, és számtalan lombikkezélesen vettem részt ahhoz, hogy végre megszülessen a kisfiam. Én ennek az IVF-kezelésnek köszönhetem azt, hogy egyáltalán édesanya lettem 37 évesen.

De hadd mondjam el azt is, hogy pontosan ismerem a rendszer hiányosságait! Ez a mostani javaslat valóban előremutató lehet. Én voltam Brnóban, Pozsonyban, Bécsben és Temesváron, az összes ilyen intézményt meglátogattam az elmúlt fél évben. Rengeteg magyar pár megy ki, és nemcsak a petesejt-donáció miatt - erre majd rá fogok világítani a hozzászólásomban -, az életkor is kulcsfontosságot jelent ebben.

Tehát szerintem ahhoz is hozzá kellene még nyúlni, és bizony hozzájárul az is, hogy magasak a várólisták még mindig, hiába van javulás.

Nagyon sok biológus és embriológus elment egyébként az országunkból sajnos. Többek között az én orvosom is elhagyta az országot, mert egy olyan intézményben dolgozott, amely magánintézmény, és államosították. Én sem államilag finanszírozott kezelésnek köszönhetem a gyermekemet, mert nem volt időm. Nem volt időm várni másfél évet, nyilván a kor miatt is, a sikertelen kezelés miatt is. Az én gyermekem is fagyasztott embrió volt, és ennek az eljárásnak köszönhetem, hogy egyáltalán lett. Úgyhogy én tényleg mélyen beleástam magam ebbe.

Önöket hallgatva - a költségvetésnél nagyon sok módosító javaslatot beadtam ezzel a témával kapcsolatban, és ezt folyamatosan leszavazták -, most hallgatva önöket meglep, hogy szinte az összes javaslatom támogatható lett volna. Most vagy nem jutott el az önök bizottságába, vagy nem tudom, hogy ez hol akadt el, de mindenképpen szeretnék rávilágítani, hogy a rendszer nem tökéletes. Elhiszem, hogy vannak a családtámogatásnak olyan részei, amelyek működnek, és a családoknak ez segítség, de igenis fontosnak gondolom azt, hogy többet foglalkozzunk a családdá válás támogatásával, azzal, hogy valaki család lehessen.

Kitolódik az életkor nemcsak az országunkban, az egész Európai Unióra jellemző. Nekünk ehhez alkalmazkodnunk kell. A nők később szülnek, tehát ezt tudomásul kell vennünk, és szerintem igenis fontos, hogy az életkorhoz is hozzányúljunk. Ez elengedhetetlen lesz a következő években. Nem lesz elég az, amit most megszabott az önök kormányzata.

Vitatkoznék a képviselőtársukkal, ugyanis évről évre folyamatosan csökken a születések száma, tehát azt látjuk, hogy sajnos ez a tendencia az elmúlt hat évben. Nyilván ez sem csak Magyarországot érinti, de akkor is ezzel foglalkozni kell. Ugye, tudjuk, hogy 300 ezer meddő pár van az országunkban. Elképesztően magas ez a szám, tehát ezt igenis komolyan kell vennünk, ezért mondtam, hogy ez a javaslat előremutató végre, tehát tényleg azt tudom mondani, hogy végre hozzányúlunk ehhez. 600 ezren élnek úgy, hogy szinte semmi esélyük nincsen arra, hogy természetes úton lehessen gyerekük. Ezért nagyon fontos, hogy az állam - függetlenül minden politikai irányultságtól vagy javaslatoktól - ezt kezelje tényleg prioritásként, és ha az ellenzék ebben partner, akkor örüljenek neki, hogy végre van egy olyan téma, amit tényleg közösen tudunk képviselni.

Az államosítás miatt - amit említettem - megszűntek a magánklinikák, amelyek korábban nagy tapasztalattal, magas sikerességi rátával és gyors hozzáféréssel végezték ezeket a beavatkozásokat. Az állami monopólium azonban szűk kapacitásokat, hosszú várólistákat és lassú ügyintézkést hozott magával, és bizony emiatt sokan mennek külföldre. Éves szinten több százan választják ezt az utat, mert elvesztették a

bizalmukat a hazai ellátásban, ezért fogadják magyar nyelvű személyzettel a hozzájuk forduló párokat Brnóban vagy Pozsonyban. A nagy érdeklődés miatt másfél hónappal ezelőtt Pozsonyban újabb klinika nyílt kifejezetten magyar orvosokkal, magyar embrióológusokkal, magyar biológusokkal, ahol magyarul fogadják a pácienseket.

A lombikkezelések száma az elmúlt években ugyan nőtt, de még mindig lényegesen alacsonyabb az elvárhatónál. A Belügyminisztérium saját maga ismerte el, hogy legalább évi 30 ezer kezelésre lenne szükség. Ezt itt ismerték el nekem egy kérdésemben. A NEAK tájékoztatása szerint a 2024-ben elvégzett meddőségi kezelések közel kétharmada Budapesten történik, így bizony nagyok a területi egyenlőtlenségek is.

Majd államtitkár úr biztos mondja, vagy miniszter úr biztos mondja, hogy vidéken is megnyílnak ezek a szakambulanciák. Én abban a városban élek, Székesfehérváron, ahol még mindig nem nyitott meg. Az eszközbeszerzés folyamatos. Erre vonatkozóan is feltettem önöknek rengeteg kérdést, hogy egyáltalán mikor nyitnak ezek az ambulanciák, ugyanis ön ígérte azt, és egy írásbeli kérdésemre is azt válaszolta, hogy 2024. januárban megnyílnak ezek, de nagyon sok helyen még mindig nem.

Fontos lenne, hogy ne legyünk Budapest-központúak. Akkor legyenek regionális központok! De szerintem ez is egy olyan közös pont, hogy ne kelljen, mondjuk, Székesfehérvárról, hogy a saját példámmal éljek vagy a saját városommal, Budapestre utazni vagy Pécsre utazni. Tehát ha már nyitottak abban az irányban, hogy forrást biztosítanak megyei jogú kórházaknak, akkor szerintem lehetnének regionális központok, mert jelen pillanatban Székesfehérváron nincsen lombikkezelésre lehetőség. Ugyan van már az ambulancián lehetőség arra, hogy kivizsgálják a szülőket, tehát akár a férfit, akár a nőt, de magára az eljárásra már Budapestre kell utaznia vagy Pécsre, és bizony szerintem ezzel is kellene foglalkozni. Nemcsak Budapesten élnek meddő párok. Most, jelen pillanatban 12 állami intézményben lehet ilyen kezeléshez hozzájutni, a többsége itt van Budapesten.

Nos, a mostani javaslatuk tényleg támogatható, tehát tényleg azt mondom, hogy végre nyitunk. Amíg én azt éreztem, hogy ez a kormányzat elüldözi a meddő párokat külföldre, ha már az édesanya, mondjuk, 40 vagy 43 éves kor felett van, bennem tényleg az volt, hogy őket elüldözik, és így is élték meg ezek a meddő párok, hogy őket elüldözzük. Nem volt lehetőségük petesejt-donációra. Mit tud tenni? Külföldre mennek ezek a párok. De akkor ön is tudja, mert dolgozott ilyen intézményben: bármit megtennének, hogy saját gyerekük lehessen. Higgye el, higgyék el, bármit! Tehát ha Brnóba kell utazni, és 3 ezer eurót kell kifizetni, akkor kifizetik. Tényleg!

Tényleg tartsuk őket itthon, akkor adjunk meg nekik mindent! Toljuk ki az életkort! Én nagyon szeretném, hogyha ezt is megvizsgálnák, de komolyan. Ehhez közösen kell alkalmazkodni, úgyhogy én ezt a

javaslatot tényleg nagy örömmel támogatom, és bízom abban, hogy azok az ambulanciák, amiket elmondtak, és amit az írásbeli kérdéseimre válaszoltak, hogy megnyílnak, azok hamarosan megnyílnak. Tehát eltelt most már másfél év, és tényleg nem történt semmi az eszközbeszerzéseken kívül. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Dúró Dórának, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, alelnök asszonynak. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon nehéz erről a témáról úgy beszélni, hogy az ember érzelmileg ne vonódjon be, hiszen úgy gondolom, hogy mindegyikünk ismerősi körében van olyan, aki érintett, akár úgy, hogy sikerült neki, hogy gyermeke legyen, akár úgy, hogy nem, és mind a két történet - bár az egyik egy nagyon örömteli, a másik pedig egy szomorú véget ér - nagyon megérinti az embert.

Mégis, ha arról beszélünk, hogy milyen jogszabályokat, milyen szabályozásokat hozunk, és milyen felelőssége van az államnak e tekintetben, akkor érdemes pár lépés távolságot tartanunk.

(18.20)

Mondhatjuk azt, hogy a meddőség egy népbetegséggé vált Magyarországon, de nem csak Magyarországon, egy kvázi civilizációs betegségről beszélhetünk, hiszen az egész európai kontinensünkre vagy ha úgy tetszik, az északi civilizációra jellemző a meddőség sajnálatos elterjedése és növekvő mértéke. Magyarországon tíz év alatt háromszorosára nőtt a termékenységi zavarok aránya. Ma már különböző becslések vannak arra, hogy hányan, de több százazres nagyságrendű, akár 200-300 ezer pár lehet érintett a meddőség ügyében, és ezért is nagyon fontos, hogy foglalkozzunk ezzel, hiszen itt olyan családokról vagy olyan párokról van szó, akik gyermeket szeretnének, és a megszületett gyermekeknek is kimutatható százaléka - egy 2023-as kimutatás szerint már több mint 3 százaléka - volt az, akik ilyen beavatkozások révén jöttek világra. Tehát ha úgy tetszik, demográfiai szempontból is egy meghatározó nagyságrendről van szó.

Amit államtitkár úr mondott, hogy növekedett az eredményesség, javult egyharmaddal, az mindenképpen üdvözlendő, azonban még mindig elmarad akár az európai átlaghoz, de az Egyesült Államokban tapasztalható hatékonysághoz képest mindenképpen. Ennek az okai például, hogy éppen Magyarországon nemzetközi összehasonlításban viszonylag nagy arányban kerül sor a 40 év feletti nőknél a beavatkozásra. Én egy 2019-es adatot találtam ezzel kapcsolatban: a legmagasabbak között volt a világon azon beavatkozások aránya Magyarországon, ahol 40 év feletti volt a leendő édesanya.

Azért is lenne szükség arra, hogy a kormány a korábbi életszakaszban történő gyermekvállalást ösztönözze, mert tudjuk jól, hogy a szülés időpontjának későbbi életkorra tolódása csökkenti, nagyon jelentős mértékben csökkenti az esélyét annak mesterséges megtermékenyítés esetében is, hogy abból ténylegesen gyermek tudjon születni. Míg, mondjuk, 25 éves életkorban a nők esetében az ivarsejteknek csak a 30-35 százaléka az, ami kromoszómálisan selejtes - ez egy szakkifejezés, tehát senkit nem szeretnék selejtesnek nevezni -, 35 évesen ez már 40-45 százalék és 40 év felett pedig 55-60 százalék. Tehát ha csak ezeket az adatokat nézzük meg, akkor leegyszerűsítve 25 évesen kétszer akkora az esélye annak, hogy sikeres lesz akár egy beavatkozás vagy egy természetes úton történő várandósság, mint mondjuk, 40 évesen. Ezért is lenne fontos a meddőség esetében is, hogy csökkentsük az édesanyák életkorát abban az időpontban, amikor orvoshoz fordulnak.

Erre a kormánynak a 30 éves korig történő szja-mentessége az egyetlen ilyen intézkedés, de ennek a következményeiről vagy hatásairól egyelőre még nem volt elég idő, hogy egyértelműen kijelenthessük, hogy pozitív, vagy van-e egyáltalán bármiféle hatása. Mindenesetre, látva ezeket a számokat és a meddőségi kezelések alacsony hatékonyságát is, arra szeretném biztatni a kormányt, hogy további ilyen intézkedéseket hozzon, ami az édesanyákat arra sarkallja, hogy lehetőleg korábbi életkorban hozzák világra legalább az első gyermeküket.

A tájékoztatás ugyanakkor semmibe nem kerülne. Én tartok tőle, hogy nagyon kevés nő van, aki mondjuk, ezeket az arányokat ismeri, tehát nincsenek tudatában annak, hogy feleakkora esélyük van, mondjuk, 40 éves korban még a meddőségi kezelésre is, mint ha ezt 10 vagy akár 15 évvel korábban kezdik el.

Persze az, hogy a társadalom átalakult, és elsősorban a nők tömegesen vesznek részt már felsőoktatásban, ez egy több tíz éves tendencia és trend, amelyre egyébként szakpolitikai, érdemi és hatásos szakpolitikai megoldást egyetlen országban sem tudtak találni. Tehát ez magával hozta azt, hogy a nőknek az első gyermekvállaláskori életkora kitolódott abba az életkorba, amikor biológiailag, egyszerűen az adottságaiktól fogva ez nem a legideálisabb. Korábbi életkorban lenne ideális, például akár az egyetemi tanulmányaik befejezése után, vagy Skandináviában van példa a családbarát felsőoktatás kialakítására, ahol az egyetemeken bölcsődéket, minibölcsődéket hoznak létre, és egyéni tanrendet biztosítanak azoknak a nőhallgatóknak, akik világra hozzák a gyermeküket már a felsőoktatási tanulmányaik alatt.

A meddőséggel kapcsolatban még egy problémára szeretném felhívni a figyelmet - mindazonáltal, hogy támogathatónak tartja a Mi Hazánk ezt a javaslatot -, ez pedig az endometriózis kérdése, mert egyes statisztikák szerint most már a meddő állapotoknak a

harmadát ez a betegség okozza, amelynek az elterjedtsége szintén nagyon megnövekedett az elmúlt időszakban Magyarországon is, és ennek a betegségnek elsősorban főleg az államilag finanszírozott, várólista nélküli azonnali gyógyítása nagyon gyors eredményeket tudna hozni a meddőségi kezelések esetében is.

Államtitkár úr említette, hogy bizonyos gyógyszereket ingyenessé tettek, ugyanakkor az ilyen programokban beavatkozásokra készülő párok azt mondták, arról számoltak be, hogy még továbbra is van, hogy százezres nagyságrendű összegeket kell kifizetniük különböző vitaminokra, gyógyszerekre, fehérjékre a meddőségi kezelések során. Tehát szükséges lenne ezen összes, a meddőségi kezeléshez hozzájáruló gyógyszerek, vitaminok 100 százalékos tb-támogatásának a bevezetése.

A szakemberek hiánya ezen a területen is sajnos jellemző. Külföldi intézményekbe mentek el nagyon sokan orvosok, szakemberek, így szükség lenne, hogy célzottan növeljék ezen szakembereknek, a centrumok szakembereinek számát, és akkor így a túlterhelés is csökkenthető lenne. Illetve megfontolásra ajánljuk a kormánynak azt is, hogy az első sikeres gyermekszületésig járjon az állami támogatás, tehát hogy ne a beültetések számához kössék mindezt.

Én is fel szeretném arra hívni a figyelmet, hogy a területi egyenlőtlenségek rendkívül erőteljesek Magyarországon, Budapesten és Nyugat-Magyarország egyes városaiban koncentrálódik a kezeléseket nagy része. Ez is az egyenlő hozzáférést rendkívül megnehezíti, tehát fontos lenne, hogy ezeket az intézményeket ország-szerte hozzáférhetővé tudjuk tenni.

Mindezen javaslatok, illetve megfontolásra ajánlott szempontok alapján a Mi Hazánk Mozgalom támogatja ezt a javaslatot, hiszen előremutatónak tartjuk azt, és kérjük a kormányt, hogy a hatékonyság növelése és a hozzáférés kiegyenlítettebbé tétele érdekében további intézkedéseket is hozzanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Képerces felszólalásra senki nem jelentkezett, így az előre bejelentett felszólalók közül először megadom a szót Bánki Eriknek, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvénymódosítás célja, hogy méltányosan támogassa mindazokat, akik ivarsejt- vagy petesejt-adományozásban vesznek részt, és ezzel hozzájárulnak a magyar családok gyermekáldásához.

A javaslat lehetőséget ad arra, hogy a donációval összefüggő, igazolható költségek megtéríthetők legyenek. Ez nem ellenszolgáltatás, hanem egy méltányos költségtérítés, amely a donorokat érintő anyagi és lelki terhek csökkentését szolgálja. A tervezet pontosan meghatározza a költségtérítés mértékét is,

és különbséget tesz a petesejt- és az ivarsejt-adományozás között, tekintettel arra, hogy a petesejt-donáció többlépcsős, hormonális stimulációval járó orvosi folyamat, amely nagyobb fizikai és értelemszerűen érzelmi megterhelést jelent a donor számára.

A módosítás tisztázza a reprodukciós eljárások, valamint az adományozás jogi kereteit is. Egyértelművé teszi, hogy bármely egészségügyi szolgáltató, amely rendelkezik a szükséges engedéllyel, jogosult ilyen eljárásokat végezni, akár gyógyítás, akár kutatás céljából. A javaslat azt is rögzíti, hogy az adományozásból származó utódok száma nem haladhatja meg a négyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2020 óta teljes egészében állami kézbe vette a meddőségi ellátást. Erről államtitkár úr is az imént hosszasan beszélt. Az azóta elvégzett beavatkozások száma folyamatosan nőtt, és vele együtt emelkedett a megszületett gyermekek száma is.

Ennek alátámasztására nézzünk néhány konkrét adatot! 2018-ban 8000 IVF-beavatkozás mellett 1500 gyermek született, 2023-ban már több mint 15 ezer ilyen beavatkozás történt, és 2563 gyermek jött a világra. Ez több mint 70 százalékos növekedést jelentett öt év alatt. A finanszírozás is megduplázódott időközben: 2020-ban 3,9 milliárd forintot fordított a NEAK az asszisztált reprodukcióra, 2024-ben ez az összeg már meghaladta a 7,9 milliárd forintot.

(18.30)

Az elmúlt években az ellátás minden területén bővült a hozzáférés lehetősége: új andrológiai, mikrosebészeti eljárásokat vezettünk be, országos lefedettséget biztosítanak a meddőségi szakambulanciák, több szakember dolgozik az ellátásban, és minden gyógyszer, valamint a teljes kivizsgálás 100 százalékos támogatottságúvá vált. A meddőségkezelések célja nem kevesebb, mint hogy a magyar párok minél több gyermeket vállalhassanak biztonságos orvosi környezetben, anyagi akadályok nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvénymódosítás ezt a célt erősíti, és egyértelműen a magyar családok érdekeit szolgálja, ezért kérem önöket, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Komáromi Zoltánnak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ez a törvényjavaslat is jó irányba megy, de már évekkkel ezelőtt meg kellett volna lépni. Amikor két évvel ezelőtt érdeklődtem, hogy hogy áll ez az egész téma, akkor mindenki másra mutogatott a szakmai kollégiumtól kezdve az OKFŐ-n keresztül,

és végül is nem lehetett eldönteni, hogy a szakma ezt támogatja, vagy nem támogatja, mert gyakorlatilag ezt mindenféle hírzárlattal blokkolták.

Egy kormányhatározat alapján 2017-ben 7,2 milliárd pántlikázott forintot osztottak szét az orvosi egyetemek között azért, hogy abból négy új lombikbíbicentrumot hozzanak létre. Miután ezek nem valósultak meg, a kormány úgy döntött 2019-ben, hogy mintegy 10 milliárd forintért állami tulajdonba veszi, államosítja a lombikbébi-kezelések túlnyomó részét végző meddőségi magánintézményeket. Végül 2020. január 1-jén beindult az államosított program, de addigra már 17 milliárd forint közpénzt tapsoltak el erre.

Szakmai források szerint ezt az összeget nem egyetemi pénzszórásra, magánintézetek tulajdonosai zsebének a kitömésére kellett volna fordítani. Sokkal több lombikbébi született volna, ha a kormány az államosítás helyett a kezeléseket finanszírozza, szakmai korlátokat és szabályokat vezet be, amit egyébként konzekvensen ellenőrzött volna. De az Orbán-kormány más útra lépett. Rögtön az indulásnál botrányos helyzet alakult ki, a monopóliumhelyzetbe került, túlszűfolt állami intézetek ugyanis képtelenek voltak ingyenesen ellátni a rájuk zúduló betegtömeget. Szinte azonnal megindult a biztosított betegek magánrendelőből való ide-oda járkálása és a külföldi lombikturizmus.

A helyzet tarthatatlanságára maga államtitkár úr hívta fel a nyilvánosság figyelmét. Azt mondta, hogy az állami rendszer jelenleg feleannyi humán erőforrással és infrastruktúrával rendelkezik, mint amennyire a termékenységi zavarral küzdő párok ellátásához szükség lenne; mégsem történt semmilyen jelentős változás. Ez a kijelentés minden valószínűség szerint még a családpolitikájára büszke kormányt is megdöbbenettette, de az egészségügyért felelős államtitkár a mai napig nem szolgáltat elfogadható magyarázattal arra vonatkozóan, hogy a kívánt gyerekeknek miért csupán a fele született meg így, a hathatós intézkedések pedig azóta is váratnak magukra; ez az egyik legalább abba az irányba megy, amit optimálisnak tartok. A helyzet mára odáig fajult egyébként, hogy a külföldi meddőségi klinikáknak magyar nőgyógyász felhajtóik vannak, akik magánrendelőből, pénzjutalékért, a hazai ellátást lejárta, nagy számban küldenek ki betegeket, de a hírek szerint még az állami intézményekben dolgozó orvosoknál is előfordul ez a gyakorlat.

Az állam mellett az Országos Kórházi Főigazgatóság is fölöslegesen, két kézzel szórta a közpénzt a meddőségkezelésekre. Újabb milliárdok vándoroltak a János Kórház meddőségi centrumának személyre szabott felújítására, melynek fél éves bezárása miatt leálltak a lombikbébi-kezelések, és a számítások szerint ez körülbelül 120 gyerek megszületését hátráltatta.

A Humán Reprodukciós Igazgatóság működtetésére szinte csillagászati összegeket költöttek, előlött Novák Katalin sógornője főigazgatóként rendelkezett.

Vesztergom Dóra nagyfokú szakmai tapasztalat hiányában számos tanácsadót vett maga mellé, akiket gálánsan meg is fizettek közpénzből. Egyikük havi 8,4 millió forintot kapott mellékállásban, derül ki a szerződéséből. Ez vérlázító mennyiségű közpénz, különösen annak fényében, hogy a miniszterelnöki fizetés annak idején még csak 4,7 millió forint volt. Ez a pazarlás önmagában is felháborító, de az egyenesen botrányos, hogy a legbefolyásosabb ausztrál professzor tanácsadójának juttatásait - valószínűleg annak összege miatt - az OKFŐ írásbeli kérdésre sem hajlandó kiadni.

A korábbi magánintézeteket magába tömörítő, állami tulajdonban lévő Dunamenti Reprodukciós Központ gazdasági társaság tavalyi mérlege is hihetetlen bőkezűségről árulkodik. Kiderült, hogy a bevételük 8,3 milliárd forint volt, melyből 1,2 milliárd forint profitra tettek szert. Egy közpénzből finanszírozott szolgáltatásból csak úgy keletkezhet profit, ha a biztosítótól kapott közpénzt nem fordították teljes egészében egészségügyi szolgáltatásra. Hány és hány ezerrel születhetett volna több gyerek, ha a lombik-programra szánt pénzeket az új meddőségi centrumok létrehozása, átszervezése, kapacitásbővítése helyett a régi központok rendbetételére fordították volna!

Utoljára még egyszer elmondom azt a mondatot, amit egyébként a statisztika is sajnos igazol, hogy sokkal több lombikbébi született volna, ha a kormány az államosítás helyett a kezeléseket finanszírozta volna szektorsemlegesen, és ha a szakmai irányelveket konzekvensen bevezette volna és ellenőrizte volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Takács Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Röviden reagálnék. Szeretném megköszönni a képviselő asszonyoknak a rendkívül konstruktív hozzászólást, és egy-két dolgot külön megköszönnék, amit megemlítettek. Én ugyan a felvezetőmből kihagytam, de két dolog mindenképpen fontos. Az egyik, amit Földi Judit képviselő asszony mondott, a képzések fontossága. Teljesen egyetértünk. Most tettük le az új alapjait az embriológusképzésnek. Megállapodtunk az orvosi egyetemekkel, hogy egy emelt keretszámmal indítják az embriológusok és a speciálisan képzett biológusok képzését. Ezekre a szakemberekre óriási szükség van. Az egyetemek ezt szerencsére vállalták. Megállapodtunk az orvostovábbképző egyetemekkel abban is, hogy ráépített szakvizsgaként fogjuk csinálni a meddőségkezelést, tehát nem elég a nőgyógyászati licencvizsga, hanem egy komolyabb szakképesítést kapnak azok az orvosok, akik a meddőségkezelésben részt vesznek.

Dúró Dóra képviselő asszony szóba hozta a felvilágosítás fontosságát. Teljes mértékben egyetértünk.

Ez az OKFŐ alatt létrehozott igazgatóságnak egy dedikált feladata volt, hogy a szükséges felvilágosító anyagokat állítsa elő, terjessze, minden meddőségkezeléssel kapcsolatos felületen jelenítse meg. A termékenységtudatosságot nagyon erősíteni kell, éppen ezért óriási eredménynek tartom, hogy az iskolai egészségnevelés mint tudásanyag bekerült most már a közoktatásba tavaly szeptembertől kezdve, és majd dedikáltan fog termékenységtudatossági kérdésekkel is foglalkozni.

Az életkorral kapcsolatos felvetések. Most 45 éves kor az, ameddig a tb finanszírozza a beavatkozásokat. Tehát ha 45 éves kor előtt megkezdődik az indukciós ciklus, akkor azt még végig lehet vinni, és az így keletkezett embriókat még be lehet ültetni. Azt is lehet tudni, hogy 45 évesen 1 százalék alatt van a természetes úton való fogamzás valószínűsége, tehát a terhesség esélye 1 százalék alatt van, míg donor petesejtrel körülbelül 45 éves korban is még 30 százalék. Tehát ez egy iszonyat jó hatékonyságjavulást vagy hatásfokjavulást fog eredményezni. Tehát amit most látunk, hogy a régi metódusokkal a szakmai protokollok és a finanszírozási protokollok megváltoztatásával 18 százalékról 24 százalék fölé emeltük már a hatékonyságot. Itt még egy nagy ugrást várok, tehát biztosan 30 százalék fölé fogunk menni a donor petesejtekkel.

Az, hogy 30 ezer ciklusra lenne szükség Magyarországon, az nem beismerés, hanem egy stratégiai cél, benne volt abban az anyagban, amit én a kormány elé tártam.

(18.40)

Azonosítottuk a problémákat, láttuk, hogy mi a szűk keresztmetszet akár infrastrukturálisan, akár finanszírozásilag, akár humán erőforrásban. De azért félreértés ne essék, az állami beavatkozás előtt évente 7-8 ezer ciklust futtattak Magyarországon, '24-ben 18 ezret. Rohamléptekben közelítünk az általunk stratégiai célként megfogalmazott 30 ezer ciklus felé. Úgyhogy szerintem itt jó úton járunk.

Abban igaza van a képviselő asszonynak, hogy további meddőségkezelési centrumokra van szükség, teljesen egyetértünk, benne van abban a stratégiai munkaanyagban, amit én a kormány elé egyszer leadtam, és aszerint megyünk tovább. Lépésről lépésre haladunk.

A meddőségkezelési ambulanciákkal kapcsolatban azt tudom elmondani, hogy ott, ahol az eszközbeszerzések még nem haladtak és még nem valósultak meg, egyébként tudtommal Székesfehérváron pont az andrológiai oldal miatt, a nőgyógyászati ambulancia keretében az IVF-től eltérően minden más, tehát minden előzetes kivizsgálás, legyen az nőgyógyászati, hormonális vagy inszemináció, tehát az IVF-től eltérő összes diagnosztikus és terápiás beavatkozás elvégezhető, és a NEAK finanszírozza. És onnantól kezdve, hogy megvalósul az andrológiai eszközbeszerzés, ott

egy teljes értékű meddőségi ambulancia lesz, de a nőgyógyászati rész már most is rendben van és finanszírozott.

Még annyit szeretnék mondani Dúró Dóra képviselő asszony felvetésére, az endometriózisra: nagyon fontos. Én főosztályvezető koromban kezdtem el foglalkozni ezzel, még az egészségpolitikai főosztályt vezettem, az „Együtt Könnyebb” Női Egészségért Alapítvánnyal én kezdtem el együtt dolgozni 2017-ben, akkor kaptak először állami támogatást. Azóta folyamatosan együtt dolgozunk velük. Nagyon kiváló civil szervezet. Fejlesztettek egy Lucy nevű applikációt, ami elérhető. Biztatok mindenkit, nézze meg a honlapjukat, töltsse le. Nagyon jó eredményeket értünk el a hezitációs idő csökkentésében.

Endometriózisra is új irányelvet írtam, még talán nem is voltam államtitkár, hanem csak az OKFŐ vezérhelyettese, amikor a szakmával megegyeztem arról, hogy fogunk egy új irányelvet írni. Az Egyesült Államokban 8-10 év a diagnózishoz való jutás az első tünetektől, Franciaországban 5-7 év, nálunk ez lement olyan 3-4 évre, de én még ezen is szeretnék faragni. Úgyhogy itt a civil szférával együttműködésben megyünk tovább előre.

Komáromi Zoltán képviselő úr hozzászólását nem teljesen értettem, szinte fordítva ült föl a lóra. Egyrészt hírzárlatról beszélt a képviselő úr. Ha valaki soha életében nem tartott hírzárlatot, az én vagyok. Minden egyes szakmai konferenciára elmentem, a meddőségkezeléssel és IVF-fel kapcsolatos összes konferencián vagy én, vagy Vesztergom Dóra igazgató asszony részt vettünk, teljesen nyílt beszélgetést folytattunk a szakmával. Ha a szakma valamilyen kérdésben nem tud dönteni, amíg ők konszenzusra nem jutnak, arról addig nem beszélnek, aztán majd a közös álláspontot a szakma kihirdeti, én is akkor értesülök róla. Az én munkamódszerem az, hogy mindig megkérdezem a szakmát, és ha ők egymással döntésre jutottak, akkor utána én is kommunikálok róla. Egy egészségügyi államtitkártól sem elvárható, hogy mondjuk, egy speciális hormonszintet pontosan milyen mértékig lőjünk be, legyen 50 vagy legyen 52, ezt majd a szakma eldönti.

Eltapsolni a pénzt - infrastruktúrát vettünk, képviselő úr, nagyon komoly infrastruktúrát vettünk, és infrastruktúrát bővítettünk. Nagyon jó, hogy a János Kórházzal jön, képviselő úr, mert mint a tenyeremet, úgy ismerem. Kétszeresére növeltük a kapacitást a János Kórházban, a hűtési tevékenységet, az embriófejlesztő gépeket. Én vettem az országban először videóasszisztált gépet, ahol folyamatosan lehet figyelni az embrió fejlődését az egysejtes állapotól az ötnapos embrióállapotig, és az alapján még csak ki sem kell nyitni a gépet. Egy kicsit visszatérek arra, hogy mennyire voltak hatékonyak ezek a magánklinikák. Önbevallásos alapon szolgáltatott adatot, erősen kozmetikázva, és mindenki tudta, hogy ha elégszer nyitják ki az embrióinkubátor tetejét, a nyolcadik nyitás után garantáltan nem lesz benne életképes embrió. Én voltam

az első, aki az eltapsolt pénzből videóasszisztált reprodukciós gépet vett a János Kórházba. Szerintem nagyon jó helyre lett eltapsolva az a pénz például.

Vesztergom Dóra igazgató asszonyt hadd védjem meg. Ő külföldi tapasztalattal, komoly nyugati laborokban tapasztalatot szerzett orvos volt, és amikor én hívtam, hogy szálljon be mellém, és segítsen nekem a magyar meddőségkezelést új pályára tenni, az első szóra jött, és azt a két évet, amit nekem megígért, hogy eljön a betegellátásból és a módszertan fejlesztésével fog foglalkozni, becsületesen végigcsinálta, és nagyon hálás vagyok neki érte. Ő volt ennek az egész folyamatnak a kovásza és motorja, és neki köszönhető az, hogy 18 százalékról 25 százalékra ment föl a tevékenység.

Azt meg, hogy mellette egy tanácsadó mellékállásban, 8,4 milliót keresett - a mellékállása, képviselő úr, centrumvezető főorvos volt az egyik legnagyobb meddőségkezelési centrumban, ott keresett 8,5 milliót azért, mert annyira sikeresen sikerült nekik emelni az ottani tevékenység orvosszakmai színvonalát. Én nem sajnálom tőle, hogy centrumvezető főorvosként 8,4 milliót keresett, aminek ráadásul elég nagy része sikerdíj volt, amit ahhoz kötöttünk, hogy növelje a hatékonyságot, és növekedjen a megszületett gyermekek száma.

Azt kérem képviselő úrtól, hogy legközelebb jobban tájékozódjon, amikor meddőségkezelési témában hozzászól, mert itt sajnos egyik megállapítása sem állta meg a helyét. Köszönöm szépen. *(Dr. Selmeczi Gabriella és Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További képviselői jelentkezést hozzászólásra nem látok. Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)*

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az Európai Unió kiberrezilienciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról és egyes kiberbiztonsági rendelkezések módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/12789. és T/12793. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Solymár Károly Balázs úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Dr. Solymár Károly Balázs: Nem olvasható a kártya.)* Egy pillanat

türelmet, kérném, hogy segítsünk államtitkár úrnak. *(Rövid szünet.)* Parancsoljon!

DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A közelgő nemzeti ünnep arra az évezredes igényünkre emlékeztet, hogy megvédjük határainkat, kivívjuk vagy megőrizzük függetlenségünket, és biztonságban tudjuk a magyar embereket. Ma azonban nehezebb dolgunk van, mint akár csak néhány éve volt: a biztonság fogalma kibővült, a modern konfliktusok és a globális verseny egyre inkább a kibertérben zajlik. Ma már nemcsak a fizikai határainkat kell megerősítenünk, hanem azokat a láthatatlan határainkat is, amelyek az infrastruktúránkat és a magyarok digitális életét védik.

Egy kibertámadás ma már nem csupán elméleti veszély, hanem valódi fenyegetés. Éppen ezért a kormány nem vár, hanem cselekszik. Az elmúlt években jelentős lépéseket tettünk annak érdekében, hogy megerősítsük a kiberbiztonsági rendszereinket és fejlesszük az információvédelmi kapacitásainkat. Több területen alkalmazunk olyan megoldásokat, amelyek az állampolgárok adatainak és intézményeink biztonságát szolgálják.

Tudjuk azonban, hogy a kibertámadások nem ismernek határokat, éppen ezért fontos az elektronikus hírközlésre és kiberbiztonságra vonatkozó szabályok uniós harmonizációja is. Érdemes más tagállamokkal közös védelmi vonalat kiépítenünk, különösen, mert ez az együttműködés hozzásegíti országunkat ahhoz, hogy a digitális korszak nyertese lehessen.

A kormány továbbra is elkötelezett amellett, hogy olyan nemzet legyünk, amely a közös uniós szabályozás keretein belül is megtartja saját mozgásterét, önálló fejlesztéseit és védelmi képességeit. Amikor mi, magyarok a digitális infrastruktúránkat erősítjük és az uniós szabályozást összehangoljuk, nemcsak adatokat, hanem a magyar embereket, szervezeteket, munkahelyeket és a nemzeti szuverenitásunkat is védjük.

Tisztelt Ház! Az Európai Unió kiberrezilienciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról és egyes kiberbiztonsági rendelkezések módosításáról szóló törvény célja a hazai végrehajtást szolgáló törvényi keretek megállapítása.

Kiberreziliencia - ez a kifejezés a hétköznapi nyelvre lefordítva a digitális elemeket tartalmazó termékek kiberbiztonságát jelenti.

(18.50)

A digitális elemeket tartalmazó termékek vonatkozásában az EU piacán forgalmazó gyártóknak biztosítaniuk kell az alapvető biztonsági követelményeknek való megfelelést, el kell végezniük a digitális elemeket tartalmazó termékkel kapcsolatos kiberbiztonsági kockázatok felmérését, értékelését, és

az értékelés eredményét figyelembe kell venniük a termék tervezési, kialakítási, fejlesztési, gyártási, szállítási és karbantartási fázisaiban. A kiberbiztonsági törvény módosításának célja, hogy megerősítse hazánk digitális védelmi képességeit, és garantálja, hogy csak kiberbiztonsági szempontból megbízható termékek kerülhessenek piacra; az állampolgárok és intézmények adatai nagyobb védelem alatt álljanak; Magyarország az uniós kiberbiztonsági együttműködés aktív, erős tagjaként növelje ellenálló képességét a kibertámadásokkal szemben.

Az uniós rendelet alapján minden tagállamnak ki kell jelölnie egy bejelentő hatóságot, amely a megfelelőségértékelő szervezetek kiválasztásáért felel. Minden tagállamnak ki kell jelölnie egy piacfelügyeleti hatóságot is, amely biztosítja, hogy csak kiberbiztonsági szempontból megfelelő eszközök kerüljenek ki a piacra. A javaslat szerint a bejelentő és piacfelügyeleti hatóság egyaránt a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága lesz, amely már most is ellát kiberbiztonsági tanúsítással kapcsolatos feladatokat. Így a jövőben az SZTFH gondoskodhat a megfelelőségértékelő szervezetek kijelöléséről, nyilvántartásáról, az Európai Bizottság és a többi tagállam felé történő bejelentésükről.

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényre a gigabites infrastruktúráról szóló uniós rendelet hazai végrehajtása érdekében van szükség. A korábbi, már átültetett irányelvi szabályozást a gigabites infrastruktúráról szóló rendeleti szintű szabályozás váltotta fel, amely minden tagállamban kötelezően és közvetlenül alkalmazandó. Emiatt a jelenlegi magyar szabályozásból el kell hagyni a párhuzamos rendelkezéseket, új részletszabályok megalkotására van szükség. A módosításoknak köszönhetően a szolgáltatók a jelenleginél egyszerűbben, szélesebb körben és várhatóan olcsóbban férhetnek majd hozzá a hírközlési hálózatépítés, főként optikai kábelek elhelyezése során kritikusnak tekinthető fizikai infrastruktúrához, az elérhető infrastruktúrával kapcsolatos információkhoz.

A változtatások előmozdítják a meglévő fizikai rendszer közös használatát, az újabb elemek hatékonyabb és gyorsabb létesítését. Az elektronikus hírközlésről szóló törvény módosítása hozzájárul ahhoz, hogy a jelenleginél nagyobb sávszélességű és jobb minőségű szolgáltatásokra alkalmas hálózatokat építsenek ki a hírközlési szolgáltatók. Az új szabályozás hozzájárulhat annak a célkitűzésnek a megvalósításához is, hogy minden régióban biztosított legyen a digitális konnektivitás, ami tovább erősítheti a versenyképes digitális gazdaságot.

Az uniós és hazai szabályozás kiemelt célja, hogy minden háztartás számára elérhetővé váljon a gigabites hálózat, minden lakott területen kiépüljenek az 5G-vel egyenértékű teljesítményre képes, újgenerációs, rendkívül nagy kapacitású hálózatok. Ennek elősegítése érdekében a szabályozás a kiépítési költségek

csökkentése mellett a hatékonyság növelésére és az adminisztrációs terhek mérséklésére törekszük.

A magyar kormány határozott szándéka a nagy sebességű hálózatok eljuttatása a még ellátatlan vidéki járásokba is. Ezért indítottuk el idén nyáron a „Gigabit Magyarország” programot 85 milliárd forintos kerettel. A vállalkozások önerős fejlesztésével együtt 800 ezer háztartásba visszük el a korszerű digitális kapcsolatot.

A javaslat tehát támogatja a jobb minőségű és magasabb sávszélességet biztosító elektronikus hírközlő hálózatok olcsóbb és gyorsabb kiépítését, amely a jobb ellátottság mellett kedvezőbb árakhoz vezethet, és járulékos hatásain keresztül nemcsak a hírközlési piac, hanem a teljes magyar gazdaság fejlődéséhez is hozzájárul. Kérem a tisztelt képviselőket, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatok elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az egy szem vezérszónoki felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Bánki Eriknek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Csak a legkitartóbb képviselők maradtak itt ezen a késői órán, de miután a téma fontos, ezért úgy ítélt meg, hogy a Fidesz-frakció vezérszónokaként mindenképpen szeretném elmondani a véleményünket a törvényjavaslatról, és szeretném államtitkár urat tájékoztatni arról, hogy mi természetesen támogatjuk ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását, mert egy kifejezetten jó, és a társadalom szempontjából nagyon fontos területet érintő szabályozási kérdésről van szó.

Az elmúlt évtizedben tanúi lehettünk annak, ahogyan a digitális forradalom gyökeresen átalakította életünket. Ma már az adat nemcsak információ, hanem gazdasági erőforrás, a modern kor olaja. Az elektronikus hírközlés mindig is a kapcsolatteremtésről szólt, emberek, közösségek és vállalkozások összekapcsolásáról. De míg korábban a hang és az írott szó továbbítása volt a cél, ma már a nagy felbontású videók, mesterséges intelligenciát igénylő extra szolgáltatások új, sokkal nagyobb, sokkal erősebb sávszélességet igényelnek. Olyan beruházás szükséges tehát, amely lehetővé teszi, hogy a vidéki térségek is bekapcsolódjanak a digitális gazdaság vérkeringésébe, hogy minden diák hozzáférjen az online oktatáshoz, és hogy a vállalkozások egyenlő eséllyel versenyezzenek a mára már teljesen megnyílt globális piacon. Az elektronikus hírközlés jövője az együttműködésről, a biztonságról és a digitális bizalomról is szól.

Tisztelt Ház! A gigabites infrastruktúráról szóló rendelet alapvető célja, hogy a felhasználók magasabb

színvonalú kiszolgálása érdekében egyszerűbbé, gyorsabbá és olcsóbbá váljon a rendkívül nagy kapacitású vezetékes és vezeték nélküli elektronikus hírközlő hálózatok kiépítése, és 2030-ra valamennyi háztartás rendelkezésére álljon egy széles sávú, minden igényt kielégítő internetkapcsolat. A fenti célok érdekében az uniós rendelet több területen is a korábbinál szigorúbb szabályozásokat állapít meg. A főbb rendelkezések a fizikai infrastruktúrához és a fizikai infrastruktúrával kapcsolatos információhoz való könnyebb hozzáférésre, az építési munkák, amikor több hálózatüzemeltető ugyanazon a területen végez hálózatfejlesztést, ezeknek a munkáknak az összehangolására, az engedélyezési eljárások egyszerűsítésére és az új építésű, valamint a jelentős felújításon át-esett épületek optikai hálózattal történő felszerelésére vonatkoznak.

A XXI. század egyik legnagyobb vívmánya a digitalizáció. Ma már szinte minden tevékenységünk, a tanulástól kezdve a munkán át egészen a szórakozásig, valamilyen módon az internethez kapcsolódik. Miközben a technológia egyre több lehetőséget nyit meg előttünk, sajnos ugyanennyi veszélyt is rejt magában. Erről szól a kiberbiztonság. A kiberbiztonság nem csupán egy informatikai kérdés, hanem a digitális világban maga a túlélés kulcsa. Adataink, pénzügyeink, személyes információink, sőt még a hírnevünk is annyira biztonságos csupán, amennyire tudatosak vagyunk az online térben. A kibertámadások ma már nemcsak a nagyvállalatokat vagy a kormányzati szerveket érintik, hanem bárki, bármilyen magánszemély lehet a célpont. Akár egy diák, aki az online tanulmányi rendszert használja, akár egy alkalmazott, aki otthonról dolgozik, vagy egy nyugdíjas, aki az unokáival videochatel. Éppen ezért a kiberbiztonság legfontosabb eleme nem a technológia, hanem maga az ember.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország az elmúlt években számos fontos döntést hozott annak érdekében, hogy megvédje polgárait, intézményeit és gazdaságát a kibertérben rájuk leselkedő veszélyektől. Engedjék meg, hogy néhány példát említsek ezek közül. Először is, az állami szintű kiberbiztonsági stratégia kidolgozása és megújítása egy kulcsfontosságú lépés volt. Az első nemzeti kiberbiztonsági stratégia még 2013-ban született, majd 2024-ben új, korszerű változata lépett életbe, amely már figyelembe veszi a mesterséges intelligencia, valamint az 5G-hálózatok és a kritikus infrastruktúrák védelmének kihívásait.

Másodszor: megerősödött a Nemzeti Kibervédelmi Intézet szerepe, mely a kormányzati és a magánszféra szereplőivel együttműködve reagál a kibertámadásokra, figyeli a fenyegetéseket, és támogatja biztonságos működésüket. Harmadszor pedig: igen nagy hangsúlyt kap a kiberbiztonsági oktatás és a tudatosság növelése. Az iskolákban, az egyetemeken és a közszférában egyre több képzés indul, mely a digitális védekezés alapjait tanítja meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a bevezetőben is említettem, egy kifejezetten fontos kérdésekkel foglalkozó jogszabálytervezet fekszik előttünk, amely nemcsak a mai kor kihívásaira való reagálás lehetőségét teremti meg, hanem ami legalább ilyen fontos, a kibertérben való biztonságunkat is nekünk, magánszemélyeknek, magyar állampolgároknak és a magyar intézményeknek, magyar vállalkozásoknak. Ezért arra kérem önöket, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces, illetve normál hozzászólásra senki nem jelentkezett. Kérdezem, hogy kíván-e mégis élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Senki.

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Dr. Solymár Károly Balázs: Röviden.)* Parancsoljon!

DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő úr, ritkán gondolja azt, vagy nem minden esetben gondolja azt a kormány, hogy egy európai uniós jogszabály megfelelő, korrekt és értelmes, de ebben az esetben mind a két rendelet, azt gondolom, jó a magyar embereknek, jó a magyar vállalkozásoknak.

(19.00)

Természetesen a végrehajtási szabályoknál is ügyelnünk kell arra, hogy a végrehajthatóság is valóban az emberek és a vállalkozások javát szolgálja.

Nagyon komoly programba fogtunk bele a „Gigabit Magyarország” programmal, hogy minden vidéki településen és a legkisebb háztartásban is elérhető legyen a legkorszerűbb hálózat. Erre óriási támogatást adunk, óriási forrást fordítunk. De önmagában a forrás nem elegendő ahhoz, hogy sikert érjünk el, az ilyen jellegű szabályozási lépéseknek is óriási szerepe lesz. Tehát azzal, hogy a pályázó, aki elnyer valamely járás kiépítésére vonatkozó pályázati pénzt, olyan módon tudjon haladni az építkezéssel, hogy az ténylegesen időben, lehetőség szerint még 2028 végére, két évvel az EU-s határidő előtt odaérjen minden magyar háztartásba, minden magyar vállalkozáshoz.

Kérem önöket, ha esetlegesen majd módosító indítványokat kívánnak előterjeszteni, tegyék meg. Kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12791. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya tisztában van azzal, hogy hazánk energia-biztonságának megőrzése, így a magyar családok ellátásának és megélhetésének biztosítása az egyik legfontosabb feladata. A háborús helyzetben és az állandósult brüsszeli támadások miatt ez napjainkban még komolyabb kihívást jelent. Az energiapolitikai célok eléréséhez is elengedhetetlen a jogalkotás hathatós közreműködése. Magyarország ellátásbiztonságát szolgálja az új zöldenergia-termelők kiegyensúlyozott rendszerbe kapcsolása, az áramhálózat és -piac hatékonyságának növelése is.

A hazai forrásból előteremthető tiszta energia-hordozók térnyerése kiemelt társadalmi, gazdasági és energiapolitikai érdek. A kormány szívós következetességgel minden lehetséges fórumon kiáll legfőbb céljai mellett: meg kell védenünk Magyarország szuverenitását, meg kell erősítenünk a magyar gazdaságot, és biztosítanunk kell a hazai fogyasztók zavartalan és megfizethető árú energiaellátását a külföldi és az egyre inkább fokozódó hazai ellenzéki nyomás ellenében is. Ezt vállaltuk, és ahogy eddig tettük, minden hátráltató körülmény dacára teljesíteni is fogjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvény több ágazati jogszabályban kezdeményez változásokat. Először is: a távhőszolgáltatási törvény módosításának célja, hogy a távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedélyek kiadásakor vizsgálják meg a köztartozás-mentességet is. Ha e feltétel nem teljesül, akkor a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal megtagadhatja az engedélyek kiadását.

Az ellátásbiztonságot növelő energetikai infrastruktúra fejlesztése, az új vezetékek megépítése érdekében szükséges, hogy a kőolajat, a kőolajterméket, az egyéb szénhidrogént szállító vezetékeket is koncessziós pályázat kiírása és koncessziós szerződés megkötése nélkül, hatósági engedély alapján is lehessen létesíteni és üzemben tartani. A nemzeti vagyontörvény módosításával a kőolaj- vagy a kőolajtermék-szállító vezetékek létesítése és üzemeltetése kikerül a koncessziós jog-adományozás köréből.

A villamos energiáról szóló törvényhez kapcsolódó módosítási javaslatok célja a kritikus jelentőségű ágazatszabályozási környezet továbbfejlesztése, elsődlegesen a hatékony ipari és piaci működés jogszabályi alapjainak erősítése érdekében. Az elfogadni javasolt változások fókuszában az innovációt támogató szabályok állnak, hiszen az áramrendszer minőségének és

képességeinek javulásából származó előnyök végső soron a magyar családok és vállalkozások áramigényének biztonságosabb, fenntarthatóbb és korszerűbb kiszolgálásában jelentkeznek.

A villamosenergia-hálózathoz való korlátozott csatlakozási lehetőségek miatt szükséges biztosítani a rendszerhasználók részére lekötött kapacitások tényleges kihasználását. A felelős gazdálkodást előmozdító törvényi rendelkezések már tavaly megszülettek. A kapacitások kihasználatlanul maradásának mindeképpen elejét kell venni, a módosítás ezért újabb egyértelműsítő előírások elfogadását kezdeményezi.

A kormány stratégiai célja, hogy a vasúti ágazat előtt is megnyíljon az önálló villamosenergia-piaci részvétel lehetősége a felsővezetésekről vételezett áram tekintetében. A javaslat ennek megalapozása céljából a szükséges szektorspecifikus rendelkezésekkel egészíti ki a villamos energiáról szóló törvényt.

A távhőágazathoz hasonlóan a villamosenergia-szektorban való működéshez szükséges engedély kiadásának feltételeként is megjelenhet a köztartozás-mentesség követelménye.

A zöldenergia további térnyerésének támogatása kiemelt energiapolitikai célunk. Magyarországon idén ősze több mint 9 gigawatt megújuló kapacitás épült ki, a beépített teljesítmény zömét a napelemes rendszerek adják. Tavaly a naperőművekből származott a belföldön megtermelt árammennyiség negyede, ez világszerte a legmagasabb.

A napelemek mellett a szélenergia a napon belüli és szezonálisan is eltérő csúcstermelési időszakai miatt a napenergia hatékony kiegészítője lehet. A törvényjavaslat a szélerőművek telepítését ösztönző, engedélyeztetését felgyorsító változtatásokat is tartalmaz, ezzel támogatva a 2030-ra megcélzott 1 gigawatt szélerőművi kapacitás létrejöttét. 2023-ban már elvégeztük a szélerőművi engedélyezési szabályok felülvizsgálatát, amely alapján elkezdődhetek új beruházások.

A projektek indulását követően azonban további gyakorlati jogalkalmazási kérdésekre derült fény, a jogi környezetet minden tekintetben fel kell zárkóztatni a korszerű fejlesztések követelményeihez. A benyújtott tervezet ezekre a kihívásokra is megoldásokat javasol, többek között a villamos energiáról és a magyar építészetről szóló törvények módosításával.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával hatékonyabbá válhat a villamosenergia-piac működése, új lehetőségek nyílhatnak meg a fogyasztók, illetve az energiaközösségek előtt. A módosítások egyebek mellett a zöldenergia térnyerését szolgálják annak érdekében, hogy Magyarország áramrendszere még jobban alkalmazkodjon a megváltozott igényekhez és körülményekhez.

Mindezek fényében kérem a tisztelt képviselőket, hogy hazánk energiaszuverenitásának és ellátásbiztonságának megerősítése érdekében szakmai észrevételeikkel és szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bánki Eriknek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat több törvény tekintetében is tartalmaz módosításokat, melyek lényegi elemeire vezérszónoki felszólalásom során szeretnék részleteiben is rávilágítani.

A villamos energiáról szóló törvény módosítása a folyamatosan jelentkező új kihívások és a gyakorlatban felmerült szabályozási problémák kezelését szolgálja. Az új, illetve módosuló előírások továbbá az ágazatot érintő jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését is szolgálják, elősegítve ezzel a villamos energia belső piaci irányelvnek és a megújulóenergia-irányelvnek való megfelelést.

A törvényjavaslat a villamos energiáról és a termőföld védelméről, a magyar építészetről szóló törvények módosításával a szélerőművek létesítését is megkönnyíti azzal, hogy orvosolja azokat a jogalkotást igénylő gyakorlati problémákat, melyek a 2024 elején újraindult szélerőművi beruházások során eddig felmerültek.

Ahogy államtitkár úr is kiemelte az expozéjában, Magyarország élenjáró szerepre törekszik a zöldenergia termelésében és tárolásában. A hazai zöldenergia-kapacitás - döntő részben a naperőműveknek köszönhetően - szeptember elejére meghaladta a 9 gigawattnyi mennyiséget.

Magyarország a napelemek 25 százalékos részarányával világszerte az áramtermelésben. A napon belül reggel és késő délután, késő este, évszak szerint pedig télen csúcsra járó szélkerekek hasznosan egészítik ki a meglévő napenergia-termelési képességeket. Beépített teljesítményük a felülvizsgált nemzeti energia- és klímatervben foglalt célszám szerint 2030-ra a jelenlegi érték háromszorosára, azaz 1 gigawattal nőhet.

Tisztelt Ház! A távhőtermelőket és távhőszolgáltatókat érintő módosítás célja az engedélyt benyújtók átláthatóságának növelése, amely a már engedéllyel rendelkező szolgáltatókat értelemszerűen nem érinti.

(19.10)

A javaslat nem váltja fel a köztartozás-mentesség egyedi igazolásának, illetve ellenőrzésének a lehetőségét. Magyarországon több mint 210 távhőrendszer biztosít fűtést közel 700 ezer háztartás, azaz mintegy 1,5 millió lakossági fogyasztó számára, és hozzávetőleg 12 ezer oktatási, szociális és egészségügyi intézményben, bevásárlóközpontban, valamint sportlétesítményben ad meleget. A távhőtermelők 2025-ben több szakaszban igényelhetnek támogatást a távfűtési

rendszerek megújulóalapú korszerűsítéséhez, a minisztérium által kezelt Jedlik Ányos energetikai program keretében. Az ágazati beruházások erősítik hazánk energiafüggetlenségét, az ellátás biztonságát, a tiszta energiaforrások fokozott hasznosításával pedig óvják a környezetet. A felülvizsgált nemzeti energia- és klímaterv a korábbi 21 százalékos helyett 30 százalékos megújuló-résarány elérését célozza meg 2030-ra a végső energiafelhasználásban. Ambiciózus terv, de abszolút teljesíthető a mostani állapotok szerint.

A Nemzetközi Energiaügynökség különösen a távhő zöldítésében lát hatalmas lehetőségeket a geotermikus energia további térnyerése esetén. A földhő résaránya a hazai távhőtermelésben a 2018-as 5,3 százalékról 8 százalékra nőtt 2023-ban, és azt reméljük, hogy ez a növekedés a közeljövőben akár a 10 százalékot is meghaladhatja.

A családokat is segítjük a távfűtés költségcsökkentő korszerűsítésében. Június végén vált hozzáférhetővé a társasházak és lakásszövetkezetek részére szóló, 5 milliárd forintos keretösszegű pályázat. A távhőfelhasználás mérhetővé és szabályozhatóvá tételét 100 százalékos vissza nem térítendő támogatással ösztönzi a kormány. Az okosmérővel felszerelt társasházak lakói tényleges fogyasztásuk alapján kevesebbet fizetnek majd a távhőért. A nyáron elindult programokban távhőfejlesztésre összesen több mint 100 milliárd forint támogatást biztosít a kormány.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat minden tekintetben úgy a hazai szolgáltatók, mint ezáltal a hazai ellátott intézmények számára, illetve a családok megélhetésének körülményeit javítja, és az általuk hozzáférhetővé tett energia minőségét is módosítja. Így arra kérem önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot a vita végén támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A kereszténydemokrata felfogás szerint az államnak kötelezettsége a teremtett világ védelme, az emberi közösségek szolgálata, valamint az igazságos és fenntartható rend biztosítása, különösen olyan területeken, amelyek minden egyes állampolgár életminőségét közvetlenül érintik; márpedig ilyen terület az energetika. Ezért üdvözljük az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/12791. számú törvényjavaslatot, amely korszerű, átlátható és a gyakorlatban is működő szabályozási keretet teremt nemcsak technikai, hanem értékelvű szempontból is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez a javaslat több törvényt is érint, köztük a villamos energiáról, a távhőszolgáltatásról, a termőföld védelméről és a nemzeti

vagyronról szóló törvényt. Ez már önmagában is jelzi, hogy mennyire komplex a fenntarthatóság, az energiaszuverenitás szempontjából pedig stratégiai jelentőségű csomag fekszik most a tisztelt Ház előtt.

A módosítások három világos célt szolgálnak: jogbiztonságot teremtenek, és felszámolják azokat a gyakorlati problémákat, amelyek az energetikai beruházások során éveken át akadályozták a hatékony működést; erősítik a felhasználók jogait és érdekvédelmét, különösen az átláthatóság és a kollektív fellépés eszközein keresztül; felgyorsítják a zöldenergiára való átállást - legalábbis 30 százalékos célkitűzést tudunk most magunkénak -, a szélenergia építésének akadályait is lebontva. E három cél együttesen szolgálja a nemzet érdekeit, és illeszkedik a mi értékrendünkhöz: a rendhez, a felelősséghez és a közös szolgálatának az elvéhez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egyik legfontosabb újítás az, hogy a hálózati engedélyeseknek megfélemlési vezetőt kell kinevezni. Ez nem pusztán adminisztratív újítás, hanem annak a diszkriminációnmentes bánásmódnak a garanciája, ami a tisztességes piac alapja, és így a társadalmi bizalom alapja is. Kiemelten fontosnak tartjuk, hogy a köztartozásmentesség mint jogállami elv bekerüljön az engedélyezési feltételek közé. Akik a közös vagyonból részesedni kívánnak, viseljék a közös terheket is. Üdvözlendő az is, hogy a vasúti energiafüggetlenség új szabályozást kap. Ezzel nemcsak a fenntarthatóság, a közlekedés fejlődhet, hanem csökken az ország kiszolgáltatottsága, ami a jelenlegi geopolitikai helyzetben stratégiai érdekünk is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat több ponton érvényre juttatja az egyensúly elvét: a fejlődés és a védelem között, a szabadság és a rend között, az innováció és a felelősség között; ez mutatkozik meg a szélenergia szabályozásában is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új rendelkezések megszüntetik azokat a joghézagokat, amelyek a lemaradásunkat okozták. Ezzel a törvényjavaslattal egy világos, átlátható, kiszámítható rendszer jön létre úgy, hogy közben a termőföld védelme sem sérül, és a települések érdekei is képviseletet kapnak. A mi értékrendünk szerint a környezet nem kihasználható erőforrás, hanem Isten teremtett világa, amelyet felelősséggel kell gondoznunk. Én úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat minden szempontból ennek megfelel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szabályozási innovációk másik fontos területe az energetikai adatszolgáltatás. A javaslat egyértelműsíti a digitális platformok szerepét, és felhatalmazza a hivatalt a szükséges részletszabályok megalkotására. Ez a transzparencia az adatvédelem és a hatékonyság hármasságát tovább erősíti. Hasonlóképpen a villamos biztonsági felülvizsgálók nyilvántartásának bevezetése és a szakmagyakorlás szigorítása a minőség és a fogyasztóvédelem érdekeit szolgálja, ezzel pedig nő a szakma becsülete, és csökken a kockázat az állampolgárok számára.

Végezetül pedig, tisztelt hölgyeim és uraim, engedjek meg, hogy a kőolaj- és földgázvezetékekre vonatkozó szabályozás átalakításáról beszéljek. A javaslat a bürokrácia csökkentését és a rugalmasság növelését szolgálja anélkül, hogy az állami ellenőrzés vagy a közérdek sérülne. A hatósági engedélyezés a jövő, nem pedig a koncessziós függőség, különösen az energiaszuverenitás kérdésében. Ez nemcsak gazdasági kérdés, hanem szuverenitási és stratégiai kérdés is. A kormányzati felelősség és a piaci szabadság itt nem egymással szemben állnak, hanem egymást kiegészítve szolgálják a magyar nemzet érdekeit.

Tisztelt Országgyűlés! A T/12791. számú törvényjavaslat nem látványos, de rendkívül fontos, megalapozza azt a szabályozási környezetet, melyben a felhasználók védelme, a fenntarthatóság, az energetikai önállóság és a szakmai minőség egyaránt érvényesülni tud. Ezért a KDNP frakciója támogatja a törvényjavaslatot, és arra biztatunk minden frakciót, hogy szavazatukkal szintén álljanak ki egy szilárd, kiszámítható, felelős Fidesz-KDNP-energiapolitika mellett. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Steiner Attila tapsol.)*

ELNÖK: A vezérszónoki hozzászólások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e bárki más hozzászólni az adott napirendi ponthoz. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Steiner Attila jelzésére:)* Parancsoljon!

(19.20)

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen képviselő uraknak a támogató hozzászólásokat. Én azt gondolom, ez egy nagyon fontos törvénymódosítás hazánk energiaszuverenitása és a rezsivédelem fenntartása tekintetében.

Azt is szeretném megjegyezni, hogy az ellenzék oldaláról sokan próbálnak minket kritizálni, hogy nem teszünk eleget a megújulóenergia-termelés tekintetében, annak ellenére, hogy a napenergia esetében világelsők vagyunk 25 százalékos részaránnyal, ez az előterjesztés, ez a javaslat pedig lebontja azokat az akadályokat, amelyek a szélerenergia szélesebb terű kiaknázását is lehetővé teszik hazánkban.

Én bízom abban, hogy a kormánypárti képviselők mellett az ellenzéki képviselők is támogatni fogják ezt a javaslatot, annak ellenére, hogy nem gondolták elég fontosnak, hogy ezen az általános vitán ehhez a ponthoz hozzászóljanak. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Komáromi Zoltán, a DK képviselője „Mi történik Zuglóban?” címmel. Képviselő úr, öné a szó öt percben. Parancsoljon!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN ((DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Felszólalásomban egy olyan kérdést szeretnék felvetni, és egyben holnap írásbeli kérdéssel is fogok ebben az ügyben élni, hogy választ kaphassak a kormány képviselőjétől arra, ami Zugló polgárainak a mindennapjait már most megkeseríti, de a jövőben a kerület közlekedési összeomlásával fenyeget. Mi lesz Zugló közlekedésével?

Azt látjuk, hogy a NER-közel cégek - élükön a Bayer Construct - óriásberuházásokkal borítják el a kerületet és annak közvetlen környezetét, miközben a közlekedési infrastruktúra már most a teherbírása határán van, fejlesztésére pedig semmilyen kormányzati szándékot nem látunk. A Bosnyák téri óriásberuházás, a Zenit by Bayer Zugló Városcsúszó projekt több részből áll, irodaházakból, üzletközpontból és lakóépületekből. A legfrissebb adatok szerint a Bayer Property is publikálta, hogy a beruházáshoz tartozó lakóépület - ez a Zenit Residence by Bayer - 168 lakást foglal magában, de korábban a projekt nagysága alapján több forrás is 900 lakásról beszélt.

A legfontosabb azonban, hogy a komplexum irodaházaiban mintegy 153 ezer négyzetméternyi irodaterület épült, ahol 8700 dolgozó fogja megkezdeni a munkát a beköltöző állami intézményekkel együtt; NAV, ÁSZ. Ehhez jön még a Zenit Corso bevásárlóközpont vásárlói nyomása és az 530 férőhelyes garázs forgalma. Tehát a lényeg változatlan, a Zuglóra és a zuglói lakosokra nehezedő legnagyobb terhet nem az új lakók, hanem a tízezer körüli napi ingázó munkatársak és az állami intézmények fogják jelenteni.

A Bayer Constructnak további beruházásai is vannak, két hullámban: a Bosnyák téri fejlesztés mellett a Kincsem by Bayer projekt az Örs vezér téren. Ez a X. kerületi Fehér úton épül, egy újabb gigaprojekt, ahol 1385 lakás épül egy ütemben, itt is 530 férőhelyes mélygarázzsal, ami már problémát fog jelenteni. Bár ez hivatalosan Kőbányához tartozik, de az Örs vezér terének a vonzáskörzete, és az itteni lakók kétségtelenül a Hungária körút felé vezető zuglói utakat fogják terhelni. A Lakópark az Ázsia Center mellett a XV. kerületben a Pólus Center mellett 3 ezer lakást épít. Ez szintén egy hatalmas lakópark, melynek lakói szintén a Hungária körutat, az M3-as bevezetőt és Zugló útvonalait fogják választani, ha be akarnak jutni a belvárosba, tovább növelve a kerület áteresztőképességét meghaladó terhelést.

Összesen tehát Zugló közvetlen közelében a NER-barát építőipari óriásnak köszönhetően több mint 4300 lakás épül. További kérdéseket vet fel ez

a gigaberuházás. Azt a gyanút veti föl, hogy a „nemzetgazdasági jelentőség” címkéjével a helyi építési szabályok felülírását kívánták megvalósítani, de ezek a beruházások a zuglói lakosok kárára a NER érdekességét szolgálják.

Azt fogom kérdezni a kormány képviselőjétől, hogy mikor készül el az a komplex nyilvános forgalmi hatástanulmány, mely valós számokkal bizonyítja, hogy az új bevásárlóközpont, a 168 lakás és a Bosnyák térre költöző irodákban dolgozók, valamint a két szomszédos óriás lakópark több ezer lakója milyen pontos forgalomnövekedést fog generálni Zugló kritikus útvonalain, mind a Thököly úton, mind az Egressy úton, mind a Csömöri úton. Mit tesz a kormány a közlekedési összeomlás elkerüléséért? Pusztá aszfaltozással,

útszélesítéssel a forgalom nem oldható meg, tömegközlekedési fejlesztésekre pedig eddig nem láttunk semmiféle szándékot. Itt a metró meghosszabbítása vagy a villamosvonal, a kötöttpályás közlekedés visszaállítása lenne az elsődleges és nagyon sürgős kormányzati teendő. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Köszönöm a segítő kollégák munkáját. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 26 perckor ért véget.)

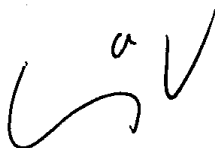
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)